

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको

प्रथम वार्षिक प्रतिवेदन, २०७६

(प्रदेश नं.२)

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग

सिंहदरबार, काठमाडौं

कार्तिक, २०७६

नेपालको संविधानको धारा २९४ को उपधारा (३) बमोजिम
प्रदेश नं. २ का
माननीय प्रदेश प्रमुख समक्ष प्रस्तुत गरिएको
राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको
प्रथम वार्षिक प्रतिवेदन २०७६

(राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको प्रथम प्रतिवेदन भएकोले यस प्रतिवेदनमा मिति २०७४ पुष १३ गतेदेखि मिति २०७६ असार ३१ सम्म गरिएका काम कारवाहीहरू समावेश गरिएका छन्।)

राष्ट्रीय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग

ठेगाना:

सिंहदरबार, काठमाडौं ।

टेलिफोन:

९७७-१-४२००६७९,

४२००५९२, ४२००२७२

फ्याक्स:

९७७-१-४२००५९३

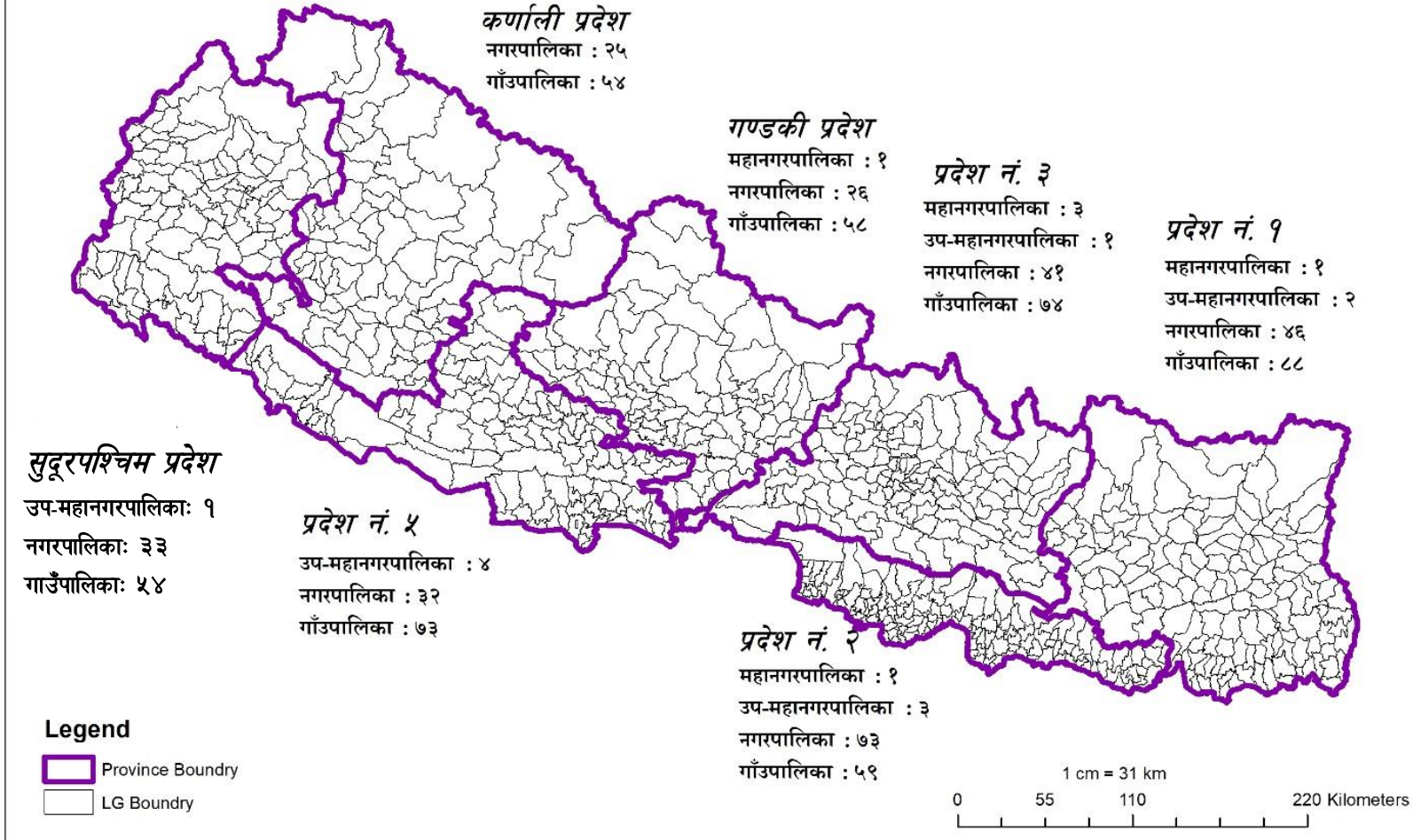
ईमेल:

info@nnrfc.gov.np

वेबसाइट:

www.nnrfc.gov.np

नेपालका ७ प्रदेश तथा ७५३ स्थानीय तहको नक्सा

स्रोत: नापी विभाग

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग

National Natural Resources and Fiscal Commission

प.सं.: २०७६/७७

मिति: २०७६, कार्तिक

च.नं.

विषय: आयोगको प्रथम वार्षिक प्रतिवेदन, २०७६ प्रस्तुत गरिएको।

माननीय प्रदेश प्रमुखज्यू,

प्रदेश नं. २, जनकपुरधाम,

धनुषा।

नेपालको संविधानको धारा २९४ को उपधारा (३) बमोजिम राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले आर्थिक वर्ष २०७४/७५ र आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा सम्पादन गरेको काम कारवाहीको प्रथम वार्षिक प्रतिवेदन प्रस्तुत गरेको छु।

भवदीय

बालानन्द पौडेल

अध्यक्ष

२०७६, कार्तिक

राष्ट्रीय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगका पदाधिकारी

बालानन्द पौडेल
अध्यक्ष

आयोगका सचिव

बेगेन्द्रराज शर्मा पौड्याल

मन्तव्य

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग वित्तीय सङ्घीयता संस्थागत गर्नका लागि व्यवस्था गरिएको एक संवैधानिक आयोग हो। नेपालको संविधानले यस आयोगलाई तीन तहका सरकारका खर्च जिम्मेवारी पूरा गर्नका लागि आवश्यक वित्तीय स्रोतको आँकलन गरी सङ्घीय सञ्चित कोषबाट सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय सरकार बीच राजस्वको बाँडफाँड गर्ने विस्तृत आधार र ढाँचा निर्धारण गर्ने, सङ्घीय सञ्चित कोषबाट प्रदेश र स्थानीय सरकारलाई प्रदान गरिने समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा सिफारिस गर्ने, राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम, मानक, पूर्वाधारको अवस्था अनुसार प्रदेश र स्थानीय सरकारलाई प्रदान गरिने सशर्त अनुदानको सम्बन्धमा अध्ययन अनुसन्धान गरी आधार तयार गर्ने, प्रदेश सञ्चित कोषबाट प्रदेश र स्थानीय सरकार बीच राजस्वको बाँडफाँड गर्ने विस्तृत आधार र ढाँचा निर्धारण गर्ने, सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय सरकारको खर्च जिम्मेवारी पूरा गर्ने र राजस्व असुलीमा सुधार गर्नुपर्ने उपायहरूको सिफारिस गर्ने र समष्टिगत आर्थिक सूचकहरूको विश्लेषण गरी सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय सरकारले लिनसक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गर्ने जिम्मेवारी संविधानले प्रदान गरेको छ। त्यसैगरी आयोगले प्राकृतिक स्रोतको उपयोग र विकास गर्न आवश्यक लगानी र सोको प्रतिफलको हिस्सा निर्धारण गर्ने र प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँडसम्बन्धी विषयमा उठ्नसक्ने सम्भावित विवाद समाधानको उपाय खोज्ने एवम् प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँड गर्दा सोसँग सम्बन्धित वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कनका लागि सुझाव दिने जिम्मेवारी प्रदान गरेको छ। संवैधानिक जिम्मेवारी पूरा गर्ने क्रममा आयोगले अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापनमा वित्तीय समता (Fiscal Equity) मा मात्र सीमित नरही यसको उत्पादकत्व (Productivity of Fiscal Resources) मा समेत ध्यान दिनुपर्ने हुन्छ। सार्वजनिक वित्त व्यवस्थापन एक प्राविधिक विषय मात्र नभएर यससँग राजनीतिक, आर्थिक, सामाजिक तथा प्रशासनिक आयाम समेत जोडिने हुनाले आयोगले सबै तहका सरकारसँग निरन्तर संवाद र सहकार्य गर्नुपर्ने हुन्छ।

तीन तहका सरकारले सार्वजनिक वित्तको कुशल प्रयोगका लागि समष्टिगत आर्थिक स्थायित्वप्रतिकूल नहुने गरी अधिकतम रूपमा नयाँ वित्तीय क्षेत्र (Fiscal Space) खोज्न जरुरी छ। सार्वजनिक वित्त व्यवस्थापनमा वित्तीय लोकप्रियता (Fiscal Popularity) भन्दा दीगो विकासको लागि वित्तीय मजबुतीकरण (Fiscal Consolidation) आवश्यक हुन्छ। तसर्थ अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापनमा वित्तीय सुशासन (Fiscal Governance) र वित्तीय उत्पादकत्व (Fiscal Productivity) दुवै सुदृढ हुने गरी वित्तीय हस्तान्तरणका आधारहरू तयार गर्नुपर्ने हुन्छ। स्थापनाको छोटो समयवाधिमा आयोगले सम्पादन गरेका कार्यहरूमा यस विषयलाई ध्यान दिई कार्यसम्पादन गर्ने प्रयत्न गरिएको छ।

यस प्रतिवेदनमा आयोगको कार्यालय स्थापना गरी सचिवालयले कार्य प्रारम्भ गरेदेखिका विषयहरू समेतलाई समावेश गरी प्रतिवेदन तयार गरिएको र आयोगको यो पहिलो प्रतिवेदन भएकोले यसमा केही सुधारयोग्य विषयवस्तुहरू समेत हुनसक्ने हुँदा वार्षिक प्रतिवेदनलाई आगामी दिनमा थप सुधार गरी परिष्कृत गर्दै लगिनेछ। प्रस्तुत प्रतिवेदनमा आयोगको संरचना खडा भई तत्कालीन आवश्यकताका आधारमा सचिवस्तरीय प्रशासनिक निर्णयबाट नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहलाई सिफारिस गरिएको विषयवस्तुदेखि आयोगमा अध्यक्षको नियुक्ती भई आयोगले संवैधानिक तथा कानुनी प्रबन्ध अनुरूप तत्तत् सरकारहरूलाई सिफारिस गरिएका विषयवस्तु लगायतका काम कारवाहीहरू समेटिएको छ। यो प्रतिवेदन नेपालको वित्तीय सङ्घीयताका बारेमा जानकारी राख्न खोज्ने इच्छुक सबैका लागि उपयोगी हुनेछ भन्ने विश्वास लिएको छु। यस प्रतिवेदनको अध्ययनबाट कानून तथा नीति निर्माता, विषय विज्ञ लगायत सरोकारवाला सबै लाभान्वित हुनुहुनेछ भन्ने अपेक्षा गरेको छु।

आयोगको काम कारवाहीका लागि स्रोत साधन उपलब्ध गराई सहयोग पुऱ्याएकोमा नेपाल सरकारप्रति विशेष धन्यवाद ज्ञापन गर्दछु। त्यसैगरी, आयोगलाई आवश्यक तथ्याङ्क सङ्कलन लगायतका विभिन्न पक्षमा सहयोग पुऱ्याउने प्रदेश सरकार र स्थानीय तहलाई समेत धन्यवाद प्रकट गर्दछु। साथै, आयोगको कार्य सम्पादनमा प्रत्यक्ष र अप्रत्यक्ष रूपमा सहयोग पुऱ्याउनु हुने सम्बद्ध सबै महानुभावहरूमा हार्दिक आभार व्यक्त गर्न चाहन्छु।

अन्त्यमा, प्रस्तुत प्रतिवेदन तयार गर्ने कार्यमा संलग्न हुनुभएका आयोगका सम्पूर्ण कर्मचारीहरूलाई विशेष धन्यवाद दिन चाहन्छु।

धन्यवाद !

बालानन्द पौडेल

अध्यक्ष

२०७६ कार्तिक

कार्यकारी सारांश

नेपालको संवैधानिक विकासक्रमको सिलसिलामा सात दशकको इतिहासमा जारी भएको नेपालको सातौँ संविधान एवम् संविधान सभाबाट जारी भएको पहिलो संविधान विक्रम सम्बत् २०७२ साल आश्विन ३ गतेबाट प्रारम्भ भएको छ। उक्त संविधानको धारा ५६ ले सङ्घीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र नेपालको मूल संरचना सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तह गरी तीन तहको हुने व्यवस्था गरी सङ्घीयतालाई राज्य सञ्चालनको मूल आधार मानेको छ। संविधानमा भएको व्यवस्था बमोजिम तीन तहको निर्वाचन सम्पन्न भएकाले सङ्घीयताको संस्थागत विकासका लागि वित्तीय सङ्घीयतालाई सुदृढ गर्दै लैजानुपर्ने आवश्यकता रहेको छ। वित्तीय सङ्घीयताले वित्तीय शक्ति र वित्तीय जिम्मेवारीलाई तीन तहका सरकारको बीचमा परस्पर सहयोगमा आधारित सङ्घीयताको मर्म अनुरूप बाँडफाँड मात्र नगरी सबै तहका सरकारको बीचमा आपसमा सामञ्जस्यता समेत खोजी गर्दछ।

नेपालको संविधानले राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगलाई वित्तीय सङ्घीयताको संरक्षक (Custodian of Fiscal Federalism) को जिम्मेवारी प्रदान गरेको छ। वित्तीय सङ्घीयतालाई संस्थागत गर्न गठन गरिएको राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले तीन तहका सरकारसँग संवाद एवम् समन्वय गर्दै अगाडि बढ्नुपर्ने हुन्छ। यस आयोगले संविधानको धारा ६० बमोजिम प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाण निर्धारण गर्दा सन्तुलित र पारदर्शी रूपमा गर्नुपर्ने भएकाले तथ्यगत आधारमा यसलाई वैज्ञानिक बनाउनु पर्ने हुन्छ। वित्तीय स्रोतको बाँडफाँड जति न्यायोचित, वस्तुगत तथा तथ्यमा आधारित हुन सक्थ्यो उति नै आयोगको विश्वसनीयता बढ्दै जाने भएकाले यी विषयहरूमा आयोगले उच्च संवेदनशीलताका साथ आफ्नो क्रियाशीलता बढाउँदै लग्नुपर्ने देखिन्छ।

नेपाल सरकारले २०७४ पौष १३ गतेदेखि आयोगको सचिवालय स्थापना गरेपश्चात् कर्मचारी तथा कार्यालय व्यवस्थापन, तथ्याङ्क सङ्कलन लगायतका कार्यहरू सम्पादन गरिएको छ। तत्कालीन आवश्यकतालाई दृष्टिगत गरी उपलब्ध स्रोतका आधारमा वित्तीय समानीकरण अनुदान, सशर्त अनुदानको आधार, राजस्व बाँडफाँड तथा आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गरिएको छ। वित्तीय समानीकरण अनुदान, राजस्व बाँडफाँड, सशर्त अनुदानको आधार तथा आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गरिएकोमा तीन तहका सरकारले उक्त सिफारिसलाई कार्यान्वयनमा ल्याएका छन्। यसबाट स्थापना वर्षमा नै वित्तीय सङ्घीयताको संस्थागत विकासको शुरुवात भएको छ।

मिति २०७५ साल चैत्र ७ गते यस आयोगमा अध्यक्षको नियुक्ती र पदबहाली भएपश्चात् नेपालको संविधान, राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ र अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ मा भएका संवैधानिक तथा कानुनी प्रावधान बमोजिम आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि औपचारिक रूपमा आयोगका बैठकहरू बसी विभिन्न विषयहरूमा सिफारिस गरिएको छ। जस अनुसार आयोगका माननीय अध्यक्षको अध्यक्षतामा मिति २०७५ साल चैत्र २८ गतेका दिन बसेको आयोगको बैठकले गरेको निर्णय अनुसार प्रदेश सरकारबाट आफ्नो प्रदेशभित्रका स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान र सवारी साधन कर बाँडफाँडको हिस्सा र ढाँचा प्रदेश सरकारलाई सिफारिस गरिएको छ। त्यसैगरी आयोगका माननीय अध्यक्षको अध्यक्षतामा बसेको बैठकले मिति २०७६/०१/०४ मा नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने सशर्त अनुदानका आधारहरू, मिति २०७६/०२/०५ मा सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहका सरकारले आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा परिचालन गर्ने आन्तरिक ऋणको सीमा, मिति २०७६/०२/०६ मा प्रदेश सरकारले स्थानीय सरकारलाई आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि प्रदान गर्नुपर्ने सशर्त अनुदानका आधारहरू र मिति २०७६/०२/२९ मा आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहबीच बाँडफाँड हुने प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टी बाँडफाँडका आधार र ढाँचासम्बन्धी विषयमा निर्णय गरी सिफारिस गरिएको छ। संविधान र कानून बमोजिम यस

आयोगको निर्णयबाट नेपाल सरकार र प्रदेश सरकारलाई आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि सिफारिस गरेका उल्लेखित विषयहरूका अलावा आर्थिक वर्ष २०७६/७७ र आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि यस आयोगका पदाधिकारीको नियुक्ती भइनसकेको अवस्थामा वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयनमा सघाउ पुऱ्याउने उद्देश्यले आयोगको सचिवालयको प्रशासनिक तह (सचिवस्तर) को निर्णयबाट समेत राजस्व बाँडफाँड, वित्तीय समानीकरण अनुदान लगायतका विषयमा सम्बद्ध सरकारलाई सिफारिस गरी पठाइएको विषयवस्तुलाई समेत प्रस्तुत प्रतिवेदनमा समावेश गरिएको छ।

यसरी आयोगले आर्थिक वर्ष २०७५/७६ र २०७६/७७ का लागि सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहमा हुने राजस्व बाँडफाँड, वित्तीय समानीकरण अनुदान, सशर्त अनुदान र आन्तरिक ऋणको सीमा सम्बन्धमा सिफारिस गरेको छ। सङ्घबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहमा राजस्व बाँडफाँडका लागि जनसङ्ख्या र जनसाङ्खिक विवरणको अनुपातलाई ७० प्रतिशत, क्षेत्रफललाई १५ प्रतिशत, मानव विकास सूचकाङ्कलाई ५ प्रतिशत र न्यून विकास सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत भार दिई सिफारिस गरिएको छ। नेपाल सरकारबाट प्रदेशमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्न प्रत्येक प्रदेशको सेवा लागत सूचकाङ्कलाई ६० प्रतिशत, बहुआयामिक गरिबी सूचकाङ्कलाई १५ प्रतिशत, आर्थिक सामाजिक असमानता सूचकाङ्कलाई १५ प्रतिशत र पूर्वाधार सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत भार प्रदान गरिएको छ। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकारबाट प्रदेश सरकारलाई उपलब्ध गराइने कुल वित्तीय समानीकरण अनुदानमध्ये २५ प्रतिशत अनुदान रकमलाई प्रदेशको जनसङ्ख्या र क्षेत्रफललाई क्रमशः ५०/५० प्रतिशत भार दिई न्यूनतम अनुदान समेत सिफारिस गरिएको छ। नेपाल सरकारबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा न्यूनतम अनुदान र सूत्र (आधार र ढाँचा) मा आधारित अनुदान गरी कुल अनुदान सिफारिस गरिएको छ। सूत्र (आधार र ढाँचा) मा आधारित अनुदान सिफारिस गर्दा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता तथा राजस्व क्षमताबीचको अन्तरलाई ७० प्रतिशत, मानव गरिबी सूचकाङ्कलाई १५ प्रतिशत, सामाजिक आर्थिक असमानता सूचकाङ्कलाई ५ प्रतिशत र पूर्वाधार सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत भार प्रदान गरिएको छ। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ देखि स्थानीय तहमा वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा कार्यसम्पादन सूचकलाई समेत आधार लिइएको छ।

आयोगले प्रदेशबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका लागि सङ्घबाट स्थानीय तहमा हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान हस्तान्तरण सिफारिस गर्न उपयोग गरेको सूचक र भार नै प्रयोग गरेको छ। प्रदेशबाट स्थानीय तहमा सवारी साधन कर बाँडफाँडका लागि जनसङ्ख्यालाई ४५ प्रतिशत, सडक लम्बाई अनुपातलाई ५० प्रतिशत र वन तथा हरियालीलाई ५ प्रतिशत भार दिई सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।

संविधानले प्राकृतिक स्रोतको परिचालन गर्दा विभिन्न तहका सरकारको लगानी तथा प्रतिफलको हिस्सा निर्धारणको आधार तयार गर्ने जिम्मेवारी आयोगलाई प्रदान गरेको छ। प्राकृतिक स्रोतको उपयोगबाट प्राप्त लाभको बाँडफाँड र यसको परिचालन गर्दा लगानी तथा प्रतिफलको हिस्सा निर्धारणको आधार तयार गर्नका लागि तथ्याङ्क सङ्कलन तथा नेपालभर उपलब्ध प्राकृतिक स्रोतको नक्साङ्कन तयार गर्ने कार्य भइरहेको छ।

आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा नेपाल सरकारले पर्वतारोहण, विद्युत, वन र खानी तथा खनिजको परिचालनबाट उठाएको रोयल्टी रकमको २५ प्रतिशतले हुन आउने रकम सम्बन्धित प्रदेशलाई र २५ प्रतिशतले हुन आउने रकम सम्बन्धित स्थानीय तहलाई बाँडफाँड गर्न आधार तथा हिस्सासहित सिफारिस गरिएको छ।

पर्वतारोहण रोयल्टी बाँडफाँडका लागि भौगोलिक अवस्थितिलाई ४० प्रतिशत, आधार शिविर रहेको स्थानीय तहलाई १० प्रतिशत, प्रभावित क्षेत्रको क्षेत्रफललाई २५ प्रतिशत र प्रभावित क्षेत्रको जनसङ्ख्यालाई २५ प्रतिशत भार दिइएको छ। विद्युत रोयल्टी बाँडफाँडका लागि भौगोलिक अवस्थितिलाई ५० प्रतिशत, प्रभावित क्षेत्रको क्षेत्रफललाई २५

प्रतिशत र प्रभावित क्षेत्रको जनसङ्ख्यालाई २५ प्रतिशत भार दिइएको छ। वन रोयल्टी बाँडफाँड गर्दा राष्ट्रिय वनबाट प्राप्त हुने रोयल्टी बाँडफाँड र संरक्षित क्षेत्रको रोयल्टी बाँडफाँडका लागि छुट्टाछुट्टै आधार र ढाँचा सिफारिस गरिएको छ। राष्ट्रिय वनको रोयल्टी बाँडफाँडका लागि वनको अवस्थितिलाई २० प्रतिशत, वनको क्षेत्रफललाई ४० प्रतिशत, वन क्षेत्र रहेको स्थानीय तहको जनसङ्ख्यालाई २० प्रतिशत, वनमा आश्रित जनसङ्ख्या (Leasehold Population) लाई १० प्रतिशत र वनको संरक्षण र दीगो व्यवस्थापनमा सहभागितालाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ। त्यसैगरी, संरक्षित क्षेत्रको रोयल्टी बाँडफाँडका लागि स्थानीय तहमा मध्यवर्ति क्षेत्रको अवस्थितिलाई १० प्रतिशत, संरक्षित क्षेत्रको मध्यवर्ति क्षेत्रको क्षेत्रफललाई ४० प्रतिशत, संरक्षित क्षेत्रको मध्यवर्ति क्षेत्रको जनसङ्ख्यालाई ३५ प्रतिशत र संरक्षित क्षेत्रको संरक्षण र दीगो व्यवस्थापनमा सहभागितालाई १५ प्रतिशत भार दिइएको छ। खानी तथा खनिज रोयल्टी बाँडफाँडका लागि भौगोलिक अवस्थितिलाई ५० प्रतिशत, प्रभावित क्षेत्रफललाई ३० प्रतिशत र प्रभावित जनसङ्ख्यालाई २० प्रतिशत भार दिइएको छ।

नेपालको प्रचलित कानूनका आधारमा नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा तथा प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा वित्तीय स्रोत हस्तान्तरण भएको छ। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा सङ्घीय बजेटको ३०.३० प्रतिशत हिस्सा प्रदेश र स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने अनुमान गरिएको छ। त्यस्तै, नेपाल सरकारबाट राजस्व बाँडफाँड अन्तर्गत मूल्य अभिवृद्धि कर र आन्तरिक अन्तःशुल्कबाट उठेको राजस्वको १५ प्रतिशत (अनुमानित ६४ अर्ब ३७ करोड रुपैयाँ) प्रदेशलाई र सोही बराबर रकम स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुँदैछ। वित्तीय समानीकरण अनुदान तर्फ प्रदेशलाई ५५ अर्ब ३० करोड रुपैयाँ र स्थानीय तहलाई ८९ अर्ब ९५ करोड रुपैयाँ हस्तान्तरण गर्न रकम विनियोजन भएको छ। सशर्त अनुदान तर्फ प्रदेशलाई ४४ अर्ब ५५ करोड रुपैयाँ र स्थानीय तहलाई १२३ अर्ब ८७ करोड रुपैयाँ हस्तान्तरण हुने भएको छ। आयोगबाट सिफारिस नहुने अनुदान शीर्षकतर्फ नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय तहका लागि समपूरक अनुदान र विशेष अनुदानका लागि २० अर्ब रुपैयाँ विनियोजन भएको छ। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि प्रदेश नं. २ ले १ अर्ब रुपैयाँ सो प्रदेशभित्र रहेका स्थानीय तहमा वित्तीय समानीकरण अनुदानका लागि विनियोजन गरेको छ भने सोही आर्थिक वर्षका लागि ८० करोड रुपैयाँ सवारी साधन कर बाँडफाँड गर्ने अनुमान गरेको छ, उक्त रकम सवारी साधन करबाट सङ्कलन हुने अनुमान गरिएको कुल रकमको ४० प्रतिशत हिस्सा हो।

नेपालको संविधानले आयोगलाई समष्टिगत आर्थिक सूचकहरूको विश्लेषण गरी सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय सरकारले लिनसक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गर्ने जिम्मेवारी प्रदान गरेको छ। संवैधानिक जिम्मेवारी अनुरूप आयोगले प्रदेश तथा स्थानीय तहका लागि आर्थिक वर्ष २०७५/७६ र आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा राजस्व बाँडफाँडबाट प्राप्त हुने रकम र आफ्नो आन्तरिक स्रोतबाट प्राप्त हुने राजस्वको योगफलको १० प्रतिशतमा नबढ्ने गरी आन्तरिक ऋण उठाउन सिफारिस गरेको छ। साथै, आयोगले आन्तरिक ऋणको परिचालन पूँजी निर्माण र दीर्घकालीन लाभका क्षेत्रमा उपयोग गर्न सिफारिस गरेको छ।

आयोगलाई संविधान तथा राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ ले सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहको राजस्व सुधार सम्बन्धमा सुझाव प्रदान गर्ने जिम्मेवारी प्रदान गरेको छ। यस कार्यका लागि आयोगले आफ्नो क्षमता बढाउँदै संस्थागत रूपमा आफूलाई वित्तीय सङ्घीयताको संवाहकको रूपमा स्थापित गर्दै जानुपर्ने देखिन्छ। प्रदेश र स्थानीय तहको कर प्रशासनको अनुभव कम भएको हुदाँ करको सम्भाव्यतालाई पूर्ण रूपमा उपयोग गर्नसक्ने गरी उनीहरूको क्षमता विकासमा जोड दिनुपर्ने भएको छ। स्थानीय तहको राजस्व क्षमता वृद्धिका लागि नेपाल सरकार र प्रदेश सरकारले स्थानीय तहको क्षमता विकासमा सघाउ पुऱ्याउनुपर्ने देखिएको छ। मुलुकले सहकारिता, सहअस्तित्व र समन्वयको सिद्धान्तमा आधारित सङ्घीयतालाई आत्मसात गरेको अवस्थामा स्थानीय तहले प्रचलित

कानून अनुसार स्थानीय विभाज्य कोषबाट प्रदेशलाई उपलब्ध गराउनुपर्ने घर जग्गा रजिष्ट्रेशन शुल्क, विज्ञापन कर र मनोरञ्जन कर बापतको राजस्व रकम नियमित रूपमा उपलब्ध गराउन जरूरी देखिन्छ।

आयोगले आफ्नो कार्य सम्पादनको सिलसिलामा सबै सरोकारवालाहरूबाट समन्वय र सहयोग प्राप्त गरेको छ। आगामी दिनमा समेत परस्पर सहयोगमा आधारित सङ्घीयताको अवधारणा अनुसार सबैसँग सहकार्य र समन्वय गर्दै अगाडि बढ्न सकेमा संविधानमा उल्लेखित भावना बमोजिम देशमा उपलब्ध स्रोत साधन र वित्तको समन्यायिक वितरण भई सङ्घीयताको कार्यान्वयनमा सघाउ पुग्न जाने आयोगको अपेक्षा र विश्वास रहेको छ।

विषय सूची

कार्यकारी सारांश	i
विषय सूची	v
चित्र सूची	viii
तालिका सूची	ix
परिच्छेद एक राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको परिचय	१
१.१ परिचय	१
१.२ गठन	१
१.३ काम, कर्तव्य र अधिकार	२
१.३.१ संवैधानिक व्यवस्था	२
१.३.२ कानुनी व्यवस्था	३
१.४ संगठन संरचना र दरबन्दी विवरण	४
१.५ कानून	६
१.६ कार्यसम्पादनका आधार एवम् सिद्धान्तहरू	६
१.७ प्रतिवेदन	७
परिच्छेद दुई आयोगको वार्षिक कार्यसम्पादन सम्बन्धी विवरण	८
२.१ आयोगको वार्षिक बजेट तथा कार्यक्रम	८
२.२ आयोगबाट सम्पादित प्रमुख कार्यहरू	९
२.२.१ सङ्घीय सरकारसँगको समन्वय तथा सहकार्य	१०
२.२.२ प्रदेश सरकारसँगको समन्वय तथा सहकार्य	१०
२.२.३ स्थानीय तहसँगको समन्वय तथा सहकार्य	१०
२.२.४ तथ्याङ्क सङ्कलन	१२
२.२.५ आयोगबाट तयार गरिएका सूचकाङ्कहरू	१२
२.२.६ आयोगबाट गरिएका अध्ययनहरू	१४
२.२.७ आयोगबाट गरिएका सिफारिससम्बन्धी कार्य	१५
२.२.८ प्राकृतिक स्रोतको परिचालन तथा बाँडफाँडसम्बन्धी कार्य	१५
२.२.९ प्रशासनिक कार्यहरू	१५
२.३ आयोगको भौतिक स्रोत साधन र त्यसको उपयोगको अवस्था	१६
परिच्छेद तीन नेपालमा वित्तीय सङ्घीयता	१८

३.१	वित्तीय सङ्घीयता.....	१८
३.२	नेपालमा वित्तीय सङ्घीयताको अवलम्बन.....	१९
३.३.१	खर्च जिम्मेवारी	१९
३.३.२	राजस्व अधिकार.....	२०
३.३.३	राजस्व बाँडफाँड.....	२३
३.३.४	वित्तीय हस्तान्तरण	२४
३.३.५	आन्तरिक ऋण.....	२६
३.३.६	प्राकृतिक स्रोतको परिचालन.....	२६
	परिच्छेद चार प्रदेशगत स्थिति विश्लेषण	२८
४.१	प्रशासनिक विभाजन	२८
४.२	जनसङ्ख्या	२८
४.३	आश्रित जनसङ्ख्याको अनुपात	२९
४.४	क्षेत्रफल	२९
४.५	मानव विकास सूचकाङ्क.....	३०
४.६	मानव गरिबी सूचकाङ्क.....	३०
४.७	पूर्वाधार सूचकाङ्क.....	३१
४.७.१	सडक घनत्व	३१
४.७.२	सूचना प्रविधिमा पहुँच.....	३१
४.७.३	विद्युतमा पहुँच.....	३२
४.८	सामाजिक-आर्थिक असमानता सूचकाङ्क	३२
४.९	न्यून विकास सूचकाङ्क	३३
४.१०	प्राकृतिक स्रोतको अवस्था.....	३४
४.१०.१	वन.....	३४
४.१०.२	अन्य.....	३४
	परिच्छेद पाँच आयोगले गरेको सिफारिस सम्बन्धी विवरण.....	३५
५.१	राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचासम्बन्धी सिफारिस	३५
५.१.१	सङ्घीय विभाज्य कोषबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा हुने राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचासम्बन्धी सिफारिस.....	३५
५.१.२	प्रदेश सञ्चित कोषबाट स्थानीय तहमा हुने राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचासम्बन्धी सिफारिस	३६

५.२	वित्तीय समानीकरण अनुदानसम्बन्धी सिफारिस	३६
५.२.१	नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदानसम्बन्धी सिफारिस	३६
५.२.२	प्रदेश नं. २ बाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसको विश्लेषण	३९
५.३	सशर्त अनुदानका आधारसम्बन्धी सिफारिस	३९
५.३.१	सङ्घीय सञ्चित कोषबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने सशर्त अनुदानका आधारहरू	३९
५.३.२	प्रदेशबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने सशर्त अनुदानका आधारहरू	४०
५.४	आन्तरिक ऋणको सीमासम्बन्धी सिफारिस	४०
५.५	सवारी साधन कर बाँडफाँडसम्बन्धी सिफारिस	४१
५.६	प्राकृतिक स्रोतबाट प्राप्त रोयल्टी बाँडफाँडसम्बन्धी सिफारिस	४२
५.६.१	पर्वतारोहण रोयल्टी बाँडफाँडको सूचक निर्धारणका आधारहरू:	४२
५.६.२	विद्युत रोयल्टीको बाँडफाँड गर्दा लिइएका आधारहरू:	४३
५.६.३	वन रोयल्टी बाँडफाँडको सूचक निर्धारण गर्दा लिइएका आधारहरू	४४
५.६.४	खानी तथा खनिज रोयल्टी बाँडफाँड:	४५
परिच्छेद छ	आयोगका सुझावहरू	४६
	अनुसूचीहरू	

चित्र सूची

चित्र १: आयोगको सङ्गठन संरचना	५
चित्र २: नेपालमा राज्यशक्तिको बाँडफाँड	१८
चित्र ३: नेपालमा वित्तीय सङ्घीयताका अवयवहरू	१९
चित्र ४: जनसंख्याका आधारमा स्थानीय तहको संख्या	२८
चित्र ५: आश्रित जनसंख्या अनुसार स्थानीय तहको संख्या	२९
चित्र ६: क्षेत्रफल अनुसार स्थानीय तहको संख्या	२९
चित्र ७: मानव विकास सूचकांक अनुसार स्थानीय तहको संख्या	३०
चित्र ८: मानव गरिवी सूचकांक अनुसार स्थानीय तहको संख्या	३०
चित्र ९: सडक घनत्व अनुसार स्थानीय तहको संख्या	३१
चित्र १०: सूचना प्रविधिमा घरपरिवारको पहुँच अनुसार स्थानीय तहको संख्या	३१
चित्र ११: विद्युतमा घरपरिवार पहुँच अनुसार स्थानीय तहको संख्या	३२
चित्र १२: सामाजिक आर्थिक असमानताको सूचकांक अनुसार स्थानीय तहको संख्या	३३
चित्र १३: न्यून विकास सूचकांक अनुसार स्थानीय तहको संख्या	३३
चित्र १४: आ. व. २०७६/७७ मा प्रदेश नं. २ बाट हस्तान्तरण हुने स्थानीय तहको सङ्ख्या अनुसार वित्तीय समानीकरण अनुदान	३९
चित्र १५: प्रदेश नं. २ बाट सङ्कलन तथा स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने सवारी साधन करको अनुमानित रकम	४२

तालिका सूची

तालिका १: आयोगको कार्यक्षेत्र तथा भूमिका.....	४
तालिका २: राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको कर्मचारी दरबन्दी र पदपूर्तिको अवस्था.....	५
तालिका ३: विनियोजित बजेट र खर्चको विवरण.....	९
तालिका ४: प्रदेश नं.२ मा सञ्चालित अन्तर्क्रिया तथा अभिमुखीकरण कार्यक्रमको विवरण.....	११
तालिका ५: प्रदेश नं.२ तथा स्थानीय तहमा सञ्चालित अन्तर्क्रिया तथा अभिमुखीकरण कार्यक्रमको विवरण ..	११
तालिका ६: सामाजिक-आर्थिक असमानता सूचकाङ्कका आयाम र सूचकहरू ..	१३
तालिका ७: राजस्व बाँडफाँडका आधारहरू ..	३५
तालिका ८: वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसको आधार र ढाँचा.....	३८
तालिका ९: कार्य सम्पादन मूल्याङ्कनका आधारहरू.....	३८

परिच्छेद एक

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको परिचय

१.१ परिचय

नेपालको शासन व्यवस्था सङ्घीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रमा रूपान्तरण भएसँगै सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहबाट राज्यशक्तिको प्रयोग हुने प्रणाली स्थापित भएको छ। नेपालको संविधानमा तीन तहका सरकारहरूका अधिकार, दायित्व तथा जिम्मेवारीका विषयहरू बाँडफाँड गरिएका छन्। सङ्घीयताको नवीन अभ्यासलाई संस्थागत गर्ने सन्दर्भमा नेपालको संविधानमा गरिएका विभिन्न व्यवस्थाहरूमध्ये तीन तहका सरकारहरूबीच स्रोतको बाँडफाँड गर्ने जिम्मेवारी प्राप्त गरेको राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग एक महत्त्वपूर्ण संवैधानिक निकायको रूपमा रहेको छ। आयोगले मुलुकमा उपलब्ध प्राकृतिक एवम् वित्तीय स्रोतहरू सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय सरकारहरूबीच न्यायोचित तवरले बाँडफाँड गर्ने कार्यमा महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्दछ।

नेपालमा सङ्घीय शासन प्रणाली अवलम्बन गरिएसँगै तीन तहका सरकारहरूबीच गरिएको राज्यशक्तिको बाँडफाँडलाई वास्तविक अर्थमा कार्यान्वयन गर्नका लागि देशमा उपलब्ध प्राकृतिक एवम् वित्तीय स्रोतहरूको न्यायोचित वितरण सुनिश्चित गर्न नेपालको संविधानमा राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको व्यवस्था गरिएको छ। सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय सरकारहरूले एक आपसमा सहकारिता, सहअस्तित्व र समन्वयलाई प्रवर्द्धन गर्दै जनतालाई सेवा प्रवाह गर्नका लागि वित्तीय तथा प्राकृतिक स्रोतको प्रभावकारी परिचालन पूर्वशर्तका रूपमा रहने गर्दछ। यस आयोगले संविधान प्रदत्त अधिकार क्षेत्रभित्र रही तीन तहका सरकारहरूबीच हुने वित्तीय हस्तान्तरण तथा प्राकृतिक स्रोतको सन्तुलित तथा समन्यायिक बाँडफाँड सुनिश्चित गर्न महत्त्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्ने गर्दछ। मुलतः आयोगले सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहका सरकारहरूबीच हुने राजस्वको बाँडफाँड, वित्तीय समानीकरण अनुदान, सशर्त अनुदान तथा आन्तरिक ऋण र प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँटका सम्बन्धमा सिफारिस गर्ने कार्य गर्दछ।

नेपालको संविधानको भाग-२६, धारा २५० र २५१ मा राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगसम्बन्धी व्यवस्था गरिएको छ। आयोगको काम, कर्तव्य र अधिकारका सम्बन्धमा आवश्यक व्यवस्था गर्नका लागि राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ जारी भई कार्यान्वयनमा रहेको छ।

संविधानतः अध्यक्षसहित पाँच सदस्यीय आयोग हुने व्यवस्था अनुरूप २०७५ साल चैत्र ७ गते आयोगको अध्यक्षको पदमा श्री बालानन्द पौडेलको नियुक्ति भएपछि आयोग गठन भएको हो। यद्यपि नेपाल सरकार (मन्त्रपरिषद) को मिति २०७४ साल पौष १३ गतेको निर्णयबाट आयोगको कार्यालय स्थापना भएको र तत्पश्चात् आयोगले गर्नुपर्ने कार्यहरू अधि बढाइएको थियो। आयोगको कार्यालय कानुनी रूपमै काठमाडौं उपत्यकाभित्र रहने व्यवस्था भए अनुरूप हाल आयोगको कार्यालय नेपालको सङ्घीय प्रशासकीय परिसर, सिंहदरवारमा रहेको छ।

१.२ गठन

नेपालको संविधानको धारा २५० को उपधारा (१) मा राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको गठनसम्बन्धी व्यवस्था गरिएको छ। आयोगमा अध्यक्षसहित बढीमा पाँच जना सदस्यहरू रहने प्रावधान छ। राष्ट्रपतिबाट संवैधानिक परिषद्को सिफारिसमा यस आयोगका अध्यक्ष र सदस्यहरूको नियुक्ति हुने व्यवस्था रहेको छ। आयोगका अध्यक्ष र सदस्यहरूको पदावधि नियुक्ति भएको मितिले छ वर्षको हुने प्रावधान रहेको छ। यसरी नियुक्त अध्यक्ष

तथा सदस्यको पुनः नियुक्ति हुन नसक्ने व्यवस्था भए पनि सदस्यलाई अध्यक्षको पदमा भने नियुक्ति गर्न सकिने छ। त्यसरी सदस्य अध्यक्षको पदमा नियुक्ति भएमा निजको पदावधि गणना गर्दा सदस्य भएको अवधिलाई समेत जोडी गणना गरिने प्रावधान रहेको छ।

नेपालको संविधानको धारा २५० को उपधारा (६) बमोजिम आयोगको अध्यक्ष वा सदस्यको पदमा नियुक्त हुनका लागि मान्यता प्राप्त विश्वविद्यालयबाट सम्बन्धित विषयमा स्नातक उपाधि हासिल गरी प्राकृतिक स्रोत वा वित्त व्यवस्थापन, अर्थशास्त्र, कानून, व्यवस्थापनको क्षेत्रमा कम्तिमा बीस वर्ष क्रियाशील रही विशेषज्ञता हासिल गरेको, नियुक्ति हुदाँका बखत कुनै राजनीतिक दलको सदस्य नरहेको, पैतालिस वर्ष उमेर पूरा भएको र उच्च नैतिक चरित्र भएको हुनु पर्नेछ।

१.३ काम, कर्तव्य र अधिकार

नेपालको संविधानले आयोगलाई मूलतः सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच हुने वित्तीय तथा प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँडको विषयमा सिफारिस गर्ने महत्त्वपूर्ण जिम्मेवारी प्रदान गरेको छ। आयोगको काम, कर्तव्य तथा अधिकारसम्बन्धी व्यवस्थाहरू नेपालको संविधानको धारा २५१ मा उल्लेख गरिएका छन्। त्यसैगरी, राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ र अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ मा समेत आयोगको काम, कर्तव्य तथा अधिकार सम्बन्धमा थप व्यवस्था गरिएको छ। आयोगको काम, कर्तव्य र अधिकार सम्बन्धमा रहेका संवैधानिक तथा कानुनी व्यवस्थाहरू देहायअनुसार रहेका छन् :-

१.३.१ संवैधानिक व्यवस्था

नेपालको संविधानको धारा ६० को उपधारा (३) अनुसार प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाण राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम हुनेछ। नेपालको संविधानको धारा २५१ को उपधारा (२) मा तोकिए बमोजिम आयोगका काम, कर्तव्य अधिकारहरू :-

- (क) संविधान र कानून बमोजिम सङ्घीय सञ्चित कोषबाट सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय सरकारबीच राजस्वको बाँडफाँड गर्ने विस्तृत आधार र ढाँचा निर्धारण गर्ने,
- (ख) सङ्घीय सञ्चित कोषबाट प्रदेश र स्थानीय सरकारलाई प्रदान गरिने समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा सिफारिस गर्ने,
- (ग) राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम, मानक, पूर्वाधारको अवस्था अनुसार प्रदेश र स्थानीय सरकारलाई प्रदान गरिने सशर्त अनुदानको सम्बन्धमा अध्ययन अनुसन्धान गरी आधार तयार गर्ने,
- (घ) प्रदेश सञ्चित कोषबाट प्रदेश र स्थानीय सरकारबीच राजस्वको बाँडफाँड गर्ने विस्तृत आधार र ढाँचा निर्धारण गर्ने,
- (ङ) सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय सरकारको खर्च जिम्मेवारी पूरा गर्ने र राजस्व असुलीमा सुधार गर्नु पर्ने उपायहरूको सिफारिस गर्ने,
- (च) समष्टिगत आर्थिक सूचकहरूको विश्लेषण गरी सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय सरकारले लिनसक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गर्ने,
- (छ) सङ्घ र प्रदेश सरकारको राजस्व बाँडफाँडका आधारको पुनरावलोकन गरी परिमार्जनको सिफारिस गर्ने,

- (ज) प्राकृतिक स्रोतको परिचालन गर्दा नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहको लगानी तथा प्रतिफलको हिस्सा निर्धारणको आधार तय गरी सिफारिस गर्ने,
- (झ) प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँडसम्बन्धी विषयमा सङ्घ र प्रदेश, प्रदेश र प्रदेश, प्रदेश र स्थानीय तह तथा स्थानीय तहबीच उठ्नसक्ने सम्भावित विवादको विषयमा अध्ययन अनुसन्धान गरी त्यसको निवारण गर्न समन्वयात्मक रूपमा काम गर्न सुझाव दिने,
- (ञ) प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँड गर्दा सोसँग सम्बन्धित वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कन सम्बन्धमा आवश्यक अध्ययन र अनुसन्धान गरी नेपाल सरकारलाई सिफारिस गर्ने।

१.३.२ कानुनी व्यवस्था

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ अनुसार आयोगका काम, कर्तव्य र अधिकार निम्नानुसार रहेका छन् :-

- (क) प्रदेश कानून बमोजिम प्रदेशले स्थानीय तहलाई दिने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा प्रदेशलाई सिफारिस गर्ने,
- (ख) प्रदेश कानून बमोजिम प्रदेशले स्थानीय तहलाई प्रदान गर्ने सशर्त अनुदानको आधार तयार गरी प्रदेशलाई सिफारिस गर्ने,
- (ग) नेपाल सरकार, प्रदेश वा स्थानीय तहबीच राजस्वको बाँडफाँड सम्बन्धमा उठेको विवाद समाधान गर्न आवश्यक सहजीकरण र सहयोग गर्ने,
- (घ) नेपाल सरकारले प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई दिने अनुदान सम्बन्धमा नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने,
- (ङ) नेपाल सरकार तथा प्रदेशले राजस्व बाँडफाँडका सम्बन्धमा कुनै सुझाव माग गरेमा आवश्यक सुझाव दिने,
- (च) नेपाल सरकार, प्रदेश तथा स्थानीय तहले लगाउने करका सम्बन्धमा नेपाल सरकार, प्रदेश वा स्थानीय तहले सुझाव माग गरेमा आवश्यक सुझाव दिने,
- (छ) प्राकृतिक स्रोतको संरक्षण र उपयोगका विषयमा नेपाल सरकार, प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई आवश्यक सुझाव दिने,
- (ज) आयोगले संविधान र ऐन बमोजिम सुझाव वा सिफारिस दिँदा वा ढाँचा तयार गर्दा प्रदेश तथा स्थानीय तहको कार्यसम्पादनलाई समेत आधार लिने।

अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ अनुसार आयोगको काम, कर्तव्य र अधिकारका सम्बन्धमा देहायको व्यवस्था रहेको छ :-

- (क) ऐनको दफा ६ को उपदफा (४) मा दफा ६ को उपदफा (३) बमोजिम प्रदेश विभाज्य कोष र स्थानीय विभाज्य कोषमा जम्मा भएको राजस्व रकम संविधान र यस ऐनको अधीनमा रही राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले निर्धारण गरेको आधार र ढाँचा बमोजिम प्रदेश र स्थानीय तहमा बाँडफाँड गर्ने,
- (ख) अनुसूची-४ को द्रष्टव्यमा ऐनको दफा ७ बमोजिम आयोगको सिफारिसमा नेपाल सरकारले प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई प्राकृतिक स्रोतबाट प्राप्त हुने रोयल्टीको बाँडफाँड र वितरण गर्ने,
- (ग) ऐनको दफा ६क. बमोजिम सवारी साधन करको रकम आयोगको सिफारिस बमोजिम प्रदेश सरकारले स्थानीय तहलाई बाँडफाँड गर्ने।

यसरी उल्लेखित ऐनमा आयोगका संवैधानिक जिम्मेवारीहरूलाई थप प्रष्ट्याउनुका साथै तीन तहका सरकारहरू बीच

हुने स्रोतको बाँडफाँड गर्दा आयोगले लिनुपर्ने आधारहरूको समेत व्यवस्था गरिएको छ। माथि उल्लिखित आयोगका काम, कर्तव्य र अधिकार बमोजिम आयोगको कार्यक्षेत्र र भूमिकाको सारांश तालिका १ मा रहेको छ।

तालिका १: आयोगको कार्यक्षेत्र तथा भूमिका

कार्य क्षेत्र	आयोगको भूमिका
खर्च जिम्मेवारी	सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहले खर्च जिम्मेवारी पूरा गर्ने उपायहरूको सिफारिस गर्ने,
राजस्व जिम्मेवारी	सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहले राजस्व असुलीमा सुधार गर्नुपर्ने उपायहरूको सिफारिस गर्ने,
राजस्व बाँडफाँड	सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच राजस्व बाँडफाँड गर्ने विस्तृत आधार र ढाँचा निर्धारण गर्ने, राजस्व बाँडफाँडका आधारको पुनरावलोकन गरी परिमार्जनको सिफारिस गर्ने, प्रदेश र स्थानीय तहबीच हुने सवारी साधन गरेको बाँडफाँडसम्बन्धी सिफारिस गर्ने,
अन्तर-सरकारी वित्त हस्तान्तरण	वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा सिफारिस गर्ने, सशर्त अनुदानको आधार तयार गरी सिफारिस गर्ने,
आन्तरिक ऋण	सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहले लिनसक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गर्ने,
प्राकृतिक स्रोतको परिचालन	सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहको लगानी तथाप्रतिफलको हिस्सा निर्धारणको आधार तय गरी सिफारिस गर्ने, प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँड गर्दा वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कनका सम्बन्धमा नेपाल सरकारलाई सुझाव दिने,
प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँड	प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँडसम्बन्धी विवादको निरूपण गर्न सुझाव दिने, सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच हुने रोयल्टी बाँडफाँडसम्बन्धी सिफारिस गर्ने।

यस प्रकारले, सङ्घीयता कार्यान्वयनमा सघाउ पुऱ्याउने उद्देश्यले नेपालको संविधानमा राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको व्यवस्था गरिएको, नेपालको संवैधानिक इतिहासमा पहिलो पटक यस प्रकृतिको आयोग गठन भएको र मुलुकको सर्वसञ्चित कोष र प्राकृतिक स्रोतबाट सबै नेपाली जनता लाभान्वित हुने ढँगले तीन तहका सरकारबीचमा समन्यायिक बाँडफाँड र वितरण हुने गरी सिफारिस गर्ने जिम्मेवारी संविधानले यस आयोगलाई सुम्पिएको अवस्था रहेको छ।

१.४ संगठन संरचना र दरबन्दी विवरण

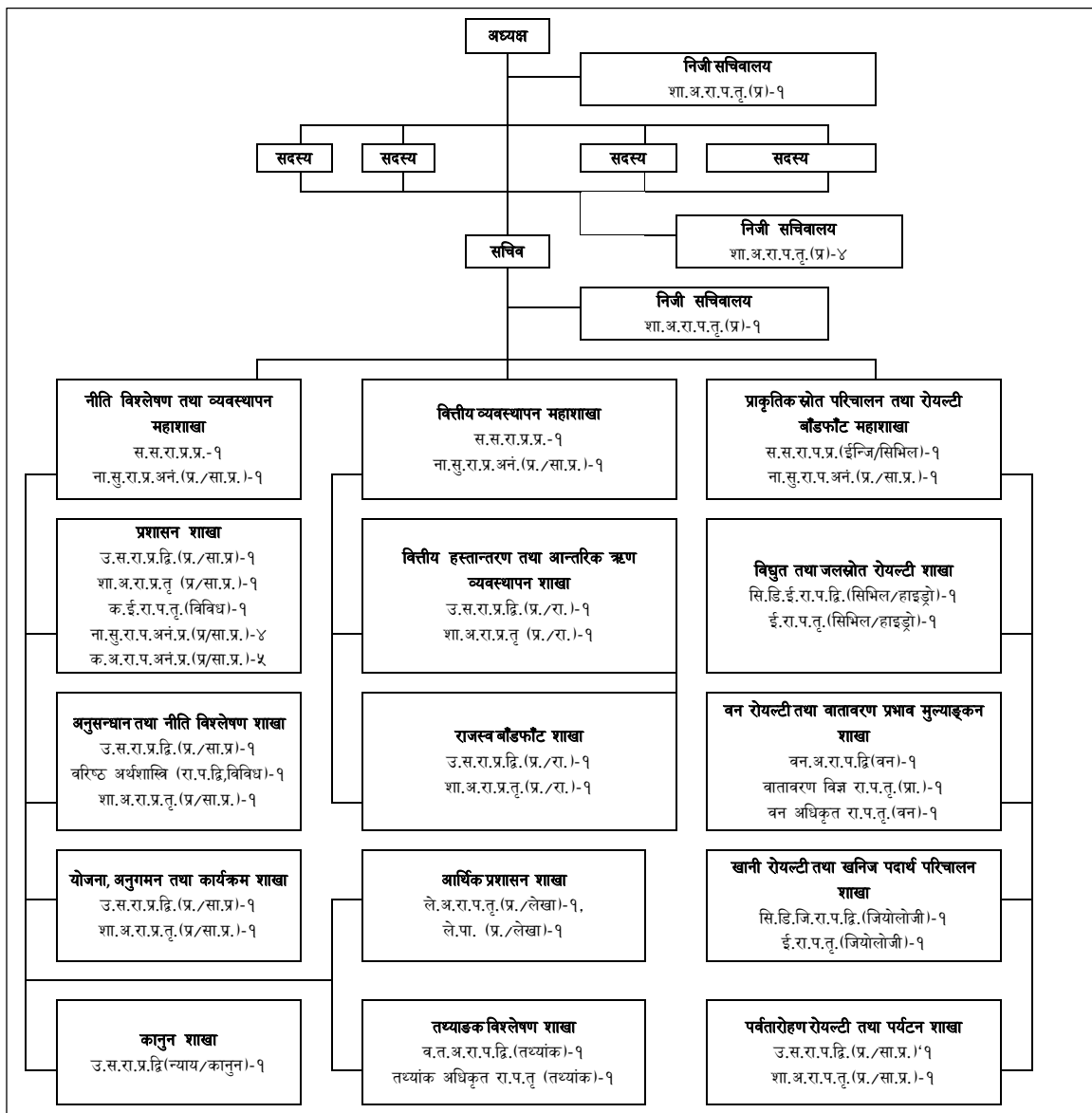
राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगमा अध्यक्षसहित बढीमा पाँचजना सदस्यहरू रहने प्रावधान रहेको छ। जसमध्ये हाल आयोगमा संवैधानिक परिषदको सिफारिसमा सम्माननीय राष्ट्रपतिबाट नियुक्त भई आयोगमा अध्यक्ष मात्र कार्यरत रहेको अवस्था छ। आयोगको कार्य सञ्चालनका लागि सचिव र अन्य कर्मचारीहरू रहने गरी कर्मचारीसहित कार्यालयको व्यवस्था गरिएको छ।

नेपाल सरकारबाट स्वीकृत आयोगको सङ्गठन संरचनामा विभिन्न सेवा समूहका गरी कुल दरबन्दी ४९ कायम गरिएको छ। साथै, कार्यालय सहयोगी र सवारी चालकका लागि २४ जनाको सेवा करारमा लिनसक्ने गरी स्वीकृति प्राप्त भएको छ। आयोगको कर्मचारी दरबन्दी विवरण र पदपूर्तिको अवस्था तालिका २ मा देखाइएको छ।

तालिका २: राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको कर्मचारी दरबन्दी र पदपूर्तिको अवस्था

क्र.सं.	श्रेणी	स्वीकृत दरबन्दी	पदपूर्तिको अवस्था (असार मसान्त सम्म २०७६)
१.	रा.प.विशिष्ट श्रेणी	१	१
२.	रा.प. प्रथम श्रेणी	३	२
३.	रा.प. द्वितीय श्रेणी	१२	९
४.	रा.प. तृतीय श्रेणी	२०	१३
५.	रा.प.अनं. प्रथम श्रेणी	१३	८
जम्मा		४९	३३

आयोगको कार्यालयमा तीनवटा महाशाखा र विभिन्न शाखाहरू रहेका छन्। विशिष्ट प्रकृतिको कार्यक्षेत्र भएकाले आयोगको कार्यालयमा बहुविधाका कर्मचारी रहने व्यवस्था गरिएको छ। आयोगमा प्रशासन, इन्जिनियरिङ्ग, वन, न्याय, आर्थिक योजना तथा तथ्याङ्क र विविध सेवासमूहका कर्मचारीहरू रहने व्यवस्था गरिएको छ। आयोगको सङ्गठन संरचना चित्र १ मा राखिएको छ।

चित्र १: आयोगको सङ्गठन संरचना

१.५ कानून

संवैधानिक प्रावधानका अलावा आयोगले आफ्नो कार्यसम्पादनको सिलसिलामा प्रयोग गर्ने कानूनहरू देहाय बमोजिमका रहेका छन्।

- (क) राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४,
- (ख) अन्तर सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४,
- (ग) स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४,
- (घ) सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहबाट जारी भएका यस आयोगको कार्यसम्पादनसँग सम्बन्धित प्रचलित अन्य ऐन तथा नियम,
- (ङ) राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगबाट समय समयमा गरिएका निर्णयहरू,
- (च) राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगबाट प्रतिपादित विभिन्न सिद्धान्तहरू।

१.६ कार्यसम्पादनका आधार एवम् सिद्धान्तहरू

आयोगले आफ्नो संवैधानिक एवम् कानुनी जिम्मेवारी अनुरूप कार्यसम्पादन गर्ने सन्दर्भमा नेपालको संविधानको धारा ५९ र धारा ६० मा उल्लेखित आर्थिक अधिकारको प्रयोग र राजस्व स्रोतको बाँडफाँडका सम्बन्धमा प्रयुक्त भावना र मनसायलाई अङ्गिकार र आत्मसात गर्दै सोही अनुरूपका सिद्धान्तको अनुशरण गर्ने नीति लिएको छ। जस अनुसार सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहले प्राकृतिक स्रोतको प्रयोग र विकासबाट प्राप्त लाभको समन्यायिक वितरणको व्यवस्था गर्ने, खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताको आधारमा वित्तीय समानीकरण अनुदान लगायतको वित्तीय हस्तान्तरण गर्ने, सङ्कलित राजस्वलाई न्यायोचित तवरमा वितरण गर्ने, सन्तुलित र पारदर्शी रूपमा राजस्व बाँडफाँड गर्ने एवम् सञ्चित कोष लगायत प्राकृतिक स्रोत समेतको वितरण र बाँडफाँडले तीन तहको सरकारबाट लाभान्वित हुने सम्बद्ध व्यक्तिले समानता, सहकार्य र सहअस्तित्वको अनुभूति गर्ने कार्यलाई सुनिश्चितता प्रदान गर्नुपर्ने विषय यस आयोगको मूल सैद्धान्तिक आधारको रूपमा रहेको छ। आयोगले आफ्नो संवैधानिक तथा कानुनी जिम्मेवारी सम्पादन गर्दा सामान्यतः देहाय बमोजिमका आधार तथा सिद्धान्तहरूको अवलम्बन गर्ने प्रयास गर्दछ।

यसरी संघीय संरचना बमोजिमका प्रादेशिक र स्थानीय तहलाई वित्तीय हस्तान्तरण मार्फत वित्तीय रूपमा सवल र सक्षम बनाउने उद्देश्यले सङ्घबाट निरन्तर सहयोग र सहजिकरण भईरहदा सङ्घबाट वित्तीय हस्तान्तरणको रकम प्राप्त गर्ने संघीय ईकाईहरूले स्वयमको तर्फबाट आ-आफ्ना क्षेत्राधिकारभित्र रही राजस्व संकलन गर्ने, थप वित्तीय स्रोतको खोजी गर्ने, उत्पादकत्व एवम् कार्य दक्षता अभिवृद्धि गर्ने तर्फ पनि त्यतिकै अग्रसर र जागरुक हुनुपर्ने देखिन्छ। तसर्थ, वित्तीय संघीयताको मूल मर्म बमोजिम वित्तीय एवम् प्राकृतिक स्रोतको समन्यायिक वितरणको सुनिश्चितताको सिद्धान्तलाई जोड दिईरहदा प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई आफ्ना तहभित्रै उद्दमशिलता, सिर्जनशिलता एवम् सम्भावनाको खोजी गरी स्वयम्मा आत्मनिर्भर हुने तर्फ क्रियाशिल भइरहनुपर्ने पक्षलाई पनि ध्यानमा राख्नुपर्ने देखिन्छ।

- (क) समन्यायिक वितरणको सिद्धान्त (Principle of Equitable Distribution),
- (ख) आवश्यकताको सिद्धान्त (Principle of Necessity),
- (ग) समान अवसरको सिद्धान्त (Principle of Equal Opportunity),
- (घ) निष्पक्षताको सिद्धान्त (Principle of Neutrality),
- (ङ) स्वच्छताको सिद्धान्त (Principle of Fairness),

- (च) सामर्थ्यताको सिद्धान्त (Principle of Capability),
- (छ) पूर्वानुमानको सिद्धान्त (Principle of Predictability),
- (ज) तथ्यगत / वस्तुगत आधारसहितका अन्य मान्यता तथा सिद्धान्तहरू।

१.७ प्रतिवेदन

संवैधानिक निकायले प्रत्येक प्रदेशको काम कारवाहीको सम्बन्धमा अलग अलग प्रतिवेदन तयार गरी प्रदेश प्रमुख समक्ष पेश गर्न सक्ने नेपालको संविधानको धारा २९४ को उपधारा (३) को व्यवस्था बमोजिम राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगबाट आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा सम्पादन भएका काम कारवाही समेटिएको आफ्नो पहिलो वार्षिक प्रतिवेदन माननीय प्रदेश प्रमुख समक्ष पेश गरिएको छ। प्रस्तुत प्रतिवेदन आयोगको पहिलो प्रतिवेदन भएकोले यस प्रतिवेदनमा आयोग गठन हुनुपूर्व आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा आयोगको कार्यालय (सचिवालय) ले गरेको काम कारवाहीको विवरण समेत समावेश गरिएको छ।

परिच्छेद दुई

आयोगको वार्षिक कार्यसम्पादन सम्बन्धी विवरण

२.१ आयोगको वार्षिक बजेट तथा कार्यक्रम

आर्थिक वर्ष २०७४/७५ र आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा आयोगको वार्षिक बजेट तथा कार्यक्रम र सोको कार्यान्वयनको विवरण निम्नानुसार रहेको छ।

आर्थिक वर्ष	कार्यक्रम तथा क्रियाकलाप
२०७४/७५	<ul style="list-style-type: none">केन्द्र तथा प्रदेश स्तरमा आयोगको भूमिका तथा काम कारवाही सम्बन्धमा विभिन्न सरोकारवाला व्यक्ति तथा निकायसँग बृहत अन्तर्क्रिया कार्यक्रम,प्रदेश तथा स्थानीय सेवा लागत सम्बन्धी अध्ययन,प्रदेश तथा स्थानीय तहको राजस्व क्षमता सम्बन्धी अध्ययन,प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य विभेद सम्बन्धी अध्ययन।
२०७५/७६	<ul style="list-style-type: none">प्रदेश तथा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता सम्बन्धी अध्ययन,प्रदेश तथा स्थानीय तहले परिचालन गर्ने आन्तरिक ऋणसम्बन्धी अध्ययन,प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक तथा असमानतासम्बन्धी अध्ययन,केन्द्र तथा प्रदेश स्तरमा आयोगको भूमिका तथा काम कारवाही सम्बन्धमा विभिन्न सरोकारवाला व्यक्ति तथा निकायसँग बृहत अन्तर्क्रिया कार्यक्रम,प्राकृतिक स्रोतको परिचालनमा उठ्नसक्ने विवाद सम्बन्धमा स्थानीय तहमा छलफल तथा अन्तर्क्रिया कार्यक्रम,प्रदेश तथा स्थानीय तहमा प्राकृतिक स्रोतको उपयोग तथा परिचालनबाट वातावरणमा परेको प्रभाव मूल्याङ्कनसम्बन्धी अध्ययन,आयोगका कर्मचारीको दक्षता अभिवृद्धि कार्यक्रम,स्थानीय तहका निर्वाचित पदाधिकारी तथा प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतहरूलाई वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयनसम्बन्धी क्षमता अभिवृद्धि कार्यक्रम,प्रदेशस्तरमा वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयनसम्बन्धी क्षमता अभिवृद्धि कार्यक्रम।

२०७४ साल पौष १३ मा आयोगको कार्यालय स्थापना भए पश्चात् आयोगको आर्थिक वर्ष २०७४/७५ को वार्षिक कार्यक्रम २०७४ माघमा स्वीकृत भएको थियो। आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा आयोगलाई चालु खर्चतर्फ २ करोड ५५ लाख रुपैयाँ र पूँजीगत खर्चतर्फ ७ करोड ९ लाख रुपैयाँ गरी जम्मा ९ करोड ६४ लाख रुपैयाँ बजेट विनियोजन भएकोमा चालु तर्फ १ करोड २८ लाख ६९ हजार रुपैयाँ र पूँजीगत तर्फ ७ करोड ८ लाख १४ हजार रुपैयाँ गरी जम्मा ८ करोड ३६ लाख ८३ हजार रुपैयाँ बजेट खर्च भएको छ। आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा आयोगका अध्यक्ष र सदस्यहरूको नियुक्ति नभएकोले सञ्चित कोषमाथि व्ययभार हुने गरी विनियोजन भएको रकम खर्च भएन। आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा विनियोजन भएको रकममध्ये चालुतर्फ ५०.४३ प्रतिशत र पूँजीगततर्फ ९९.८७ प्रतिशत गरी समग्रमा ८६.७९ प्रतिशत वित्तीय प्रगति हासिल भएको छ। आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा आयोगबाट जम्मा १५ हजार रुपैयाँ राजस्व सङ्कलन भएको थियो भने आर्थिक वर्षको अन्त्यमा विभिन्न फर्म तथा कम्पनीहरूको नाममा २६ लाख ६५ हजार रुपैयाँ धरौटी मौज्जात रहेको थियो। आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा विनियोजन भएको ९ करोड ९३ लाख ९० हजार रुपैयाँमध्ये सञ्चित कोषमाथि

व्ययभार हुने रकम रु. ५९ लाख र सञ्चित कोषबाट व्ययभार हुने रकम रु. ९ करोड ३४ लाख ९० हजार रहेको छ। आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा चालु खर्चतर्फ ७ करोड ४९ लाख रुपैयाँ बजेट विनियोजन भएकोमा ४ करोड ७ लाख ७० हजार रुपैयाँ र पूँजीगततर्फ २ करोड ४४ लाख ९० हजार रुपैयाँ बजेट विनियोजन भएमा १ करोड ८२ लाख ३६ हजार रुपैयाँ खर्च भएको छ। विनियोजित कुल रकममध्ये चालुतर्फ ५४.४ प्रतिशत र पूँजीगततर्फ ७४.५ प्रतिशत गरी समग्रमा ५९.३ प्रतिशत वित्तीय प्रगति हासिल भएको छ। आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा आयोगबाट जम्मा १५ हजार रुपैयाँ राजस्व सङ्कलन भएको छ भने वर्षान्तमा विभिन्न फर्म तथा कम्पनीहरूको नाममा २३ लाख ५४ हजार रुपैयाँ धरोटी मौज्जात रहेको छ। आयोगमा हालसम्म कुनै पनि किसिमको बेरुजु रहेको छैन। आर्थिक वर्ष २०७४/७५ र आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा आयोगको लागि विनियोजित बजेट र खर्च विवरण तालिका ३ मा प्रस्तुत गरिएको छ।

तालिका ३: विनियोजित बजेट र खर्चको विवरण

सि.नं.	ब.उ.शी.नं.	वार्षिक बजेट (रु. हजारमा)		खर्च (रु. हजारमा)	
		आर्थिक वर्ष २०७४/७५	आर्थिक वर्ष २०७५/७६	आर्थिक वर्ष २०७४/७५	आर्थिक वर्ष २०७५/७६
१.	२२०००१३	५५,१६	५९,००	०	२,७०
२.	२२००११३	२,००,००	६,९०,००	१,२८,६९	४,०५,००
चालु खर्च तर्फको जम्मा		२,५५,१६	७,४९,००	१,२८,६९	४,०७,७०
३.	२२००११४	७,०९,००	२,४४,९०	७,०८,१४	१,८२,३६
पूँजीगत खर्च तर्फको जम्मा		७,०९,००	२,४४,९०	७,०८,१४	१,८२,३६
कुल जम्मा		९,६४,१६	९,९३,९०	८,३६,८३	५,९०,०६

२.२ आयोगबाट सम्पादित प्रमुख कार्यहरू

आयोगको स्थापनासँगै आफ्ना संवैधानिक तथा कानुनी जिम्मेवारीहरू पूरा गर्ने अभिप्रायले आयोगबाट आवश्यक पूर्वतयारीका कार्यहरू सम्पादन गरिएको थियो। आयोगको कार्यालय स्थापना भएपश्चात् सरोकारवालाहरूसँग सम्बन्ध विस्तार र कार्यहरूको प्राथमिकीकरण गरी तत्काल सम्पादन गर्नुपर्ने कार्यहरू अघि बढाइएको थियो। यसै क्रममा तत्कालीन परिस्थितिलाई दृष्टिगत गरी आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा राजस्व बाँडफाँड, वित्तीय समानीकरण अनुदान र सशर्त अनुदान सम्बन्धमा नेपाल सरकार र प्रदेश सरकारलाई सिफारिस गरिएको थियो भने सबै प्रदेश सरकारलाई सवारी साधन करको बाँडफाँड सम्बन्धमा सिफारिस गरिएको थियो। त्यसैगरी तीन तहका सरकारले परिचालन गर्ने आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गरिएको थियो। साथै, आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा राजस्व बाँडफाँड, वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा नेपाल सरकारलाई सिफारिस गरिएको थियो।

संवैधानिक परिषद्को सिफारिसमा आयोगको अध्यक्षमा मिति २०७५ चैत्र ७ गते श्री बालानन्द पौडेलको नियुक्ति तथा पद बहाली भएपश्चात् आयोगको निर्णयबाट आर्थिक वर्ष २०७६/७७ को लागि प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान, सशर्त अनुदानका आधार, सवारी साधन करको बाँडफाँड सम्बन्धमा प्रदेश सरकारलाई सिफारिस गरिएको छ। यसैगरी तीन तहका सरकारले परिचालन गर्ने आन्तरिक ऋणको सीमा र प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टी बाँडफाँड सम्बन्धमा तीन तहका सरकारहरूसँग अन्तर्क्रिया गरी प्राप्त सुझावहरू समेत समावेश गरी सिफारिस गरिएको छ।

२.२.१ सङ्घीय सरकारसँगको समन्वय तथा सहकार्य

नेपालको वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयनका लागि आयोगले विभिन्न चरणमा सङ्घीय सरकारका विभिन्न मन्त्रालय तथा निकायहरूसँग समन्वय र सहकार्य गर्दै अगाडि बढेको छ। आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को नीति तथा कार्यक्रम र बजेट तर्जुमाका लागि वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयन र प्राकृतिक स्रोतको परिचालनका सन्दर्भमा अर्थ मन्त्रालय, राष्ट्रिय योजना आयोग, र अन्य मन्त्रालय तथा विभाग लगायतका केन्द्रीय निकायहरूसँग विभिन्न सहकार्यका क्षेत्रमा अन्तर्क्रिया गरिएको थियो।

त्यसैगरी राष्ट्रिय योजना आयोग, अर्थ मन्त्रालय र विभिन्न क्षेत्रगत मन्त्रालयसँगको समन्वयमा नेपालको संविधान, राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन २०७४, अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन २०७४ र स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ अनुसार प्रदेश तथा स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुनुपर्ने कार्यक्रम र बजेटका सम्बन्धमा छलफल गरिएको थियो। अर्थ मन्त्रालयका पदाधिकारीहरूसँग आयोगले वित्तीय हस्तान्तरणका लागि तयार गरेको आधार र ढाँचा तर्जुमाका विधि, राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचा तयार गर्दा अपनाईएको विधिको बारेमा छलफल गरिएको थियो। समग्र आर्थिक परिसूचकहरूको विश्लेषण गरी सङ्घीय सरकारको लागि आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गर्न अर्थ मन्त्रालय र नेपाल राष्ट्र बैंकका पदाधिकारीहरूसँग छलफल तथा अन्तर्क्रिया सम्पन्न गरिएको थियो।

२.२.२ प्रदेश सरकारसँगको समन्वय तथा सहकार्य

आयोगको काम कारवाही र प्रदेश सरकारसँगको समन्वय र सहकार्यका सम्बन्धमा सातवटै प्रदेशहरूमा अन्तर्क्रिया गरिएको थियो। प्रदेशका मुख्यमन्त्री, मन्त्री र प्रदेश सरकारका प्रमुख सचिव तथा सचिवहरू समेतको सहभागितामा आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा वित्तीय सङ्घीयताका समग्र पक्ष र अन्तर-सरकारी वित्तीय हस्तान्तरणका लागि लिइने आधार र ढाँचाहरूमा प्रदेशस्तरमा अलग अलग अन्तर्क्रिया गरिएको थियो। प्रदेशबाट स्थानीय तहमा हुने वित्तीय हस्तान्तरणका आधार र ढाँचा निर्धारणका लागि सबै प्रदेशका आर्थिक मामिला तथा योजना मन्त्री र मन्त्रालयका पदाधिकारीहरूसँग बैठक गरी आवश्यक सुझाव लिइएको थियो।

आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहका बीच प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टी बाँडफाँडका लागि लिइने आधार र ढाँचा सम्बन्धमा प्रदेशका मुख्यमन्त्री, मन्त्री र प्रदेश सरकारका प्रमुख सचिव तथा सचिवहरू समेतको सहभागितामा सबै प्रदेशमा छुट्टाछुट्टै छलफल गरी सुझावहरू सङ्कलन गरिएको थियो।

२.२.३ स्थानीय तहसँगको समन्वय तथा सहकार्य

आर्थिक वर्ष २०७५/७६ र आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि गरिने राजस्व बाँडफाँड, वित्तीय हस्तान्तरण तथा आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिसका लागि स्थानीय तहसँग पनि सम्पर्क र समन्वय गरिएको थियो। स्थानीय तहको राजस्व क्षमताको प्रक्षेपण तथा खर्चको आवश्यकताको आँकलन गर्न स्थानीय तहबाट राजस्व तथा खर्चसम्बन्धी तथ्याङ्क सङ्कलन गरिएको थियो।

आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा स्थानीय तहको वित्तीय स्रोतको बारेमा जानकारी प्रदान गर्ने उद्देश्यले विभिन्न जिल्लाका स्थानीय तहहरूसँग अन्तर्क्रिया गरिएको थियो। आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा १७ जिल्लाका २२३ स्थानीय तहमा वित्तीय सङ्घीयता र प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँडसम्बन्धी अभिमुखीकरण तालिम सञ्चालन गरिएको थियो। त्यसैगरी

प्राकृतिक स्रोत परिचालनसम्बन्धी सम्भाव्य विवादहरूका सम्बन्धमा समेत विभिन्न जिल्लाहरूमा अन्तर्क्रिया गरिएको थियो।

आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा आयोगबाट प्रदेश नं. २ मा सञ्चालित अन्तर्क्रिया तथा अभिमुखीकरण कार्यक्रमको संक्षिप्त विवरण तालिका ४ मा प्रस्तुत गरिएको छ।

तालिका ४: प्रदेश नं. २ मा सञ्चालित अन्तर्क्रिया तथा अभिमुखीकरण कार्यक्रमको विवरण

क्र.सं.	प्रदेश/स्थानीय तह	कार्यक्रम	सञ्चालन मिति
१	प्रदेश नं. २	वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयनसम्बन्धी प्रदेशस्तरीय अन्तर्क्रिया कार्यक्रम	२०७४/११/२७
		वित्तीय हस्तान्तरण सम्बन्धमा प्रदेशस्तरमा छलफल कार्यक्रम	२०७५/०२/१५

आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा आयोगबाट प्रदेश नं. २ तथा स्थानीय तहमा सञ्चालित अन्तर्क्रिया तथा अभिमुखीकरण कार्यक्रमको संक्षिप्त विवरण तालिका ५ मा प्रस्तुत गरिएको छ।

तालिका ५: प्रदेश नं. २ तथा स्थानीय तहमा सञ्चालित अन्तर्क्रिया तथा अभिमुखीकरण कार्यक्रमको विवरण

सि.नं.	सङ्घ, प्रदेश, स्थानीय तह	कार्यक्रम	सञ्चालन मिति
अन्तर्क्रिया कार्यक्रम तर्फ			
१	प्रदेश नं. २	प्राकृतिक स्रोतबाट प्राप्त हुने रोयल्टी बाँडफाँडसम्बन्धी प्रदेशस्तरीय अन्तर्क्रिया	२०७६/०२/०९
क्षमता विकास कार्यक्रम तर्फ			
१	स्थानीय तह, महोत्तरी	स्थानीय तहको लागि वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयनसम्बन्धी क्षमता अभिवृद्धि कार्यक्रम	२०७५/०८/१६ २१७
२	स्थानीय तह, सर्लाही	स्थानीय तहको लागि वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयनसम्बन्धी क्षमता अभिवृद्धि कार्यक्रम	२०७५/०८/१८ २१९
३	स्थानीय तह, धनुषा	स्थानीय तहको लागि वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयनसम्बन्धी क्षमता अभिवृद्धि कार्यक्रम	२०७५/०९/१९
४	स्थानीय तह, सिराहा	स्थानीय तहको लागि वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयनसम्बन्धी क्षमता अभिवृद्धि कार्यक्रम	२०७५/१०/१३
५	स्थानीय तह, सप्तरी	स्थानीय तहको लागि वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयनसम्बन्धी क्षमता अभिवृद्धि कार्यक्रम	२०७५/१०/११
६	स्थानीय तह, बारा	स्थानीय तहको लागि वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयनसम्बन्धी क्षमता अभिवृद्धि कार्यक्रम	२०७६/०१/२२
७	स्थानीय तह, पर्सा	स्थानीय तहको लागि वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयनसम्बन्धी क्षमता अभिवृद्धि कार्यक्रम	२०७६/०१/२३

२.२.४ तथ्याङ्क सङ्कलन

आयोगले राजस्व बाँडफाँड तथा अन्तर-सरकारी वित्तीय हस्तान्तरणको आधार तथा ढाँचा तयार गर्नुपर्ने, आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गर्नुपर्ने तथा प्राकृतिक स्रोत परिचालन तथा बाँडफाँडको आधार तयार गर्नुपर्ने भएको हुँदा यी कार्यहरूलाई वस्तुगत, न्यायोचित, निष्पक्ष र पारदर्शी तुल्याउन तथ्याङ्कको आवश्यकता पर्दछ। यसका लागि राष्ट्रिय योजना आयोग, अर्थ मन्त्रालय, वन तथा वातावरण मन्त्रालय, महालेखा नियन्त्रक कार्यालय, केन्द्रीय तथ्याङ्क विभाग, खानी तथा भूगर्भ विभाग, पर्यटन विभाग, वन तथा भू-संरक्षण विभाग, विद्युत विकास विभाग, राष्ट्रिय निकुञ्ज तथा वन्यजन्तु संरक्षण विभाग, सडक विभाग, स्थानीय पूर्वाधार विभाग, वन अनुसन्धान तथा प्रशिक्षण केन्द्र, विघटित स्थानीय निकाय वित्तीय आयोग लगायतका निकायहरूबाट प्रकाशित तथा अप्रकाशित स्रोतबाट तथ्याङ्क सङ्कलन गरिएको थियो। साथै, स्थानीय तहको आर्थिक वर्ष २०७४/७५ र २०७५/७६ को बजेट तथा कार्यक्रमहरूको विवरण समेत सङ्कलन गरिएको थियो।

२.२.५ आयोगबाट तयार गरिएका सूचकाङ्कहरू

संविधान बमोजिम नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा तथा प्रदेशबाट स्थानीय तहमा हुने वित्तीय हस्तान्तरण र राजस्व (रोयल्टी समेत) बाँडफाँड गर्ने प्रयोजनका लागि प्रचलित कानूनहरूमा तोकिएका आधारहरूलाई सम्बोधन गर्ने गरी स्थानीय तहसम्मको मानव विकास सूचकाङ्क, मानव गरिबी सूचकाङ्क, पूर्वाधार सूचकाङ्क, न्यून विकास सूचकाङ्क तयार गरिएको छ। स्थानीय तहसम्मको खण्डीकृत तथ्याङ्क (Disaggregated Data) प्राप्त हुन नसकेको अवस्थामा विभिन्न निकायबाट प्राप्त तथ्याङ्कको विस्तृत अध्ययन गरी नजिकको तथ्याङ्क (Proxy) को प्रयोगद्वारा सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।

विभिन्न तहका सरकारहरूको न्यूनतम खर्च एवम् पूर्वाधार विकासको आवश्यकता समेतका आधारमा खर्चको आवश्यकता आँकलन गरिएको छ भने प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई प्राप्त राजस्वको अधिकार, स्थानीय तहबाट प्राप्त विवरण र स्थानीय निकाय वित्तीय आयोगको सचिवालयबाट प्राप्त विवरण समेतका आधारमा ती तहहरूको राजस्व प्रक्षेपण गरिएको छ। सूचकाङ्कको वैधता (Validity) सुनिश्चित गर्न भौगोलिक क्षेत्र, प्रदेश एवम् स्थानीय तहका प्रकार र बसोबासको सघनताजस्ता पक्ष समेत समेट्ने गरी नमूना तथ्याङ्क सङ्कलन गरिएको थियो। अन्तर-सरकारी वित्तीय हस्तान्तरणको ढाँचा तयार गर्नका लागि आयोगबाट देहायका सूचकाङ्कहरू तयार गरिएका छन्:-

क. जनसङ्ख्या एवम् आश्रित जनसङ्ख्याको अनुपात सूचकाङ्क

प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहको जनसङ्ख्याको विवरण राष्ट्रिय जनगणना, २०६८ बाट लिइएको छ। आश्रित जनसङ्ख्याको अनुपातका लागि सोही जनगणना बमोजिम आर्थिक रूपले सक्रिय (१५-५९ वर्ष) उमेर समूहको जनसङ्ख्यासँग सो उमेर समूह बाहिरको जनसङ्ख्याको अनुपात निकालिएको छ।

ख. क्षेत्रफल सूचकाङ्क

देशको कूल क्षेत्रफलमा प्रदेश तथा स्थानीय तहले ओगटेको क्षेत्रफलको अनुपातलाई क्षेत्रफलको सूचकाङ्कको रूपमा लिइएको छ। स्थानीय तहको क्षेत्रफलका लागि स्थानीय तह पुनर्संरचना आयोगको प्रतिवेदनका आधारमा तत्कालीन सङ्घीय मामिला तथा स्थानीय विकास मन्त्रालयबाट प्रकाशित राजपत्रलाई आधार मानिएको छ। राजपत्रमा प्रकाशित स्थानीय तहको क्षेत्रफलमा सङ्घीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालयबाट समय समयमा भएका संशोधन समेतलाई सम्बोधन गर्नेगरी यस आयोग, सङ्घीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालय तथा

नापी विभागका प्रतिनिधि रहेको कार्यदलबाट सबै स्थानीय तहको क्षेत्रफल एकिन गरिएको थियो।

ग. मानव विकास सूचकाङ्क

सन् २०१४ मा प्रकाशित नेपाल मानव विकास प्रतिवेदनको आधारमा प्रदेश तथा स्थानीय तहको मानव विकास सूचकाङ्क निर्माण गरिएको छ। सो प्रतिवेदनमा उपलब्ध भौगोलिक क्षेत्र, ग्रामीण तथा शहरी क्षेत्र, तत्कालीन विकास क्षेत्र एवम् जिल्लास्तरको सूचकाङ्कको आधारमा सोही प्रतिवेदनले प्रयोग गरेको विधिअनुरूप प्रदेश तथा स्थानीय तहसम्मको मानव विकास सूचकाङ्क तयार गरिएको छ। यसमा प्रयोग गरिएका सूचकहरूमध्ये प्रौढ साक्षरता दर र औसत विद्यालय उपस्थिति दर (Mean Years of Schooling) राष्ट्रिय जनगणना, २०६८ बाट र औसत आयु (Life Expectancy at Birth) तथा प्रतिव्यक्ति कुल राष्ट्रिय आय (GNI per Capita) नेपाल मानव विकास प्रतिवेदन, २०१४ बाट लिइएको छ।

घ. मानव गरिबी सूचकाङ्क

सन् २०१४ मा प्रकाशित नेपाल मानव विकास प्रतिवेदनको आधारमा स्थानीय तहको मानव गरिबी सूचकाङ्क निर्माण गरिएको छ। सो प्रतिवेदनमा उपलब्ध भौगोलिक क्षेत्र, ग्रामीण तथा शहरी क्षेत्र, तत्कालीन विकास क्षेत्र एवम् जिल्लास्तरको सूचकाङ्कको आधारमा सोही प्रतिवेदनले प्रयोग गरेको विधिअनुरूप स्थानीय तहको मानव गरिबी सूचकाङ्क तयार गरिएको छ। यसमा प्रयोग गरिएका सूचकहरूमध्ये प्रौढ निरक्षरता दर (Adult Illiteracy Rate) र स्वच्छ खानेपानीबाट विमुख जनसङ्ख्या राष्ट्रिय जनगणना, २०६८ बाट र ४० वर्षभन्दा कम बाँच्ने जनसङ्ख्याको प्रतिशत तथा ५ वर्षभन्दा कम उमेरका कुपोषण भएका बालबालिकाको प्रतिशत नेपाल मानव विकास प्रतिवेदन, २०१४ बाट लिइएको छ। त्यसैगरी प्रदेशस्तरको गरिबी सूचकाङ्क राष्ट्रिय योजना आयोगले प्रकाशन गरेको Nepal: Multidimensional Poverty Index, २०१८ बाट लिइएको छ।

ङ. पूर्वाधार सूचकाङ्क

प्रदेश तथा स्थानीय तहमा उपलब्ध सडक, विद्युत र सूचना प्रविधिको पहुँचलाई आधार मानी पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गरिएको छ। यस अनुसार आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि प्रदेश र स्थानीय तहको सडक घनत्व (क्षेत्रफलमा सडकको लम्बाइ अनुपात) लाई ८० प्रतिशत, विद्युत सेवाबाट लाभान्वित जनसङ्ख्याको अनुपातलाई १० प्रतिशत र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा भएको जनसङ्ख्याको पहुँचको अनुपातलाई १० प्रतिशत भार दिई प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गरिएको छ। आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि प्रदेशको हकमा माथिकै आधार र भार तथा स्थानीय तहको हकमा सडक घनत्वलाई ५० प्रतिशत, विद्युतलाई ३० प्रतिशत र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा पहुँचलाई २० प्रतिशत भार दिइएको छ।

च. सामाजिक-आर्थिक असमानता सूचकाङ्क

प्रदेश र स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य विभेद मापन गर्नका लागि आर्थिक, सामाजिक र जलवायु परिवर्तन जोखिम तथा विपद् क्षेत्रका ६ आयामहरूका २९ सूचकहरूका आधारमा आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य असमानता सूचकाङ्क निर्माण गरिएको छ। यस प्रयोजनका लागि लिइएका आयाम र सूचकहरू देहाय बमोजिम छन्:-

तालिका ६: सामाजिक-आर्थिक असमानता सूचकाङ्कका आयाम र सूचकहरू

आयाम	सूचकहरू
१. आर्थिक	(१) यातायातको पहुँच, (२) जिल्ला सदरमुकामदेखि स्थानीय तहको

आयाम	सूचकहरू
	केन्द्रसम्मको दूरी, (३) सूचना प्रविधिको पहुँच, (४) विद्युतको उपलब्धता, (५) भौगोलिक क्षेत्र, (६) वनको घनत्व, (७) सम्पत्तिमाथि महिलाको स्वामित्व, (८) आर्थिक क्रियाकलापमा संलग्नता र (९) आर्थिक प्रतिष्ठानहरूमा महिला सहभागिता
२. शैक्षिक	(१) विद्यालय वा क्याम्पसको उपलब्धता, (२) कक्षा १देखि ५सम्मको विद्यालय छाड्ने दर, (३) प्रति विद्यालय विद्यार्थी सङ्ख्या, (४) कुल भर्नादर, (५) विद्यार्थी-शिक्षक अनुपात र (६) साक्षरता दर
३. स्वास्थ्य	(१) स्वास्थ्य सेवाको उपलब्धता, र (२) जन्ममा औसत आयु
४. जनसाङ्ख्यिक	(१) महिला र पुरुषको जनसङ्ख्या अनुपात, (२) घरपरिवार सङ्ख्या, (३) जनघनत्व, (४) आश्रित जनसङ्ख्या र (५) विशेष क्षमता भएका जनसङ्ख्या
५. गुणस्तरीय जीवन	(१) विद्युत सेवा प्राप्त गर्ने घरपरिवारको सङ्ख्या, (२) धाराबाट खानेपानी प्राप्त गर्ने घरपरिवारको सङ्ख्या, (३) आफ्नै घर भएका घरपरिवारको सङ्ख्या र (४) कुनै प्रकारको सवारी साधन भएको घरपरिवारको सङ्ख्या
६. जलवायु परिवर्तनको जोखिम	(१) विगत दुई वर्षमा विपद्बाट प्रभावित घरपरिवारको सङ्ख्या, (२) वार्षिक वर्षा र (३) जलवायु परिवर्तनको जोखिम सूचकाङ्क।

स्थानीय तहको यस्तो सूचकाङ्क तयार पार्नका लागि सम्बन्धित निकायहरूबाट प्राप्त तथ्याङ्कको प्रशोधन गरी सबै आयामहरूलाई समान भार दिइएको छ भने स्थानीय तहको सूचकाङ्कका आधारमा सम्बन्धित प्रदेश तहको असमानता सूचकाङ्क निर्माण गरिएको छ। आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा भने आर्थिक विभेदको अवस्थालाई ५० प्रतिशत, सामाजिक विभेदको अवस्थालाई ४५ प्रतिशत र जलवायु परिवर्तन जोखिमको अवस्थालाई ५ प्रतिशत भार दिई यस्तो सूचकाङ्क निर्माण गरिएको थियो। आर्थिक विभेदको प्रतिनिधि सूचकका रूपमा प्रदेश र स्थानीय तहको गरिबी, आश्रित जनसङ्ख्या र पूर्वाधार विकासको अवस्थालाई लिइएको थियो। प्रदेश र स्थानीय तहको जातिगत विवरण, अपाङ्गता भएको जनसङ्ख्याको अनुपात, प्रौढ तथा महिला साक्षरता, सुरक्षित खानेपानीमा भएको पहुँचलाई सामाजिक विभेदको प्रतिनिधि सूचकका रूपमा लिइएको थियो।

छ. न्यून विकास सूचकाङ्क

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ मा व्यवस्था भएअनुसार प्रदेश र स्थानीय तहको सन्तुलित विकासको अवस्था मापन गर्नका लागि प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहको विकास सूचकाङ्कले महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्ने भएकाले सबै प्रदेश र स्थानीय तहको न्यून विकास सूचकाङ्क तयार गरिएको छ। यो सूचकाङ्क तयार गर्दा पूर्वाधार विकास सूचकाङ्कलाई ७० प्रतिशत, प्रदेशको हकमा सेवा प्रवाहको लागत सूचकाङ्क तथा स्थानीय तहको हकमा खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमता बीचको अन्तर सूचकाङ्कलाई २० प्रतिशत र आर्थिक सामाजिक असमानता सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

२.२.६ आयोगबाट गरिएका अध्ययनहरू

वित्तीय हस्तान्तरण, राजस्व (रोयल्टी समेत) बाँडफाँड र प्राकृतिक स्रोतको उपयोग र वितरण सम्बन्धमा आयोगबाट विभिन्न समयमा देहायका विषयसम्बद्ध अध्ययनहरू गरिएको थियो:-

- (क) प्रदेश तथा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता पहिचानसम्बन्धी अध्ययन,
- (ख) प्रदेश तथा स्थानीय तहको वित्तीय र प्राविधिक क्षमता मापनसम्बन्धी अध्ययन,

- (ग) प्रदेश तथा स्थानीय तहको आर्थिक तथा सामाजिक विभेदको अवस्थासम्बन्धी अध्ययन,
- (घ) प्रदेश तथा स्थानीय तहको आर्थिक, सामाजिक र अन्य असमानतासम्बन्धी अध्ययन,
- (ङ) प्राकृतिक स्रोतमा गरिने लगानी र सोको प्रतिफलको हिस्सा निर्धारण एवम् प्राकृतिक स्रोतबाट प्राप्त रोयल्टी बाँडफाँड गर्ने आधारहरू पहिचानसम्बन्धी अध्ययन,
- (च) प्राकृतिक स्रोतको उपयोग र विकास गर्दा वातावरणमा पर्नसक्ने प्रभावसम्बन्धी अध्ययन,
- (छ) सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहले परिचालन गर्ने आन्तरिक ऋणसम्बन्धी अध्ययन।

वित्तीय हस्तान्तरण र राजस्व बाँडफाँडको सिफारिस गर्दा आयोगले उल्लेखित अध्ययनका प्रतिवेदनहरूलाई समेत आधारको रूपमा लिएको छ।

२.२.७ आयोगबाट गरिएका सिफारिससम्बन्धी कार्य

आफ्नो संवैधानिक एवम् कानुनी जिम्मेवारी अनुरूप आयोगबाट आर्थिक वर्ष २०७५/७६ र आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि देहाय बमोजिमका सिफारिस गरिएको छ।

- (क) सङ्घीय सरकारबाट प्रदेश सरकार तथा स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने राजस्व बाँडफाँडको हिस्सा,
- (ख) सङ्घीय सरकारबाट प्रदेश सरकार तथा स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदानको परिमाण र सशर्त अनुदानको आधार,
- (ग) सङ्घीय सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहले परिचालन गर्ने आन्तरिक ऋणको सीमा,
- (घ) प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने राजस्व बाँडफाँडको हिस्सा,
- (ङ) प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदानको परिमाण र सशर्त अनुदानको आधार,
- (च) प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा हुने सवारी साधन कर बाँडफाँडको हिस्सा, र
- (छ) प्राकृतिक स्रोतबाट प्राप्त रोयल्टी बाँडफाँडको हिस्सा।

२.२.८ प्राकृतिक स्रोतको परिचालन तथा बाँडफाँडसम्बन्धी कार्य

प्राकृतिक स्रोतको उपयोगबाट सङ्कलन हुने रोयल्टीको बाँडफाँड र यसको परिचालन गर्दा तीन तहका सरकारले गर्ने लगानी तथा प्रतिफलको हिस्सा निर्धारणका आधार तय गर्नका लागि आवश्यक तथ्याङ्क सङ्कलन गरिएको थियो। सोका लागि उर्जा, उद्योग, पर्यटन, वन, लगायतका क्षेत्रगत मन्त्रालय र सरोकारवाला निकायहरूसँग विभिन्न चरणमा छलफल गरिएको थियो। छलफलका क्रममा प्राकृतिक स्रोतको उपयोगबाट उठेको रोयल्टी सङ्घ, प्रदेश तथा स्थानीय तहबीच बाँडफाँड गर्नेसम्बन्धी प्रावधान र स्रोत परिचालनको क्रममा उठेका तथा उठ्नसक्ने विवाद र सोको निराकरणका उपाय सम्बन्धमा छलफल गरिएको थियो। सो अवसरमा उल्लेखित विषयहरूमा विगतका अभ्यास उपर समेत छलफल गरिएको थियो।

२.२.९ प्रशासनिक कार्यहरू

आयोगको कार्यालय स्थापना तथा पदाधिकारीको नियुक्ती पश्चात् आयोगबाट भए गरेका प्रशासनिक कार्यहरू यस प्रकार रहेका छन्।

- (क) आयोगको कार्यालय स्थापनासँगै कार्यालय सञ्चालन तथा व्यवस्थापनको कार्य अगाडि बढाईएको थियो। नेपालको केन्द्रीय प्रशासकीय परिसर, सिंहदरबारमा आयोगको कार्यालय स्थापना भए लगत्तै कार्य सञ्चालनका लागि कर्मचारी व्यवस्थापन, विभिन्न शाखा सञ्चालन, बैंक खाता सञ्चालन तथा जिन्सी व्यवस्थापनको प्रबन्ध गरिएको छ।
- (ख) आयोगलाई सूचना प्रविधिमैत्री संस्थाका रूपमा विकास गर्ने उद्देश्य अनुरूप आयोगको वेब साईट www.nnrfc.gov.np निर्माण गरी सञ्चालनमा ल्याइएको छ। आयोगबाट हुने दैनिक प्रशासनिक काम कारवाही कम्प्युटरमा आधारित बनाउन स्वचालित कार्यालय प्रणाली (Office Automation System) को प्रयोग गरिएको छ।
- (ग) आयोगको काम कारवाहीसँग सम्बन्धित संवैधानिक एवम् कानुनी प्रावधान, आयोगबाट सम्पादित कामको विवरण, आयोगले गरेका सिफारिस एवम् सुझावहरू लगायतका विवरण समावेश गरी “राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग जानकारी पुस्तिका, २०७५” प्रकाशन गरिएको र सोही पुस्तिकालाई अद्यावधिक गरी “राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग जानकारी पुस्तिका, २०७६” प्रकाशन गरिएको छ। उक्त पुस्तिका सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहका लागि समेत सन्दर्भ सामग्रीको रूपमा उपयोगमा आउने विश्वास लिइएको छ।
- (घ) आयोगका कर्मचारीहरू र सबै प्रदेशका आर्थिक मामिला तथा योजना मन्त्रालयका कर्मचारीलाई वित्तीय सङ्घीयतासम्बन्धी अन्तराष्ट्रिय अभ्यासको जानकारी गराउनुका साथै क्षमता विकासका लागि आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा Intergovernmental Fiscal Relation: The Role of the Independent Finance Commission विषयक दुई दिने कार्यशाला सञ्चालन गरिएको थियो। यस कार्यक्रममा भारत, दक्षिण अफ्रिका तथा अस्ट्रेलियाका वित्तीय सङ्घीयतासम्बन्धी विज्ञहरूको उपस्थिति रहेको थियो।
- (ङ) आयोगका बारेमा आम सर्वसाधारण र प्रदेश तथा स्थानीय तहका जनप्रतिनिधिहरूलाई सुसूचित गराउने उद्देश्यले आयोगको परिचय तथा संविधान र कानुन बमोजिम आयोगले गर्ने कार्यहरूका बारेमा जानकारीमूलक सामग्रीहरू आयोगको वेब साईट www.nnrfc.gov.np मा राख्ने गरिएको छ।

२.३ आयोगको भौतिक स्रोत साधन र त्यसको उपयोगको अवस्था

नेपालको संविधानको धारा २५० बमोजिम नेपालमा पहिलो पटक राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको गठन भई प्रमुख पदाधिकारीको रूपमा आयोगका अध्यक्षको नियुक्ति भएको छ। आयोगका लागि तत्काल छुट्टै भवन उपलब्ध भइनसकेको अवस्थामा सङ्घीय सरकारको केन्द्रिय प्रशासनिक परिसर रहेको सिंहदरबार भित्रै आयोगको भवन तथा कार्यालय रहेको छ। नेपालमा वित्तीय सङ्घीयताको सफलताका लागि तथा संविधानको सफलतम कार्यान्वयनका लागि राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सस्थागत क्षमता अभिवृद्धि गर्नु आवश्यक छ। आयोगलाई संविधान र कानुनले दिएको जिम्मेवारी सम्पादन गर्नका लागि आयोगलाई भौतिक र मानवीय स्रोत साधनले सुसम्पन्न बनाउन जरुरी छ। नेपाल सरकारले आयोगको कार्यसम्पादनका लागि प्रयास भौतिक स्रोत साधन र उपयुक्त भवनको व्यवस्थापनमा सघाउ पुऱ्याई वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयनमा योगदान पुऱ्याउनुपर्ने वर्तमानको आवश्यकता हो। हाल नेपाल सरकारले आयोगका लागि छरिएका भवन, कार्यालय तथा अन्य बन्दोबस्तीका साधन र वित्तीय स्रोत उपलब्ध गराएको छ, तथापि आगामि दिनमा यस आयोगको काममा प्रभावकारिता अभिवृद्धि गर्दै यसका काम कारवाहीहरूलाई थप व्यवस्थित, वस्तुपरक र वैज्ञानिक बनाउन प्रयास भौतिक स्रोत साधनसहितको उपयुक्त भवन हुनु त्यत्तिकै जरुरी छ।

आयोगको कार्यालय स्थापना भई प्रशासनिक बन्दोबस्त लगायतका काम कारवाहीहरू अगाडि बढाइरहेको अवस्थामा मिति २०७५ चैत्र ७ गतेदेखि आयोगमा अध्यक्षको नियुक्ती र पदबहाली भएसँगै विधिवत रूपमा राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग गठन भएको छ। हाल अर्को उपयुक्त र स्थायी व्यवस्था नभएसम्मका लागि सिंहदरबार स्थित साबिकको सहकारी तथा गरिवी निवारण मन्त्रालय रहेको भवनमा आयोगका पदाधिकारीहरू र साबिकको वातावरण विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालय रही हाल यूवा तथा खेलकुद मन्त्रालय रहेको भवनको भुईतलामा आयोगका कर्मचारीहरूका लागि बस्ने व्यवस्था मिलाइएको छ। नेपालको संविधानमा उल्लेख भए बमोजिमको वित्तीय सङ्घीयताको मूल मर्म र भावनालाई सही अर्थमा कार्यान्वयनमा लग्नका लागि गठन भएको यस राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग जस्तो महत्त्वपूर्ण आयोगको काम कारवाहीहरू प्रभावकारी रूपमा सञ्चालन गर्न गराउनका लागि एउटा अलगगै स्थायी भवन हुनु आवश्यक देखिन्छ। यस प्रयोजनार्थ आयोगको लागि भविष्यमा एउटा अलगगै उपयुक्त भवन नेपाल सरकारबाट उपलब्ध हुनेमा आयोग विश्वस्त रहेको छ।

आयोगका पदाधिकारी तथा कर्मचारी र कार्यालय प्रयोजनका लागि समेत गरी जम्मा १३ वटा हलुका सवारी साधन रहेका छन्। आयोगमा कार्यरत अधिकृत एवम् अन्य दर्जाका कर्मचारीहरू समेतका लागि ७ वटा मोटर साइकल र ३ वटा स्कुटर समेत गरी आयोगमा १३ वटा मोटरसाइकल रहेका छन्।

हाल आयोगमा माननीय अध्यक्षको मात्र नियुक्ति भएको अवस्थामा अन्य सदस्यहरूका लागि समेत कार्यक्ष तयार पारिएको छ। आयोगका पदाधिकारी तथा कार्यरत कर्मचारीहरूको कार्यक्षहरूमा न्यूनतम अत्यावश्यक फर्निचर तथा अन्य मेसिनरी सामानको व्यवस्था गरिएको छ। आयोगलाई प्राप्त भवन पुरानो र जीर्ण रहेकोले यसको मर्मत संभारमा ठूलो धनरासी खर्च भएको र आगामी दिनमा समेत यसैगरी मर्मत सम्भार गर्नुपर्ने देखिएकोले आयोगको लागि उपयुक्त स्थायी भवनको व्यवस्था हुनुपर्ने देखिन्छ।

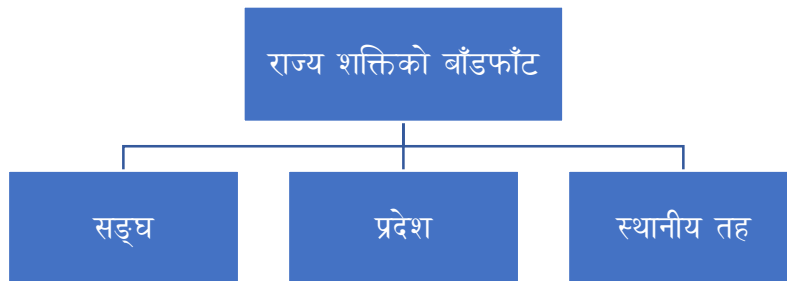
परिच्छेद तीन

नेपालमा वित्तीय सङ्घीयता

३.१ वित्तीय सङ्घीयता

वित्तीय सङ्घीयताले वित्तीय अधिकार (Fiscal Power) र वित्तीय जिम्मेवारी (Fiscal Responsibilities) लाई सरकारका तहहरूबीच बाँडफाँड र समायोजन गर्दछ। यसमा खर्च गर्ने र कर लगाउने अधिकार (Spending and Taxing Rights) र सार्वजनिक वित्त व्यवस्थापन (Public Financial Management) गर्ने अधिकार र यसका जिम्मेवारीहरू सरकारका तहहरूबीच बाँडफाँड गरिन्छ। सङ्घीयतामा खर्च गर्ने, कर लगाउने तथा यसको नियमन गर्ने अधिकार तीनै तहका सरकारहरूबीचमा बाँडफाँड हुने भए तापनि व्यवहारिकता तथा दक्षताका दृष्टिकोणले करका दरहरूबीचमा समन्वय गर्ने तथा नियमन गर्ने अधिकार सामान्यतः माथिल्लो तहको सरकारमा बढी रहेको हुन्छ।

सार्वजनिक वित्तले सरकारको कर तथा खर्च नीतिका बारेमा बृहत् रूपमा अध्ययन गर्नुका साथै ती नीतिहरूले समग्र अर्थतन्त्रमा पार्ने प्रभावका बारेमा विवेचना गर्दछ। प्रत्येक मुलुकमा राज्यले गर्ने खर्च र राज्यले उठाउने राजस्वका लागि सार्वजनिक वित्त व्यवस्थापन महत्त्वपूर्ण हुन्छ। खर्च र राजस्वको अधिकार सङ्घीय इकाईहरूमा विभाजित हुने भएकाले एकात्मक राज्य प्रणाली भएका मुलुकमा भन्दा सङ्घीय राज्य प्रणाली भएका मुलुकमा सार्वजनिक वित्त व्यवस्थापन जटिल हुन्छ।

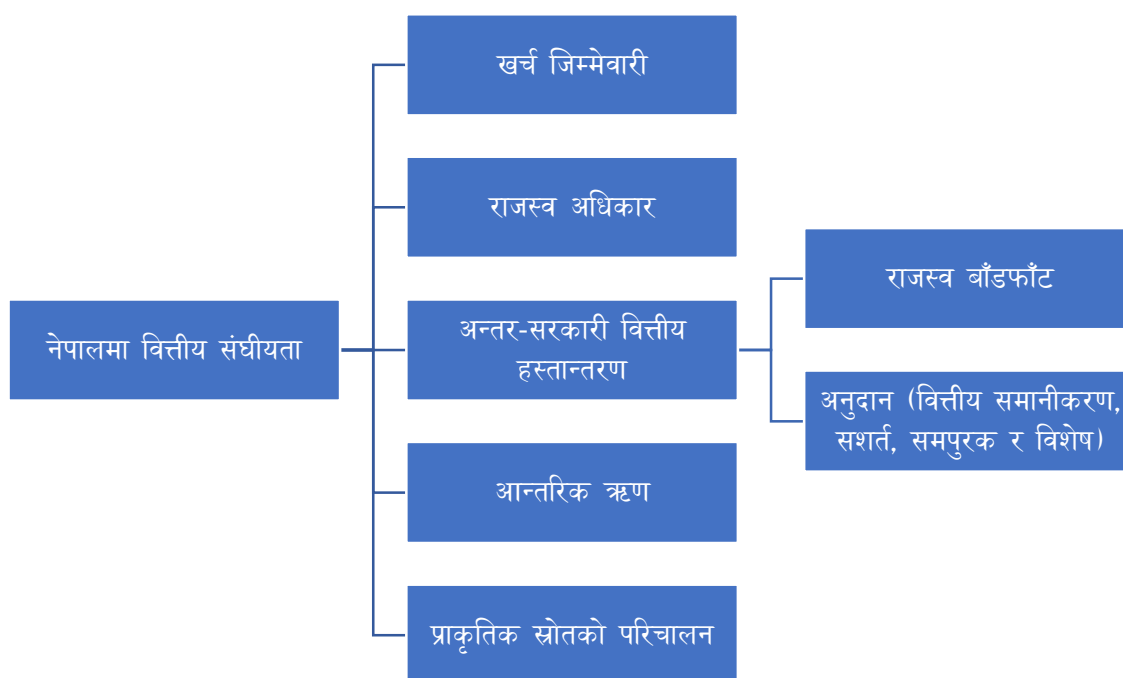

चित्र २: नेपालमा राज्यशक्तिको बाँडफाँड

नेपालको संविधान लागू भएपछि नेपाल सङ्घीयतामा प्रवेश गरेको छ। नेपालको संविधानको धारा ५६ ले नेपालको मूल संरचना सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तह गरी तीन तहको हुने र धारा २३२ ले तहहरूबीचको सम्बन्ध सहकारिता, सहअस्तित्व र समन्वयको सिद्धान्तमा आधारित हुने व्यवस्था गरेको छ। यस अनुसार सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तह छुट्टाछुट्टै भए तापनि यिनीहरू प्रतिस्पर्धिको रूपमा नभई एकअर्काको परिपूरकका रूपमा रहेका छन्। संविधानको धारा ५९ बमोजिम तीन तहका सरकारहरूले आ-आफ्नो अधिकारभित्रको विषयमा कानून बनाई खर्च गर्न र कर उठाउनसक्ने भए तापनि धारा २३६ ले एक प्रदेश र स्थानीय तहबाट अर्को प्रदेश वा स्थानीय तहको क्षेत्रमा हुने वस्तुको ढुवानी वा सेवाको विस्तार वा कुनै प्रदेश वा स्थानीय तहको क्षेत्रमा हुने वस्तुको ढुवानी वा सेवाको विस्तारमा कुनै किसिमको बाधा अवरोध गर्न वा कुनै कर, शुल्क, दस्तुर वा महसूल लगाउन वा त्यस्ता सेवा वा वस्तुको ढुवानी वा विस्तारमा कुनै किसिमको भेदभाव गर्न पाइने छैन भनी अन्तर-प्रदेश व्यापारलाई समेत सहजता प्रदान गरेको छ। यसबाट नेपालमा वित्तीय सङ्घीयताको व्यवस्थापन गर्दा एक प्रदेश वा स्थानीय तहले गरेको वित्तीय व्यवहारबाट अर्को प्रदेश वा स्थानीय तहमा नकारात्मक प्रभाव सिर्जना नहुने सुनिश्चितता गरिएको छ।

३.२ नेपालमा वित्तीय सङ्घीयताको अवलम्बन

वित्तीय सङ्घीयतालाई नेपालको संविधानले संस्थागत गरेको छ। नेपाली परिवेशमा सामान्यतः वित्तीय सङ्घीयतालाई खर्च जिम्मेवारीको बाँडफाँड (Expenditure Assignment), राजस्व अधिकारको बाँडफाँड (Revenue Assignment), वित्तीय हस्तान्तरण (Fiscal Transfer), आन्तरिक ऋण (Internal Borrowing) र प्राकृतिक स्रोत परिचालन (Mobilization of Natural Resources) का लागि लगानी र प्रतिफलको बाँडफाँड गरी ५ वटा आयामबाट विश्लेषण गर्नुपर्ने हुन्छ। जसमध्ये अन्तर-सरकारी वित्तीय हस्तान्तरण अन्तर्गत राजस्व बाँडफाँड र अनुदान हस्तान्तरण पर्दछन्। यसै सन्दर्भमा नेपालको संविधानको धारा २५१ र राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा ३ बमोजिम आयोगले कार्य सम्पादन तथा सिफारिस गर्दा यी विषय तथा पक्षहरूलाई समेत गम्भिरतापूर्वक आत्मसात गर्दै अवलम्बन गर्ने प्रयास गरेको छ।

चित्र ३: नेपालमा वित्तीय सङ्घीयताका अवयवहरू

३.३.१ खर्च जिम्मेवारी

वित्तीय सङ्घीयताको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण र आधारभूत विषय खर्च जिम्मेवारी हो। नेपालमा सङ्घीय शासन प्रणाली अवलम्बनसँगै गठन भएका सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तह गरी सरकारका तीन तहबीचको कार्य-जिम्मेवारीको बाँडफाँडको स्पष्ट व्यवस्था संविधानमा गरिएको छ। संविधानको धारा ५६ को उपधारा (२) बमोजिम नेपालको राज्य शक्तिको प्रयोग सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहले गर्ने व्यवस्था छ। संविधानको धारा ५७ मा राज्य शक्तिको बाँडफाँडको विषयमा व्यवस्था गरिएको छ, जस अनुसार अनुसूची-५ मा सङ्घको एकल अधिकार, अनुसूची-६ मा प्रदेशको एकल अधिकार र अनुसूची-८ मा स्थानीय तहको एकल अधिकारको व्यवस्था गरेको छ। यसैगरी अनुसूची-७ मा सङ्घ र प्रदेशको साझा अधिकार सूची र अनुसूची-९ मा सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहको साझा अधिकार सूचीको व्यवस्था भएको छ। सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहले आ-आफना एकल अधिकारका सूचीका विषयमा कानून बनाउन र कार्यान्वयन गर्न स्वायत्त रहने व्यवस्था छ। यद्यपि साझा अधिकारका विषयमा तल्लो तहबाट तर्जुमा गरिएका कानूनहरू माथिल्लो तहबाट तर्जुमा भएका कानूनसँग बाझिन नहुने व्यवस्था संविधानमा नै गरिएको छ।

सार्वजनिक सेवाको दक्षता कायम गर्ने, सरकारहरूबीच समता कायम गर्ने, जनतालाई उनीहरूको नजिकबाट सेवा प्रवाह गर्नुपर्ने, पुनर्वितरण कायम गर्नेजस्ता खर्च जिम्मेवारीका सैद्धान्तिक आधारहरू त्यत्तीकै महत्त्वपूर्ण छन्। त्यसैगरी स्थानीय तहका खर्च जिम्मेवारीका विषयलाई स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ ले थप प्रष्ट्याएको पाइन्छ। उक्त ऐनको परिच्छेद तीनमा गाँउपालिका, नगरपालिका, उप-महानगरपालिका र महानगरपालिकाहरूले गर्नुपर्ने काम, कर्तव्य र अधिकारसम्बन्धी व्यवस्थाहरू रहेका छन्।

(क) सङ्घका खर्च जिम्मेवारीहरू

सङ्घीय सरकारका खर्च जिम्मेवारीका विषयहरू नेपालको संविधानको अनुसूची ५ मा उल्लिखित छन्। राष्ट्रिय सुरक्षा, समष्टिगत आर्थिक तथा मौद्रिक नीति, अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध तथा अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार, केन्द्रियस्तरका ठुला पूर्वाधारसम्बन्धी आयोजना, नागरिकता, राहदानी, अध्यागमन, बौद्धिक सम्पत्ति, राष्ट्रिय मानक तथा मापदण्ड जस्ता विभिन्न ३५ वटा विषयहरू सङ्घको एकल अधिकारको सूचीमा रहेका छन्।

(ख) प्रदेशका खर्च जिम्मेवारीहरू

नेपालको संविधानको अनुसूची ६ मा प्रदेशका एकल अधिकारका विषयहरू राखिएको छ। प्रदेश प्रहरी प्रशासन र शान्ति सुरक्षा, प्रदेश निजामती सेवा, स्वास्थ्य सेवा, प्रदेश विश्वविद्यालय, उच्च शिक्षा, जग्गाको अभिलेख, खानी अन्वेषण र व्यवस्थापन लगायतका विभिन्न २१ वटा विषयहरू प्रदेशको एकल अधिकारका क्षेत्र हुन्।

(ग) सङ्घ र प्रदेशका साझा अधिकारका विषयहरू

सङ्घ र प्रदेशका साझा खर्च जिम्मेवारीका विषयहरू संविधानको अनुसूची ७ मा राखिएका छन्। फौजदारी तथा देवानी कार्यविधी, वस्तु तथा सेवाको आपूर्ति तथा वितरण, पारिवारिक मामिला, सामाजिक सुरक्षा, उद्योग, पर्यटन, भूमि व्यवस्थापन, विपद व्यवस्थापन जस्ता २५ वटा विषयहरू यस अनुसूचीमा उल्लिखित छन्।

(घ) स्थानीय तहका खर्च जिम्मेवारीहरू

गाँउपालिका, नगरपालिका, उपमहानगरपालिका र महानगरपालिकाहरूका एकल अधिकारका विषयहरू अनुसूची ८ मा उल्लेख गरिएका छन्। नगर प्रहरी, स्थानीय स्तरका विकास आयोजना तथा परियोजनाहरू, आधारभूत र माध्यमिक शिक्षा, स्थानीय सडक, ग्रामीण सडक, कृषि सडक, सिंचाइ, कृषि तथा पशुपालन, खानेपानी लगायतका विभिन्न २२ वटा विषयहरू स्थानीय तहको खर्च जिम्मेवारीमा रहेका छन्।

(ङ) सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहका साझा जिम्मेवारीका विषयहरू

नेपालको संविधानको अनुसूची ९ मा तीन तहका साझा जिम्मेवारीका विषयहरू उल्लेख गरिएका छन्। सहकारी, शिक्षा, खेलकुद र पत्रकारिता, स्वास्थ्य, कृषि, विद्युत, खानेपानी, खानी तथा खनिज, विपद व्यवस्थापन, सामाजिक सुरक्षा लगायतका १५ वटा विषयहरूमा तीन तहका सरकारको साझा भूमिका उल्लेख गरिएको छ।

३.३.२ राजस्व अधिकार

सङ्घीय शासन प्रणाली कायम भएका राष्ट्रहरूमा प्रत्येक तहको सरकारका बीचमा राजस्व अधिकारको बाँडफाँडको विषयलाई कानुनी रूपबाट नै स्पष्ट व्यवस्था गरिएको हुन्छ। नेपालको सन्दर्भमा सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय सरकारका राजस्व अधिकारको बाँडफाँडका विषयमा संविधान एवम् कानूनहरूमा विभिन्न व्यवस्थाहरू भएका छन्। नेपालको संविधानद्वारा सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहमा गरिएको राज्यशक्तिको बाँडफाँडसँगै तीन तहका सरकारहरूले आफ्ना एकल तथा साझा राजस्व जिम्मेवारीहरू प्राप्त गरेका छन्। नेपालको संविधानको धारा ५९ को उपधारा

(१) मा सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहले आफ्नो अधिकारभित्रको आर्थिक अधिकारसम्बन्धी विषयमा कानून बनाउने, वार्षिक बजेट बनाउने, निर्णय गर्ने, नीति तथा योजना तयार गर्ने र त्यसको कार्यान्वयन गर्ने व्यवस्था गरिएको छ। यसै धाराको उपधारा (२) मा सङ्घले साझा सूचीका विषयमा र आर्थिक अधिकारका अन्य क्षेत्रमा प्रदेशलाई समेत लागू हुने गरी आवश्यक नीति, मापदण्ड र कानून बनाउनसक्ने व्यवस्था रहेको छ।

नेपालको संविधानको धारा ६० मा राजस्व स्रोतको बाँडफाँडसम्बन्धी व्यवस्था रहेको छ। उपधारा (१) मा सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहले आफ्नो आर्थिक अधिकार क्षेत्रभित्रको विषयमा कर लगाउन र ती स्रोतरूबाट राजस्व उठाउनसक्ने, उपधारा (२) मा नेपाल सरकारले सङ्कलन गरेको राजस्व सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहलाई न्यायोचित वितरण गर्ने व्यवस्था मिलाउने, उपधारा (३) मा प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाण राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम हुने, उपधारा (७) मा सङ्घ प्रदेश र स्थानीय तहबीच राजस्वको बाँडफाँड गर्दा सन्तुलित र पारदर्शी रूपमा गर्नुपर्ने र उपधारा (८) बमोजिम राजस्व बाँडफाँडसम्बन्धी सङ्घीय ऐन बनाउँदा राष्ट्रिय नीति, राष्ट्रिय आवश्यकता, प्रदेश र स्थानीय तहको स्वायत्तता, प्रदेश र स्थानीय तहले जनतालाई पुऱ्याउनु पर्ने सेवा र उनीहरूलाई प्रदान गरिएको आर्थिक अधिकार, राजस्व उठाउनसक्ने क्षमता, राजस्वको सम्भाव्यता र उपयोग लगायतका विषयहरूमा ध्यान दिनुपर्ने व्यवस्था रहेको छ। अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ मा समेत नेपाल सरकार, प्रदेश र स्थानीय तहले लगाउनसक्ने कर र गैर कर सम्बन्धमा व्यवस्था गरिएको छ।

(क) सङ्घको राजस्व अधिकार

नेपालको संविधानको अनुसूची ५ को बुँदा नं. ९ तथा अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ३ अनुसार सङ्घको अधिकार क्षेत्रमा देहाय बमोजिमका राजस्व अधिकारको व्यवस्था गरिएको छ।

कर राजस्व

भन्सार महशुल
अन्त शुल्क
मूल्य अभिवृद्धि कर
संस्थागत आय कर
व्यक्तिगत आय कर
पारिश्रमिक कर

गैरकर राजस्व

राहदानी शुल्क
भिसा शुल्क
पर्यटन दस्तुर
सेवा शुल्क दस्तुर
जुवा / क्यासिनो ,चिष्टा
दण्ड जरिवाना।

उल्लेखित सङ्घको अधिकार क्षेत्रभित्रको राजस्व बाँडफाँडको लागि अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ६ को उपदफा (१) अनुसार नेपाल सरकार, प्रदेश र स्थानीय तहबीच मूल्य अभिवृद्धि कर र आन्तरिक उत्पादनबाट उठेको अन्तःशुल्क रकम बाँडफाँड गर्न नेपाल सरकारले एक सङ्घीय विभाज्य कोष खडा गरी त्यस्तो रकम सो कोषमा जम्मा गर्ने र उपदफा (२) अनुसार उक्त रकममध्ये ७० प्रतिशत नेपाल सरकार, १५ प्रतिशत प्रदेश सरकार र १५ प्रतिशत स्थानीय तहलाई बाँडफाँड गरिने व्यवस्था गरिएको छ।

(ख) प्रदेशको राजस्व अधिकार

नेपालको संविधानको अनुसूची ६ को बुँदा नं. ४ तथा अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ३ मा उल्लेख भए अनुसार प्रदेश सरकारको राजस्व अधिकार देहाय बमोजिम रहेका छन्।

कर राजस्व

सवारी साधन कर
मनोरञ्जन कर
विज्ञापन कर
कृषि आयमा कर

गैरकर राजस्व

घर जग्गा रजिष्ट्रेशन शुल्क
पर्यटन शुल्क
सेवा शुल्क दस्तुर
दण्ड जरिवाना।

उल्लेखित राजस्व अधिकारमध्ये कृषि आयमा कर तथा गैर कर अन्तर्गत सेवा शुल्क दस्तुर, पर्यटन शुल्क र दण्ड जरिवाना प्रदेशको एकल राजस्व अधिकारका विषयहरू हुन। त्यस्तै घर जग्गा रजिष्ट्रेशन शुल्क, सवारी साधन कर, मनोरञ्जन कर, विज्ञापन कर प्रदेश र स्थानीय तहका दोहोरो राजस्व अधिकारका क्षेत्र हुन्।

(ग) स्थानीय तहको राजस्व अधिकार

नेपालको संविधानको अनुसूची ८ को बुँदा नं. ४ तथा अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ३ मा उल्लेख भए अनुसार स्थानीय तहको राजस्व अधिकार देहाय बमोजिम रहेका छन्।

कर राजस्व

स्थानीय कर (सम्पत्ति कर, घर बहाल कर, सवारी साधन कर),
विज्ञापन कर,
व्यवसाय कर,
भूमि कर (मालपोत),
मनोरञ्जन कर

गैरकर राजस्व

घर जग्गा रजिष्ट्रेशन शुल्क,
पर्यटन शुल्क,
सेवा शुल्क दस्तुर,
दण्ड जरिवाना।

स्थानीय तहको राजस्व अधिकारको सम्बन्धमा स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा ११ को उपदफा (१) अनुसार गाउँपालिका तथा नगरपालिकाको एकल अधिकार संविधानको अनुसूची-८ मा उल्लेख भए बमोजिम हुने व्यवस्था छ। यसैगरी दफा ११ को उपदफा (२) को खण्ड (घ) अनुसार सङ्घीय तथा प्रदेश कानूनको अधीनमा रही सम्पत्ति कर, घर बहाल कर, घर जग्गा रजिष्ट्रेशन शुल्क, सवारी साधन कर, सेवा शुल्क दस्तुर, पर्यटन शुल्क, विज्ञापन कर, व्यवसाय कर, भूमिकर (मालपोत), मनोरञ्जन करसम्बन्धी नीति, कानून, मापदण्ड, कार्यान्वयन र नियमनसम्बन्धी काम पनि गाउँपालिका तथा नगरपालिकाको काम, कर्तव्य तथा अधिकारमा पर्ने व्यवस्था गरिएको छ। स्थानीय तहको क्षेत्रभित्र सञ्चालन हुने अन्य क्रियाकलापहरूमा समेत कर, सेवा शुल्क तथा दस्तुर निर्धारण र सङ्कलन गर्नसक्ने प्रवाधान रहेको छ।

(घ) सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहको साझा राजस्व अधिकार

नेपालको संविधानको अनुसूची ९ मा उल्लेख भएका अधिकार क्षेत्र अन्तर्गत सेवा शुल्क, दस्तुर, दण्ड जरिवाना तथा पर्यटन शुल्कसम्बन्धी राजस्व अधिकारहरू सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहका साझा राजस्व अधिकारका रूपमा रहेका छन्। गैर कर अन्तर्गतका यी शुल्क तथा दस्तुर र दण्ड जरिवानाहरू नेपाल सरकार, प्रदेश र स्थानीय तहको साझा अधिकार क्षेत्रभित्र रहेको भए तापनि आ-आफ्नो कार्यक्षेत्र अन्तर्गत रही असुली गर्नुपर्ने व्यवस्था छ।

(ङ) कर, शुल्क वा दस्तुर लगाउन नपाउने

राजस्व सङ्कलन गर्दा सरकारहरू बीचमा कतिपय कर तथा शुल्कहरू दोहोरो रूपमा सङ्कलन हुन गई सङ्घबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहमा हुने, प्रदेशबाट प्रदेशमा हुने, प्रदेशबाट स्थानीय तहमा हुने तथा स्थानीय तहबाट स्थानीय तहमा हुने वस्तु तथा सेवाको व्यापार एवम् आवागमन प्रत्यक्ष रूपले प्रभावित हुन जान्छ र समग्र अर्थतन्त्रमा नकारात्मक असर पर्नसक्छ। यसै वास्तविकतालाई हृदयङ्गम गरी नेपालको संविधान तथा अन्य कानूनहरूमा कर

लगाउन र नेपालभर हुने व्यापारलाई सहज बनाउन विभिन्न व्यवस्थाहरू गरिएका छन्।

नेपालको संविधानको धारा ११५ को उपधारा (१) मा कानून बमोजिम बाहेक सङ्घीय सरकारले कुनै कर लगाउन र उठाउन नपाउने, धारा २०३ को उपधारा (१) मा कानून बमोजिम बाहेक प्रदेशले कुनै कर लगाउन र उठाउन नपाउने तथा धारा २२८ को उपधारा (१) मा कानून बमोजिम बाहेक स्थानीय तहले कुनै कर लगाउन र उठाउन नपाउने व्यवस्था छ। त्यसैगरी धारा २२८ को उपधारा (२) मा स्थानीय तहले आफ्नो अधिकार क्षेत्रभित्रको विषयमा राष्ट्रिय नीति, वस्तु तथा सेवाको ओसारपसार, पूँजी तथा श्रम बजार, छिमेकी प्रदेश वा स्थानीय तहलाई प्रतिकूल नहुने गरी मात्र कानून बनाई कर लगाउनसक्ने व्यवस्था रहेको छ।

नेपालको संविधानको धारा २३६ मा एक प्रदेश वा स्थानीय तहबाट अर्को प्रदेश वा स्थानीय तहको क्षेत्रमा हुने वस्तुको ढुवानी वा सेवाको विस्तार वा कुनै प्रदेश वा स्थानीय तहको क्षेत्रमा हुने वस्तुको ढुवानी वा सेवाको विस्तारमा कुनै किसिमको बाधा अवरोध गर्न वा कुनै कर, शुल्क दस्तुर वा महसूल लगाउन वा त्यस्तो सेवा वा वस्तुको ढुवानी वा विस्तारमा कुनै किसिमको भेदभाव गर्न पाइने छैन भन्ने व्यवस्था रहेको छ। यसरी नेपालको संविधानले सङ्घ, प्रदेश तथा स्थानीय सरकारलाई कर तथा शुल्क लगाई राजस्व असुल गर्ने आ-आफ्नो क्षेत्राधिकार दिएको भए तापनि एक सरकारले लगाएको करले अर्को सरकारको काम कारवाहीमा असर पार्न नहुने तथ्यलाई आत्मसात गरेको छ।

संवैधानिक व्यवस्थालाई आधार मान्दै स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा ६३ अनुसार प्रचलित कानून बमोजिम गाउँपालिका वा नगरपालिकाले कूटनीतिक नियोग वा कूटनीतिज्ञलाई कर नलाग्ने विषयमा कर लगाउन सक्ने छैन। गाउँपालिका तथा नगरपालिकाले वैदेशिक ऋण वा सहायताबाट सञ्चालित परियोजनाका लागि नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार, विश्वविद्यालय, सरकारी अस्पताल, सरकारी स्वामित्वका प्रतिष्ठान वा विकास समितिद्वारा विदेशबाट पैठारी भएका मालसामानमा कुनै पनि किसिमको कर, शुल्क वा दस्तुर लगाउन पाउने छैन। त्यसैगरी, गाउँपालिका वा नगरपालिकाले तोकेको अवधिभित्र सामूहिक आवास वा संयुक्त आवास अन्तर्गत निर्माण भएका आवास बिक्री नभई बाँकी रहेको मौज्दातमा सम्पत्ति कर नलाग्ने र नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार वा गाउँपालिका वा नगरपालिकाको स्वीकृति लिई निर्माण भएको संयुक्त आवास वा सामूहिक आवासको सामूहिक उपभोगमा रहने वेसमेण्ट, बगैँचा, पार्किङ्क तथा सडक क्षेत्रमा सम्पत्ति कर नलाग्ने व्यवस्था गरिएको छ।

३.३.३ राजस्व बाँडफाँड

वित्तीय सङ्घीयताको अर्को महत्त्वपूर्ण पक्ष भनेको कुनै एक तहको सरकारले उठाएको राजस्व अन्य तहहरूमा समेत बाँडफाँड गर्नु हो। माथिल्ला तहका सरकारबाट तल्लो तहमा बाँडफाँड हुने (Vertical Revenue Sharing) र तल्ला तहका सरकारबाट माथि प्रवाह हुने राजस्व (Upward Transfer of Revenue) प्रणाली गरी दुई प्रकारको राजस्व बाँडफाँड प्रणाली रहेकोमा नेपालमा भने माथिल्ला तहका सरकारबाट तल्लो तहमा बाँडफाँड हुने प्रणाली अपनाइएको छ। अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ ले मूल्य अभिवृद्धि कर तथा आन्तरिक अन्तःशुल्कबाट उठेको रकममध्ये ७० प्रतिशत सङ्घलाई र १५/१५ प्रतिशत प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई बाँडफाँड हुने व्यवस्था गरेको छ। नेपालको संविधानको धारा २५१ को उपधारा (१) को खण्ड (क) मा संविधान र कानून बमोजिम सङ्घीय सञ्चित कोषबाट सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय सरकारबीच राजस्वको बाँडफाँड गर्ने विस्तृत आधार र ढाँचा निर्धारण गर्ने काम, कर्तव्य र अधिकार राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने व्यवस्था रहेकोमा आयोगले सोही व्यवस्थाका आधारमा राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचा निर्धारण गरी सिफारिस गरेको छ।

यसैगरी अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ६क. बमोजिम प्रदेश र स्थानीय तहको दोहोरो अधिकारमा रहेको सवारी साधन कर प्रदेशले उठाउने र ६० प्रतिशत आफूले राखी ४० प्रतिशत प्रदेशभित्रका स्थानीय तहलाई राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिसको आधारमा बाँडफाँड गर्ने प्रणाली कार्यान्वयनमा आएको छ। मनोरञ्जन कर र घर जग्गा रजिष्ट्रेशन करको दर प्रदेशले तोक्ने, स्थानीय तहले उठाउने व्यवस्था छ। स्थानीय तहले विज्ञापन करको दर तोक्ने र उठाउने व्यवस्था छ र यसरी उठेको राजस्वको ६० प्रतिशत सम्बन्धित स्थानीय तहले र ४० प्रतिशत प्रदेशले पाउने व्यवस्था गरिएको छ। प्रदेश तथा स्थानीय तहबाट सङ्घमा भने कुनै पनि राजस्व बाँडफाँड हुने व्यवस्था छैन। प्रदेश र स्थानीय तहको दोहोरो अधिकारमा रहेका करहरूको सङ्कलन र बाँडफाँड प्रणालीलाई यसप्रकार देखाउन सकिन्छ।

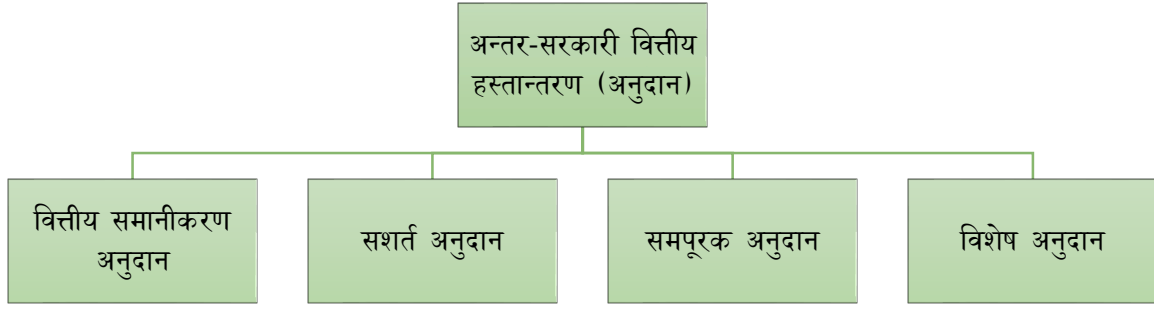
सवारी साधन कर		मनोरञ्जन कर	
नीति बनाउने र दर तोक्ने	प्रदेश	नीति बनाउने र दर तोक्ने	प्रदेश
कर उठाउने	प्रदेश	कर उठाउने	स्थानीय
घर जग्गा रजिष्ट्रेशन शुल्क		विज्ञापन कर	
नीति बनाउने र दर तोक्ने	प्रदेश	नीति बनाउने र दर तोक्ने	स्थानीय
शुल्क उठाउने	स्थानीय	कर उठाउने	स्थानीय
रिक्सा, टाँगा, अटो रिक्सा, विद्युतीय रिक्सामा स्थानीय तहले सवारी साधन कर लगाउने र उठाउने।			
दुई तहको अधिकार क्षेत्रमा परेको कर तथा शुल्क उठाउने तहले ६० प्रतिशत राखी ४० प्रतिशत बाँडफाँड गर्नुपर्ने।			

३.३.४ वित्तीय हस्तान्तरण

सामान्यतया फराकिला आधार (Broad Based) भएका करहरू माथिल्लो तहको अधिकार क्षेत्रमा राखिन्छ। नेपालमा पनि आयकर, भन्सार, मूल्य अभिवृद्धि कर तथा अन्तःशुल्क जस्ता करहरू सङ्घको अधिकार क्षेत्रभित्र राखिएको छ। तल्ला तहका सरकारका खर्च आवश्यकता (Expenditure Needs) उनीहरूको राजस्व क्षमता (Revenue Capacity)भन्दा बढी हुने गर्दछ। खर्चको आवश्यकता संविधान र अन्य कानूनले निर्दिष्ट गरेका कार्यहरूको आधारमा हुने हुँदा तल्ला तहका सरकारको आफ्नै स्रोतबाट परिचालन हुने राजस्व मात्रैले यस्तो आवश्यकता पूर्ति नहुन सक्छ। यसबाट सिर्जित हुने वित्तीय अन्तरलाई उर्ध्व वित्तीय अन्तर (Vertical Fiscal Gap) भन्ने गरिन्छ। प्रदेश तथा स्थानीय तहको भूगोल, जनसङ्ख्या, आकार, भौगोलिक अवस्थिति तथा पूर्वाधारमा विविधता भएका कारण उनीहरूको खर्च आवश्यकता र करको सम्भाव्यता फरक पर्न सक्दछ, जसले गर्दा प्रतिव्यक्ति सम्भाव्य कर फरक हुन गई कुनै सरकारले राम्रो सेवा दिनसक्ने र कुनैले स्रोत अभावका कारण न्यूनतम सार्वजनिक सेवा समेत प्रवाह गर्न नसक्ने अवस्था आउँछ। यस्तो प्रकारको असमान वित्तीय क्षमतालाई क्षितिजीय वित्तीय अन्तर (Horizontal Fiscal Gap) भन्ने गरिन्छ। यस्ता वित्तीय अन्तर कम गर्नका लागि माथिल्लो तहबाट वित्तीय हस्तान्तरण (Fiscal Transfer) गर्ने गरिन्छ।

नेपालको संविधानको धारा ६० को उपधारा (३) मा प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाण राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम हुने व्यवस्था रहेको छ। नेपालमा राजस्व

बाँडफाँडको व्यवस्थाका अतिरिक्त मुलतः चार प्रकारका अनुदानका माध्यमबाट अन्तर-सरकारी वित्तीय हस्तान्तरण गरिने व्यवस्था संविधान र कानूनमा गरिएको छ।

(क) वित्तीय समानीकरण अनुदान

नेपालमा सङ्घले प्रदेश र स्थानीय तहलाई तथा प्रदेशले स्थानीय तहलाई समानीकरण अनुदान उपलब्ध गराउनुपर्ने संवैधानिक र कानुनी व्यवस्था रहेको छ। संविधानको धारा ६० को उपधारा (४) मा नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहलाई खर्चको आवश्यकता र राजस्वको क्षमताका आधारमा वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ। त्यसैगरी उपधारा (५) मा प्रदेशले नेपाल सरकारबाट प्राप्त अनुदान र आफ्नो स्रोतबाट उठ्ने राजस्वलाई मातहतको स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्वको क्षमताको आधारमा प्रदेश कानून बमोजिम वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ। यसका अतिरिक्त राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ मा वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका आधारहरू उल्लेख गरिएका छन्। जसमा प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी जस्ता मानव विकास सूचकाङ्क, अन्य प्रदेश वा स्थानीय तहको सन्तुलित विकासको अवस्था, प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य विभेदको अवस्था, प्रदेश तथा स्थानीय तहको पूर्वाधार विकासको अवस्था र आवश्यकता, प्रदेश तथा स्थानीय तहले जनतालाई पुऱ्याउनुपर्ने सेवा लगायतका आधारमा वित्तीय समानीकरण अनुदान उपलब्ध गराउनुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ।

वित्तीय समानीकरण अनुदानले तल्ला तहका सरकारको खर्च आवश्यकता तथा राजस्व क्षमताको अन्तर घटाई राष्ट्रिय मापदण्ड अनुरूप नागरिकलाई न्यूनतम सेवा दिनसक्ने सामर्थ्यता प्रदान गरी वित्तीय समता (Fiscal Equity) प्रदान गर्न सहयोग गर्दछ। नेपालको संविधानको धारा २५१ को उपधारा (१) को खण्ड (ख) मा सङ्घीय सञ्चित कोषबाट प्रदेश र स्थानीय सरकारलाई प्रदान गरिने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा सिफारिस गर्ने काम, कर्तव्य र अधिकार राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने व्यवस्था रहेकोमा आयोगले सोही व्यवस्था बमोजिम सिफारिस गरेको छ।

(ख) सशर्त अनुदान

नेपाल सरकारले राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम, मानक, पूर्वाधारको अवस्था अनुसार कुनै योजना कार्यान्वयन गर्न प्रदेश वा स्थानीय तहलाई र प्रदेश सरकारले स्थानीय तहलाई आयोगले सिफारिस गरेको आधार बमोजिम उपलब्ध गराउने अनुदान सशर्त अनुदान हो। राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम, मानक, पूर्वाधारका अतिरिक्त राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ मा प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी जस्ता मानव विकास सूचकाङ्क, अन्य प्रदेश वा स्थानीय तहको सन्तुलित विकासको अवस्था, प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य विभेदको अवस्था, प्रदेश तथा स्थानीय तहको पूर्वाधार विकासको अवस्था र

आवश्यकता, प्रदेश तथा स्थानीय तहले जनतालाई पुऱ्याउनुपर्ने सेवा लगायतका आधारमा आयोगले नेपाल सरकारलाई सशर्त अनुदानका आधार सिफारिस गर्नुपर्ने व्यवस्था रहेको छ। नेपाल सरकारले सशर्त अनुदान प्रदान गर्दा योजना कार्यान्वयन गर्ने सम्बन्धमा आवश्यक शर्त तोक्नसक्ने र सम्बन्धित प्रदेश तथा स्थानीय तहले त्यस्तो शर्तको पालना गर्नुपर्ने कानुनी व्यवस्था रहेको छ। नेपालको संविधानको धारा २५१ को उपधारा (१) को खण्ड (ग) मा राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम, मानक, पूर्वाधारको अवस्था अनुसार प्रदेश वा स्थानीय सरकारलाई प्रदान गरिने सशर्त अनुदानको सम्बन्धमा अध्ययन अनुसन्धान गरी आधार तयार गर्ने काम, कर्तव्य र अधिकार राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने व्यवस्था रहेकोमा आयोगले आर्थिक वर्ष २०७५/७६ र २०७६/७७ का लागि सोही संवैधानिक तथा कानुनी प्रावधानका आधारमा सिफारिस गरेको छ।

(ग) समपूरक अनुदान

नेपाल सरकारले प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई पूर्वाधार विकास सम्बन्धी कुनै योजना कार्यान्वयन गर्न प्रदान गर्ने अनुदान समपूरक अनुदान हो। समपूरक अनुदान प्रदान गर्दा योजनाको सम्भाव्यता, लागत, योजनाबाट प्राप्त हुने प्रतिफल वा लाभ, योजना कार्यान्वयन गर्नसक्ने वित्तीय तथा भौतिक क्षमता वा जनशक्ति, योजनाका आवश्यकता र प्राथमिकताका आधारहरू लिनुपर्ने व्यवस्था छ। नेपालको संविधानको धारा ६० मा नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहलाई सङ्घीय कानून बमोजिम समपूरक अनुदान दिनसक्ने व्यवस्था रहेको छ।

(घ) विशेष अनुदान

नेपाल सरकारले शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी जस्ता आधारभूत सेवाको विकास र आपूर्ति गर्ने, अन्तर प्रदेश वा अन्तर स्थानीय तहको सन्तुलित विकास गर्ने तथा आर्थिक, सामाजिक वा अन्य कुनै प्रकारले विभेदमा परेको वर्ग वा समुदायको उत्थान वा विकास गर्ने जस्ता उद्देश्य राखी प्रदेश तथा स्थानीय तहबाट सञ्चालन गरिने कुनै खास योजनाका लागि प्रदान गरिने अनुदान नै विशेष अनुदान हो। नेपालको संविधानको धारा ६० मा नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहलाई सङ्घीय कानून बमोजिम विशेष अनुदान दिनसक्ने व्यवस्था रहेको छ।

३.३.५ आन्तरिक ऋण

नेपालको संविधानमा तीन तहका सरकारहरूले आन्तरिक ऋण उठाउनसक्ने व्यवस्था रहेको छ। अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ ले तीन तहका सरकारले घाटा बजेट पेश गर्नसक्ने र घाटा बजेट पूर्ति गर्ने उपाय समेत प्रस्तुत गर्नुपर्ने व्यवस्था गरेको छ। आन्तरिक ऋणलाई खर्चको जिम्मेवारी पूरा गर्ने र घाटा बजेट पूर्ति गर्ने उपायका रूपमा तीन तहका सरकारले उपयोग गर्न सक्दछन्। नेपालको संविधानको धारा २५१ को उपधारा (१) को खण्ड (च) मा समष्टिगत आर्थिक सूचकहरूको विश्लेषण गरी सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहले लिनसक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गर्ने काम, कर्तव्य र अधिकार राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने व्यवस्था रहेकोमा यही संवैधानिक तथा कानुनी प्रावधानका आधारमा आर्थिक वर्ष २०७५/७६ र आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गरिएको छ।

३.३.६ प्राकृतिक स्रोतको परिचालन

नेपालको संविधानको धारा ५९ को उपधारा (४) मा सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहले प्राकृतिक स्रोतको प्रयोग वा विकासबाट प्राप्त लाभको समन्यायीक वितरणको व्यवस्था गर्नुपर्ने र त्यस्तो लाभको निश्चित अंश रोयल्टी, सेवा वा वस्तुको रूपमा परियोजना प्रभावित क्षेत्र र स्थानीय समुदायलाई कानून बमोजिम वितरण गर्नुपर्ने व्यवस्था रहेको

छ। सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहले प्राकृतिक स्रोतको उपयोग गर्दा स्थानीय समुदायले लगानी गर्न चाहेमा लगानीको प्रकृति र आकारको आधारमा कानुन बमोजिमको अंश लगानी गर्न प्राथमिकता दिनु पर्ने व्यवस्था पनि सोही धारामा गरिएको छ। प्राकृतिक स्रोतको परिचालन गर्दा सङ्घ, प्रदेश तथा स्थानीय तहको लगानी तथा प्रतिफलको हिस्सा निर्धारणका आधार तय गर्ने र रोयल्टीको बाँडफाँड गर्ने काम, कर्तव्य र अधिकार राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने व्यवस्था छ। प्राकृतिक स्रोत व्यवस्थापनको सम्बन्धमा नेपालको संविधानको धारा २५१ को उपधारा १ को खण्ड (ज) र (झ) तथा उपधारा २ मा व्यवस्था गरिएको छ। जस अनुसार,

- (क) प्राकृतिक स्रोतको परिचालन गर्दा नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहको लगानी तथा प्रतिफलको हिस्सा निर्धारणको आधार तय गरी सिफारिस गर्ने,
- (ख) प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँड सम्बन्धी विषयमा सङ्घ र प्रदेश, प्रदेश र प्रदेश, प्रदेश र स्थानीय तह तथा स्थानीय तहबीच उठ्नसक्ने सम्भावित विवादको विषयमा अध्ययन अनुसन्धान गरी त्यसको निवारण गर्न समन्वयात्मक रूपमा काम गर्न सुझाव दिने,
- (ग) प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँड गर्दा सोसँग सम्बन्धित वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कन सम्बन्धमा आवश्यक अध्ययन र अनुसन्धान गरी नेपाल सरकारलाई सिफारिस गर्ने।

प्राकृतिक स्रोतको परिचालनबाट प्राप्त हुने रोयल्टीको बाँडफाँड तथा वितरण पनि स्रोत परिचालनको अधिकारभित्र पर्दछ। विश्वका धेरै मुलुकहरूले प्राकृतिक स्रोतको अवस्थिति, प्राकृतिक स्रोतको परिचालनबाट पर्ने प्रभाव जस्ता विषयहरूको विश्लेषण गरी रोयल्टी बाँडफाँड गर्ने प्रचलन रहेको छ। प्राकृतिक स्रोतबाट प्राप्त लाभको वितरणमा राष्ट्रिय स्वामित्व (National Ownership) कायम हुनुपर्ने, जुन स्थानमा स्रोत रहेको छ उक्त स्थानको जनतालाई लाभ प्राप्त हुनुपर्ने तथा प्राकृतिक स्रोतको उपयोगबाट उत्पन्न हुनसक्ने वातावरणीय जोखिमको व्यवस्थापनमा लाग्ने लागतको विवेकपूर्ण विभाजन (Rational Allocation) जस्ता सिद्धान्तलाई आत्मसात गरिनु पर्दछ। नेपालको संविधानको अनुसूची-९ मा प्राकृतिक स्रोतबाट प्राप्त रोयल्टी सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहको अधिकारको साझा सूचीमा राखिएको छ। अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ७ बमोजिमको अनुसूची-४ ले पर्वतारोहण, विद्युत, वन, खानी तथा खनिज, पानी तथा अन्य प्राकृतिक स्रोतबाट सङ्कलित रोयल्टीमध्ये सङ्घमा ५० प्रतिशत, सम्बन्धित प्रदेशमा २५ प्रतिशत र सम्बन्धित स्थानीय तहमा २५ प्रतिशत राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम बाँडफाँड गर्ने व्यवस्था रहेको छ। यसै कानुनी प्रावधानका आधारमा आयोगले आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टी बाँडफाँडको आधार र ढाँचा सिफारिस गरेको छ।

परिच्छेद चार

प्रदेशगत स्थिति विश्लेषण

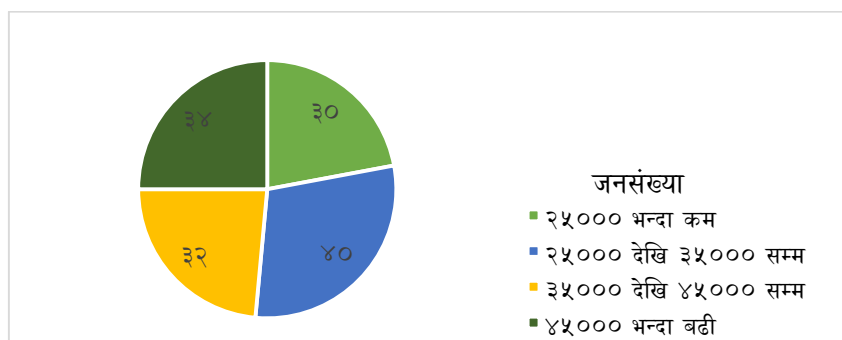
यस परिच्छेदमा प्रदेश नं. २ को वर्तमान अवस्थाको स्थिति विश्लेषण गरिएको छ। प्रदेशगत स्थिति विश्लेषण गर्दा संघीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालय, उर्जा मन्त्रालय, राष्ट्रिय योजना आयोग, केन्द्रिय तथ्याङ्क विभाग, स्थानीय पूर्वाधार विभाग, नापी विभाग, बन अनुसन्धान तथा प्रशिक्षण केन्द्र, खानी तथा भूगर्भ विभाग र पर्यटन विभागबाट प्राप्त तथ्याङ्कहरूलाई आधार लिइएको छ।

४.१ प्रशासनिक विभाजन

प्रदेश नं. २ को पूर्वमा प्रदेश नं.१, उत्तरमा प्रदेश नं. १ र प्रदेश नं. ३, पश्चिममा प्रदेश नं. ३ र दक्षिणमा मित्रराष्ट्र भारत रहेको छ । यस प्रदेशमा १ वटा महानगरपालिका, ३ वटा उप-महानगरपालिका, ७३ वटा नगरपालिका र ५९ वटा गाउँपालिका गरी कूल १३६ वटा स्थानीय तह रहेका छन् । यस प्रदेशको कूल क्षेत्रफल ८,८६५.९४ बर्ग किलो मीटर रहेको छ । यस प्रदेशमा चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज, कोशी टप्पु बन्धनन्तु आरक्ष र पर्सा राष्ट्रिय निकुञ्ज रहेका छन् ।

४.२ जनसङ्ख्या

राष्ट्रिय जनगणना २०६८ अनुसार यस प्रदेशको कूल घरपरिवार संख्या ९ लाख ३२ हजार ८७ र जनसंख्या ५४ लाख ०४ हजार १४५ रहेको छ जसमध्ये पुरुषको जनसंख्या २७ लाख १७ हजार ९३८ र महिलाको जनसंख्या २६ लाख ८६ हजार २०७ रहेको छ ।

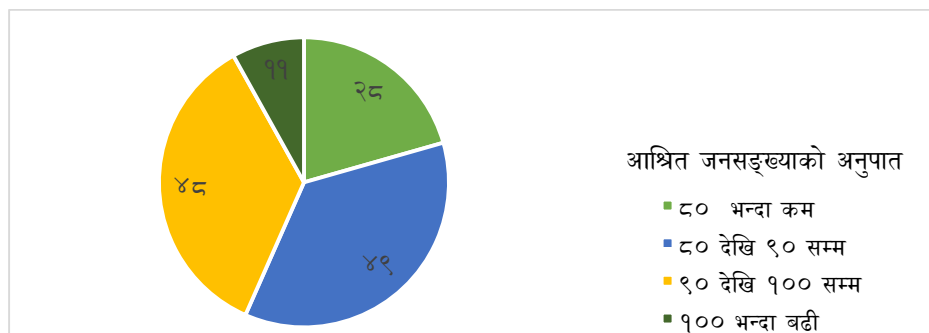

चित्र ४: जनसंख्याका आधारमा स्थानीय तहको संख्या

यस प्रदेशमा २५,००० भन्दा कम जनसंख्या भएका ३० स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका २९ वटा र नगरपालिका १ वटा रहेका छन्। २५,००० देखि ३५,००० सम्म जनसंख्या रहेका ४० स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका २८ वटा र नगरपालिका १२ वटा रहेका छन्। ३५,००० देखि ४५,००० सम्म जनसंख्या भएका ३२ स्थानीय तहमध्ये २ वटा गाउँपालिका र ३० वटा नगरपालिका छन्। त्यसैगरी ४५,००० भन्दा बढी जनसंख्या रहेको ३८ स्थानीय तहमध्ये नगरपालिका ३० वटा, उपमहानगरपालिका ३ वटा र महानगरपालिका १ वटा छन्।

४.३ आश्रित जनसङ्ख्याको अनुपात

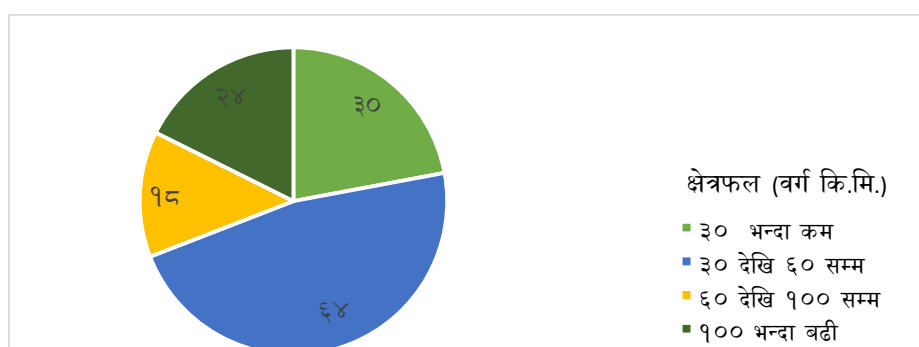
राष्ट्रिय जनगणना बमोजिम आर्थिक रूपले सक्रिय (१५-५९ वर्ष) उमेर समूहको जनसङ्ख्यासँग सो उमेर समूह बाहिरको जनसङ्ख्याको अनुपात निकालिएको छ, जसलाई आश्रित जनसङ्ख्याको अनुपात भनिन्छ। यस प्रदेशमा आश्रित जनसंख्या अनुपात ७९.०० प्रतिशत रहेको छ र प्रदेशभित्रका स्थानीय तहको आश्रित जनसंख्या अनुपात न्यूनतम ६८.४३ देखि अधिकतम १११.६६ सम्म रहेको छ।

चित्र ५: आश्रित जनसंख्या अनुसार स्थानीय तहको संख्या

यस प्रदेशमा आश्रित जनसंख्या अनुपात ८० प्रतिशत भन्दा कम भएका २७ वटा स्थानीय तहमध्ये ७ वटा गाउँपालिका, १८ वटा नगरपालिका, २ वटा उपमहानगरपालिका र १ वटा महानगरपालिका रहेका छन्। आश्रित जनसंख्या अनुपात ८० प्रतिशतदेखि ९० प्रतिशतसम्म भएका ४९ वटा स्थानीय तहमध्ये २२ वटा गाउँपालिका, २६ वटा नगरपालिका र १ वटा उपमहानगरपालिका रहेका छन्। आश्रित जनसंख्या अनुपात ९० प्रतिशतदेखि १०० प्रतिशतसम्म भएका ४५ वटा स्थानीय तहमध्ये २६ वटा गाउँपालिका र २२ वटा नगरपालिका रहेका छन्। यसैगरी आश्रित जनसंख्या अनुपात १०० प्रतिशतभन्दा बढी भएका १९ वटा स्थानीय तहमध्ये ४ वटा गाउँपालिका र ७ नगरपालिका रहेका छन्।

४.४ क्षेत्रफल

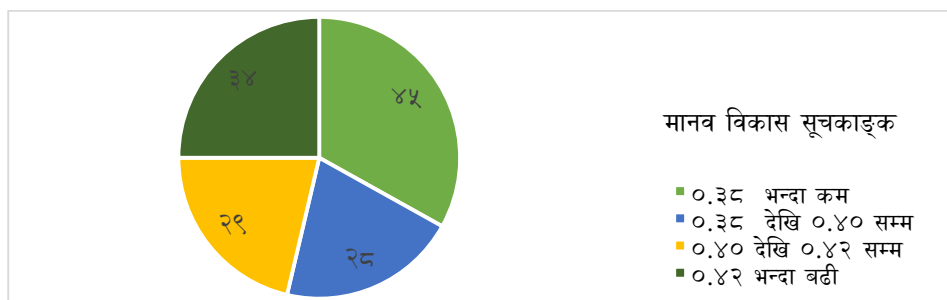

चित्र ६: क्षेत्रफल अनुसार स्थानीय तहको संख्या

यस प्रदेश लगभग ८,८६५.९४ वर्ग किलोमिटरमा फैलिएको छ। यस प्रदेशमा ३० वर्ग किलोमिटरभन्दा कम क्षेत्रफल भएका स्थानीय तहको संख्या ३० वटा रहेको छ, जसमध्ये गाउँपालिका २७ वटा, नगरपालिका ३ वटा रहेका छन्। क्षेत्रफल ३० देखि ६० वर्ग किलोमिटरसम्म भएका स्थानीय तहको संख्या ६४ वटा रहेको छ, जसमध्ये गाउँपालिका २८ वटा, नगरपालिका ३६ वटा रहेका छन्। क्षेत्रफल ६० देखि १०० वर्ग किलोमिटरसम्म भएका स्थानीय तहको संख्या १५ वटामध्ये गाउँपालिका २ वटा, नगरपालिका १५ वटा र उपमहानगरपालिका १

वटा रहेका छन् । क्षेत्रफल १०० भन्दा बढी वर्ग किलोमिटर भएका २४ स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका २ वटा, नगरपालिका १९ वटा, उपमहानगरपालिका २ वटा र महानगरपालिका १ वटा रहेका छन्।

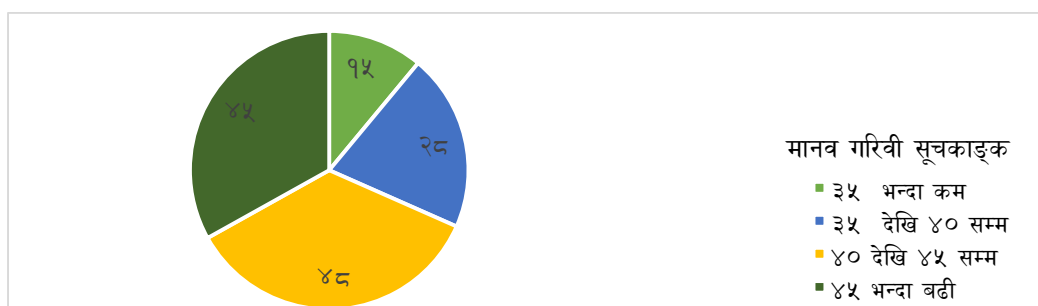
४.५ मानव विकास सूचकाङ्क

चित्र ७: मानव विकास सूचकांक अनुसार स्थानीय तहको संख्या

नेपाल मानव विकास प्रतिवेदन २०१४ को आधारमा यस आयोगबाट तयार गरिएको मानव विकास सूचकांक अनुसार यस प्रदेशको मानव विकास सूचकांक ०.४२ रहेको छ र प्रदेशभित्र रहेका स्थानीय तहको मानव विकास सूचकांक न्यूनतम ०.३२ देखि अधिकतम ०.५१ सम्म रहेको छ । मानव विकास सूचकांक ०.३८ भन्दा कम भएका ४५ वटा स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका २० वटा र नगरपालिका २५ वटा रहेका छन्। मानव विकास सूचकांक ०.३८ देखि ०.४० सम्म भएका स्थानीय तहको संख्या २८ वटा रहेको छ, जसमा गाउँपालिका ११ वटा र नगरपालिका १७ वटा छन् । मानव विकास सूचकांक ०.४० देखि ०.४२ सम्म मानव विकास सूचकांक भएका स्थानीय तहको संख्या २९ वटा रहेको छ, जसमा गाउँपालिका १४ वटा र नगरपालिका १५ वटा छन् । यसैगरी मानव विकास सूचकांक ०.४२ भन्दा बढी मानव विकास सूचकांक भएका ३४ स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका १४ वटा, नगरपालिका १६ वटा, उप-महानगरपालिका ३ वटा र महानगरपालिका १ वटा रहेका छन् ।

४.६ मानव गरिबी सूचकाङ्क

चित्र ८: मानव गरिबी सूचकांक अनुसार स्थानीय तहको संख्या

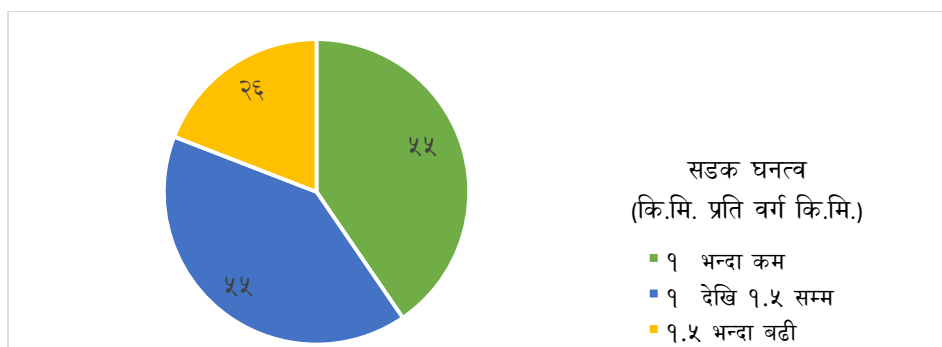
राष्ट्रिय योजना आयोगले प्रकाशन गरेको बहुआयामिक गरिबी सूचकांक अनुसार यस प्रदेशको बहुआयामिक गरिबी सूचकांक ०.२२ रहेको छ । नेपाल मानव विकास प्रतिवेदन २०१४ को आधारमा यस आयोगबाट तयार गरिएको मानव गरिबी सूचकांक अनुसार यस प्रदेशभित्रका स्थानीय तहमा मानव गरिबी सूचकांक सबैभन्दा कम २५.७२ छ भने सबैभन्दा बढि ५२.७१ रहेको छ । मानव गरिबी सूचकांक ३५ भन्दा कम भएका १५ स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका १ वटा, नगरपालिका ११ वटा, उप-महानगरपालिका २ वटा र महानगरपालिका १ वटा रहेका छन्। मानव गरिबी सूचकांक ३५ देखि ४० सम्म भएका स्थानीय तहको संख्या २८ वटा रहेको छ, जसमा गाउँपालिका १७ वटा, नगरपालिका १० र उपमहानगरपालिका १ वटा छन्। यसैगरी मानव गरिबी सूचकांक ४० देखि ४५

सम्म भएका ४८ वटा स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका २१ वटा र नगरपालिका २७ वटा रहेका छन्। साथै मानव गरिवी सूचकांक ४५ भन्दा बढी मानव गरिवी सूचकांक भएका स्थानीय तहको संख्या ४५ वटा रहेकोमध्ये २० वटा गाउँपालिका र २५ वटा नगरपालिका रहेका छन्।

४.७ पूर्वाधार सूचकाङ्क

प्रदेश तथा स्थानीय तहमा उपलब्ध सडक, विद्युत र सूचना प्रविधिको पहुँचलाई आधार मानी आयोगले पूर्वाधार सूचकांक तयार गरेकोछ।

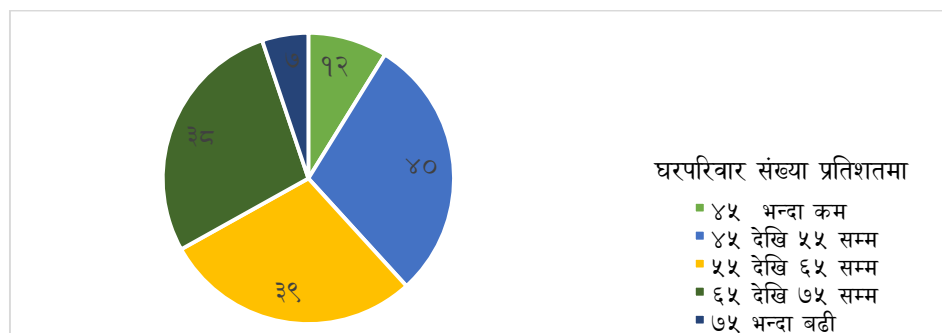
४.७.१ सडक घनत्व

चित्र ९: सडक घनत्व अनुसार स्थानीय तहको संख्या

सडक विभाग, स्थानीय पूर्वाधार विभाग र सहरी विकास विभागबाट प्राप्त सडकको तथ्यांक अनुसार यस प्रदेशको सडक घनत्व १.१६ कि.मी. प्रति वर्ग कि.मी. रहेको छ र यस प्रदेशभित्र न्यूनतम ०.२५ कि.मी. प्रति वर्ग कि.मी. देखि अधिकतम ५.५५ कि.मी. प्रति वर्ग कि.मी. सम्म सडक घनत्व रहेका स्थानीय तहहरू रहेको छन्। सडक घनत्व १ कि.मी. प्रति वर्ग कि.मी. भन्दा कम भएका स्थानीय तहको संख्या ५५ वटामध्ये गाउँपालिका २४ वटा, नगरपालिका ३० वटा र उपमहानगरपालिका १ वटा रहेका छन्। सडक घनत्व १ देखि १.५ कि.मी. प्रति वर्ग कि.मी. सम्म रहेका ५५ वटा स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका २६ वटा र नगरपालिका २९ वटा रहेका छन्। सडक घनत्व १.५ कि.मी. प्रति वर्ग कि.मी. भन्दा बढी भएका २६ स्थानीय तहमध्ये ९ वटा गाउँपालिका, १४ वटा नगरपालिका, २ वटा उपमहानगरपालिका र १ वटा महानगरपालिका रहेका छन्।

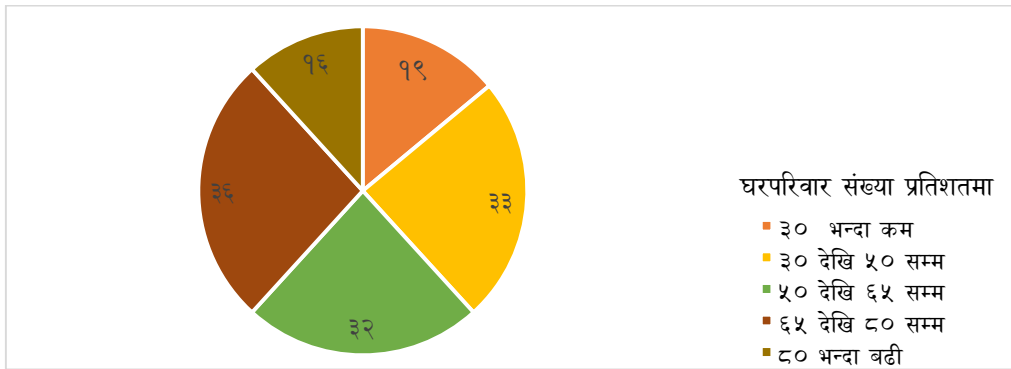
४.७.२ सूचना प्रविधिमा पहुँच

चित्र १०: सूचना प्रविधिमा घरपरिवारको पहुँच अनुसार स्थानीय तहको संख्या

राष्ट्रिय जनगणना २०६८ अनुसार यस प्रदेशमा सूचना प्रविधिमा ६३ प्रतिशत घरपरिवारको पहुँच रहेको छ र प्रदेशभित्र रहेका स्थानीय तहमा सूचना प्रविधिमा न्यूनतम ३८.५५ देखि अधिकतम ८४.६२ प्रतिशतसम्म घरपरिवारको पहुँच रहेको छ । सूचना प्रविधिमा ४५ प्रतिशत भन्दा कम घरपरिवारको पहुँच भएका १२ वटा स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका ६ वटा र नगरपालिका ६ वटा रहेका छन् । सूचना प्रविधिमा ४५ देखि ५५ प्रतिशत घरपरिवारको पहुँच भएका ४० स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका २१ वटा र नगरपालिका १९ वटा रहेका छन् । सूचना प्रविधिमा ५५ देखि ६५ प्रतिशत घरपरिवारको पहुँच भएका ३९ वटा स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका २२ वटा र नगरपालिका १७ वटा रहेका छन् । सूचना प्रविधिमा ६५ देखि ७५ प्रतिशत घरपरिवारको पहुँच भएका स्थानीय तहको संख्या ३८ वटा रहेका छन्, जसमा गाउँपालिका ८ वटा, २९ वटा नगरपालिका र उपमहानगरपालिका १ वटा रहेका छन् । यसैगरी सूचना प्रविधिमा ७५ प्रतिशतभन्दा बढी घरपरिवारको पहुँच भएका स्थानीय तहको संख्या ७ वटा रहेको छ, जसमा गाउँपालिका २ वटा, नगरपालिका २ वटा, उपमहानगरपालिका २ वटा र महानगरपालिका १ वटा रहेका छन् ।

४.७.३ विद्युतमा पहुँच

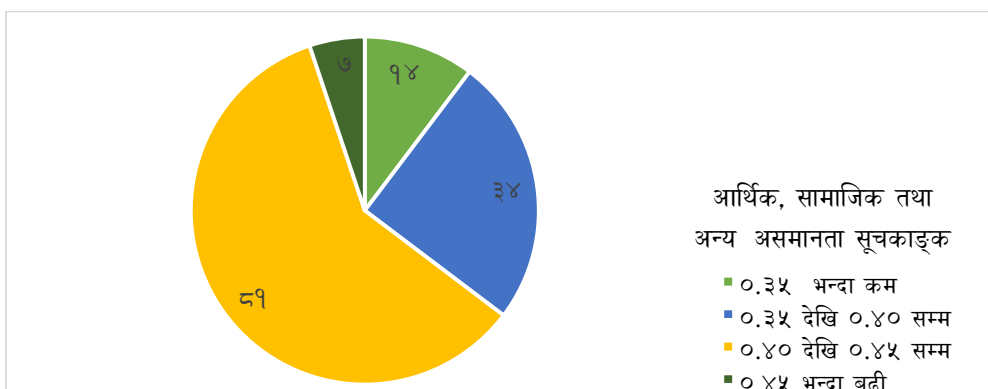
चित्र ११: विद्युतमा घरपरिवार पहुँच अनुसार स्थानीय तहको संख्या

राष्ट्रिय जनगणना २०६८ अनुसार यस प्रदेशमा विद्युतमा ५९.६९ प्रतिशत घरपरिवारको पहुँच रहेको छ र प्रदेशभित्र रहेका स्थानीय तहमा विद्युतमा पहुँच भएका न्यूनतम ०.०२ देखि अधिकतम ९०.९४ प्रतिशत घरपरिवार रहेका छन् । विद्युतमा ३० प्रतिशत भन्दा कम घरपरिवारको पहुँच भएका १९ स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका १० वटा र नगरपालिका ९ वटा रहेका छन् । विद्युतमा ३० देखि ५० प्रतिशत घरपरिवारको पहुँच भएका ३३ वटा स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका १७ वटा र नगरपालिका १६ वटा रहेका छन् । विद्युतमा ५० देखि ६५ प्रतिशत घरपरिवारको पहुँच भएका ३२ वटा स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका १४ वटा र नगरपालिका १८ वटा रहेका छन् । विद्युतमा ६५ देखि ८० प्रतिशत घरपरिवारको पहुँच भएका ३६ वटा स्थानीय तहमध्ये १२ वटा गाउँपालिका, २३ वटा नगरपालिका र १ वटा उपमहानगरपालिका रहेका छन् । यसैगरी विद्युतमा ८० भन्दा बढी घरपरिवारको पहुँच भएका स्थानीय तहको संख्या १६ रहेको छ, जसमध्ये ६ वटा गाउँपालिका, ७ वटा नगरपालिका, २ वटा उपमहानगरपालिका र १ वटा महानगरपालिका रहेका छन् ।

४.८ सामाजिक-आर्थिक असमानता सूचकाङ्क

आयोगबाट आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य विभेद मापन गर्नका लागि निर्माण गरिएको सामाजिक आर्थिक असमानता सूचकाङ्कमा आर्थिक, सामाजिक र जलवायु परिवर्तन जोखिम तथा विपद् क्षेत्रका ६ आयामहरूका २९ सूचकाङ्कहरू लिईएका छन् । यसका आधारमा प्रदेशको सामाजिक आर्थिक असमानता सूचकाङ्क ०.३८ रहेको छ भने प्रदेशभित्रका

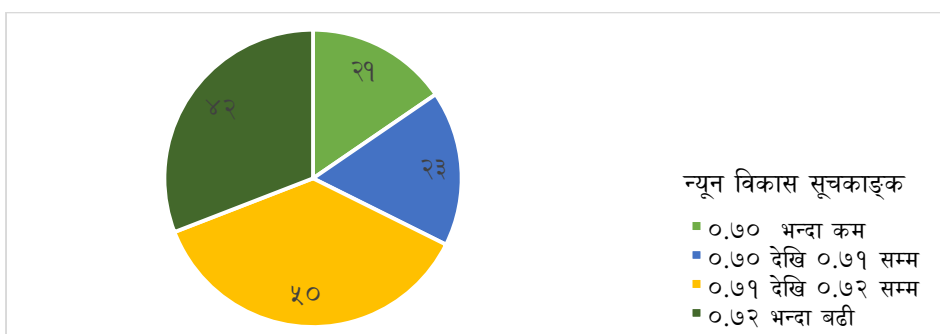
स्थानीय तहको सामाजिक आर्थिक असमानता सूचकांक न्यूनतम ०.२७ देखि अधिकतम ०.४७ सम्म रहेको छ ।

चित्र १२: सामाजिक आर्थिक असमानताको सूचकांक अनुसार स्थानीय तहको संख्या
सामाजिक आर्थिक असमानता सूचकांक ०.३५ भन्दा कम भएका स्थानीय तहको संख्या ९८ वटा रहेका छन्, जसमध्ये नगरपालिका १० वटा, उपमहानगरपालिका र महानगरपालिका १ वटा रहेका छन्। सामाजिक आर्थिक असमानता सूचकांक ०.३५ देखि ०.४० सम्म भएका ३८ स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका ८ वटा, नगरपालिका २६ वटा रहेका छन्। सामाजिक आर्थिक असमानता सूचकांक ०.४० देखि ०.४५ सम्म भएका ८९ स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका ४६ वटा र नगरपालिका ३५ वटा रहेका छन्। यसैगरी सामाजिक आर्थिक असमानता सूचकांक ०.४५ भन्दा बढी भएको ९ स्थानीय तहमध्ये गाउँपालिका ५ वटा र नगरपालिका २ वटा रहेका छन्।

४.९ न्यून विकास सूचकाङ्क

वित्तीय हस्तान्तरणका लागि आयोगले स्थानीय तहको न्यून विकास सूचकाङ्क तयार गरेको छ। यस प्रदेशभित्र रहेका स्थानीय तहको न्यून विकास सूचकाङ्क न्यूनतम ०.६० देखि अधिकतम ०.७३ सम्म रहेको छ।

चित्र १३: न्यून विकास सूचकांक अनुसार स्थानीय तहको संख्या
न्यून विकास सूचकाङ्क ०.६० भन्दा कम भएका २९ वटा स्थानीय तहमध्ये ५ वटा गाउँपालिका, १३ वटा नगरपालिका, २ वटा उपमहानगरपालिका र १ वटा महानगरपालिका रहेका छन्। न्यून विकास सूचकाङ्क ०.६० देखि ०.६९ सम्म भएका स्थानीय तहको संख्या २३ वटा रहेका छन्, जसमा गाउँपालिका ११ वटा र नगरपालिका १२ वटा रहेका छन्। न्यून विकास सूचकाङ्क ०.६९ देखि ०.७२ सम्म भएका स्थानीय तहको संख्या ५० वटा रहेका छन्, जसमध्ये २४ वटा गाउँपालिका, २५ वटा नगरपालिका र १ वटा उपमहानगरपालिका रहेका छन्। न्यून विकास सूचकाङ्क ०.७२ भन्दा बढी भएका ४२ वटा स्थानीय तहमध्ये १९ वटा गाउँपालिका र २३ वटा नगरपालिका रहेका छन्।

४.१० प्राकृतिक स्रोतको अवस्था

४.१०.१ वन

प्रदेश नं. २ मा जम्मा वन क्षेत्र २०२२०२ हेक्टर (२२.८ प्रतिशत) रहेको छ र १३६ वटा स्थानीय तहहरू मध्ये ८४ वटा स्थानीय तहहरू वन क्षेत्र विहिन रहेका छन् । १ देखि २० प्रतिशत सम्म वन क्षेत्र रहेको स्थानीय तहको संख्या २३ वटा रहेको छ भने २० देखि ४० प्रतिशत सम्म रहेको १५ वटा छन् । त्यसैगरी ४० देखि ६० प्रतिशत सम्म वन क्षेत्र रहेको स्थानीय तहको संख्या १२ वटा छन् भने ६० प्रतिशत भन्दा बढी वन क्षेत्र रहेको २ वटा रहेका छन्।

४.१०.२ अन्य

यस प्रदेश अन्तर्गत हाल जलविद्युत आयोजना, खानी तथा खनीज पदार्थको उत्खनन र पर्वतारोहण गर्ने हिमशिखर हरूको विद्यमानता नरहेता पनि प्राकृतिक स्रोत परिचालनको प्रचुर सम्भावना रहेको छ। ढुङ्गा, गिटी, बालुवा जस्ता निर्माण सामग्री तथा जलस्रोत उपलब्धतालाई उदाहरणका रूपमा लिन सकिन्छ।

परिच्छेद पाँच

आयोगले गरेको सिफारिस सम्बन्धी विवरण

(नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहलाई)

५.१ राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचासम्बन्धी सिफारिस

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले नेपालको संविधान तथा प्रचलित कानून बमोजिम नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहलाई आर्थिक वर्ष २०७४/७५ र २०७५/७६ मा राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचासम्बन्धी सिफारिस गरेको छ। आर्थिक वर्ष २०७४/७५ र २०७५/७६ मा सिफारिस गरिएको राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचा देहाय बमोजिम रहेको छ।

५.१.१ सङ्घीय विभाज्य कोषबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा हुने राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचासम्बन्धी सिफारिस

सङ्घ, प्रदेश र स्थानीय तहको खर्च जिम्मेवारी र राजस्व क्षमता बीचको अन्तरलाई सम्बोधन गर्न गरिएका विभिन्न वित्तीय हस्तान्तरणका उपायहरूमध्ये राजस्व बाँडफाँड पनि एक हो। नेपालको संविधानको धारा २५१ को उपधारा (१) (क) मा भएको व्यवस्था बमोजिम नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा आर्थिक वर्ष २०७५/७६ र २०७६/७७ का लागि हुने राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचा नेपाल सरकारलाई क्रमशः आर्थिक वर्ष २०७४/७५ र २०७५/७६ मा सिफारिस गरिएको थियो। यसरी सिफारिस गर्दा तालिका ७ बमोजिमका आधारमा सूचकाङ्क तयार गरी राजस्वको हिस्सा निर्धारण गरिएको छ।

तालिका ७: राजस्व बाँडफाँडका आधारहरू

क्र.सं.	आधारहरू	प्रदेश	स्थानीय
१	जनसङ्ख्या र जनसाङ्ख्यिक विवरण (जनसङ्ख्यालाई ८० प्रतिशत र आश्रित जनसङ्ख्यालाई २० प्रतिशत)	७०	७०
२	क्षेत्रफल	१५	१५
३	मानव विकास सूचकाङ्क	५	५
४	न्यून विकास सूचकाङ्क (पूर्वाधार सूचकाङ्कलाई ७० प्रतिशत, सामाजिक तथा आर्थिक विभेद सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत र प्रदेशको हकमा तुलनात्मक मूल्य सूचकाङ्क तथा स्थानीय तहको हकमा खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताबीचको अन्तर सूचकाङ्कलाई २० प्रतिशत भार दिई प्राप्त हुन आउने सूचकाङ्क)	१०	१०
	जम्मा	१००	१००

नोट: राजस्व बाँडफाँडका लागि आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा प्रयोग गरिएका सूचकहरूमध्ये न्यून विकास सूचकाङ्क आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा अद्यावधिक गरी प्रयोग गरिएको छ।

नेपाल सरकार, अर्थ मन्त्रालयले फागुन मसान्तभित्र प्रदेश र स्थानीय तहलाई आगामी आर्थिक वर्षमा राजस्व बाँडफाँडबाट प्राप्त हुने अनुमानित रकम उपलब्ध गराउनु पर्ने कानुनी व्यवस्था छ। यस अनुरूप आयोगले नेपाल सरकारबाट प्राप्त स्रोतको विवरणका आधारमा राजस्व बाँडफाँडबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने रकमको हिस्सा निर्धारण गरी सिफारिस गरेको थियो। राजस्व बाँडफाँड सिफारिसका आधार तथा विधिहरूको पूनरावलोकन, विज्ञाबाट प्राप्त सुझाव, प्रदेश र स्थानीय तहबाट प्राप्त राय सुझावका आधारमा आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को लागि सङ्घबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा हुने राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचा मिति २०७५ जेठ ११ मा सिफारिस गरिएको थियो। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा सङ्घीय विभाज्य कोषबाट हुने राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचा आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा प्रयोग गरिएका सूचकहरूमध्ये न्यून विकास सूचकाङ्क अद्यावधिक गरी मिति २०७५ फाल्गुन २९ गते सिफारिस गरिएको थियो। *आयोगको मुख्य जिम्मेवारी अन्तर्गत संविधान र ऐनमा भएको प्रावधान बमोजिम आयोगबाट नेपाल सरकारलाई सिफारिस गरिएको राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचा प्रतिवेदनको अनुसूची १.१ र २.१ मा संलग्न गरिएको छ।*

आयोगबाट भएको सिफारिस बमोजिम आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा प्रदेश नं. २ ले राजस्व बाँडफाँडको १६.२ प्रतिशत हिस्सा प्राप्त गरेको छ। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि आन्तरिक अन्तःशुल्क र मूल्य अभिवृद्धि करबाट सङ्कलन हुने अनुमानित रकम २ खर्ब ५७ अर्ब ४८ करोड रुपैयाँको १५ प्रतिशतले हुन आउने रकम ६४ अर्ब ३७ करोड रुपैयाँ प्रदेश सरकारलाई हस्तान्तरण गर्दा प्रदेश नं. २ ले १० अर्ब ४३ करोड ९३ लाख रुपैयाँ प्राप्त गर्ने अनुमान छ।

५.१.२ प्रदेश सञ्चित कोषबाट स्थानीय तहमा हुने राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचासम्बन्धी सिफारिस

नेपालको संविधानको धारा २५१ को उपधारा १(घ) मा प्रदेश सञ्चित कोषबाट प्रदेश र स्थानीय सरकारबीच राजस्वको बाँडफाँड गर्ने विस्तृत आधार र ढाँचा निर्धारण गर्ने काम, कर्तव्य र अधिकार आयोगको हुने व्यवस्था रहेको छ। उल्लेखित संवैधानिक व्यवस्था अनुसार सङ्घबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा हुने राजस्व बाँडफाँड सिफारिसका लागि लिइएका सूचकहरूलाई नै आधार लिई, आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा प्रदेशबाट स्थानीय तहमा हुने राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचा सिफारिस गरिएको थियो। *आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि प्रदेशबाट स्थानीय तहमा हुने राजस्व बाँडफाँडको आधार र ढाँचा सिफारिस प्रतिवेदनको अनुसूची १.४ मा राखिएको छ।*

५.२ वित्तीय समानीकरण अनुदानसम्बन्धी सिफारिस

५.२.१ नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण

अनुदानसम्बन्धी सिफारिस

नेपालको संविधान, राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ र अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ मा भएको व्यवस्था अनुसार नेपाल सरकारबाट प्रदेश तथा स्थानीय सरकारलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा सिफारिस गरिएको छ। वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा (३) अनुसार हुने गरी प्रत्येक प्रदेश र

स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने न्यूनतम अनुदान र तोकिएका आधारहरू बमोजिम प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गरिएको छ। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा स्थानीय तहको कार्य सम्पादनलाई पनि आधार लिइएको छ।

१ .प्रदेशले प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान = न्यूनतम अनुदान + सूत्र (आधार र ढाँचा) बमोजिम हुने अनुदान

२ .स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान = न्यूनतम अनुदान + सूत्र (आधार र ढाँचा) बमोजिम हुने अनुदान + कार्य सम्पादन मूल्याङ्कन बमोजिम हुने अनुदान

सूत्र भन्नाले तालिका ८ मा उल्लिखित आधार र ढाँचालाई जनाउँदछ।

प्रदेश र स्थानीय तहले मूलतः नेपालको संविधानको अनुसूची-६ र अनुसूची-८ का कार्यहरू गर्नका लागि वित्तीय समानीकरण अनुदान प्राप्त गर्ने हुनाले यस अनुदानका खर्चका प्राथमिकताहरू पनि सिफारिस गरिएको छ।

क. न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान

आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि न्यूनतम अनुदान सिफारिस गर्दा प्रदेशका हकमा सबै तथ्याङ्कहरू उपलब्ध नभएकाले आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा हस्तान्तरण भएको १ अर्ब २ करोड रुपैयाँ बराबर हुने गरी प्रत्येक प्रदेशलाई न्यूनतम अनुदान सिफारिस गरिएको थियो। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा प्रदेशहरूले प्राप्त गर्ने न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका लागि प्रदेशहरूको जनसङ्ख्या र क्षेत्रफललाई आधार लिइएको छ। नेपाल सरकारबाट प्रदेशमा हस्तान्तरण हुने कुल वित्तीय समानीकरण अनुदानको २५ प्रतिशत रकमलाई शतप्रतिशत मानी प्रदेशहरूको जनसङ्ख्या र क्षेत्रफललाई ५०/५० प्रतिशत भार दिई प्रत्येक प्रदेशले प्राप्त गर्ने न्यूनतम अनुदानको हिस्सा निर्धारण गरिएको छ।

स्थानीय तहको हकमा आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि न्यूनतम अनुदान सिफारिस गर्दा प्रत्येक स्थानीय तहले सम्पन्न गर्नुपर्ने कार्य तथा प्रवाह गर्नुपर्ने सेवाका लागि आवश्यक पर्ने न्यूनतम अङ्क आँकलन गरिएको थियो। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने न्यूनतम अनुदान सिफारिस गर्दा स्थानीय तहको प्रकार र जनसङ्ख्यालाई आधार मानिएको छ। स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने कुल वित्तीय समानीकरण अनुदानको न्यूनतम सीमा समेत निर्धारण गरिएको छ। आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि प्रत्येक स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने कुल वित्तीय समानीकरण अनुदान न्यूनतम ६ करोड रुपैयाँ हुने गरी सिफारिस गरिएकोमा आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि यो रकम न्यूनतम ६ करोड ५० लाख रुपैयाँ हुने गरी सिफारिस गरिएको छ।

ख. सूत्र (आधार र ढाँचा) अनुसार हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान

नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्न आयोगबाट तालिका ८ बमोजिमका आधार र ढाँचा निर्धारण गरिएको छ। आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को लागि गरिएको सिफारिसमा यिनै आधारहरू लिइएको भए तापनि स्थानीय तहका हकमा मानव गरिबी सूचकाङ्क र पूर्वाधार सूचकाङ्कलाई क्रमशः १० र १५ प्रतिशत भार दिइएको थियो।

तालिका ८: वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसको आधार र ढाँचा

स्थानीय तह		प्रदेश तह	
आधार	ढाँचाको रूपमा प्रतिशत	आधार	ढाँचाको रूपमा प्रतिशत
खर्चको आवश्यकता र राजस्वको क्षमता बीचको अन्तर	७०	सेवा लागत सूचकाङ्क	६०
मानव गरिबी सूचकाङ्क	१५	बहुआयामिक गरिबी सूचकाङ्क	१५
आर्थिक सामाजिक विभेद सूचकाङ्क	५	आर्थिक सामाजिक विभेद सूचकाङ्क	१५
पूर्वाधार सूचकाङ्क	१०	पूर्वाधार सूचकाङ्क	१०

ग. कार्य सम्पादन मूल्याङ्कनका आधारमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा ३ को उपदफा (२) को व्यवस्था बमोजिम आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसमा कार्य सम्पादनलाई पनि आधार लिइएको छ। कार्य सम्पादनको स्तर उच्च हुने स्थानीय तहलाई प्रोत्साहन गर्न आवश्यकदेखिएकाले वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसमा कार्य सम्पादनलाई आधार लिइएको हो। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि स्थानीय तहको कानून कार्यान्वयनको स्थिति र खर्चको अवस्थालाई कार्य सम्पादन मापनको मुख्य आधारका रूपमा लिइएको छ। स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदानको कूल रकममध्ये न्यूनतम अनुदानका लागि सिफारिस गरिएको रकम कट्टी गरेर बाँकी हुन आउने रकमको २.५ प्रतिशत रकम कार्य सम्पादनका आधारमा अनुदानमा थप हुने गरी सिफारिस गरिएको छ।

तालिका ९: कार्य सम्पादन मूल्याङ्कनका आधारहरू

आधार	भार (प्रतिशत)
१. आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा गरेको वित्तीय प्रगतिप्रतिशत	४०
२. आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को बजेट असार १० गतेभित्र सभामा पेश गरे नगरेको	४०
३. आगामी आर्थिक वर्षको आय व्ययको प्रक्षेपणसम्बन्धी विवरण पुस मसान्तसम्म अर्थ मन्त्रालयमा पेश गरे नगरेको	२०

दुवै आर्थिक वर्षमा नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदानसम्बन्धी सिफारिसहरू प्रतिवेदनको अनुसूची १.२ र २.२ मा संलग्न गरिएको छ।

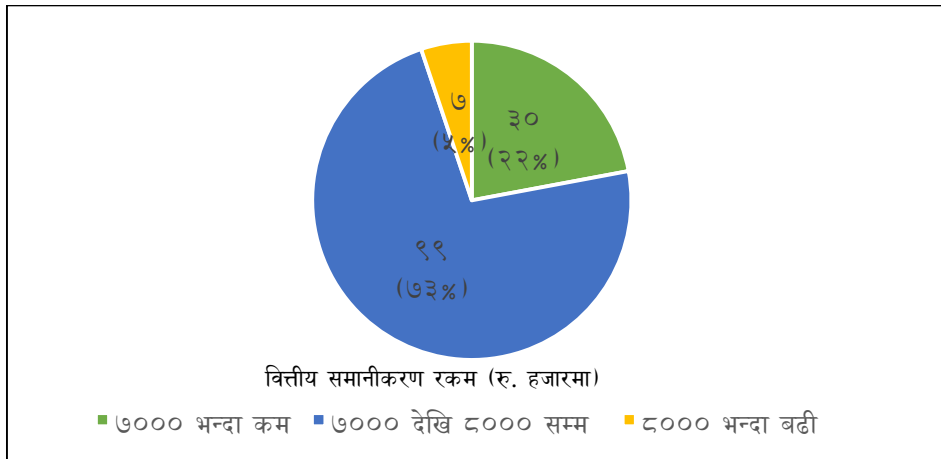
सङ्घीय सञ्चित कोषबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा वित्तीय समानीकरण अनुदान हस्तान्तरण गर्न आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा कुल बजेटको करिब १० प्रतिशत रकम (१ खर्ब ३५ अर्ब ४९ करोड ५० लाख रुपैयाँ) विनियोजन भएको थियो। जसमध्ये प्रदेशमा ५० अर्ब २९ करोड ८६ लाख रुपैयाँ र स्थानीय तहमा ८५ अर्ब २० करोड ६४ लाख रुपैयाँ हस्तान्तरण भएको थियो। यस आर्थिक वर्षमा प्रदेश नं. २ ले ७ अर्ब १ करोड ६९ लाख वित्तीय समानीकरण अनुदान प्राप्त गरेको थियो।

आर्थिक वर्ष २०७६/७७ वित्तीय समानीकरण अनुदानका लागि कुल बजेटको ९.५ प्रतिशत (१ खर्ब ४५ अर्ब

२४ करोड ५६ लाख रुपैयाँ) विनियोजन भएको छ। गत आर्थिक वर्षको तुलनामा यो रकम ७.२ प्रतिशतले वृद्धी भएको छ। यसमध्ये प्रदेशमा ५५ अर्ब २९ करोड ८६ लाख रुपैयाँ र स्थानीय तहमा ८९ अर्ब ९४ करोड ७० लाख रुपैयाँ हस्तान्तरण हुनेछ। यस आर्थिक वर्षमा प्रदेश नं. २ मा ७ अर्ब ८ करोड ५९ लाख रुपैयाँ समानीकरण अनुदान हस्तान्तरण हुनेछ।

५.२.२ प्रदेश नं. २ बाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसको विश्लेषण

प्रदेश नं. २ ले आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा स्थानीय तहलाई वित्तीय समानीकरण अनुदान ४० करोड रुपैयाँ हस्तान्तरण गरेकोमा आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा १ अर्ब रुपैयाँ हस्तान्तरण गर्ने छ। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ को लागि प्रदेशबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण भएको अनुदानको रकममध्ये सबैभन्दा कम ६९ लाख २३ हजार रुपैयाँ ठोरी गाउँपालिकाले प्राप्त गर्दछ भने सबैभन्दा बढी वीरगञ्ज महानगरपालिकाले १ करोड १५ लाख ७३ हजार रुपैयाँ प्राप्त गर्दछ।

चित्र १४: आ. व. २०७६/७७ मा प्रदेश नं. २ बाट हस्तान्तरण हुने स्थानीय तहको सङ्ख्या अनुसार वित्तीय समानीकरण अनुदान

प्रदेश नं. २ का १३६ वटा स्थानीय तहमध्ये वित्तीय समानीकरण अनुदान ७० लाख रुपैयाँभन्दा कम पाउने स्थानीय तहको सङ्ख्या ३० वटा रहेको छ भने ७० लाख रुपैयाँदेखि ८० लाख रुपैयाँसम्म पाउने स्थानीय तहको सङ्ख्या ९९ वटा रहेको छ। त्यसैगरी ८० लाख रुपैयाँभन्दा बढी पाउने स्थानीय तहको सङ्ख्या ७ वटा रहेको छ।

५.३ सशर्त अनुदानका आधारसम्बन्धी सिफारिस

५.३.१ सङ्घीय सञ्चित कोषबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने सशर्त अनुदानका आधारहरू

राष्ट्रिय नीति, कार्यक्रम, मानक तथा पूर्वाधारको कार्यान्वयनका लागि नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहलाई तथा प्रदेशले स्थानीय तहलाई सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्ने प्रावधान रहेको छ। आर्थिक वर्ष २०७५/७६ र २०७६/७७

वित्तीय सङ्घीयता कार्यान्वयनका शुरूका वर्षहरू भएकाले नेपाल सरकारबाट साविकमा सञ्चालनमा रहेका कार्यक्रम तथा आयोजनाहरू प्रदेश र स्थानीय तहमा हस्तान्तरण गरी सेवा प्रवाहमा निरन्तरता दिने अभिप्रायका साथ सशर्त अनुदानका आधारहरू सिफारिस गरिएको छ। आर्थिक वर्ष २०७५/७६सम्ममा हस्तान्तरण भएका आयोजना/कार्यक्रमहरूको सञ्चालन तथा व्यवस्थापनमा कुन तहका सरकारको के कस्तो भूमिका हुने भन्ने स्पष्ट नहुँदा कतिपय आयोजना तथा कार्यक्रमहरू कार्यान्वयनमा कठिनाई देखिएकाले आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि सशर्त अनुदानका आधारहरू सिफारिस गर्दा नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहले निर्वाह गर्नुपर्ने भूमिका पनि प्रष्ट गरिएको छ। *आयोगबाट उल्लिखित दुवै आर्थिक वर्षमा सशर्त अनुदानका आधार सम्बन्धमा नेपाल सरकारलाई गरिएको सिफारिस प्रतिवेदनको अनुसूची १.२ र २.५ मा संलग्न गरिएको छ।*

आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहमा गरी कुल बजेटको १३.२ प्रतिशत रकम (१ खर्ब ७२ अर्ब ९८ करोड ११ लाख रुपैयाँ) सशर्त अनुदान विनियोजन गरेको थियो। यसमध्ये ६३ अर्ब १३ करोड ५५ लाख रुपैयाँ प्रदेश तर्फ र १ खर्ब ९ अर्ब ८४ करोड ५६ लाख रुपैयाँ स्थानीय तहतर्फ विनियोजन भएको थियो। यस आर्थिक वर्षमा प्रदेश नं. २ ले ९ अर्ब १८ करोड ११ लाख सशर्त अनुदान प्राप्त गरेको थियो।

आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा नेपाल सरकारबाट सशर्त अनुदानका लागि कुल बजेटको ८.१ प्रतिशत रकम (१ खर्ब ६८ अर्ब ४१ करोड ९९ लाख रुपैयाँ) विनियोजन भएको छ। यसमध्ये ४४ अर्ब ५४ करोड ५८ लाख रुपैयाँ प्रदेश तर्फ र १ खर्ब २३ अर्ब ८७ करोड ४१ लाख रुपैयाँ स्थानीय तहतर्फ विनियोजन भएको छ। यस आर्थिक वर्षमा प्रदेश नं. २ ले ७ अर्ब ९ करोड १५ लाख सशर्त अनुदान प्राप्त गर्नेछ।

५.३.२ प्रदेशबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने सशर्त अनुदानका आधारहरू

आर्थिक वर्ष २०७५/७६ र २०७६/७७ मा प्रदेशबाट स्थानीय तहमा सशर्त अनुदान हस्तान्तरणका लागि आधारहरू सिफारिस गर्दा नेपालको संविधान, अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४, राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ लाई मुख्य कानुनी आधारका रूपमा लिइएको छ। प्रदेशले आ-आफ्नो प्रदेशभित्रका स्थानीय तहलाई प्रदेशस्तरीय नीति, कार्यक्रम, मानक तथा पूर्वाधार कार्यान्वयनका लागि सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्नसक्ने गरी आधारहरू सिफारिस गरिएको छ। नेपाल सरकारबाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण गरिएका कार्यक्रममा दोहोरो नपर्ने गरी प्रदेश सरकारहरूले स्थानीय तहलाई सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्न सिफारिस गरिएको छ। *प्रदेशबाट स्थानीय तहमा सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्ने सम्बन्धमा गरिएको सिफारिस प्रतिवेदनको अनुसूची १.५ र २.७ मा संलग्न गरिएको छ।*

प्रदेश नं. २ बाट सो प्रदेशमा रहेका स्थानीय तहमा सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्न आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा प्रदेश नं. २ ले १ अर्ब ११ करोड ५० लाख रुपैयाँ विनियोजन गरेको थियो भने आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा पनि १ अर्ब ११ करोड ५० लाख रुपैयाँ विनियोजन गरेको छ।

५.४ आन्तरिक ऋणको सीमासम्बन्धी सिफारिस

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले आर्थिक वर्ष २०७५/७६ र आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहले उठाउनसक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा निर्धारण गर्दा देशको समष्टिगत आर्थिक स्थिति, नेपाल सरकारको तिर्न बाँकी ऋण र प्रदेश तथा स्थानीय तहको ऋण उठाउने र ऋण तिर्नसक्ने क्षमतालाई आधार लिएको छ। यस आधारमा आर्थिक वर्ष २०७५/७६ र आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा प्रदेश र

स्थानीय तहको आन्तरिक ऋणको सीमा आफ्नो आन्तरिक आय र राजस्व बाँडफाँडबाट प्राप्त हुने कुल रकमको १० प्रतिशत सिफारिस गरिएको छ। आर्थिक वर्ष २०७५/७६ र आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा नेपाल सरकार, प्रदेश र स्थानीय तहले परिचालन गर्ने आन्तरिक ऋणको सीमासम्बन्धी सिफारिस प्रतिवेदनको अनुसूची १.३ र २.६ मा संलग्न गरिएको छ।

(क) प्रदेश सरकार तर्फ:

आयोगले आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा सङ्घीय सरकारबाट प्राप्त राजस्व बाँडफाँड र प्रदेश तहको आन्तरिक स्रोतबाट प्राप्त हुने राजस्वको योगफलको १० प्रतिशतमा नबढ्ने गरी आन्तरिक ऋण उठाउन सातवटै प्रदेशलाई सिफारिस गरेको छ। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि समेत आयोगले आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा गरेको सीमा नै कायम गरी आन्तरिक ऋण उठाउन सिफारिस गरेको छ। प्रदेश नं. २ ले आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि १ अर्ब रुपैयाँ आन्तरिक ऋण उठाउने प्रस्ताव गरेको थियो भने आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि १ अर्ब ३० करोड रुपैयाँ आन्तरिक ऋण उठाउने प्रस्ताव छ।

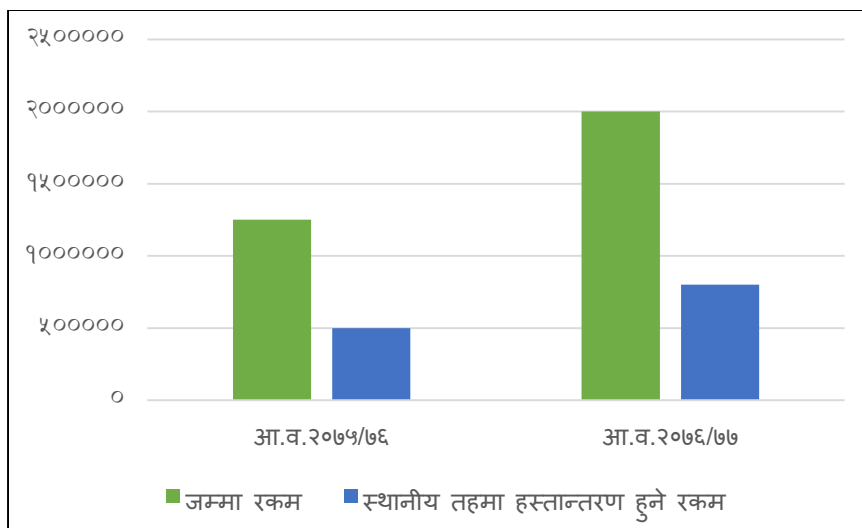
(ख) स्थानीय तह:

आयोगले आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा सङ्घीय सरकारबाट प्राप्त राजस्व बाँडफाँड र प्रदेश तहको आन्तरिक स्रोतबाट प्राप्त हुने राजस्वको योगफलको १० प्रतिशतमा नबढ्ने गरी आन्तरिक ऋण लिन सबै स्थानीय तहलाई सिफारिस गरेको छ। चालु आर्थिक वर्षमा स्थानीय तहले परिचालन गर्न प्रस्ताव गरेको आन्तरिक ऋणको सम्पूर्ण तथ्याङ्क प्राप्त भैसकेकाले स्थानीय तहबाट परिचालन हुने आन्तरिक ऋणसम्बन्धी विश्लेषण प्रस्तुत गरिएको छैन।

५.५ सवारी साधन कर बाँडफाँडसम्बन्धी सिफारिस

प्रदेश र स्थानीय तहको दोहोरो अधिकारमा रहेको सवारी साधन करको दर निर्धारण तथा सङ्कलन अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ५ बमोजिम प्रदेशले गर्ने व्यवस्था छ। सोही बमोजिम सङ्कलित रकम प्रदेश विभाज्य कोषमा जम्मा गरी सोको ६० प्रतिशत हिस्सा प्रदेश सञ्चित कोषमा रहने र ४० प्रतिशत हिस्सा प्रदेश विभाज्य कोषमार्फत आयोगको सिफारिस बमोजिम प्रदेशभित्रका स्थानीय तहलाई बाँडफाँड गर्नुपर्ने व्यवस्था छ। यसको बाँडफाँडबाट स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने हिस्सा सम्बन्धित स्थानीय तहको जनसङ्ख्या अनुपातलाई ४५ प्रतिशत, सडक लम्बाई अनुपातलाई ५० प्रतिशत र वन तथा हरियाली अनुपातलाई ५ प्रतिशत भार दिई तयार गरिएको छ। आयोगले आर्थिक वर्ष २०७५/७६ र आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि सवारी साधन कर बाँडफाँड सम्बन्धमा गरेको सिफारिस अनुसूची १.६ र २.४ मा संलग्न गरिएको छ।

सवारी साधन कर प्रदेश र स्थानीय तहको आन्तरिक राजस्वको एक प्रमुख स्रोत हो। सवारी साधन करबाट प्रदेश नं. २ ले आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा एक अर्ब २५ करोड रुपैयाँ संकलन गर्ने अनुमान गरेको थियो भने आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा २ अर्ब रुपैयाँ संकलन गर्ने लक्ष्य राखेको छ। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ को लागि अनुमानित सङ्कलित रकमको ४० प्रतिशतले हुन आउने रकम ८० करोड रुपैयाँ स्थानीय तहमा आयोगको सिफारिस बमोजिम हस्तान्तरण गर्नुपर्ने हुन्छ।

चित्र १५: प्रदेश नं. २ बाट सङ्कलन तथा स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने सवारी साधन गरेको अनुमानित रकम (रु. हजारमा)

आर्थिक वर्ष २०७६/७७ को लागि प्रदेशबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने सवारी साधन गरेको न्यूनतम हिस्सा ०.२४ प्रतिशतदेखि अधिकतम ४ प्रतिशत रहेको छ। प्रदेश नं. २ का जम्मा १३६ वटा स्थानीय तहमध्ये सवारी साधन गरेको हिस्सा ०.८० प्रतिशतभन्दा कम पाउने स्थानीय तहको सङ्ख्या ११० वटा (८१ प्रतिशत), ०.८० प्रतिशतदेखि १.६ प्रतिशतसम्म पाउने स्थानीय तहको सङ्ख्या १५ वटा (११ प्रतिशत), १.६ प्रतिशतभन्दा बढी पाउने स्थानीय तहको सङ्ख्या ११ वटा (८ प्रतिशत) रहेको छ। यसरी आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि अनुमान गरेको सवारी साधन करबाट उठेको रकम ८० करोड रुपैयाँ १३६ वटा स्थानीय तहलाई वितरण गर्दा अनुमानित सबैभन्दा कम १९ लाख पाँच हजार रुपैयाँ र सबैभन्दा बढी तीन करोड १९ लाख ३९ हजार रुपैयाँ प्राप्त गर्दछन्।

५.६ प्राकृतिक स्रोतबाट प्राप्त रोयल्टी बाँडफाँडसम्बन्धी सिफारिस

आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा सङ्कलन भएको रोयल्टी नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहमा बाँडफाँड गर्नका लागि नेपाल सरकारलाई २०७६ जेठ २९ मा अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ७ बमोजिम रोयल्टी बाँडफाँडको आधार, ढाँचा र हिस्सा सिफारिस गरी सो सिफारिसमा प्रदेश र स्थानीय तहको रायप्रतिक्रिया माग गरिएको थियो। प्रदेश तथा स्थानीय तहबाट प्राप्त रायप्रतिक्रियालाई समेत सम्बोधन गरी मिति २०७६ साउन २४ मा पुनः सिफारिस गरिएको रोयल्टीको हिस्सा प्रतिवेदन अनुसूची २.८ मा संलग्न छ।

५.६.१ पर्वतारोहण रोयल्टी बाँडफाँडको सूचक निर्धारणका आधारहरू:

अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ७ बमोजिम पर्वतारोहण रोयल्टी सङ्घ, सम्बन्धित प्रदेश र सम्बन्धित स्थानीय तहबीच क्रमशः ५० प्रतिशत, २५ प्रतिशत र २५ प्रतिशतका दरले बाँडफाँड गरी सम्बन्धित सङ्घीय सञ्चित कोष, प्रदेश सञ्चित कोष र स्थानीय सञ्चित कोषमा जम्मा गर्ने कानुनी प्रावधान छ। पर्वतारोहणबाट प्राप्त रोयल्टीको बाँडफाँड गर्दा अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को अनुसूची ४ बमोजिम प्राकृतिक स्रोतको उपयोगबाट प्रभावित हुने प्रदेश तथा स्थानीय तह लाई त्यसरी प्रभावित भएको अनुपातमा समन्यायिक रूपमा रोयल्टी बाँडफाँड गरिएको छ। तसर्थ प्रभावित क्षेत्रका प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने रोयल्टीको हिस्सा निर्धारण गर्न विभिन्न सूचकहरू निर्माण गरिएको र ती सूचकहरूलाई प्रदान गरिएको भारको आधारमा सम्बन्धित

प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने रोयल्टीको हिस्सा सिफारिस गरिएको छ। त्यसरी निर्माण गरिएका सूचकहरूको प्रयोग गर्दा हिमाल रहेको स्थानीय तहलाई मुख्य क्षेत्र (Core Area) को रूपमा लिइएको छ। मुख्य क्षेत्र (Core Area) रहेका स्थानीय तहसँगै जोडिएका स्थानीय तहको आसपासको क्षेत्र (Adjoining Area) को रूपमा लिइएको छ।

पर्वतारोहण रोयल्टी बाँडफाँडका लागि लिइएका आधारहरू र तिनका लागि दिइएको भार यसप्रकार रहेका छन्:

आधार	भार (प्रतिशत)
१. भौगोलिक अवस्थिति हिमाल रहेको स्थानीय तह – ६० प्रतिशत हिमाल रहेको स्थानीय तहसँग जोडिएको र आसपासको क्षेत्र – ४० प्रतिशत	४०
२. आधार शिविर रहेको स्थानीय तह	१०
३. प्रभावित क्षेत्रको क्षेत्रफल हिमाल रहेको स्थानीय तह – ६० प्रतिशत हिमाल रहेको स्थानीय तहसँग जोडिएको र आसपासको क्षेत्र – ४० प्रतिशत	२५
४. प्रभावित क्षेत्रको जनसंख्या हिमाल रहेको स्थानीय तह – ६० प्रतिशत हिमाल रहेको स्थानीय तहसँग जोडिएको र आसपासको क्षेत्र – ४० प्रतिशत	२५

५.६.२ विद्युत रोयल्टीको बाँडफाँड गर्दा लिइएका आधारहरू:

अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ७ बमोजिम विद्युत रोयल्टी सङ्घ, सम्बन्धित प्रदेश र सम्बन्धित स्थानीय तहबीच क्रमशः ५० प्रतिशत, २५ प्रतिशत र २५ प्रतिशतका दरले बाँडफाँड गरी सम्बन्धित सङ्घीय सञ्चित कोष, प्रदेश सञ्चित कोष र स्थानीय सञ्चित कोषमा जम्मा गर्ने कानुनी प्रावधान रहेको छ। विद्युतबाट प्राप्त रोयल्टीको बाँडफाँड गर्दा अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को अनुसूची ४ बमोजिम प्राकृतिक स्रोतको उपयोगबाट प्रभावित हुने प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई त्यसरी प्रभावित भएको अनुपातमा समन्यायिक रूपमा रोयल्टी बाँडफाँड गरिएको छ। तसर्थ प्रभावित क्षेत्रका प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने रोयल्टीको हिस्सा निर्धारण गर्न विभिन्न सूचकहरू निर्माण गरिएको र ती सूचकहरूलाई प्रदान गरिएको भारको आधारमा सम्बन्धित प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने रोयल्टीको हिस्सा सिफारिस गरिएको छ। यसरी निर्माण गरिएका सूचकहरूको प्रयोग गर्दा जलविद्युत आयोजनाको आयोजना क्षेत्र (अनुमतिपत्रमा दिइएको चार किलाभित्रको क्षेत्र) लाई आधार विन्दु (Cut-off Point) को रूपमा लिइएको छ। हाललाई जलाधार क्षेत्र स्थानान्तरण (Inter Basin Transfer) आयोजना र वृहत प्रभावित क्षेत्र (Large Impact Area) मा भएका आयोजनाहरू (जस्तै कालीगण्डकी, आँधीखोला जलविद्युत आयोजना) को रोयल्टीको बाँडफाँड गर्दा पनि आयोजना क्षेत्रलाई आधार विन्दु (Cut-off Point) को रूपमा लिइएको छ।

विद्युतको रोयल्टी बाँडफाँडका लागि लिइएका आधारहरू र तिनका लागि दिइएको भार यसप्रकार रहेका छन्:-

आधार	भार (प्रतिशत)
<p>१. भौगोलिक अवस्थिति</p> <p>मुख्य क्षेत्र (विद्युतका संरचनाहरू रहेको स्थानीय तह) — ५० प्रतिशत</p> <p>प्रभावित क्षेत्र (आयोजनाबाट प्रभावित स्थानीय तह) — ३० प्रतिशत</p> <p>वरिपरिको क्षेत्र (आयोजनास्थल वरपरको तल्लो र उपल्लो तटीय स्थानीय तह) — २० प्रतिशत</p>	५०
<p>२. प्रभावित स्थानीय तहको क्षेत्रफल</p> <p>मुख्य क्षेत्र (विद्युतका संरचनाहरू रहेको स्थानीय तह) — ५० प्रतिशत</p> <p>प्रभावित क्षेत्र (आयोजनाबाट प्रभावित स्थानीय तह) — ३० प्रतिशत</p> <p>वरिपरिको क्षेत्र (आयोजनास्थल वरपरको तल्लो र उपल्लो तटीय स्थानीय तह) — २० प्रतिशत</p>	२५
<p>३. प्रभावित स्थानीय तहको जनसंख्या</p> <p>मुख्य क्षेत्र (विद्युतका संरचनाहरू रहेको स्थानीय तह) — ५० प्रतिशत</p> <p>प्रभावित क्षेत्र (आयोजनाबाट प्रभावित स्थानीय तह) — ३० प्रतिशत</p> <p>वरिपरिको क्षेत्र (आयोजनास्थल वरपरको तल्लो र उपल्लो तटीय स्थानीय तह) — २० प्रतिशत</p>	२५

५.६.३ वन रोयल्टी बाँडफाँडको सूचक निर्धारण गर्दा लिइएका आधारहरू

अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ७ बमोजिम वन रोयल्टी सङ्घ, सम्बन्धित प्रदेश र सम्बन्धित स्थानीय तहबीच क्रमशः ५० प्रतिशत, २५ प्रतिशत र २५ प्रतिशतका दरले बाँडफाँड गरी सम्बन्धित सङ्घीय सञ्चित कोष, प्रदेश सञ्चित कोष र स्थानीय सञ्चित कोषमा जम्मा गर्ने कानुनी प्रावधान छ। वनबाट प्राप्त रोयल्टीको बाँडफाँड गर्दा अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को अनुसूची ४ बमोजिम प्राकृतिक स्रोतको उपयोगबाट प्रभावित हुने प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई त्यसरी प्रभावित भएको अनुपातमा समन्यायिक रूपमा रोयल्टी बाँडफाँड गरिएको छ। तसर्थ प्रभावित क्षेत्रका प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने रोयल्टीको हिस्सा निर्धारण गर्न विभिन्न सूचकहरू निर्माण गरिएको र ती सूचकहरूलाई प्रदान गरिएको भारको आधारमा सम्बन्धित प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने रोयल्टीको हिस्सा सिफारिस गरिएको छ। वन स्रोतको उपयोगमा राजनीतिक आर्थिक विभाजन भन्दा स्रोतप्रतिको निर्भरताले ज्यादा महत्त्व राख्ने भएकाले वन रोयल्टी बाँडफाँड गर्दा जनसङ्ख्या र वन व्यवस्थापनमा सहभागिता लगायतका विषयलाई समेत आधार लिइएको थियो। संरक्षित क्षेत्र स्थानीय तहको भुगोलभित्र समावेश नहुने र सङ्घीय कार्य जिम्मेवारीमा पर्ने विषय भएकाले राष्ट्रिय वन र संरक्षित क्षेत्रको रोयल्टी बाँडफाँडका लागि छुट्टाछुट्टै सूचक र आधारहरू प्रयोग गरिएको छ।

क. राष्ट्रिय वनको रोयल्टी बाँडफाँडका लागि लिइएका आधारहरू र तिनका लागि दिइएको भार यस प्रकार रहेको छः-

सि.नं.	आधारहरू	भार (प्रतिशत)
१	वनको अवस्थिति (वन रहेको स्थानीय तह)	२०
२	वनको क्षेत्रफल (स्थानीय तहमा रहेको वनको क्षेत्रफल)	४०
३	वन क्षेत्र रहेको स्थानीय तहको जनसङ्ख्या	२०
४	वनमा आश्रित जनसङ्ख्या (Leasehold Population)	१०
५	वनको संरक्षण र दीगो व्यवस्थापनमा सहभागिता	१०

ख. संरक्षित क्षेत्रको रोयल्टी बाँडफाँडका लागि लिइएका आधारहरू र तिनका लागि दिइएको भार यस प्रकार रहेको छः-

सि.न.	आधारहरू	भार (प्रतिशत)
१	स्थानीय तहमा मध्यवर्ति क्षेत्रको अवस्थिति	१०
२	संरक्षित क्षेत्रको मध्यवर्ति क्षेत्रको क्षेत्रफल	४०
३	संरक्षित क्षेत्रको मध्यवर्ति क्षेत्रको जनसङ्ख्या (मध्यवर्ती क्षेत्र रहेको वडाको क्षेत्रफल)	३५
४	संरक्षित क्षेत्रको संरक्षण र दीगो व्यवस्थापनमा सहभागिता	१५

५.६.४ खानी तथा खनिज रोयल्टी बाँडफाँड:

अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ७ बमोजिम खानी तथा खनिज रोयल्टी सङ्घ, सम्बन्धित प्रदेश र सम्बन्धित स्थानीय तहबीच क्रमशः ५० प्रतिशत, २५ प्रतिशत र २५ प्रतिशतका दरले बाँडफाँड गरी सम्बन्धित सङ्घीय सञ्चित कोष, प्रदेश सञ्चित कोष र स्थानीय सञ्चित कोषमा जम्मा गर्ने कानुनी प्रावधान छ। खानी तथा खनिजबाट प्राप्त रोयल्टीको बाँडफाँड गर्दा अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को अनुसूची ४ बमोजिम प्राकृतिक स्रोतको उपयोगबाट प्रभावित हुने प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई त्यसरी प्रभावित भएको अनुपातमा समन्यायिक रूपमा रोयल्टी बाँडफाँड गरिएको छ। तसर्थ प्रभावित क्षेत्रका प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने रोयल्टीको हिस्सा निर्धारण गर्न विभिन्न सूचकहरू निर्माण गरिएको र ती सूचकहरूलाई प्रदान गरिएको भारको आधारमा सम्बन्धित प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने रोयल्टीको हिस्सा सिफारिस गरिएको छ। खानी तथा खनिजको रोयल्टी बाँडफाँडका लागि लिइएका आधारहरू र तिनका लागि दिइएको भार यसप्रकार रहेको छः-

आधार	भार (प्रतिशत)
१ भौगोलिक अवस्थिति खानी उत्खनन् क्षेत्र भएको स्थानीय तह (Quarry Area) – ६० प्रतिशत खानी उत्खनन्का लागि अनुमति दिइएको क्षेत्र (Lease Area Location) – ४० प्रतिशत	५०
२ प्रभावित क्षेत्रफल (Affected Area)	३०
३ प्रभावित जनसङ्ख्या (Affected Population)	२०

परिच्छेद छ आयोगका सुझावहरू

यस आयोगले आफूले प्राप्त गरेको संवैधानिक तथा कानुनी जिम्मेवारी अनुरूप नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहलाई राजस्व बाँडफाँट, रोयल्टी बाँडफाँड, आन्तरिक ऋणको सीमा निर्धारण, शसर्त अनुदानका आधार तथा वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा सिफारिस गर्ने सिलसिलामा विभिन्न सुझावहरू समेत प्रदान गरेको छ। उल्लेखित सुझावहरूका साथसाथै आयोगको कार्यसम्पादनको सिलसिलामा देखिएका केही सुधार गर्नुपर्ने विषयहरू देहाय बमोजिम प्रस्तुत गरिएको छ।

- (क) वित्तीय संघियता कार्यान्वयन गर्ने सिलसिलामा संविधानको अनुसूची बमोजिमको अधिकारको कार्यान्वयन गर्न प्रदेशले आफ्नो कार्यक्षेत्रसंग सम्बन्धित कानून निर्माण गरी लागू गर्नुपर्ने।
- (ख) प्रदेशभित्र रहेका स्थानीय तहले सम्बन्धित सभामा बजेट पेश गरेर स्वीकृत गरी खर्च गर्नुपर्ने प्रावधानलाई पूर्णतः कार्यान्वयन गर्न गराउन प्रदेशले सहजीकरण र नियमन गर्नु आवश्यक देखिएको।
- (ग) प्रदेश तथा सोभित्र रहेका स्थानीय तहमा कार्यरत जनप्रतिनिधि तथा कर्मचारीहरूमा कानून तथा सोको कार्यान्वयनसंग सम्बन्धित ज्ञानको अभिवृद्धि गर्नु गराउनु आवश्यक देखिएको।
- (घ) प्रदेश तथा स्थानीय तहका दोहोरो राजस्व अधिकार क्षेत्रभित्र पर्ने घर जग्गा रजिष्ट्रेशन शुल्क, सवारी साधन कर, मनोरञ्जन कर र विज्ञापन करको सहज कार्यान्वयनका लागि प्रदेश तथा स्थानीय सरकार समन्वयात्मक रूपले अघि बढ्नुपर्ने।
- (ङ) प्रदेश तथा स्थानीय तहले आन्तरिक वित्तीय तथा प्राकृतिक स्रोतको पहिचान गरी सोको प्रभावकारी र अधिकतम परिचालन तथा उपयोगलाई जोड दिनु पर्ने।
- (च) प्रदेशबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने राजस्व बाँडफाँड तथा विभिन्न अनुदानहरू खर्च गर्ने क्षेत्रहरू यकिन गरी सोही बमोजिम खर्च गर्नुपर्ने।
- (छ) प्रदेश तथा स्थानीय तहले संवैधानिक जिम्मेवारी निर्वाह गर्न आफूले परिचालन गर्ने राजस्व र प्राप्त गर्ने वित्तीय हस्तान्तरण पर्याप्त र पूर्वानुमानयोग्य बनाउनुपर्ने देखिएको।
- (ज) दुई वा दुईभन्दा बढी प्रदेशमा अवस्थित प्राकृतिक स्रोतको प्रभावकारी र अधिकतम परिचालनका लागि समन्वयात्मक ढंगले अघि बढ्नुपर्ने देखिएको।
- (झ) प्रदेश तथा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता तथा राजस्वको क्षमताको आँकलन गरी वित्तीय अन्तर (Fiscal Gap) पहिचान गर्न प्रदेश तथा स्थानीय सरकारहरू पनि क्रियाशिल भई तीनै तहको बोचमा सहकार्य हुनुपर्ने।
- (ञ) तीन तहका सरकारहरूको बीचमा पर्याप्त सञ्चार, समन्वय र सहकार्य कायम गर्नका लागि संविधान तथा कानूनमा व्यवस्था भएका संरचनाहरूलाई सक्रिय रूपमा परिचालन गर्नुपर्ने।
- (ट) प्रदेश तथा स्थानीय तहको कार्य प्रकृती र संगठन संरचनामा तादात्म्यता कायम गरी उपलब्ध स्रोत साधनको अधिकतम उपयोग गर्नुपर्ने।
- (ठ) प्रदेश तथा स्थानीय तहमा कार्य गर्ने जनप्रतिनिधि तथा कर्मचारीहरूको कार्य प्रकृती र कार्य क्षमतामा मेल

खाने गरी क्षमता अभिवृद्धीका कार्यक्रमहरु सञ्चालन गर्नुपर्ने ।

- (ड) वित्तीय संघीयता सुदृढीकरण गर्न सवै तहका सरकारी निकायहरुको सहभागिता एवम् सकृयतामा क्षमता अभिवृद्धि कार्यक्रम संचालन गरी वित्तीय व्यवस्थापनको क्षेत्रमा संस्थागत एवम् प्राविधिक पक्षमा सुधार गर्न आवश्यक देखिएको ।
- (ढ) प्रदेश र स्थानीय तहले सम्पादन गर्ने विकास निर्माणका कार्यहरुमा दोहोरो पर्न नदिन संविधानले बाँडफाँड गरेको कार्यक्षेत्रभित्र रही समन्वयात्मक रूपमा कार्य गर्नुपर्ने देखिएको ।
- (ण) अन्तरसरकारी वित्तीय हस्तान्तरणलाई वस्तुगत र यथार्थपरक बनाउनका लागि स्थानीय तहसम्मको खण्डीकृत, स्तरीकृत र अघावधिक तथ्याङ्क निरन्तर र सहज रूपमा उपलब्ध हुने व्यवस्था गर्नुपर्ने र सोका लागि प्रदेश तथा स्थानीय सरकारले चुस्तदुरुस्त अभिलेख राख्ने पद्धतिको विकास गर्न अपरिहार्य देखिन्छ ।

अनुसूची-१

आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा गरिएका सिफारिसहरू

अनुसूची-१.१ आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि सङ्घीय विभाज्य कोषबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहमा हुने राजस्व बाँडफाँटको आधार र ढाँचा सम्बन्धी सिफारिस

सिफारिस मिति: २०७५/०२/११

१. पृष्ठभूमि

नेपालको संविधानमा अन्तर-सरकारी वित्तीय हस्तान्तरणलाई वित्तीय संघीयताको महत्त्वपूर्ण आयामको रूपमा स्वीकार गर्दै संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच स्रोतको न्यायोचित बाँडफाँट गर्न विभिन्न व्यवस्थाहरू गरिएको छ। वित्तीय संघीयताको विविध आयामहरूमध्ये संघ, प्रदेश र स्थानीय तहका खर्च तथा राजस्व जिम्मेवारीलाई संविधानको अनुसूचीमा प्रष्ट पारिएको छ। रक्षा, परराष्ट्र, अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध, राष्ट्रिय मानक, केन्द्रीयस्तरका पूर्वाधार लगायतका विषयहरू संघको क्षेत्राधिकारमा रहने, प्रदेश प्रशासन, प्रदेशस्तरका पूर्वाधार, कृषि, भूमि व्यवस्थापन लगायतका जिम्मेवारी प्रदेशको क्षेत्राधिकारमा रहने र स्थानीय सेवाको व्यवस्थापन, आधारभूत शिक्षा, आधारभूत स्वास्थ्य, कृषि तथा पशुपालन, स्थानीयस्तरका पूर्वाधार लगायतका विषय स्थानीय तहको जिम्मेवारीमा रहने व्यवस्था संविधानमा गरिएको छ। कतिपय विषयहरू संघ, प्रदेश र स्थानीय तहका साझा सूचीमा समेत रहेका छन्। त्यस्तै संघ, प्रदेश र स्थानीय तहहरूले आफ्नो कार्यसम्पादन गर्दा नेपालको संविधानमा उल्लिखित राज्यका नीति तथा निर्देशक सिद्धान्तहरूबाट पनि निर्देशित हुने गर्दछन्। प्रदेश र स्थानीय तहको अधिकारको सूची अध्ययन गर्दा प्रदेशहरू विकास निर्माणका कार्यमा मुख्य भूमिकामा रहने र स्थानीय तह सेवा प्रवाहको प्रमुख संयन्त्र रहने व्यवस्था रहेको देखिन्छ।

संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच राजस्व जिम्मेवारीको बाँडफाँट समेत संविधानमा नै गरिएको छ। केही राजस्व जिम्मेवारी प्रदेश र स्थानीय तहमा संविधानतः निक्षेपण गरिएको भए तापनि अधिकांश राजस्व जिम्मेवारी केन्द्र सरकारको क्षेत्राधिकारमा रहने व्यवस्था रहेको छ। भन्सार महसूल, अन्तःशुल्क, मूल्य अभिवृद्धि कर, आयकर लगायतका करहरू संघीय सरकारको क्षेत्राधिकारमा पर्दछन् भने घर जग्गा रजिष्ट्रेशन शुल्क, सवारी साधन कर, कृषि आयमा कर तथा स्थानीय कर जस्ता विषय प्रदेश तथा स्थानीय तहमा हस्तान्तरण भएका छन्।

प्रदेश र स्थानीय तहले राजस्व परिचालनका तुलनामा अधिक लागत लाग्ने सेवा प्रवाह गर्नुपर्ने भएकाले नै नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय तहलाई राजस्व बाँडफाँट तथा वित्तीय हस्तान्तरण गर्नुपर्ने भएको हो। शिक्षा, स्वास्थ्य, पूर्वाधार निर्माण लगायतका बृहत्तर सार्वजनिक सेवा प्रवाह तथा विकास निर्माणमा प्रदेश र स्थानीय तहका साथसाथै संघीय सरकारले समेत महत्त्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्नुपर्दछ। प्रदेश र स्थानीय तहबाट प्रवाह हुने सेवाको गुणस्तर कायम गर्नु पनि केन्द्र सरकारको जिम्मेवारी हो। त्यस्तै, बृहत् राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रमको कार्यान्वयन गर्नका लागि नेपाल सरकारले प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई परिचालन गर्नुपर्ने आवश्यकता रहेको छ। यसर्थ, नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय सरकारका विकास निर्माण र सेवा प्रवाहका जिम्मेवारीलाई सम्बोधन गर्न र प्रदेश तथा स्थानीयस्तरबाट केन्द्रीय नीति तथा कार्यक्रमको कार्यान्वयन गर्नका लागि राजस्व बाँडफाँट, वित्तीय समानीकरण अनुदान र सशर्त अनुदान हस्तान्तरण हुने व्यवस्था रहेको छ।

२. संवैधानिक तथा कानूनी व्यवस्था

(क) संवैधानिक व्यवस्था:

अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापनका सम्बन्धमा नेपालको संविधानमा देहायका व्यवस्थाहरू रहेका छन्:-

- धारा ६० को उपधारा (३): प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाण राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम हुने,
- धारा २५१ उपधारा (१): संविधान र कानून बमोजिम संघीय सञ्चित कोषबाट संघ, प्रदेश र स्थानीय सरकारबीच राजस्वको बाँडफाँट गर्ने बिस्तृत आधार र ढाँचा निर्धारण गर्ने र समानीकरण अनुदानको सिफारिस गर्ने काम राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने।

(ख) राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको गठन तथा यसको, काम कर्तव्य तथा अधिकारका सम्बन्धमा आवश्यक व्यवस्था गरी संविधानको धारा २५० तथा २५१ को मर्मलाई स्पष्ट रूपमा कार्यान्वयन गर्नका लागि तर्जुमा गरिएको राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ मा राजस्व बाँडफाँटका लागि देहायका आधारहरू तोकिएका छन्।

- जनसङ्ख्या र जनसाङ्ख्यिक विवरण,
- क्षेत्रफल,
- मानव विकास सूचकाङ्क,
- खर्चको आवश्यकता,
- राजस्व सङ्कलनमा गरेको प्रयास,
- पूर्वाधार विकास,
- विशेष अवस्था।

(ग) अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४

संघ, प्रदेश एवम् स्थानीय तहको राजस्वको अधिकार, राजस्व बाँडफाँट, अनुदान, ऋण, बजेट व्यवस्थापन, सार्वजनिक खर्च तथा वित्तीय अनुशासन सम्बन्धी विषय व्यवस्थित गर्ने उद्देश्यले अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ जारी भई लागू भएको छ। यस ऐनले मूलतः वित्तीय संघीयताको महत्त्वपूर्ण अवयवको रूपमा रहेको राजस्व र खर्चको जिम्मेवारी, अन्तर-सरकारी वित्त हस्तान्तरण, प्रदेश तथा स्थानीय तहले लिन पाउने आन्तरिक ऋण लगायतका विषयलाई समेटेको छ।

यस ऐनमा जनताले तिरेको करमाथि जनताको स्वामित्व स्थापित गर्ने अवधारणालाई आत्मसात गर्दै मूल्य अभिवृद्धि कर र आन्तरिक अन्तःशुल्कबाट उठेको राजस्वलाई तीनै तहका सरकारका बीचमा क्रमशः केन्द्रलाई ७० प्रतिशत, प्रदेशलाई १५ प्रतिशत र स्थानीय तहलाई १५ प्रतिशतका दरले बाँडफाँट गर्ने व्यवस्था गरिएको छ।

३. आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को राजस्व बाँडफाँटको ढाँचा र आधार तयार गर्नका आयोगले अवलम्बन गरेको विधि:

- राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ र अन्तर सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ मा उल्लिखित आधारहरू सम्बोधन गरिएको,
- खण्डीकृत तथ्याङ्क (Disaggregated Data) प्राप्त हुन नसकेको अवस्थामा नजिकको तथ्याङ्क प्रयोग गरी सूचकाङ्क निकर्षण गरिएको,

- स्थानीय तहबाट प्राप्त तथ्याङ्कको विस्तृत अध्ययन गरिएको,
- तथ्याङ्कको वैधता (Validity) परीक्षण गर्न भौगोलिक क्षेत्र, प्रदेश एवम् स्थानीय तहका प्रकार र बसोबासको सघनता जस्ता पक्ष समेत समेट्ने गरी नमुना तथ्याङ्क सङ्कलन गरिएको,
- सेवा प्रवाहको लागत अनुमान, आर्थिक-सामाजिक विभेदको अवस्था र स्थानीय तहको क्षमता आँकलन सम्बन्धमा विस्तृत अध्ययन गरिएको,
- प्रदेश मन्त्रीमण्डल, प्रमुख सचिव र प्रदेश मन्त्रालयका सचिवहरूसँग अन्तरक्रिया गरिएको,
- विभिन्न तहका सरकारहरूको न्यूनतम खर्च एवम् पूर्वाधार विकासको आवश्यकता समेतका आधारमा खर्चको आवश्यकता आँकलन गरिएको,
- राजस्वको अधिकार, स्थानीय तहबाट प्राप्त विवरण र स्थानीय निकाय वित्तीय आयोगको सचिवालयबाट प्राप्त विवरण समेतको आधारमा राजस्व प्रक्षेपण गरिएको,
- स्थानीय तहहरूको क्षेत्रफल लगायतका केही सूचकाङ्कमा आएको परिवर्तनका कारणबाट प्रदेश र स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराइएको राजस्वको सीमामा असर नपर्ने गरी सिफारिस गरिएको।
- देहायका सूचकाङ्कहरू तयार गरिएको:-
 - **मानव विकास सूचकाङ्क:** राष्ट्रिय जनगणना, २०६८ र नेपाल मानव विकास प्रतिवेदन, २०१४ मा जिल्लास्तरसम्म मात्र मानव विकास सूचकाङ्क उपलब्ध भएको हुँदा भौगोलिक क्षेत्र, ग्रामीण तथा शहरी क्षेत्र एवम् जिल्लास्तरको तथ्याङ्कका आधारमा प्रदेश तथा स्थानीय तहसम्मको मानव विकास सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।
 - **पूर्वाधार सूचकाङ्क:** पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गर्दा कनेक्टिभिटीसँग सम्बन्धित सडक, विद्युत र सूचना प्रविधिको पहुँचलाई आधार मानिएको छ। यस अनुसार प्रदेश र स्थानीय तहको सडक घनत्व (क्षेत्रफलमा सडकको लम्बाइ), विद्युत सेवाबाट लाभान्वित जनसङ्ख्या र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा भएको पहुँचलाई आधारको रूपमा लिइएको छ। प्रदेश र स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गर्दा यी तीन क्षेत्रलाई फरक फरक भार दिइएको छ। प्रदेश तहको पूर्वाधारमा सडक सञ्जालले ठूलो प्रभाव पार्ने भएकाले सडक घनत्वलाई ८० प्रतिशत भार दिइएको छ। त्यसैगरी, विद्युतको उपलब्धतालाई १० प्रतिशत र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको पहुँचलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ। स्थानीय तहको भूगोल प्रदेशको भन्दा सानो भएकाले तीनवटै क्षेत्रले स्थानीय तहको विकास निर्माण र सेवा प्रवाहको लागतमा ठूलो प्रभाव पार्ने हुँदा सडक घनत्वलाई ५० प्रतिशत, विद्युतको उपलब्धतालाई ३० प्रतिशत र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा पहुँचको अवस्थालाई २० प्रतिशत भार दिई प्रत्येक स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।
 - **सामाजिक-आर्थिक विभेद सूचकाङ्क:** प्रदेश र स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य विभेद मापन गर्ने सम्पूर्ण तथ्याङ्क उपलब्ध नभएकाले यो पटकका लागि प्रदेश र स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक विभेदको अवस्थालाई ५० प्रतिशत, सामाजिक विभेदको अवस्थालाई ४५ प्रतिशत र जलवायु परिवर्तन जोखिमको अवस्थालाई ५ प्रतिशत भार दिइएको छ। आर्थिक विभेदको प्रतिनिधि सूचकका रूपमा प्रदेश र स्थानीय तहको गरिबी, आश्रित जनसङ्ख्या र पूर्वाधार विकासको अवस्थालाई लिइएको छ। प्रदेश र स्थानीय तहको जातिगत विवरण, अपाङ्गता भएको जनसङ्ख्याको अनुपात, प्रौढ तथा महिला साक्षरता, सुरक्षित खानेपानीमा भएको पहुँचलाई सामाजिक विभेदको प्रतिनिधि सूचकका रूपमा रूपमा लिइएको छ। यसका लागि केन्द्रीय तथ्याङ्क विभाग समेत नेपाल सरकारका

विभिन्न निकायहरूबाट प्राप्त तथ्याङ्क र यस आयोगबाट गराइएको अध्ययनलाई प्रमुख आधारको रूपमा लिइएको छ।

- **न्यून विकास सूचकाङ्क:** राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ मा व्यवस्था भएअनुसार प्रदेश र स्थानीय तहको सन्तुलित विकासको अवस्था मापन गर्नका लागि प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहको विकास सूचकाङ्कले महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्ने भएकाले सबै प्रदेश र स्थानीय तहको न्यून विकास सूचकाङ्क तयार गरिएको छ। यस्तो सूचकाङ्क तयार गर्दा पूर्वाधार विकासलाई ७० प्रतिशत, सेवा प्रवाहको लागतलाई २० प्रतिशत र आर्थिक सामाजिक विभेदलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ। यसका लागि केन्द्रीय तथ्याङ्क विभागलगायत नेपाल सरकारका विभिन्न निकायहरूबाट प्राप्त तथ्याङ्क र यस आयोगबाट गराइएको अध्ययनलाई प्रमुख आधारको रूपमा लिइएको छ।
- सूचकाङ्कहरू तयार गर्दा प्रदेश तहको संख्या कम भएकाले अङ्कगणितीय मध्यक (Arithmetic Mean) र स्थानीय तहको संख्या धेरै भएकाले ज्यामितीय मध्यक (Geometric Mean) को प्रयोग गरी तथ्याङ्कलाई बढी यथार्थपरक बनाइएको, र
- आयोगबाट तयार पारिएका सूचकाङ्कहरूबाट आवश्यकता अनुसार एकीकृत सूचकाङ्क (Composite Index) तयार गरिएको।

४. आ.व. २०७५/७६ को राजस्व बाँडफाँटको आधार र ढाँचा सिफारिस गर्दा लिइएका आधारहरू

माथि चर्चा गरिएका संवैधानिक एवम् कानूनी व्यवस्था अनुसार नेपाल सरकारबाट प्रदेश तथा स्थानीय सरकारलाई हुने राजस्व बाँडफाँटको आधार र ढाँचा सिफारिस गरिएको छ। अन्तर सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा २१ को उपदफा ४ अनुसार प्रदेश र स्थानीय तहले राजस्व बाँडफाँटबाट प्राप्त हुने रकम र आफ्नो आन्तरिक राजस्वबाट प्रशासनिक खर्च पुऱ्याउनुपर्ने र सोही ऐनको दफा २३ को उपदफा ४ अनुसार प्रशासनिक खर्च व्यहोर्न घाटा बजेट पेश गर्न नसकिने भएकाले राजस्व बाँडफाँटको न्यूनतम अङ्क समेत सिफारिस गरिएको छ।

अतः संविधान र कानूनमा भएका यी व्यवस्था अनुरूप आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को राजस्व बाँडफाँटको आधार र ढाँचा सिफारिस गर्दा अवलम्बन गरिएका आधारहरूलाई देहाय बमोजिम प्रस्तुत गरिएको छ।

(क) जनसङ्ख्या र जनसाङ्ख्यिक विवरण (७० प्रतिशत):

जनसङ्ख्या एवम् आश्रित जनसङ्ख्याको अनुपात जस्ता जनसाङ्ख्यिक विशेषताले प्रदेश र स्थानीय तहको व्यवस्थापिका र सरकारको आकारमा प्रभाव पर्दछ, जसले गर्दा प्रदेश र स्थानीय तहको प्रशासनिक खर्च समेत प्रभावित हुन्छ। जनसङ्ख्याको आकार ठूलो भएपछि सेवा प्रवाहको दायरा पनि ठूलो हुन गई सञ्चालन खर्चमा बढोत्तरी हुन्छ, जसले सेवा प्रवाहको लागतलाई समेत प्रभाव पार्दछ। अतः जनसङ्ख्यासम्बन्धी सूचकलाई ७० प्रतिशत भार दिइएको छ। राष्ट्रिय जनगणना, २०६८ को तथ्याङ्कको आधारमा जनसङ्ख्यालाई दिइएको भारमध्ये प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहमा रहेको कुल जनसङ्ख्यालाई ८० प्रतिशत र आश्रित जनसङ्ख्याको अनुपातलाई २० प्रतिशत भार दिइएको छ।

(ख) क्षेत्रफल (१५ प्रतिशत):

प्रदेश तथा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता तिनीहरूले ओगटेको क्षेत्रफलबाट प्रभावित हुन्छ। भूगोलका कारणले सेवा प्रवाहको लागत मात्र बढ्ने होइन, सञ्चालन खर्चमा समेत उल्लेख्य वृद्धि हुन्छ। यसकारण सम्बन्धित प्रदेश तथा स्थानीय तहको क्षेत्रफललाई १५ प्रतिशत भार दिइएको छ।

(ग) मानव विकास सूचकाङ्क (५ प्रतिशत):

राजस्व बाँडफाँटको रकमबाट मूलतः प्रशासनिक खर्च व्यहोरिने भए तापनि प्रदेश र स्थानीय तहले मानव विकाससँग सम्बन्धित संवैधानिक दायित्व पूरा गर्नुपर्ने भएकाले प्रदेश तथा स्थानीय तहको मानव विकास सूचकाङ्कलाई ५ प्रतिशत भार दिइएको छ।

(घ) न्यून विकास सूचकाङ्क (१० प्रतिशत):

प्रदेश तथा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र विकासको अवस्थालाई सम्बोधन गर्नका लागि न्यून विकास सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

(ङ) राजस्व बाँडफाँटको न्यूनतम अङ्क:

माथिका सूचकाङ्कहरू प्रयोग गरी तयार गरिएको ढाँचा अनुसार उपलब्ध हुने रकम र आन्तरिक राजस्वले मात्र केही स्थानीय तहको प्रशासनिक खर्च धान्न नसक्ने अवस्था हुने भएमा प्रत्येक स्थानीय तहले राजस्व बाँडफाँटबाट न्यूनतम रु. ३ करोड प्राप्त गर्नसक्ने गरी ढाँचा तयार गरिएको छ। मूल्य अभिवृद्धि कर र आन्तरिक उत्पादनको अन्तःशुल्कबाट प्राप्त हुने कुल राजस्वको समान प्रतिशत प्रदेश र स्थानीय तहमा वितरण हुने भएको र प्रदेश तहको संख्या कम भएकाले प्रदेश तहलाई राजस्व बाँडफाँटबाट प्राप्त हुने रकम प्रशासनिक खर्च व्यहोर्न पर्याप्त हुने अनुमान गरी प्रदेश तहका हकमा न्यूनतम अङ्क सिफारिस गरिएको छैन।

५. राजस्व बाँडफाँटका आधार र ढाँचा सिफारिसका क्रममा देखिएका केही सीमाहरू

- आयोगका पदाधिकारीहरूको नियुक्ति भइनसकेको अवस्थामा कर्मचारीकै तहबाट राजस्व बाँडफाँटको आधार एवम् ढाँचा तयार गरिएको,
- कानूनी व्यवस्था अनुरूप सबै विषयवस्तुलाई समेटिएको, तर कतिपय आधारभूत तथ्याङ्क उपलब्ध हुन नसकेकाले स्रोतको अनुमानको आधार तयार गर्दा निकटतम अनुमान (Proxy) प्रयोग गर्नुपरेको (जस्तै: खर्चको आवश्यकता आँकलनका लागि न्यून विकास सूचकाङ्क समेत प्रयोग गरिएको),
- आयोगको कार्यालय स्थापनाको छोटो समयमै राजस्व बाँडफाँटको आधार एवम् ढाँचा तयार गर्नुपरेको।

(द्रष्टव्य: आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि नेपाल सरकारबाट प्रदेश सरकारलाई हस्तान्तरण हुने राजस्व बाँडफाँटको हिस्सा सम्बन्धी सिफारिस परिशिष्ट १.१ मा र नेपाल सरकारबाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने राजस्व बाँडफाँटको हिस्सा सम्बन्धी सिफारिस परिशिष्ट १.२ मा समावेश गरिएको छ।)

अनुसूची-१.२ आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि नेपाल सरकारबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदानको परिमाण र सशर्त अनुदानको आधार सम्बन्धी सिफारिस

सिफारिस मिति: २०७५/०२/११

१. पृष्ठभूमि

नेपालको संविधानमा अन्तर-सरकारी वित्तीय हस्तान्तरणलाई वित्तीय संघीयताको एक महत्त्वपूर्ण आयामको रूपमा स्वीकार गर्दै संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच स्रोतको न्यायोचित बाँडफाँट गर्न विभिन्न व्यवस्थाहरू गरिएको छ। वित्तीय संघीयताको विविध आयामहरूमध्ये संघ, प्रदेश र स्थानीय तहका खर्च तथा राजस्व जिम्मेवारीलाई संविधानको अनुसूचीमा प्रष्ट पारिएको छ। रक्षा, परराष्ट्र, अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध, राष्ट्रिय मानक, केन्द्रीयस्तरका पूर्वाधार लगायतका विषयहरू संघको क्षेत्राधिकारमा रहने, प्रदेश प्रशासन, प्रदेशस्तरका पूर्वाधार, कृषि, भूमि व्यवस्थापन लगायतका जिम्मेवारी प्रदेशको क्षेत्राधिकारमा रहने र स्थानीय सेवाको व्यवस्थापन, आधारभूत शिक्षा, आधारभूत स्वास्थ्य, कृषि तथा पशुपालन, स्थानीयस्तरका पूर्वाधार लगायतका विषय स्थानीय तहको जिम्मेवारीमा रहने व्यवस्था संविधानमा गरिएको छ। कतिपय विषयहरू संघ, प्रदेश र स्थानीय तहका साझा सूचीमा समेत रहेका छन्। त्यस्तै संघ, प्रदेश र स्थानीय तहहरूले आफ्नो कार्यसम्पादन गर्दा नेपालको संविधानमा उल्लिखित राज्यका नीति तथा निर्देशक सिद्धान्तहरूबाट पनि निर्देशित हुने गर्दछन्। प्रदेश र स्थानीय तहको अधिकारको सूची अध्ययन गर्दा प्रदेशहरू विकास निर्माणका कार्यमा मुख्य भूमिकामा रहने र स्थानीय तह सेवा प्रवाहको प्रमुख संयन्त्र रहने व्यवस्था रहेको देखिन्छ।

संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच राजस्व जिम्मेवारीको बाँडफाँट समेत संविधानमा नै गरिएको छ। केही राजस्व जिम्मेवारी प्रदेश र स्थानीय तहमा संविधानतः निक्षेपण गरिएको भए तापनि अधिकांश राजस्व जिम्मेवारी केन्द्र सरकारको क्षेत्राधिकारमा रहने व्यवस्था रहेको छ। भन्सार महसूल, अन्तःशुल्क, मूल्य अभिवृद्धि कर, आयकर लगायतका करहरू संघीय सरकारको क्षेत्राधिकारमा पर्दछन् भने घर जग्गा रजिष्ट्रेशन शुल्क, सवारी साधन कर, कृषि आयमा कर तथा स्थानीय कर जस्ता विषय प्रदेश तथा स्थानीय तहमा हस्तान्तरण भएका छन्।

शिक्षा, स्वास्थ्य, पूर्वाधार निर्माण लगायतका बृहत्तर सार्वजनिक सेवा प्रवाह तथा विकास निर्माणमा प्रदेश र स्थानीय तहका साथसाथै संघीय सरकारले समेत महत्त्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्नुपर्दछ। संविधानतः निक्षेपण गरिएका जिम्मेवारीहरू पुरा गर्नका लागि र सार्वजनिक सेवामा सबै जनताको पहुँच सुनिश्चित गर्नका लागि स्रोतको न्यायोचित पुनर्वितरण सुनिश्चित गर्न संविधानमा नै अन्तर-सरकारी वित्त हस्तान्तरण सम्बन्धमा व्यवस्था गरिएको हो। प्रदेश सरकारहरू समेत आ-आफ्नो क्षेत्राधिकार भित्रका स्थानीय तहमा सेवा प्रवाहमा समता र गुणस्तर कायम गर्न जिम्मेवार हुने भएकाले प्रदेश अन्तर्गतका स्थानीय तहको राजस्व क्षमता र खर्चको आवश्यकताबीचको अन्तर सम्बोधन गर्न जिम्मेवार हुनुपर्ने भएको हुदाँ प्रदेशबाट स्थानीय तहमा राजस्व बाँडफाँट तथा वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण हुनुपर्ने देखिन्छ। त्यस्तै, प्रदेश सरकारहरूले आ-आफ्ना प्रादेशिक नीति, कार्यक्रम, मानक तथा पूर्वाधारको कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहलाई समेत परिचालन गर्नुपर्ने भएकाले प्रदेशबाट स्थानीय तहमा सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्न आवश्यक रहेको छ।

२. वित्तीय समानीकरण अनुदानसम्बन्धी सिफारिस

(क) संवैधानिक व्यवस्था

अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापनका सम्बन्धमा नेपालको संविधानमा देहायका व्यवस्थाहरू रहेका छन्:-

- धारा ६० को उपधारा (३): प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाण राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम हुने,
- धारा ६० को उपधारा (४): नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहलाई खर्चको आवश्यकता र राजस्वको क्षमताको आधारमा वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्ने,
- धारा २५१ उपधारा (१): संविधान र कानून बमोजिम संघीय सञ्चित कोषबाट संघ, प्रदेश र स्थानीय सरकारबीच राजस्वको बाँडफाँट गर्ने बिस्तृत आधार र ढाँचा निर्धारण गर्ने र समानीकरण अनुदानको सिफारिस गर्ने काम राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने।

(ख) राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको गठन तथा यसको काम कर्तव्य तथा अधिकारका सम्बन्धमा आवश्यक व्यवस्था गरी संविधानको धारा २५० तथा २५१ को मर्मलाई स्पष्ट रूपमा कार्यान्वयन गर्नका लागि तर्जुमा गरिएको राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ (१) मा वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका लागि देहायका आधारहरू तोकिएका छन्:

- प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी जस्ता मानव विकास सूचकाङ्क,
- अन्य प्रदेश वा स्थानीय तहको सन्तुलित विकासको अवस्था,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक सामाजिक वा अन्य कुनै प्रकारको विभेदको अवस्था,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहको पूर्वाधार विकासको अवस्था र आवश्यकता,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहले जनतालाई पुन्याउनु पर्ने सेवा,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहको राजस्वको अवस्था र उठाउन सक्ने क्षमता,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता।

त्यस्तै, यस ऐनको दफा १६ को उपदफा (३) मा आयोगले प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ।

(ग) अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४

संघ, प्रदेश एवम् स्थानीय तहको राजस्वको अधिकार, राजस्व बाँडफाँट, अनुदान, ऋण, बजेट व्यवस्थापन, सार्वजनिक खर्च तथा वित्तीय अनुशासन सम्बन्धी विषय व्यवस्थित गर्ने उद्देश्यले अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ जारी भई लागू भएको छ। यस ऐनले मूलतः वित्तीय संघीयताको महत्वपूर्ण अवयवको रूपमा रहेको राजस्व र खर्चको जिम्मेवारी, अन्तर-सरकारी वित्त हस्तान्तरण, प्रदेश तथा स्थानीय तहले लिन पाउने आन्तरिक ऋण लगायतका विषयलाई समेटेको छ। यस ऐनमा नेपाल सरकारले प्रदेश तथा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्वको क्षमताको आधारमा आयोगको सिफारिसमा वित्तीय समानीकरण अनुदान हस्तान्तरण गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ।

३. आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को राजस्व बाँडफाँट र वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका लागि आयोगले अवलम्बन गरेको विधि

सरकारहरू बीच हुने स्रोतको बाँडफाँट एवम् वित्तीय हस्तान्तरणलाई बढि पारदर्शी, न्यायसम्मत र सन्तुलित तुल्याउनका लागि नै एक स्वतन्त्र संवैधानिक निकायको व्यवस्था गरिएको हो। संविधानको यसै मर्मलाई आत्मसात् गर्दै राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले राजस्व बाँडफाँट र वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका लागि देहाय बमोजिमको विधि अवलम्बन गरेको छ:

- राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ र अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ मा उल्लिखित आधारहरू सम्बोधन गरिएको,
- खण्डीकृत तथ्याङ्क (Disaggregated Data) प्राप्त हुन नसकेको अवस्थामा नजिकको तथ्याङ्क प्रयोग गरी सूचकाङ्क निकर्ण गरिएको,
- स्थानीय तहबाट प्राप्त तथ्याङ्कको विस्तृत अध्ययन गरिएको,
- तथ्याङ्कको वैधता (Validity) परीक्षण गर्न भौगोलिक क्षेत्र, प्रदेश एवम् स्थानीय तहका प्रकार र बसोबासको सघनता जस्ता पक्ष समेत समेट्ने गरी नमुना तथ्याङ्क सङ्कलन गरिएको,
- सेवा प्रवाहको लागत अनुमान, आर्थिक-सामाजिक विभेदको अवस्था र स्थानीय तहको क्षमता आँकलन सम्बन्धमा विस्तृत अध्ययन गरिएको,
- प्रदेश मन्त्रीमण्डल, प्रमुख सचिव र प्रदेश मन्त्रालयका सचिवहरूसँग अन्तरक्रिया गरिएको,
- विभिन्न तहका सरकारहरूको न्यूनतम खर्च एवम् पूर्वाधार विकासको आवश्यकता समेतका आधारमा खर्चको आवश्यकता आँकलन गरिएको,
- राजस्वको अधिकार, स्थानीय तहबाट प्राप्त विवरण र स्थानीय निकाय वित्तीय आयोगको सचिवालयबाट प्राप्त विवरण समेतको आधारमा राजस्व प्रक्षेपण गरिएको,
- स्थानीय तहहरूको क्षेत्रफल लगायतका केही सूचकाङ्कमा आएको परिवर्तनका कारणबाट प्रदेश र स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराइएको वित्तीय समानीकरण अनुदानको सीमामा असर नपर्ने गरी सिफारिस गरिएको।
- देहायका सूचकाङ्क तयार गरिएको:-

➤ **मानव गरिबी सूचकाङ्क:** राष्ट्रिय जनगणना, २०६८ र नेपाल मानव विकास प्रतिवेदन, २०१४ मा जिल्लास्तरसम्म मात्र मानव गरिबी सूचकाङ्क उपलब्ध भएको हुँदा भौगोलिक क्षेत्र, ग्रामीण तथा शहरी क्षेत्र एवम् जिल्लास्तरको तथ्याङ्कका आधारमा प्रदेश तथा स्थानीय तहसम्मको मानव गरिबी सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।

➤ **पूर्वाधार सूचकाङ्क:** पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गर्दा कनेक्टिभिटीसँग सम्बन्धित सडक, विद्युत र सूचना प्रविधिको पहुँचलाई आधार मानिएको छ। यस अनुसार प्रदेश र स्थानीय तहको सडक घनत्व (क्षेत्रफलमा सडकको लम्बाइ), विद्युत सेवाबाट लाभान्वित जनसङ्ख्या र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा भएको पहुँचलाई आधारको रूपमा लिइएको छ। प्रदेश र स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गर्दा यी तीन क्षेत्रलाई फरक फरक भार दिइएको छ। प्रदेश तहको पूर्वाधारमा सडक सञ्जालले ठूलो प्रभाव पार्ने भएकाले सडक घनत्वलाई ८० प्रतिशत भार दिइएको छ। त्यसैगरी, विद्युतको उपलब्धतालाई १० प्रतिशत र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको पहुँचलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

स्थानीय तहको भूगोल प्रदेशको भन्दा सानो भएकाले तीनवटै क्षेत्रले स्थानीय तहको विकास निर्माण र सेवा प्रवाहको लागतमा ठूलो प्रभाव पार्ने हुँदा सडक घनत्वलाई ५० प्रतिशत, विद्युतको उपलब्धतालाई ३० प्रतिशत र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा पहुँचको अवस्थालाई २० प्रतिशत भार दिई प्रत्येक स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।

➤ **सामाजिक-आर्थिक विभेद सूचकाङ्क:** प्रदेश र स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य विभेद मापन गर्ने सम्पूर्ण तथ्याङ्क उपलब्ध नभएकाले यो पटकका लागि प्रदेश र स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक विभेदको अवस्थालाई ५० प्रतिशत, सामाजिक विभेदको अवस्थालाई ४५ प्रतिशत र

जलवायु परिवर्तन जोखिमको अवस्थालाई ५ प्रतिशत भार दिइएको छ। आर्थिक विभेदको प्रतिनिधि सूचकका रूपमा प्रदेश र स्थानीय तहको गरिबी, आश्रित जनसङ्ख्या र पूर्वाधार विकासको अवस्थालाई लिइएको छ। प्रदेश र स्थानीय तहको जातिगत विवरण, अपाङ्गता भएको जनसङ्ख्याको अनुपात, प्रौढ तथा महिला साक्षरता, सुरक्षित खानेपानीमा भएको पहुँचलाई सामाजिक विभेदको प्रतिनिधि सूचकका रूपमा रूपमा लिइएको छ। यसका लागि केन्द्रीय तथ्याङ्क विभाग समेत नेपाल सरकारका विभिन्न निकायहरूबाट प्राप्त तथ्याङ्क र यस आयोगबाट गराइएको अध्ययनलाई प्रमुख आधारको रूपमा लिइएको छ।

- सूचकाङ्कहरू तयार गर्दा प्रदेश तहको संख्या कम भएकाले अङ्कगणितीय मध्यक (Arithmetic Mean) र स्थानीय तहको संख्या धेरै भएकाले ज्यामितीय मध्यक (Geometric Mean) को प्रयोग गरी तथ्याङ्कलाई बढी यथार्थपरक बनाइएको, र
- आयोगबाट तयार पारिएका सूचकाङ्कहरूबाट आवश्यकता अनुसार एकीकृत सूचकाङ्क (Composite Index) तयार गरिएको।

४. आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा लिइएका आधारहरू

संवैधानिक एवम् कानूनी व्यवस्था अनुसार हुने गरी नेपाल सरकारबाट प्रदेश तथा स्थानीय सरकारलाई उपलब्ध गराउनुपर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गरिएको छ। राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा ३ अनुसार हुने गरी प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने न्यूनतम अनुदान र तोकिएका आधारहरू बमोजिम प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गरिएको छ।

संविधान र कानूनमा भएका यी व्यवस्था अनुरूप आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्न आयोगबाट देहाय बमोजिमका आधारहरूको प्रयोग गरिएको छः

(क१) स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमता बीचको अन्तर (७० प्रतिशत)

स्थानीय तहले नेपालको संविधानको अनुसूची ८ र ९ मा तोकिएका जिम्मेवारी पूरा गर्न लाग्ने लागत अनुमान गरी स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता आँकलन गरिएको छ। नेपालको संविधानको अनुसूची ८, अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ र स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ अनुसार स्थानीय तहले उठाउन सक्ने राजस्व र आर्थिक वर्ष २०७३/७४ को स्थानीय तहको आन्तरिक राजस्व समेतका आधारमा स्थानीय तहको राजस्व क्षमता आँकलन गरिएको छ। यस अनुसार स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमता बीचको अन्तरलाई ७० प्रतिशत भार दिइएको छ।

(क२) प्रदेश तहको खर्चको लागत (६० प्रतिशत)

प्रदेश तहको तथ्याङ्कीय आधार नबनिसकेको र राजस्वको क्षमता समेत आँकलन गर्न कठिन भएकाले विकास निर्माण एवम् सेवा प्रवाह लागतको सूचकाङ्कलाई ६० प्रतिशत भार दिइएको छ।

(ख१) स्थानीय तहको मानव गरिबी सूचकाङ्क (१० प्रतिशत) : स्थानीय तहको शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी लगायतको आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्नका लागि मानव गरिबी सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

(ख२) प्रदेश तहको बहुआयामिक गरिबी सूचकाङ्क (१५ प्रतिशत) : राष्ट्रिय योजना आयोगले विक्रम सम्वत् २०७४ मा तयार गरेको प्रदेश तहको बहुआयामिक गरिबी सूचकाङ्कले प्रदेश तहको मानव गरिबीलाई यथार्थपरक ढङ्गले प्रतिबिम्बित गर्ने हुँदा उक्त सूचकाङ्कलाई १५ प्रतिशत भार दिई प्रयोग गरिएको छ।

(ग) सामाजिक तथा आर्थिक विभेद सूचकाङ्क (स्थानीय तहमा ५ प्रतिशत र प्रदेश तहमा १५ प्रतिशत)

स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य विभेदलाई सम्बोधन गर्नका लागि यस सूचकाङ्कलाई ५ प्रतिशत भार दिइएको छ। स्थानीय तहको भूगोल सानो भएको र खर्चको अन्य सूचकाङ्कले पनि यो विषयलाई समेट्ने भएकाले यो विभेदलाई कम भार दिइएको छ। स्थानीय तहको तुलनामा प्रदेश तहमा विभेदको विषमता अधिक हुने भएकाले यो सूचकाङ्कलाई १५ प्रतिशत भार दिइएको छ।

(घ) पूर्वाधार सूचकाङ्क (स्थानीय तहमा १५ प्रतिशत र प्रदेश तहमा १० प्रतिशत)

विकासको पूर्वशर्तका रूपमा रहने सडक, विद्युत तथा सूचना प्रविधिमा पहुँचको अवस्थालाई दृष्टिगत गरी स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्कलाई १५ प्रतिशत र प्रदेश तहको पूर्वाधार सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

(ङ) न्यूनतम अनुदान

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा ३ बमोजिम प्रत्येक स्थानीय तहका लागि न्यूनतम अङ्क सिफारिस गरिएको छ। मूलतः नेपालको संविधान, स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ र नेपाल सरकारको कार्य विस्तृतीकरणलाई आधार लिई प्रत्येक स्थानीय तहका लागि आवश्यक पर्ने न्यूनतम अङ्क आँकलन गरी सिफारिस गरिएको छ। माथि प्रस्तुत गरिएका आधारहरू बमोजिम प्राप्त हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान र यो न्यूनतम अङ्कको योगफल कम्तीमा रु. ६ करोड हुने गरी अनुदान उपलब्ध गराउन सिफारिस गरिएको छ।

प्रदेश तहको न्यूनतम अङ्क आँकलन गर्न सबै तथ्याङ्कहरू उपलब्ध नभएकाले चालु आर्थिक वर्षमा उपलब्ध गराइएको रु. १ अर्ब २ करोड बराबर हुने गरी प्रत्येक प्रदेशलाई न्यूनतम अनुदान र माथिका आधारहरूबमोजिम प्राप्त हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान जोडी कुल अनुदान उपलब्ध गराउन सिफारिस गरिएको छ।

५. वित्तीय समानीकरण अनुदानबाट प्राप्त रकम विनियोजनका लागि प्रदेश र स्थानीय सरकारका प्राथमिकताका क्षेत्रहरू:

प्रदेश तथा स्थानीय तहले नेपालको संविधानमा उल्लेख भएको अधिकारको सूची बमोजिमका कार्यहरू गर्नका लागि वित्तीय समानीकरण अनुदानको उपयोग गर्नुपर्नेछ। यसरी अनुदानको उपयोग गर्दा कुनै एक क्षेत्रमा मात्र बढी खर्च गर्ने र अन्य क्षेत्रमा स्रोत अपुग हुने गर्नुहुँदैन। अतः यसका लागि देहायबमोजिम गर्नुपर्ने सिफारिस गरिएको छ:-

प्रदेशतर्फ:

- साविकमा संघीय सरकारबाट सञ्चालन हुँदै आएका तर हाल प्रदेश सरकारले निरन्तरता दिनुपर्ने गरी हस्तान्तरण भई आएका कार्यक्रम तथा आयोजनाहरू,
- नेपालको संविधानको अनुसूचीहरूमा उल्लेखित आधारभूत जिम्मेवारीमा रहने कार्य एवम् विभिन्न तहका सरकारबाट सम्पादन हुनुपर्ने कार्य जिम्मेवारी सम्बन्धमा नेपाल सरकारबाट स्वीकृत कार्य विस्तृतीकरणमा उल्लेखित कार्यमध्ये प्रदेश सरकारबाट सम्पादन गर्नुपर्ने देहाय बमोजिमका कार्यका लागि यथेष्ट रकम विनियोजन गरेपछि मात्र अन्य कार्यक्रम तथा आयोजनामा रकम विनियोजन गर्नुपर्ने:
 - प्रदेशस्तरको उच्च शिक्षासम्बन्धी नीति, कानून, योजना कार्यान्वयन र नियमनसम्बन्धी कार्य,
 - प्रादेशिक स्वास्थ्यसम्बन्धी नीति, कानून, योजना तथा कार्यक्रम कार्यान्वयन र नियमनसम्बन्धी कार्य,

- विद्युत, सिंचाइ, खानेपानी, सरसफाइ तथा परिवहनसम्बन्धी प्रादेशिक नीति, कानून, योजना कार्यान्वयन र नियमनसम्बन्धी कार्य,
- कृषि तथा पशु विकाससम्बन्धी प्रादेशिक नीति, कानून, योजना कार्यान्वयन र नियमनसम्बन्धी कार्य,
- प्रादेशिक भौतिक पूर्वाधारहरूको निर्माण तथा व्यवस्थापनसम्बन्धी कार्य,
- प्रदेश सरकारले बहन गर्नुपर्ने अनिवार्य दायित्वका विषयहरू,
- शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी जस्ता आधारभूत सेवा प्रवाहका लागि सञ्चालन हुने कार्यक्रम तथा आयोजनाहरू,
- सम्बन्धित प्रदेशको सन्तुलित विकासमा टेवा पुऱ्याउने पूर्वाधार विकासका कार्यक्रम तथा आयोजनाहरू,
- सामाजिक एवम् आर्थिक दृष्टिले कमजोर तथा तुलनात्मक रूपमा विकासको मूलप्रवाहमा पछि परेका वर्ग वा समूहको उत्थान एवम् मूलप्रवाहीकरणमा योगदान पुऱ्याउने कार्यक्रम तथा योजनाहरू,
- साथै समानीकरण अनुदान बापत प्रदेश सरकारलाई प्राप्त भएको रकम अध्ययन भ्रमण, वैदेशिक भ्रमण र अन्य प्रशासनिक एवम् सञ्चालन खर्चका लागि विनियोजन नगरी विकास निर्माणमा खर्च गर्ने गरी प्राथमिकता निर्धारण गर्नुपर्नेछ।

स्थानीय तहतर्फ:

- साविकमा संघीय सरकारबाट सञ्चालन हुँदै आएका तर हाल स्थानीय सरकारले निरन्तरता दिनुपर्ने गरी हस्तान्तरण भई आएका कार्यक्रम तथा आयोजनाहरू,
- नेपालको संविधानको अनुसूचीहरूमा उल्लेखित आधारभूत जिम्मेवारीमा रहने कार्य एवम् विभिन्न तहका सरकारबाट सम्पादन हुनुपर्ने कार्य जिम्मेवारी सम्बन्धमा नेपाल सरकारबाट स्वीकृत कार्य विस्तृतीकरणमा उल्लेखित कार्यहरूमध्ये स्थानीय तहबाट सम्पादन गर्नुपर्ने देहाय बमोजिमका कार्यका लागि यथेष्ट रकम विनियोजन गरेपछि मात्र अन्य कार्यक्रम तथा आयोजनामा रकम विनियोजन गर्नुपर्ने:
 - आधारभूत तथा माध्यमिक शिक्षासम्बन्धी कार्य,
 - आधारभूत स्वास्थ्य र सरसफाइसम्बन्धी कार्य,
 - कृषि तथा पशुपालन, कृषि उत्पादन व्यवस्थापन, पशु स्वास्थ्य र सहकारीसम्बन्धी कार्य,
 - कृषि प्रसारको व्यवस्थापन, सञ्चालन र नियमनसम्बन्धी कार्य,
 - स्थानीय खानेपानी सम्बन्धि नीति, योजना, कार्यान्वयन र नियमन एवम् खानेपानी सेवा व्यवस्थापनसम्बन्धी कार्य,
 - स्थानीय साना सतह तथा भूमिगत सिंचाइ प्रणालीको सञ्चालन र मर्मत- संभारसम्बन्धी कार्य,
 - स्थानीय तटबन्ध नदी नियन्त्रण तथा नदी व्यवस्थापनसम्बन्धी कार्य,
 - सामुदायिक भू-संरक्षण, स्थानीय पहिरो नियन्त्रण र व्यवस्थापनसम्बन्धी कार्य,
 - खेलकुद विकास र प्रवर्द्धनसम्बन्धी कार्य,
 - स्थानीय यातायात व्यवस्थापनसम्बन्धी कार्य,
- स्थानीय तहले बहन गर्नुपर्ने अनिवार्य दायित्वका विषयहरू,
- सम्बन्धित स्थानीय तहको सन्तुलित विकासमा टेवा पुऱ्याउने पूर्वाधार विकासका कार्यक्रम तथा आयोजनाहरू,
- सामाजिक एवम् आर्थिक दृष्टिले कमजोर तथा तुलनात्मक रूपमा विकासको मूलप्रवाहमा पछि परेका वर्ग वा समूहको उत्थान एवम् मूलप्रवाहीकरणमा योगदान पुऱ्याउने कार्यक्रम तथा योजनाहरू।
- साथै समानीकरण अनुदान बापत स्थानीय तहलाई प्राप्त भएको रकम अध्ययन भ्रमण, वैदेशिक भ्रमण र अन्य प्रशासनिक एवम् सञ्चालन खर्चका लागि विनियोजन नगरी विकास निर्माणमा खर्च गर्ने गरी प्राथमिकता निर्धारण गर्नुपर्नेछ।

६. वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका क्रममा देखिएका केही सीमाहरू

- आयोगका पदाधिकारीहरूको नियुक्ति भइनसकेको अवस्थामा कर्मचारीकै तहबाट वित्तीय समानीकरण अनुदानको आधार एवम् ढाँचा तयार गरिएको,
- कानूनी व्यवस्था अनुरूप सबै विषयवस्तुलाई समेटिएको, तर कतिपय आधारभूत तथ्याङ्क उपलब्ध हुन नसकेकाले स्रोतको अनुमानको आधार तयार गर्दा निकटतम अनुमान (Proxy) प्रयोग गर्नुपरेको (जस्तै: खर्चको आवश्यकता आँकलनका लागि न्यून विकास सूचकाङ्क समेत प्रयोग गरिएको),
- साविकमा विभिन्न मन्त्रालयबाट सञ्चालित कार्यक्रम, आयोजना एवम् क्रियाकलाप प्रदेश तथा स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुनुपर्नेमा पटक पटकको छलफल, अन्तरक्रिया एवम् पत्राचारका बावजुद उक्त विषयमा पूर्ण विवरण प्राप्त हुन नसकेको,
- आयोगको कार्यालय स्थापनाको छोटो समयमै राजस्व बाँडफाँट एवम् वित्तीय समानीकरण अनुदानको आधार एवम् ढाँचा तयार गर्नुपरेको।

७. सशर्त अनुदान सम्बन्धी सिफारिस

(क) संवैधानिक तथा कानूनी व्यवस्था

नेपालको संविधानको धारा ६० को उपधारा ३ मा प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाण राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम हुने व्यवस्था रहेको छ। त्यस्तै, संविधानको धारा २५१ को उपधारा (१) को खण्ड (ग) मा राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम, मानक, पूर्वाधारको अवस्था अनुसार प्रदेश र स्थानीय सरकारलाई प्रदान गरिने सशर्त अनुदानको सम्बन्धमा अध्ययन अनुसन्धान गरी आधार तयार गर्ने काम, कर्तव्य र अधिकार राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने व्यवस्था रहेको छ। राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा (३), उपदफा (१) को खण्ड (ख) मा प्रदेश कानून बमोजिम प्रदेशले स्थानीय तहलाई प्रदान गर्ने सशर्त अनुदानको आधार तयार गरी प्रदेशलाई सिफारिस गर्ने जिम्मेवारी पनि आयोगकै हुने व्यवस्था गरिएको छ। राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा (२) मा नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहलाई र प्रदेशले स्थानीय तहलाई प्रचलित कानूनबमोजिम उपलब्ध गराउने सशर्त अनुदानका सम्बन्धमा नेपाल सरकार तथा प्रदेशलाई सिफारिस गर्दा आयोगले देहायबमोजिमका आधारहरू लिनुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ।

- राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम, मानक, पूर्वाधारको अवस्था,
- प्रदेश र स्थानीय तहको शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानीजस्ता मानव विकास सूचकाङ्क,
- सन्तुलित विकासको अवस्था,
- आर्थिक, सामाजिक वा अन्य कुनै प्रकारको विभेदको अवस्था,
- जनतालाई पुऱ्याउनुपर्ने सेवा,
- राजस्वको अवस्था र उठाउन सक्ने क्षमता,
- खर्चको आवश्यकता।

त्यस्तै अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ९ मा नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहलाई कुनै योजना कार्यान्वयन गर्ने सम्बन्धमा शर्त तोक्न सक्ने र त्यस्तो शर्तको पालना गर्नु प्रदेश र स्थानीय सरकारको दायित्व हुने प्रावधान रहेको छ। संवैधानिक र कानूनी प्रावधानहरू बमोजिम सशर्त अनुदान राष्ट्रियस्तरका नीति तथा कार्यक्रमको कार्यान्वयन गर्न र केन्द्रीय सरकारबाट सञ्चालन हुने कार्यक्रम तथा आयोजना कार्यान्वयन गर्नका

लागि लक्षित हुने देखिन्छ। त्यसैगरी प्रदेश सरकारले समेत आ-आफना प्रदेश अन्तर्गतका स्थानीय सरकारबाट प्रदेशस्तरका नीति तथा कार्यक्रम सञ्चालन गर्न र प्रदेशस्तरका पूर्वाधार विकास तथा मानक स्थापित गर्नका लागि स्थानीय सरकारलाई सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्ने सक्ने देखिन्छ।

द. सशर्त अनुदानका आधार सिफारिसका लागि अवलम्बन गरिएको विधि

आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराउने र प्रदेश सरकारले स्थानीय सरकारलाई उपलब्ध गराउने सशर्त अनुदानका आधारहरू सिफारिस गर्नका लागि आयोगबाट विभिन्न चरणमा छलफल तथा अन्तरक्रिया गर्नुका साथै यस सम्बन्धमा रहेका नीतिगत तथा कानूनी व्यवस्थाको पुनरावलोकन गरिएको छ। खासगरी नेपालको संविधानका विविध व्यवस्थाहरू; राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४; अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४; स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४; नेपाल सरकार मन्त्रपरिषद्बाट स्वीकृत कार्य विस्तृतीकरण प्रतिवेदन लगायतका दस्तावेजमा भएका प्रावधानहरूको अध्ययन गरिएको छ। नेपाल सरकारबाट साविकमा सञ्चालनमा रहेका कार्यक्रम तथा आयोजनाहरूको समेत पुनरावलोकन गरिएको छ।

आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को बजेट तयारीको चरणमा, संघबाट प्रदेश र स्थानीय सरकारलाई प्रदान गरिने सशर्त अनुदानको हस्तान्तरणको अनुमानित खाका निर्धारण गर्न सकिनेमा आगामी आर्थिक वर्षको बजेट तयारी यथार्थपरक र कार्यान्वयनयोग्य हुन सक्ने देखी सबै केन्द्रीयस्तरका मन्त्रालयहरूसँग आगामी आर्थिक वर्षका लागि प्रस्तावित कार्यक्रमका सम्बन्धमा छलफल गरिएको थियो। वित्तीय हस्तान्तरणसम्बन्धी नेपाल सरकारका सचिवहरूसँग गरिएको अन्तरक्रिया तथा सातवटै प्रदेश सरकारहरूसँग गरिएको अन्तरक्रिया कार्यक्रममा अपेक्षा तथा आवश्यकताहरूको पहिचान गरिएको थियो। राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम, मानक, पूर्वाधारको अवस्था बमोजिम सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्नुपर्ने संविधानको मर्मलाई आत्मसात् गर्दै आगामी आर्थिक वर्षमा नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण गर्नुपर्ने कार्यक्रमको पहिचान गर्नका लागि गठित टोलीमा नेपाल सरकार, अर्थ मन्त्रालय, राष्ट्रिय योजना आयोगका साथै राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगबाट प्रतिनिधित्व भएको थियो।

९. सशर्त अनुदान निर्धारणका आधारहरू

संविधानमा उल्लिखित व्यवस्था, ऐनमा तोकिएका आधारहरूलाई दृष्टिगत गर्दै राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराउने सशर्त अनुदान हस्तान्तरणका लागि देहायका आधारहरू सिफारिस गरिएको छ।

- (क) नेपाल सरकारले कार्यान्वयनमा ल्याउने राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम प्रदेश सरकार तथा स्थानीय सरकारबाट सञ्चालन गरिनुपर्ने भएमा त्यस्ता कार्यक्रम सञ्चालनका लागि आवश्यक पर्ने वित्तीय स्रोत सशर्त अनुदान अन्तर्गत प्रदेश र स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराउने,
- (ख) नेपालको संविधानको अनुसूचीमा भएको व्यवस्था बमोजिम संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको क्षेत्राधिकारमा रहने चालु आर्थिक वर्षमा नेपाल सरकारबाट सञ्चालन भैरहेका, आगामी आर्थिक वर्षमा निरन्तरता दिनुपर्ने कार्यक्रम र आयोजनाहरू तिनको आकार, स्रोतको उपलब्धता र प्रकृति अनुसार तत् तत् तहमा हस्तान्तरण गरी तिनको कार्यान्वयनका लागि नेपाल सरकारले सशर्त अनुदान उपलब्ध गराउने,
- (ग) प्रदेश सरकार र स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराइने देहायका अनुदानहरू सशर्त अनुदान अन्तर्गत उपलब्ध गराउने

- कर्मचारी, शिक्षक, लगायतको तलब/भत्ता लगायत अनिवार्य खर्चका लागि उपलब्ध गराइने अनुदान,
 - संघीय सरकारको अधिकार क्षेत्रभित्र रहेका तर प्रदेश र स्थानीय सरकारबाट कार्यान्वयन गराउनुपर्ने किसिमका राष्ट्रियस्तरका कार्यक्रम सञ्चालनका लागि उपलब्ध गराइने अनुदान,
 - विगतमा प्रवाह भैरहेको सेवालार्ई अविच्छिन्न रूपमा निरन्तरता दिनुपर्ने भएमा त्यस्ता कार्यक्रम सञ्चालनका लागि दिइने अनुदान,
 - विगतमा निर्माण कार्य प्रारम्भ भैसकेका र कार्यान्वयनको चरणमा रहेका विकास आयोजनाहरूलाई पूर्णता दिनका लागि हस्तान्तरण हुने अनुदान,
 - बहुवर्षीय ठेक्का स्वीकृत भई नेपाल सरकारको दायित्व सिर्जना भैसकेका कार्यक्रमहरू प्रकृति, आकार र स्रोतको उपलब्धताका आधारमा क्रमशः हस्तान्तरण हुने गरी सञ्चालनका लागि दिइने अनुदान,
 - वैदेशिक सहायता अन्तर्गत सञ्चालनमा रहेका कार्यक्रम कार्यान्वयनका लागि दिइने अनुदान,
 - नेपाल सरकारले गरेका अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिबद्धता कार्यान्वयनका लागि सञ्चालन हुने कार्यक्रम कार्यान्वयनका लागि दिइने अनुदान।
- (घ) सशर्त अनुदान अन्तर्गत हस्तान्तरण हुने कार्यक्रम कार्यान्वयनका शर्तहरू स्पष्ट, मापनयोग्य र कार्यान्वयनयोग्य हुनुपर्ने,
- (ङ) नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय सरकारलाई हस्तान्तरण भएका सशर्त अनुदान अन्तर्गत सञ्चालन गरिनुपर्ने कार्यक्रमको कार्यान्वयन गर्ने जिम्मेवारी तत् तत् तहको हुने,
- (च) सशर्त अनुदान अन्तर्गत हस्तान्तरण भएका कार्यक्रम कार्यान्वयनका लागि प्रदेश र स्थानीय तहले नेपाल सरकारसँग प्राविधिक सहयोग/सुझाव माग गरेमा नेपाल सरकारका निकायले त्यस्तो सहयोग/सुझाव उपलब्ध गराउनुपर्ने,
- (छ) सशर्त अनुदानबाट सञ्चालन हुने कार्यक्रमहरू तर्जुमा गर्दा प्रदेश र स्थानीय सरकारले संघीय विषयगत मन्त्रालयसँग समन्वय गर्नुपर्ने,
- (ज) सशर्त अनुदानबाट सञ्चालन हुने कार्यक्रमहरू प्रदेश र स्थानीय सरकारले आ-आफ्नो बजेटमा स्वीकृत गरी सञ्चालन गर्नुपर्ने,
- (झ) सशर्त अनुदान अन्तर्गत सञ्चालन हुने, बहुवर्षीय ठेक्का स्वीकृत भएका कार्यक्रमहरू हस्तान्तरण गर्दा ती कार्यक्रमहरू सम्पन्न गर्नका लागि आवश्यक पर्ने स्रोतको सुनिश्चितता नेपाल सरकारले गर्नुपर्ने,
- (ञ) वैदेशिक सहायताबाट सञ्चालित हस्तान्तरण हुने कार्यक्रमहरूको अनुगमन, एकीकृत लेखाङ्कन तथा एकीकृत प्रतिवेदन तयारी, तथा दातृ निकाय/संस्थासँगको समन्वय लगायतको जिम्मेवारी नेपाल सरकारको हुने,
- (ट) हस्तान्तरण भएका कार्यक्रम/आयोजनाको वित्तीय र भौतिक प्रगतिको अनुगमन संघीय विषयगत मन्त्रालयबाट समेत गरिनुपर्ने,
- (ठ) स्थानीय र प्रदेश तहबाट भएको भौतिक र वित्तीय प्रगतिका आधारमा नेपाल सरकारले सशर्त अनुदान बापतको रकम उपलब्ध गराउने,
- (ड) शीर्षकगत रूपमा अनुदान हस्तान्तरण हुने हुँदा उपयुक्त अनुगमन सूचक विकास गरी खर्चको अनुगमन गर्नुपर्ने।
- (द्रष्टव्यः आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि नेपाल सरकारबाट प्रदेश सरकारलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धी सिफारिस परिशिष्ट १.१ मा र स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धी सिफारिस परिशिष्ट १.२ मा समावेश गरिएको छ।)

अनुसूची-१.३ आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहले परिचालन गर्ने आन्तरिक ऋणको सीमा सम्बन्धी सिफारिस

सिफारिस मिति: २०७५/०२/११

१. पृष्ठभूमि

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग नेपालमा वित्तीय संघीयतालाई प्रभावकारी ढङ्गबाट कार्यान्वयन गर्नका लागि गठन गरिएको एक संवैधानिक आयोग हो। आयोगले मूलतः वित्तीय तथा प्राकृतिक स्रोतको चुस्त व्यवस्थापन तथा समन्यायिक उपयोग सुनिश्चित गर्ने भूमिका निर्वाह गर्दछ। संविधानको धारा ६० र धारा २५१ मा रहेको व्यवस्था अनुरूप आयोगले राजस्व बाँडफाँट, वित्तीय समानीकरण अनुदान, सशर्त अनुदान, आन्तरिक ऋण तथा प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँट तथा उपयोग सम्बन्धमा सिफारिस गर्ने गर्दछ।

नेपालको संविधानको धारा २५१ को (१)(च) मा राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले समष्टिगत आर्थिक सूचकहरूको विश्लेषण गरी संघ, प्रदेश र स्थानीय सरकारले लिन सक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गर्ने व्यवस्था रहेको छ। यसै व्यवस्था बमोजिम आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय सरकारले लिन सक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा निर्धारणका लागि राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले अर्थ मन्त्रालय, राष्ट्रिय योजना आयोग र नेपाल राष्ट्र बैंक समेतसँग अन्तरक्रिया गरी खाका तयार पारेको छ।

२. संवैधानिक तथा कानूनी व्यवस्था

नेपालको संविधानको धारा २५१ (१) (च) मा समष्टिगत आर्थिक सूचकहरूको विश्लेषण गरी संघ, प्रदेश र स्थानीय सरकारले लिन सक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गर्ने कार्य राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको काम, कर्तव्य र अधिकार हुने व्यवस्था गरिएको छ।

प्रदेश तथा स्थानीय तहले लिने आन्तरिक ऋण सम्बन्धमा अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा १४ मा देहाय अनुसारको व्यवस्था गरिएको छ:-

- दफा १४ (१): नेपाल सरकार, प्रदेश तथा स्थानीय तहले आयोगले सिफारिस गरेको सीमा भित्र रही आन्तरिक ऋण लिन सक्नेछ। तर प्रदेश तथा स्थानीय तहले आन्तरिक ऋण लिनु अघि नेपाल सरकारको सहमति लिनु पर्नेछ।
- दफा १४(२): नेपाल सरकार तथा प्रदेशले प्रचलित कानूनको अधिनमा रही ऋणपत्र जारी गरी आन्तरिक ऋण उठाउन सक्नेछ।
- दफा १४(३): प्रदेश तथा स्थानीय तहले आन्तरिक ऋण लिन नेपाल सरकारको सहमति माग गर्दा आन्तरिक ऋण लिन खोजिएको योजना, योजनाबाट प्राप्त हुन सक्ने प्रतिफल र उपलब्धि, ऋण भुक्तानी योजना, ऋण दिने संस्थाको विवरण सहितको प्रस्ताव मन्त्रालय समक्ष पेश गर्नु पर्नेछ।
- दफा १४(४): उपदफा (३) बमोजिम पेश भएको प्रस्ताव कार्यान्वयनयोग्य देखिएमा नेपाल सरकारले सम्बन्धित प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई आन्तरिक ऋण लिन सहमति दिन सक्नेछ।

३. आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि आन्तरिक ऋण सम्बन्धी सिफारिसका आधारहरू

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहले उठाउन सक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा निर्धारण गर्दा देशको समष्टिगत आर्थिक स्थिति, नेपाल

सरकारको तिर्न बाँकी ऋण र प्रदेश तथा स्थानीय तहको ऋण उठाउने र ऋण तिर्नसक्ने क्षमता समेतलाई आधार लिएको छ।

नेपाल सरकार

आर्थिक वर्ष २०७४/७५ को पहिलो आठ महिनाको देशको समष्टिगत आर्थिक स्थिति सामान्यतया सन्तोषजनक छ। तथापि, कुल सरकारी खर्च विनियोजनको ६० प्रतिशतको हाराहारीमा मात्र रहन सकेको छ। पूँजीगत खर्च विनियोजनको तुलनामा ५० प्रतिशत नाघ्न सकेको छैन। वित्तीय व्यवस्था तर्फको खर्च विनियोजनको ४० प्रतिशत पुग्न सकेको छैन। स्रोत परिचालनतर्फ राजस्व संकलन लक्ष्यको करिब नजिक रहेको छ। वैदेशिक सहायताको परिचालन ५० प्रतिशतभन्दा कम नै छ। कुल लक्षित आन्तरिक ऋण रु. १४५ अर्बमध्ये हालसम्म रु. ११९ अर्ब ८० करोड उठाइसकिएको छ।

नेपालको कुल तिर्न बाँकी ऋण रु. ८४२ अर्ब ८९ करोड रहेको छ, जुन चालु आर्थिक वर्षको प्रक्षेपित कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको २८ प्रतिशत हुन आउँछ। योमध्ये वैदेशिक ऋण रु. ४५४ अर्ब ६३ करोड र आन्तरिक ऋण रु. ३८८ अर्ब २६ करोड रहेको छ। कुल तिर्न बाँकी आन्तरिक ऋण कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको १२.९ प्रतिशत रहेको छ।

कुल गार्हस्थ्य उत्पादनसँग तिर्न बाँकी आन्तरिक ऋणको अनुपात कम रहेको सन्दर्भमा नेपाल सरकारसँग थप ऋण परिचालनका लागि वित्तीय आधार रहेको छ। तर यस्तो वित्तीय आधार रहे तापनि सरकारले विभिन्न कारणले ठूलो मात्रामा आन्तरिक ऋण उठाउन भने हुँदैन: (१) आन्तरिक मुद्रा बजार सबल छैन, बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरूसँग तरलता कम छ, (२) सरकारले बढी ऋण लिँदा सोको प्रभाव बैंक तथा वित्तीय संस्थाको ब्याजदरमा पर्न गई समग्र वित्तीय प्रणालीमा समस्या देखिन सक्छ, र (३) सरकारले बढी ऋण उठाउँदा निजी क्षेत्रको लगानीका लागि रकम अभाव हुन गई निजी लगानी संकुचित हुन सम्भावना रहन्छ। तसर्थ, नेपाल सरकारले आन्तरिक ऋण उठाउनका लागि सीमित वित्तीय आधार उपलब्ध रहेको छ।

देश संघीय संरचनामा गएको र तीनै तहका सरकारको खर्च जिम्मेवारी पूरा गर्न संघीय सरकारको प्रमुख भूमिका हुने भएकाले नेपाल सरकारले बजेट घाटा पूर्तिका लागि आन्तरिक ऋण उठाउन सक्छ, तर सोको उपयोग प्रभावकारी ढङ्गले हुनुपर्दछ। नेपाल सरकारले हालसम्म वैदेशिक तथा आन्तरिक ऋणको साँवा ब्याज भुक्तानीमा ढिलाइ नगरेको र भाखा नघाएको सन्दर्भमा नेपाल सरकारलाई ऋण लिन कठिन छैन।

प्रदेश सरकार

प्रदेश सरकार स्थापना भएको केही महिना मात्र भएको छ। प्रदेशस्तरीय आर्थिक तथ्याङ्कहरूको अभाव छ। यस स्थितिमा प्रदेश सरकारले के का आधारमा ऋण उठाउने र के का आधारमा ऋणको साँवा ब्याज भुक्तानी गर्ने भन्ने निक्यौल गर्न सकिँदैन। प्रदेश सरकारको आफ्नो आन्तरिक स्रोत सबल नभइसकेको अवस्थामा ऋण मात्र लिने तर भुक्तानी गर्न नसकी ऋणको पासोमा पर्नसक्ने अवस्था आउन दिनु पनि हुँदैन।

प्रदेश सरकारले आन्तरिक ऋण उठाउन ऋणपत्र निष्काशन गर्न सक्ने भए पनि सो को कानूनी आधार र मौद्रिक औजार भने तयार नभइसकेको अवस्था छ। प्रदेशहरूले आन्तरिक ऋण लगानी गर्नका लागि परियोजना प्रस्ताव समेत तयार गरिनसकेको अवस्था छ। तथापि, प्रदेश सरकारको खर्च आवश्यकता पूरा गर्न संघीय सञ्चित कोषबाट उपलब्ध हुने वित्तीय हस्तान्तरण र राजस्व बाँडफाँट एवम् आफ्नो आन्तरिक राजस्व मात्र पर्याप्त नहुने भएकाले कुनै न कुनै आधारमा प्रदेश सरकारलाई आन्तरिक ऋण उठाउन दिनुपर्दछ।

स्थानीय तह

स्थानीय तहमा खण्डीकृत तथ्याङ्कको अभाव छ। प्रदेश सरकारको तुलनामा स्थानीय तहलाई कराधिकार बढी भए पनि स्थानीय तहको सबै खर्च जिम्मेवारी पूरा गर्न र पूर्वाधार विकासका लागि सबै स्रोतबाट प्राप्त रकम अपर्याप्त हुनसक्छ। त्यसैले स्थानीय तहलाई पनि आन्तरिक ऋण उठाउन दिनुपर्दछ। तर, आन्तरिक स्रोत सबल नभइसकेको अवस्थामा स्थानीय तह पनि ऋणको पासोमा पर्ने अवस्था आउन नदिने गरी विशेष सावधानी अपनाउनु पर्दछ।

४. आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि आन्तरिक ऋणको सिफारिस

माथिका आधारहरूमा आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहले उठाउन सक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा देहायअनुसार निर्धारण गरी सिफारिस गरिएको छः-

नेपाल सरकार

- (क) आगामी आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को अनुमानित कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको ५ प्रतिशतमा नबढ्ने गरी आन्तरिक ऋण उठाउने।
- (ख) आन्तरिक ऋणको उपयोग बढीभन्दा बढी पूँजी निर्माणमा परिचालन गर्ने।

प्रदेश सरकार

- (क) आगामी आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा संघीय सरकारबाट प्राप्त हुने राजस्व बाँडफाँट र प्रदेश तहको आफ्नो आन्तरिक स्रोतबाट प्राप्त हुने राजस्वको योगफलको १० प्रतिशतमा नबढ्ने गरी आन्तरिक ऋण उठाउने।
- (ख) आन्तरिक ऋणको परिचालन पूँजी निर्माण र दीर्घकालीन लाभका क्षेत्रमा गर्ने।
- (ग) साधारण प्रकृतिका र प्रशासनिक खर्चका लागि आन्तरिक ऋण उपयोग नगर्ने।

स्थानीय तह

- (क) आगामी आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा संघीय सरकार र प्रदेश सञ्चित कोषबाट प्राप्त हुने राजस्व बाँडफाँट र स्थानीय तहको आफ्नो आन्तरिक स्रोतबाट प्राप्त हुने राजस्वको योगफलको १० प्रतिशतमा नबढ्ने गरी आन्तरिक ऋण उठाउने।
- (ख) आन्तरिक ऋणको परिचालन पूँजी निर्माण र दीर्घकालीन लाभका क्षेत्रमा गर्ने।
- (ग) साधारण प्रकृतिका र प्रशासनिक खर्चका लागि आन्तरिक ऋण उपयोग नगर्ने।

अनुसूची-१.४ आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि प्रदेश सञ्चित कोषबाट स्थानीय तहमा हुने राजस्व बाँडफाँटको आधार र ढाँचा सम्बन्धी सिफारिस

सिफारिस मिति: २०७५/०२/२५

१. पृष्ठभूमि

नेपालको संविधानमा अन्तर-सरकारी वित्तीय हस्तान्तरणलाई वित्तीय संघीयताको एउटा महत्त्वपूर्ण आयामको रूपमा स्वीकार गर्दै संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच स्रोतको न्यायोचित बाँडफाँट गर्न विभिन्न व्यवस्थाहरू गरिएको छ। वित्तीय संघीयताको विविध आयामहरूमध्ये संघ, प्रदेश र स्थानीय तहका खर्च तथा राजस्व जिम्मेवारीलाई संविधानको अनुसूचीमा प्रष्ट पारिएको छ। रक्षा, परराष्ट्र, अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध, राष्ट्रिय मानक, केन्द्रीयस्तरका पूर्वाधार लगायतका विषयहरू संघको क्षेत्राधिकारमा रहने, प्रदेश प्रशासन, प्रदेशस्तरका पूर्वाधार, कृषि, भूमि व्यवस्थापन लगायतका जिम्मेवारी प्रदेशको क्षेत्राधिकारमा रहने र स्थानीय सेवाको व्यवस्थापन, आधारभूत शिक्षा, आधारभूत स्वास्थ्य, कृषि तथा पशुपालन, स्थानीयस्तरका पूर्वाधार लगायतका विषय स्थानीय तहको जिम्मेवारीमा रहने व्यवस्था संविधानमा गरिएको छ। कतिपय विषयहरू संघ, प्रदेश र स्थानीय तहका साझा सूचीमा समेत रहेका छन्। त्यस्तै संघ, प्रदेश र स्थानीय तहहरूले आफ्नो कार्यसम्पादन गर्दा नेपालको संविधानमा उल्लिखित राज्यका नीति तथा निर्देशक सिद्धान्तहरूबाट पनि निर्देशित हुने गर्दछन्। प्रदेश र स्थानीय तहको अधिकारको सूची अध्ययन गर्दा प्रदेशहरू विकास निर्माणका कार्यमा मुख्य भूमिकामा रहने र स्थानीय तह सेवा प्रवाहको प्रमुख संयन्त्र रहने व्यवस्था रहेको देखिन्छ।

संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच राजस्व जिम्मेवारीको बाँडफाँट समेत संविधानमा नै गरिएको छ। केही राजस्व जिम्मेवारी प्रदेश र स्थानीय तहमा संविधानतः निक्षेपण गरिएको भए तापनि अधिकांश राजस्व जिम्मेवारी केन्द्र सरकारको क्षेत्राधिकारमा रहने व्यवस्था रहेको छ। भन्सार महसूल, अन्तःशुल्क, मूल्य अभिवृद्धि कर, आयकर लगायतका करहरू संघीय सरकारको क्षेत्राधिकारमा पर्दछन् भने घर जग्गा रजिष्ट्रेशन शुल्क, सवारी साधन कर, कृषि आयमा कर तथा स्थानीय कर जस्ता विषय प्रदेश तथा स्थानीय तहमा हस्तान्तरण भएका छन्।

शिक्षा, स्वास्थ्य, पूर्वाधार निर्माण लगायतका बृहत्तर सार्वजनिक सेवा प्रवाह तथा विकास निर्माणमा प्रदेश र स्थानीय तहका साथसाथै संघीय सरकारले समेत महत्त्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्नुपर्दछ। संविधानतः निक्षेपण गरिएका जिम्मेवारीहरू पुरा गर्नका लागि र सार्वजनिक सेवामा सबै जनताको पहुँच सुनिश्चित गर्नका लागि स्रोतको न्यायोचित पुनर्वितरण सुनिश्चित गर्न संविधानमा नै अन्तर-सरकारी वित्त हस्तान्तरण सम्बन्धमा व्यवस्था गरिएको हो। प्रदेश सरकारहरू समेत आ-आफ्नो क्षेत्राधिकार भित्रका स्थानीय तहमा सेवा प्रवाहमा समता र गुणस्तर कायम गर्न जिम्मेवार हुने भएकाले प्रदेश अन्तर्गतका स्थानीय तहको राजस्व क्षमता र खर्चको आवश्यकताबीचको अन्तर सम्बोधन गर्न जिम्मेवार हुनुपर्ने हुन्छ र प्रदेशबाट स्थानीय तहमा राजस्व बाँडफाँट तथा वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण हुनुपर्ने देखिन्छ।

२. संवैधानिक तथा कानूनी व्यवस्था

अन्तर सरकारी वित्त व्यवस्थापन सम्बन्धी नेपालको संविधानमा विभिन्न व्यवस्थाहरू रहेका छन्। संविधानको धारा ६० को उपधारा (३) मा प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाण राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम हुने र उपधारा (८) मा राजस्व बाँडफाँट गर्दा राष्ट्रिय नीति, राष्ट्रिय आवश्यकता, प्रदेश र स्थानीय तहको स्वायत्तता, प्रदेश र स्थानीय तहले जनतालाई पुऱ्याउनु पर्ने सेवा र उनीहरूलाई प्रदान गरिएको आर्थिक अधिकार, राजस्व उठाउन सक्ने क्षमता, राजस्वको सम्भाव्यता र उपयोग, विकास निर्माणमा गर्नुपर्ने सहयोग, क्षेत्रीय असन्तुलन, गरिबी र असमानताको न्यूनीकरण, बञ्चितीकरणको अन्त्य, आकस्मिक कार्य र

अस्थायी आवश्यकता पूरा गर्न सहयोग गर्नुपर्ने विषयहरूलाई ध्यान दिनु पर्ने व्यवस्था रहेको छ। त्यस्तै धारा २५१ उपधारा (१) को खण्ड (घ) मा प्रदेश सञ्चित कोषबाट प्रदेश र स्थानीय सरकारबीच राजस्वको बाँडफाँट गर्ने बिस्तृत आधार र ढाँचा निर्धारण गर्ने काम कर्तव्य र अधिकार राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने व्यवस्था छ। राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको गठन तथा यसको काम कर्तव्य तथा अधिकारका सम्बन्धमा आवश्यक व्यवस्था गरी संविधानको धारा २५० तथा २५१ को मर्मलाई स्पष्ट रूपमा कार्यान्वयन गर्नका लागि तर्जुमा गरिएको राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ मा राजस्व बाँडफाँटका लागि देहायका आधारहरू तोकिएका छन्।

- जनसङ्ख्या र जनसाङ्ख्यिक विवरण,
- क्षेत्रफल,
- मानव विकास सूचकाङ्क,
- खर्चको आवश्यकता,
- राजस्व सङ्कलनमा गरेको प्रयास,
- पूर्वाधार विकास,
- विशेष अवस्था।

अन्तर सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा २१ को उपदफा ४ अनुसार प्रदेश र स्थानीय तहले राजस्व बाँडफाँटबाट प्राप्त हुने रकम र आफ्नो आन्तरिक राजस्वबाट प्रशासनिक खर्च पुऱ्याउनुपर्ने र सोही ऐनको दफा २३ को उपदफा ४ अनुसार प्रशासनिक खर्च व्यहोर्न घाटा बजेट पेश गर्न नसकिने व्यवस्था रहेको छ।

३. आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को राजस्व बाँडफाँट सिफारिसका लागि आयोगले अवलम्बन गरेको विधि:

सरकारहरूबीच हुने स्रोतको बाँडफाँट एवम् वित्तीय हस्तान्तरणलाई अधिकतम पारदर्शी, न्यायसम्मत र सन्तुलित तुल्याउनका लागि नै एक स्वतन्त्र संवैधानिक निकायको व्यवस्था गरिएको हो। संविधानको यसै मर्मलाई आत्मसात् गर्दै राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले राजस्व बाँडफाँट सिफारिसका लागि देहाय बमोजिमको विधि अवलम्बन गरेको छ।

- राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ र अन्तर सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ मा उल्लिखित आधारहरू सम्बोधन गरिएको,
- खण्डीकृत तथ्याङ्क (Disaggregated Data) प्राप्त हुन नसकेको अवस्थामा नजिकको तथ्याङ्क प्रयोग गरी सूचकाङ्क निकर्षण गरिएको,
- स्थानीय तहबाट प्राप्त तथ्याङ्कको बिस्तृत अध्ययन गरिएको,
- तथ्याङ्कको वैधता (Validity) परीक्षण गर्न भौगोलिक क्षेत्र, प्रदेश एवम् स्थानीय तहका प्रकार र बसोबासको सघनता जस्ता पक्ष समेत समेट्ने गरी नमुना तथ्याङ्क सङ्कलन गरिएको,
- सेवा प्रवाहको लागत अनुमान, आर्थिक-सामाजिक विभेदको अवस्था र स्थानीय तहको क्षमता आँकलन सम्बन्धमा बिस्तृत अध्ययन गरिएको,
- प्रदेश मन्त्रीमण्डल, प्रमुख सचिव र प्रदेश मन्त्रालयका सचिवहरूसँग अन्तरक्रिया गरिएको,
- विभिन्न तहका सरकारहरूको न्यूनतम खर्च एवम् पूर्वाधार विकासको आवश्यकता समेतका आधारमा खर्चको आवश्यकता आँकलन गरिएको,
- राजस्वको अधिकार, स्थानीय तहबाट प्राप्त विवरण र स्थानीय निकाय वित्तीय आयोगको सचिवालयबाट प्राप्त विवरणको समेतको आधारमा राजस्व प्रक्षेपण गरिएको,
- देहायका सूचकाङ्क तयार गरिएको:

- **मानव विकास सूचकाङ्क** : राष्ट्रिय जनगणना, २०६८ र नेपाल मानव विकास प्रतिवेदन, २०१४ मा जिल्लास्तरसम्म मात्र मानव विकास सूचकाङ्क उपलब्ध भएको हुँदा भौगोलिक क्षेत्र, ग्रामीण तथा शहरी क्षेत्र एवम् जिल्लास्तरको तथ्याङ्कका आधारमा प्रदेश तथा स्थानीय तहसम्मको मानव विकास सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।
- **पूर्वाधार सूचकाङ्क** : पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गर्दा कनेक्टिभिटीसँग सम्बन्धित सडक, विद्युत र सूचना प्रविधिको पहुँचलाई आधार मानिएको छ। यस अनुसार प्रदेश र स्थानीय तहको सडक घनत्व (क्षेत्रफलमा सडकको लम्बाइ), विद्युत सेवाबाट लाभान्वित जनसङ्ख्या र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा भएको पहुँचलाई आधारको रूपमा लिइएको छ। प्रदेश र स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गर्दा यी तीन क्षेत्रलाई फरक फरक भार दिइएको छ। स्थानीय तहको भूगोल सानो हुने भएकाले तीनवटै क्षेत्रले स्थानीय तहको विकास निर्माण र सेवा प्रवाहको लागतमा ठूलो प्रभाव पार्ने हुँदा सडक घनत्वलाई ५० प्रतिशत, विद्युतको उपलब्धतालाई ३० प्रतिशत र सूचना एवं सञ्चार प्रविधिमा पहुँचको अवस्थालाई २० प्रतिशत भार दिई प्रत्येक स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।
- **सामाजिक-आर्थिक विभेद सूचकाङ्क**: प्रदेश र स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य विभेद मापन गर्ने सम्पूर्ण तथ्याङ्क उपलब्ध नभएकाले यो पटकका लागि प्रदेश र स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक विभेदको अवस्थालाई ५० प्रतिशत, सामाजिक विभेदको अवस्थालाई ४५ प्रतिशत र जलवायु परिवर्तन जोखिमको अवस्थालाई ५ प्रतिशत भार दिइएको छ। आर्थिक विभेदको प्रतिनिधि सूचकका रूपमा प्रदेश र स्थानीय तहको गरिबी, आश्रित जनसङ्ख्या र पूर्वाधार विकासको अवस्थालाई लिइएको छ। प्रदेश र स्थानीय तहको जातिगत विवरण, अपाङ्गता भएको जनसङ्ख्याको अनुपात, प्रौढ तथा महिला साक्षरता, सुरक्षित खानेपानीमा भएको पहुँचलाई सामाजिक विभेदको प्रतिनिधि सूचकका रूपमा रूपमा लिइएको छ। यसका लागि केन्द्रीय तथ्याङ्क विभाग लगायत नेपाल सरकारका विभिन्न निकायहरूबाट प्राप्त तथ्याङ्क र यस आयोगबाट गराइएको अध्ययनलाई प्रमुख आधारको रूपमा लिइएको छ।
- **न्यून विकास सूचकाङ्क**: राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ मा व्यवस्था भएअनुसार प्रदेश र स्थानीय तहको सन्तुलित विकासको अवस्था मापन गर्नका लागि प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहको विकास सूचकाङ्कले महत्त्वपूर्ण भूमिका खेल्ने भएकाले सबै प्रदेश र स्थानीय तहको न्यून विकास सूचकाङ्क तयार गरिएको छ। यस्तो सूचकाङ्क तयार गर्दा पूर्वाधार विकासलाई ७० प्रतिशत, सेवा प्रवाहको लागतलाई २० प्रतिशत र आर्थिक सामाजिक विभेदलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ। यसका लागि केन्द्रीय तथ्याङ्क विभाग समेत नेपाल सरकारका विभिन्न निकायहरूबाट प्राप्त तथ्याङ्क र यस आयोगबाट गराइएको अध्ययनलाई प्रमुख आधारको रूपमा लिइएको छ।

- सूचकाङ्कहरू तयार गर्दा अङ्कगणितीय मध्यक (Arithmetic Mean) को प्रयोग गरिएको,
- आयोगबाट तयार पारिएका सूचकाङ्कहरूबाट आवश्यकता अनुसार एकीकृत सूचकाङ्क (Composite Index) तयार गरिएको।

४. आ. व. २०७५/७६ को राजस्व बाँडफाँटको आधार र ढाँचा सिफारिस गर्दा लिइएका आधारहरू

माथि चर्चा गरिएका संवैधानिक एवम् कानूनी व्यवस्था अनुसार हुने गरी प्रदेश सरकारबाट स्थानीय सरकारलाई हुने राजस्व बाँडफाँटको आधार र ढाँचा सिफारिस गरिएको छ। आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को राजस्व बाँडफाँटको आधार र ढाँचा सिफारिस गर्दा अवलम्बन गरिएका आधारहरूलाई देहाय बमोजिम प्रस्तुत गरिएको छ।

(क) जनसङ्ख्या र जनसाङ्ख्यिक विवरण (७० प्रतिशत):

जनसङ्ख्या एवम् आश्रित जनसङ्ख्याको अनुपात जस्ता जनसाङ्ख्यिक विशेषताले स्थानीय तहको व्यवस्थापिका र सरकारको आकारमा प्रभाव पर्दछ, जसले गर्दा स्थानीय तहको प्रशासनिक खर्च समेत प्रभावित हुन्छ। जनसङ्ख्याको आकार ठूलो भएपछि सेवा प्रवाहको दायरा पनि ठूलो हुन गई सञ्चालन खर्चमा बढोत्तरी हुन्छ, जसले सेवा प्रवाहको लागतलाई समेत प्रभाव पार्दछ। अतः जनसङ्ख्यासम्बन्धी सूचकलाई ७० प्रतिशत भार दिइएको छ। राष्ट्रिय जनगणना, २०६८ को तथ्याङ्कको आधारमा जनसङ्ख्यालाई दिइएको भारमध्ये प्रत्येक स्थानीय तहमा रहेको कुल जनसङ्ख्यालाई ८० प्रतिशत र आश्रित जनसङ्ख्याको अनुपातलाई २० प्रतिशत भार दिइएको छ।

(ख) क्षेत्रफल (१५ प्रतिशत)

स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता तिनीहरूले ओगटेको क्षेत्रफलबाट प्रभावित हुन्छ। भूगोलका कारणले सेवा प्रवाहको लागत मात्र बढ्ने होइन, सञ्चालन खर्चमा समेत उल्लेख्य वृद्धि हुन्छ। यसकारण सम्बन्धित स्थानीय तहको क्षेत्रफललाई १५ प्रतिशत भार दिइएको छ।

(ग) मानव विकास सूचकाङ्क (५ प्रतिशत)

राजस्व बाँडफाँटको रकमबाट मूलतः प्रशासनिक खर्च व्यहोरिने भए तापनि स्थानीय तहले मानव विकाससँग सम्बन्धित संवैधानिक दायित्व पूरा गर्नुपर्ने भएकाले स्थानीय तहको मानव विकास सूचकाङ्कलाई ५ प्रतिशत भार दिइएको छ।

(घ) न्यून विकास सूचकाङ्क (१० प्रतिशत)

स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र विकासको अवस्थालाई सम्बोधन गर्नका लागि न्यून विकास सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

५. राजस्व बाँडफाँटका आधार र ढाँचा सिफारिसका क्रममा देखिएका केही सीमाहरू

- आयोगका पदाधिकारीहरूको नियुक्ति भइनसकेको अवस्थामा कर्मचारीकै तहबाट राजस्व बाँडफाँट एवम् समानीकरण अनुदानको आधार एवम् ढाँचा तयार गरिएको,
- कानूनी व्यवस्था अनुरूप सबै विषयवस्तुलाई समेटिएको तर कतिपय आधारभूत तथ्याङ्क उपलब्ध हुन नसकेकाले स्रोतको अनुमानको आधार तयार गर्दा निकटतम अनुमान (Proxy) प्रयोग गर्नुपरेको (जस्तै: खर्चको आवश्यकता आँकलनका लागि न्यून विकास सूचकाङ्क समेत प्रयोग गरिएको),
- आयोगको कार्यालय स्थापनाको छोटो समयमै राजस्व बाँडफाँटको आधार एवम् ढाँचा तयार गर्नुपरेको।

(द्रष्टव्य: आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने राजस्व बाँडफाँटको हिस्सा सम्बन्धी सिफारिस परिशिष्ट १.३ मा समावेश गरिएका छन्।)

अनुसूची-१.५ आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान र सशर्त अनुदान सम्बन्धी सिफारिस

सिफारिस मिति: २०७५/०२/२५

१. पृष्ठभूमि

नेपालको संविधानमा अन्तर-सरकारी वित्तीय हस्तान्तरणलाई वित्तीय संघीयताको एउटा महत्त्वपूर्ण आयामको रूपमा स्वीकार गर्दै संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच स्रोतको न्यायोचित बाँडफाँट गर्न विभिन्न व्यवस्थाहरू गरिएको छ। वित्तीय संघीयताको विविध आयामहरूमध्ये संघ, प्रदेश र स्थानीय तहका खर्च तथा राजस्व जिम्मेवारीलाई संविधानको अनुसूचीमा प्रष्ट पारिएको छ। रक्षा, परराष्ट्र, अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध, राष्ट्रिय मानक, केन्द्रीयस्तरका पूर्वाधार लगायतका विषयहरू संघको क्षेत्राधिकारमा रहने, प्रदेश प्रशासन, प्रदेशस्तरका पूर्वाधार, कृषि, भूमि व्यवस्थापन लगायतका जिम्मेवारी प्रदेशको क्षेत्राधिकारमा रहने र स्थानीय सेवाको व्यवस्थापन, आधारभूत शिक्षा, आधारभूत स्वास्थ्य, कृषि तथा पशुपालन, स्थानीयस्तरका पूर्वाधार लगायतका विषय स्थानीय तहको जिम्मेवारीमा रहने व्यवस्था संविधानमा गरिएको छ। कतिपय विषयहरू संघ, प्रदेश र स्थानीय तहका साझा सूचीमा समेत रहेका छन्। त्यस्तै संघ, प्रदेश र स्थानीय तहहरूले आफ्नो कार्यसम्पादन गर्दा नेपालको संविधानमा उल्लिखित राज्यका नीति तथा निर्देशक सिद्धान्तहरूबाट पनि निर्देशित हुने गर्दछन्। प्रदेश र स्थानीय तहको अधिकारको सूची अध्ययन गर्दा प्रदेशहरू विकास निर्माणका कार्यमा मुख्य भूमिकामा रहने र स्थानीय तह सेवा प्रवाहको प्रमुख संयन्त्र रहने व्यवस्था रहेको देखिन्छ।

संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच राजस्व जिम्मेवारीको बाँडफाँट समेत संविधानमा नै गरिएको छ। केही राजस्व जिम्मेवारी प्रदेश र स्थानीय तहमा संविधानतः निक्षेपण गरिएको भए तापनि अधिकांश राजस्व जिम्मेवारी केन्द्र सरकारको क्षेत्राधिकारमा रहने व्यवस्था रहेको छ। भन्सार महसूल, अन्तःशुल्क, मूल्य अभिवृद्धि कर, आयकर लगायतका करहरू संघीय सरकारको क्षेत्राधिकारमा पर्दछन् भने घर जग्गा रजिष्ट्रेशन शुल्क, सवारी साधन कर, कृषि आयमा कर तथा स्थानीय कर जस्ता विषय प्रदेश र स्थानीय तहमा हस्तान्तरण भएका छन्।

शिक्षा, स्वास्थ्य, पूर्वाधार निर्माण लगायतका बृहत्तर सार्वजनिक सेवा प्रवाह तथा विकास निर्माणमा प्रदेश र स्थानीय तहका साथसाथै संघीय सरकारले समेत महत्त्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्नुपर्दछ। संविधानतः निक्षेपण गरिएका जिम्मेवारीहरू पुरा गर्नका लागि र सार्वजनिक सेवामा सबै जनताको पहुँच सुनिश्चित गर्नका लागि स्रोतको न्यायोचित पुनर्वितरण सुनिश्चित गर्न संविधानमा नै अन्तर-सरकारी वित्त हस्तान्तरण सम्बन्धमा व्यवस्था गरिएको हो। प्रदेश सरकारहरू समेत आ-आफ्नो क्षेत्राधिकार भित्रका स्थानीय तहमा सेवा प्रवाहमा समता र गुणस्तर कायम गर्न जिम्मेवार हुने र प्रदेश अन्तर्गतका स्थानीय तहको राजस्व क्षमता र खर्चको आवश्यकताबीचको अन्तर सम्बोधन गर्न जिम्मेवार हुनुपर्ने भएको हुदाँ प्रदेशबाट स्थानीय तहमा राजस्व बाँडफाँट तथा वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण हुनुपर्ने देखिन्छ। त्यस्तै, प्रदेश सरकारहरूले आ-आफ्ना प्रादेशिक नीति, कार्यक्रम, मानक तथा पूर्वाधारको कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहलाई समेत परिचालन गर्नुपर्ने भएकाले प्रदेशबाट स्थानीय तहमा सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्न आवश्यक रहेको छ।

२. वित्तीय समानीकरण अनुदानसम्बन्धी सिफारिस

(क) संवैधानिक तथा कानूनी व्यवस्था

नेपालको संविधानको धारा ६० को उपधारा (५) मा प्रदेशले नेपाल सरकारबाट प्राप्त अनुदान र आफ्नो स्रोतबाट उठ्ने राजस्वलाई मातहतको स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताको आधारमा प्रदेश कानून बमोजिम वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्नुपर्ने व्यवस्था रहेको छ। राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा ३ को उपदफा (१) को खण्ड (क) मा प्रदेश कानून बमोजिम प्रदेशले स्थानीय तहलाई दिने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा प्रदेशलाई सिफारिस गर्ने काम, कर्तव्य र अधिकार राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने व्यवस्था रहेको छ। सोही ऐनको दफा १६ को उपदफा (१) मा प्रदेशले स्थानीय तहलाई प्रचलित कानून बमोजिम उपलब्ध गाराउने वित्तीय समानीकरण अनुदानका सम्बन्धमा प्रदेशलाई सिफारिस गर्दा आयोगले लिनुपर्ने देहायबमोजिमका आधार तोकिएका छन्।

- प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी जस्ता मानव विकास सूचकाङ्क,
- अन्य प्रदेश वा स्थानीय तहको सन्तुलित विकासको अवस्था,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक सामाजिक वा अन्य कुनै प्रकारको विभेदको अवस्था,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहको पूर्वाधार विकासको अवस्था र आवश्यकता,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहले जनतालाई पुऱ्याउनु पर्ने सेवा,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहको राजस्वको अवस्था र उठाउन सक्ने क्षमता,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता।

त्यस्तै, यस ऐनको दफा १६ को उपदफा (३) मा आयोगले प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान र माथि उल्लिखित आधारहरू बमोजिम प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ। अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ८ को उपदफा (२) मा नेपाल सरकारबाट प्राप्त अनुदान र आफ्नो स्रोतबाट उठेको राजस्वलाई प्रदेशले प्रदेशभित्रका स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्वको क्षमताको आधारमा प्रदेश कानून बमोजिम आयोगको सिफारिसमा वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्नुपर्ने व्यवस्था छ।

(ख) आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को राजस्व बाँडफाँट र वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका लागि आयोगले अवलम्बन गरेको विधि

सरकारहरू बीच हुने स्रोतको बाँडफाँट एवम् वित्तीय हस्तान्तरणलाई बढि पारदर्शी, न्यायसम्मत र सन्तुलित तुल्याउनका लागि नै एक स्वतन्त्र संवैधानिक निकायको व्यवस्था गरिएको हो। संविधानको यसै मर्मलाई आत्मसात् गर्दै राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले राजस्व बाँडफाँट र वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका लागि देहाय बमोजिमको विधि अवलम्बन गरेको छ।

- राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ र अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ मा उल्लिखित आधारहरू सम्बोधन गरिएको,
- खण्डीकृत तथ्याङ्क (Disaggregated Data) प्राप्त हुन नसकेको अवस्थामा नजिकको तथ्याङ्क प्रयोग गरी सूचकाङ्क निक्क्याँल गरिएको,
- स्थानीय तहबाट प्राप्त तथ्याङ्कको बिस्तृत अध्ययन गरिएको,

- तथ्याङ्कको वैधता (Validity) परीक्षण गर्न भौगोलिक क्षेत्र, प्रदेश एवम् स्थानीय तहका प्रकार र बसोबासको सघनता जस्ता पक्ष समेत समेट्ने गरी नमूना तथ्याङ्क सङ्कलन गरिएको,
- सेवा प्रवाहको लागत अनुमान, आर्थिक-सामाजिक विभेदको अवस्था र स्थानीय तहको क्षमता आँकलन सम्बन्धमा विस्तृत अध्ययन गरिएको,
- प्रदेश मन्त्रीमण्डल, प्रमुख सचिव र प्रदेश मन्त्रालयका सचिवहरूसँग अन्तरक्रिया गरिएको,
- विभिन्न तहका सरकारहरूको न्यूनतम खर्च एवम् पूर्वाधार विकासको आवश्यकता समेतका आधारमा खर्चको आवश्यकता आँकलन गरिएको,
- राजस्वको अधिकार, स्थानीय तहबाट प्राप्त विवरण र स्थानीय निकाय वित्तीय आयोगको सचिवालयबाट प्राप्त विवरण समेतको आधारमा राजस्व प्रक्षेपण गरिएको,
- देहायका सूचकाङ्क तयार गरिएको:-
 - **मानव गरिबी सूचकाङ्क** : राष्ट्रिय जनगणना, २०६८ र नेपाल मानव विकास प्रतिवेदन, २०१४ मा जिल्लास्तरसम्म मात्र मानव गरिबी सूचकाङ्क उपलब्ध भएको हुँदा भौगोलिक क्षेत्र, ग्रामीण तथा शहरी क्षेत्र एवम् जिल्लास्तरको तथ्याङ्कका आधारमा प्रदेश तथा स्थानीय तहसम्मको मानव गरिबी सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।
 - **पूर्वाधार सूचकाङ्क** : पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गर्दा कनेक्टिभिटीसँग सम्बन्धित सडक, विद्युत र सूचना प्रविधिको पहुँचलाई आधार मानिएको छ। यस अनुसार प्रदेश र स्थानीय तहको सडक घनत्व (क्षेत्रफलमा सडकको लम्बाइ), विद्युत सेवाबाट लाभान्वित जनसङ्ख्या र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा भएको पहुँचलाई आधारको रूपमा लिइएको छ। प्रदेश र स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गर्दा यी तीन क्षेत्रलाई फरक फरक भार दिइएको छ। स्थानीय तहको भूगोल सानो हुने भएकाले तीनवटै क्षेत्रले स्थानीय तहको विकास निर्माण र सेवा प्रवाहको लागतमा ठूलो प्रभाव पार्ने हुँदा सडक घनत्वलाई ५० प्रतिशत, विद्युतको उपलब्धतालाई ३० प्रतिशत र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा पहुँचको अवस्थालाई २० प्रतिशत भार दिई प्रत्येक स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।
 - **सामाजिक-आर्थिक विभेद सूचकाङ्क** : प्रदेश र स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य विभेद मापन गर्ने सम्पूर्ण तथ्याङ्क उपलब्ध नभएकाले यो पटकका लागि प्रदेश र स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक विभेदको अवस्थालाई ५० प्रतिशत, सामाजिक विभेदको अवस्थालाई ४५ प्रतिशत र जलवायु परिवर्तन जोखिमको अवस्थालाई ५ प्रतिशत भार दिइएको छ। आर्थिक विभेदको प्रतिनिधि सूचकाङ्कका रूपमा प्रदेश र स्थानीय तहको गरिबी, आश्रित जनसङ्ख्या र पूर्वाधार विकासको अवस्थालाई लिइएको छ। प्रदेश र स्थानीय तहको जातिगत विवरण, अपाङ्गता भएको जनसङ्ख्याको अनुपात, प्रौढ तथा महिला साक्षरता, सुरक्षित खानेपानीमा भएको पहुँचलाई सामाजिक विभेदको प्रतिनिधि सूचकाङ्कका रूपमा रूपमा लिइएको छ। यसका लागि केन्द्रीय तथ्याङ्क विभाग लगायत नेपाल सरकारका विभिन्न निकायहरूबाट प्राप्त तथ्याङ्क र यस आयोगबाट गराइएको अध्ययनलाई प्रमुख आधारको रूपमा लिइएको छ।
- सूचकाङ्कहरू तयार गर्दा अङ्कगणितीय मध्यक (Arithmetic Mean) को प्रयोग गरिएको,
- आयोगबाट तयार पारिएका सूचकाङ्कहरूबाट आवश्यकता अनुसार एकीकृत सूचकाङ्क (Composite Index) तयार गरिएको।

(ग) आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा लिइएका आधारहरू

संवैधानिक एवम् कानूनी व्यवस्था अनुसार हुने गरी प्रदेश सरकारबाट स्थानीय सरकारलाई उपलब्ध गराउनुपर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गरिएको छ। राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा ३ अनुसार हुने गरी प्रत्येक स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने न्यूनतम अनुदान र तोकिएका आधारहरू बमोजिम प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गरिएको छ।

संविधान र कानूनमा भएका यी व्यवस्था अनुरूप आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्न आयोगबाट देहाय बमोजिमका आधारहरूको प्रयोग गरिएको छ।

(अ) स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताबीचको अन्तर (७० प्रतिशत)

स्थानीय तहले नेपालको संविधानको अनुसूची ८ र ९ मा तोकिएका जिम्मेवारी पूरा गर्न लाग्ने लागत अनुमान गरी स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता आँकलन गरिएको छ। नेपालको संविधानको अनुसूची ८, अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ र स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ अनुसार स्थानीय तहले उठाउन सक्ने राजस्व र आर्थिक वर्ष २०७३/७४ को स्थानीय तहको आन्तरिक राजस्व समेतका आधारमा स्थानीय तहको राजस्व क्षमता आँकलन गरिएको छ। यस अनुसार स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमता बीचको अन्तरलाई ७० प्रतिशत भार दिइएको छ।

(आ) स्थानीय तहको मानव गरिबी सूचकाङ्क (१० प्रतिशत)

स्थानीय तहको शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी लगायतको आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्नका लागि मानव गरिबी सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

(इ) सामाजिक तथा आर्थिक विभेद सूचकाङ्क (५ प्रतिशत)

स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य विभेदलाई सम्बोधन गर्नका लागि यस सूचकाङ्कलाई ५ प्रतिशत भार दिइएको छ। स्थानीय तहको भूगोल सानो भएको र खर्चको अन्य सूचकाङ्कले पनि यो विषयलाई समेट्ने भएकाले यो विभेदलाई कम भार दिइएको छ।

(ई) पूर्वाधार सूचकाङ्क (१५ प्रतिशत)

विकासको पूर्वशर्तका रूपमा रहने सडक, विद्युत तथा सूचना प्रविधिमा पहुँचको अवस्थालाई दृष्टिगत गरी स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्कलाई १५ प्रतिशत भार दिइएको छ।

(उ) न्यूनतम अनुदान

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा ३ बमोजिम प्रत्येक स्थानीय तहका लागि न्यूनतम अङ्क सिफारिस गरिएको छ। नेपाल सरकारबाट प्रदेश सरकारलाई हस्तान्तरण गर्नका लागि सिफारिस गरिएको न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदानको शून्य दशमलव एक प्रतिशत रकम (दश लाख रूपैयाँ) लाई प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदानको न्यूनतम सीमा निर्धारण गरिएको छ। नेपाल सरकारले २५ हजार जनसङ्ख्या भएका स्थानीय तहहरूको सङ्गठन संरचना एकरूप हुने निर्णय गरेको हुदाँ २५ हजारसम्म जनसङ्ख्या भएका स्थानीय तहलाई प्रदेश सरकारले न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान रु.१० लाख हस्तान्तरण गर्नुपर्ने र प्रत्येक स्थानीय तहमा १० हजार (४०%) जनसङ्ख्या थप हुँदा

न्यूनतम अनुदान २०% (रु.२ लाख) थप हुने गरी न्यूनतम अनुदान सिफारिस गरिएको छ। त्यस्तै, काठमाडौं महानगरपालिकाको आन्तरिक राजस्व स्रोतलाई समेत मध्यनजर गरी रु.१ करोड ५० लाख न्यूनतम अनुदान सिफारिस गरिएको छ।

(घ) वित्तीय समानीकरण अनुदानबाट प्राप्त रकम विनियोजनका लागि स्थानीय सरकारका प्राथमिकताका क्षेत्रहरू:

प्रदेश तथा स्थानीय तहले नेपालको संविधानमा उल्लेख भएको अधिकारको सूची बमोजिमका कार्यहरू गर्नका लागि वित्तीय समानीकरण अनुदानको उपयोग गर्नुपर्नेछ। यसरी अनुदानको उपयोग गर्दा कुनै एक क्षेत्रमा मात्र बढी खर्च गर्ने र अन्य क्षेत्रमा स्रोत अपुग हुने गर्नुहुँदैन। अतः यसका लागि देहायबमोजिम गर्नुपर्ने सिफारिस गरिएको छ:-

- नेपालको संविधानको अनुसूचीहरूमा उल्लेखित आधारभूत जिम्मेवारीमा रहने कार्य एवम् विभिन्न तहका सरकारबाट सम्पादन हुनुपर्ने कार्य जिम्मेवारी सम्बन्धमा नेपाल सरकारबाट स्वीकृत कार्य विस्तृतीकरणमा उल्लेखित कार्यहरूमध्ये स्थानीय तहबाट सम्पादन गर्नुपर्ने देहाय बमोजिमका कार्यका लागि यथेष्ट रकम विनियोजन गरेपछि मात्र अन्य कार्यक्रम तथा आयोजनामा रकम विनियोजन गर्नुपर्ने:
 - आधारभूत तथा माध्यमिक शिक्षासम्बन्धी कार्य,
 - आधारभूत स्वस्थ्य र सरसफाइसम्बन्धी कार्य,
 - कृषि तथा पशुपालन, कृषि उत्पादन व्यवस्थापन, पशु स्वास्थ्य र सहकारीसम्बन्धी कार्य,
 - कृषि प्रसारको व्यवस्थापन, सञ्चालन र नियमनसम्बन्धी कार्य,
 - स्थानीय खानेपानी सम्बन्धि नीति, योजना, कार्यान्वयन र नियमन एवम् खानेपानी सेवा व्यवस्थापनसम्बन्धी कार्य,
 - स्थानीय साना सतह तथा भूमिगत सिंचाइ प्रणालीको सञ्चालन र मर्मत-संभारसम्बन्धी कार्य,
 - स्थानीय तटबन्ध, नदी नियन्त्रण तथा नदी व्यवस्थापनसम्बन्धी कार्य,
 - सामुदायिक भू-संरक्षण, स्थानीय पहिरो नियन्त्रण र व्यवस्थापनसम्बन्धी कार्य,
 - खेलकुद विकास र प्रवर्द्धनसम्बन्धी कार्य,
 - स्थानीय यातायात व्यवस्थापनसम्बन्धी कार्य,
- स्थानीय तहले बहन गर्नुपर्ने अनिवार्य दायित्वका विषयहरू,
- सम्बन्धित स्थानीय तहको सन्तुलित विकासमा टेवा पुऱ्याउने पूर्वाधार विकासका कार्यक्रम तथा आयोजनाहरू,
- सामाजिक एवम् आर्थिक दृष्टिले कमजोर तथा तुलनात्मक रूपमा विकासको मूलप्रवाहमा पछि परेका वर्ग वा समूहको उत्थान एवम् मूलप्रवाहीकरणमा योगदान पुऱ्याउने कार्यक्रम तथा योजनाहरू।

साथै समानीकरण अनुदान बापत स्थानीय तहलाई प्राप्त भएको रकम अध्ययन भ्रमण, वैदेशिक भ्रमण र अन्य प्रशासनिक एवम् सञ्चालन खर्चका लागि विनियोजन नगरी विकास निर्माणमा खर्च गर्न प्राथमिकता निर्धारण गर्नुपर्नेछ।

(ड) वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका क्रममा देखिएका केही सीमाहरू

- आयोगका पदाधिकारीहरूको नियुक्ति भइनसकेको अवस्थामा कर्मचारीकै तहबाट समानीकरण अनुदानको आधार एवम् ढाँचा तयार गरिएको,
- कानूनी व्यवस्था अनुरूप सबै विषयवस्तुलाई समेटिएको तर कतिपय आधारभूत तथ्याङ्क उपलब्ध हुन नसकेकाले स्रोतको अनुमानको आधार तयार गर्दा निकटतम अनुमान (Proxy) प्रयोग गर्नुपरेको (जस्तै: खर्चको आवश्यकता आँकलनका लागि न्यून विकास सूचकाङ्क समेत प्रयोग गरिएको),
- आयोगको कार्यालय स्थापनाको छोटो समयमै वित्तीय समानीकरण अनुदानको आधार एवम् ढाँचा तयार गर्नुपरेको।

३. सशर्त अनुदानसम्बन्धी सिफारिस

(क) संवैधानिक तथा कानूनी व्यवस्था

नेपालको संविधानको धारा ६० को उपधारा ३ मा प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाण राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम हुने व्यवस्था रहेको छ। त्यस्तै, संविधानको धारा २५१ को उपधारा (१) को खण्ड (ग) मा राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम, मानक, पूर्वाधारको अवस्था अनुसार प्रदेश र स्थानीय सरकारलाई प्रदान गरिने सशर्त अनुदानको सम्बन्धमा अध्ययन अनुसन्धान गरी आधार तयार गर्ने काम, कर्तव्य र अधिकार राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने व्यवस्था रहेको छ। राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा (३), उपदफा (१) को खण्ड (ख) मा प्रदेश कानून बमोजिम प्रदेशले स्थानीय तहलाई प्रदान गर्ने सशर्त अनुदानको आधार तयार गरी प्रदेशलाई सिफारिस गर्ने जिम्मेवारी पनि आयोगकै हुने व्यवस्था गरिएको छ। सोही ऐनको दफा १६ को उपदफा (२) मा नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहलाई र प्रदेशले स्थानीय तहलाई प्रचलित कानूनबमोजिम उपलब्ध गराउने सशर्त अनुदानका सम्बन्धमा नेपाल सरकार तथा प्रदेशलाई सिफारिस गर्दा आयोगले देहायबमोजिमका आधारहरू लिनुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ।

- राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम, मानक, पूर्वाधारको अवस्था,
- प्रदेश र स्थानीय तहको शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी जस्ता मानव विकास सूचकाङ्क,
- सन्तुलित विकासको अवस्था,
- आर्थिक, सामाजिक वा अन्य कुनै प्रकारको विभेदको अवस्था,
- जनतालाई पुन्याउनुपर्ने सेवा,
- राजस्वको अवस्था र उठाउन सक्ने क्षमता,
- खर्चको आवश्यकता।

त्यस्तै अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ९ को उपदफा (३) मा प्रदेशले स्थानीय तहलाई प्रदेश कानून बमोजिम आयोगले तोकेको आधार बमोजिम सशर्त अनुदान प्रदान गर्नुपर्ने व्यवस्था छ। प्रदेश सरकारले आ-आफ्ना प्रदेश अन्तर्गतका स्थानीय सरकारबाट प्रदेशस्तरका नीति तथा कार्यक्रम सञ्चालन गर्न र प्रदेशस्तरका पूर्वाधार विकास तथा मानक स्थापित गर्नका लागि स्थानीय सरकारलाई सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्न सक्ने देखिन्छ।

(ख) सशर्त अनुदानका आधार सिफारिसका लागि अवलम्बन गरिएको विधि

आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराउने र प्रदेश सरकारले स्थानीय सरकारलाई उपलब्ध गराउने सशर्त अनुदानका आधारहरू सिफारिस गर्नका लागि आयोगबाट विभिन्न चरणमा छलफल तथा अन्तरक्रिया गर्नुका साथै यस सम्बन्धमा रहेका नीतिगत तथा कानूनी व्यवस्थाको पुनरावलोकन गरिएको छ। खासगरी नेपालको संविधानका विविध व्यवस्थाहरू, राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४, अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४, स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४, नेपाल सरकार मन्त्रिपरिषद्बाट स्वीकृत कार्य विस्तृतीकरण प्रतिवेदन लगायतका दस्तावेजमा भएका प्रावधानहरूको अध्ययन गरिएको छ। नेपाल सरकारबाट साविकमा सञ्चालनमा रहेका कार्यक्रम तथा आयोजनाहरूको समेत पुनरावलोकन गरिएको छ।

आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को बजेट तयारीको चरणमा, संघबाट प्रदेश र स्थानीय सरकारलाई प्रदान गरिने सशर्त अनुदानको हस्तान्तरणको अनुमानित खाका निर्धारण गर्न सकिनेमा आगामी आर्थिक वर्षको बजेट तयारी यथार्थपरक र कार्यान्वयनयोग्य हुन सक्ने भएकोले सबै केन्द्रीयस्तरका मन्त्रालयहरूसँग आगामी आर्थिक वर्षका लागि प्रस्तावित कार्यक्रमका सम्बन्धमा छलफल गरिएको थियो। वित्तीय हस्तान्तरणसम्बन्धी नेपाल सरकारका सचिवहरूसँग गरिएको अन्तरक्रिया तथा सातवटै प्रदेश सरकारहरूसँग गरिएको अन्तरक्रिया कार्यक्रममा अपेक्षा तथा आवश्यकताहरूको पहिचान गरिएको थियो।

(ग) सशर्त अनुदानका आधारहरू

प्रदेश सरकारबाट स्थानीय सरकारलाई उपलब्ध गराउने वित्तीय हस्तान्तरणसम्बन्धी कानून बमोजिम आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा प्रदेश सरकारले स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराउने वित्तीय हस्तान्तरणका लागि देहायका आधारहरू सिफारिस गरिएको छ। प्रदेश सरकारहरूले स्थानीय तहलाई देहायका आधार बमोजिम सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्नका लागि आवश्यक पर्ने वित्तीय हस्तान्तरणसम्बन्धी कानून प्राथमिकताका साथ निर्माण गर्नुपर्ने देखिन्छ। प्रदेश वित्तीय हस्तान्तरण सम्बन्धी कानूनको अभावमा संविधानको भावना र राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को व्यवस्था बमोजिम हुने सशर्त अनुदान हस्तान्तरणका लागि देहायका आधारहरू सिफारिस गरिएको हो:

- (१) प्रदेश सरकारले आफ्ना प्रदेशस्तरीय नीति, कार्यक्रम, मानक तथा पूर्वाधार कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहलाई सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्न सक्नेछ।
- (२) प्रदेश सरकारले स्थानीय तहलाई सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्दा केन्द्र सरकारबाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण गरिएका कार्यक्रममा दोहोरो नपर्ने गरी गर्नुपर्नेछ। यस आधार बमोजिम सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्दा सम्पूरक अनुदान अन्तर्गतका कार्यक्रम कार्यान्वयनका लागि बाधा पर्ने छैन।
- (३) सशर्त अनुदान अन्तर्गत हस्तान्तरण हुने कार्यक्रम कार्यान्वयनका शर्तहरू स्पष्ट, मापनयोग्य, पूर्व-निर्धारित र कार्यान्वयनयोग्य हुनुपर्नेछ।
- (४) सशर्त अनुदानबाट सञ्चालन हुने कार्यक्रमहरू तर्जुमा गर्दा स्थानीय सरकारले प्रदेशका विषयगत मन्त्रालयसँग समन्वय गर्नुपर्नेछ।
- (५) सशर्त अनुदानबाट सञ्चालन हुने कार्यक्रमहरू स्थानीय सरकारहरूले आ-आफ्नो बजेटमा स्वीकृत गरी सञ्चालन गर्नुपर्नेछ।
- (६) प्रदेश सरकारबाट प्रदेशस्तरीय नीति तथा कार्यक्रम बमोजिम बहुबर्षीय ठेक्का स्वीकृत गरी कार्यान्वयन गर्नुपर्ने किसिमका कार्यक्रम/आयोजना सशर्त अनुदान अन्तर्गत स्थानीय तहबाट सञ्चालन गर्नुपर्ने भएमा

त्यस्ता कार्यक्रम/आयोजना सम्पन्न गर्नका लागि आवश्यक पर्ने वित्तीय स्रोतको सुनिश्चितता प्रदेश सरकारले गर्नुपर्नेछ।

(७) हस्तान्तरण भएका कार्यक्रम/आयोजनाको वित्तीय र भौतिक प्रगतिको अनुगमन प्रदेशका विषयगत मन्त्रालयबाट गरिनुपर्नेछ।

(८) कार्यक्रम/आयोजनाको भौतिक र वित्तीय प्रगतिका आधारमा प्रदेश सरकारले चौमासिक रूपमा अनुदान रकम भुक्तानी निकास गार्ने जाने व्यवस्था मिलाउनु पर्नेछ।

(दृष्टव्य: आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धी सिफारिस परिशिष्ट १.३ मा समावेश गरिएको छ।)

अनुसूची-१.६ आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा हुने सवारी साधन कर बाँडफाँट सम्बन्धी सिफारिस

सिफारिस मिति: २०७५/०३/०४

१. पृष्ठभूमि

नेपालमा संघीयताको कार्यान्वयनसँगै प्रदेश र स्थानीय सरकारले विभिन्न प्रकारका करहरू परिचालन गर्ने अधिकार प्राप्त गरेका छन्। केही करहरू प्रदेश र स्थानीय तहको एकल अधिकारको सूचीमा रहेका छन् भने केही करहरू प्रदेश र स्थानीय तहको साझा अधिकारको सूचीमा रहेका छन्। संविधानको अनुसूचीमा प्रदेश र स्थानीय तह दुवैको अधिकार क्षेत्रमा सवारी साधन कर लगायतका करहरूको व्यवस्था रहेको छ। प्रदेश र स्थानीय तहको साझा अधिकार अन्तर्गत रहेका करमध्ये सवारी साधन कर प्रदेश र स्थानीय तहको आन्तरिक राजस्वको महत्त्वपूर्ण स्रोत हो।

प्रदेश र स्थानीय तह दुवैको साझा अधिकार क्षेत्रभित्र रहेका सवारी साधन कर लगायतका करहरू सम्बन्धित प्रदेश तथा स्थानीय तहका जनताहरूलाई लगाईने भएकाले कर लगाउने, उठाउने तथा अन्य व्यवस्थापन लगायतका विषयमा दोहोरो प्रशासनिक व्यवस्था भएमा कर संकलन लागत बढ्नुका साथै आम जनतालाई बढि बोझिलो तथा झन्झटिलो हुने देखिन्छ। यसर्थ, नेपालको प्रचलित संघीय कानूनमा प्रदेश र स्थानीय तहको दोहोरो क्षेत्राधिकारमा रहेका करहरूको एकल प्रशासन कायम गरी त्यस्ता करबाट उठ्ने राजस्व प्रदेश र स्थानीय तहबीच बाँडफाँट गर्ने व्यवस्था गरिएको छ।

२. आर्थिक विधेयक, २०७५ मा भएको व्यवस्था:

- आर्थिक विधेयक, २०७५ मा स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ र अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ लाई संशोधन गरी प्रदेश र स्थानीय तह दुवैको साझा अधिकार क्षेत्रभित्र रहेका करहरू एकै तहबाट संकलन गर्ने र उक्त संकलित कर बाँडफाँट गर्ने व्यवस्था गरिएको,
- सवारी साधन करको दर निर्धारण र संकलन प्रदेशले गर्ने र यसबाट संकलन भएको राजस्व प्रदेश र स्थानीय तहबीच बाँडफाँट गर्ने व्यवस्था गरिएको,
- प्रदेश सरकारले सवारी साधन कर संकलन गरी त्यस्तो रकम प्रदेश विभाज्य कोषमा दाखिला गरी प्रदेश र सम्बन्धित प्रदेश भित्र रहेका स्थानीय तहहरूबीच बाँडफाँट गर्नुपर्ने,
- सवारी साधन कर मध्ये ६०% रकम प्रदेश सरकारले र ४०% रकम सम्बन्धित प्रदेश भित्रका स्थानीय तहका सञ्चित कोषमा दाखिला हुने गरी बाँडफाँट गर्नुपर्ने,
- प्रदेश विभाज्य कोषबाट स्थानीय तहहरू बीच हुने सवारी साधन करको बाँडफाँट राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम हुने।

३. प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा सवारी साधन कर बाँडफाँटका आधारहरू:

प्रदेश विभाज्य कोषबाट स्थानीय तहमा हुने सवारी साधन कर बाँडफाँटका आधारहरू चयन गर्दा कर उठ्ने स्रोत, कर आधार, व्यवस्थापन, पुनःवितरण तथा त्यस्तो सवारी साधनको प्रयोगबाट हुने वातावरणीय असर जस्ता महत्त्वपूर्ण आयामहरूलाई दृष्टिगत गरिएको छ। आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा सवारी साधन करबाट उठेको राजस्व बाँडफाँटका लागि देहायका आधारहरू लिइएका छन्।

(क) जनसङ्ख्या (४५ प्रतिशत)

सवारी साधन स्थानीय जनताले प्रयोग गर्छन् भने उक्त सवारी साधन प्रयोगबाट सिर्जना हुने असरका भागिदार पनि तहाँ रहेका जनता नै हुन्छन्। उक्त क्षेत्रमा सञ्चालनमा रहेका सवारी साधनहरूबाट संकलन हुने सवारी साधन करमा सोही क्षेत्रका प्रभावित जनताको अधिकार रहने हुँदा सवारी साधन करबाट उठेको राजस्व बाँडफाँटको प्रमुख आधार स्थानीय तहको कुल जनसङ्ख्या अनुपातलाई ४५% भार दिइएको छ।

(ख) सडक लम्बाई (५० प्रतिशत)

सडक सञ्जाल अधिक भएको क्षेत्रमा सवारी साधनको चाप अधिक हुने, ध्वनी तथा वातावरण प्रदुषण बढी हुने र सडक निर्माण तथा मर्मत लगायतका कार्यमा सार्वजनिक लागत बढी लाग्ने हुनाले प्रदेश भित्र भएको कुल सडक लम्बाईसँग प्रत्येक स्थानीय तहको सडक लम्बाईको अनुपातलाई ५०% भार दिइएको छ।

(ग) वन तथा हरियाली (५ प्रतिशत)

सवारी साधनबाट निसृत हुने कार्बनजन्य प्रदुषणबाट मानव स्वास्थ्य तथा वातावरणमा पर्ने असरलाई न्यून गर्न वन तथा हरियालीले महत्त्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्ने भएकाले यसको प्रवर्द्धनलाई प्रोत्साहन गर्नुपर्ने हुन्छ। यसका साथै वित्तीय समानीकरण अनुदान तथा अन्य स्रोतबाट प्राप्त रकमलाई वातावरण मैत्री तवरले खर्च गर्न समेत अप्रत्यक्ष प्रोत्साहन गर्नुपर्ने हुन्छ। प्रदुषणको तथ्याङ्क उपलब्ध नभएका कारणले सवारी साधनबाट उत्सर्जन हुने कार्बन प्रशोचन (Sequestration) गर्न सघाउ पुऱ्याउने मापकको रूपमा स्थानीय तहमा वनले ढाकेको क्षेत्रको अनुपातलाई ५ प्रतिशत भार दिइएको छ।

४. सूचकाङ्क प्रयोग गर्ने तरिका

संलग्न अनुसूचीमा उल्लेख भएको सूचकाङ्कले बाँडफाँटका लागि छुट्याईएको रकमलाई गुणन गरी प्राप्त हुने रकम सम्बन्धित स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने रकम हुनेछ।

(द्रष्टव्य: आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा हुने सवारी कर बाँडफाँट सम्बन्धी सिफारिस परिशिष्ट १.३ मा समावेश गरिएको छ।)

परिशिष्ट-१.१ आर्थिक बर्ष २०७५/७६ का लागि नेपाल सरकारबाट प्रदेश नं. २ लाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान र राजस्व बाँडफाँट सम्बन्धी सिफारिस

प्रदेश	वित्तीय समानीकरण अनुदान रकम (रु हजार)				राजस्व बाँडफाँट हिस्सा
	न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदानको हिस्सा	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा	
प्रदेश न. २	१०२००००	०.१३९८९९२२४	५९९६०८१	७०१६०८१	०.१४७५६५२५

परिशिष्ट-१.२ आर्थिक बर्ष २०७५/७६ का लागि नेपाल सरकारबाट प्रदेश नं. २ मा रहेका स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान र राजस्व बाँडफाँट सम्बन्धी सिफारिस

जिल्ला	स्थानीय तहको नाम	स्थानीय तहको कोड	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु हजार)				राजस्व बाँडफाँट हिस्सा
			न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदानको हिस्सा	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा	
सप्तरी	सप्तकोशी नगरपालिका	२०१०१	३२१७१	०.०००९३४२	४६७१०	७८८८१	०.०००९४९०७८
सप्तरी	कन्चनरूप नगरपालिका	२०१०२	६१४७४	०.००१७८५	८९२५०	१५०७२४	०.००१७७६३६८
सप्तरी	अग्मीसयर कृष्ण सवरन गाउँपालिका	२०१०३	३८७५५	०.००११२४३	५६२१५	९४९३०	०.००११७४५५५
सप्तरी	रुपनी गाउँपालिका	२०१०४	३७९४१	०.००११०१७	५५०८५	९३०२६	०.००१०९७४६१
सप्तरी	शम्भुनाथ नगरपालिका	२०१०५	४६६७१	०.००१३५५१	६७७५५	११४४२६	०.००१४१६७६३
सप्तरी	खडक नगरपालिका	२०१०६	५५३०२	०.००१६०५९	८०२९५	१३५५९७	०.००१६१४५६२
सप्तरी	सुरुङ्गा नगरपालिका	२०१०७	५४६८४	०.००१५८७९	७९३९५	१३४०७९	०.००१६०५७८१
सप्तरी	बलान बिहुल गाउँपालिका	२०१०८	३४४१९	०.०००९९९४	४९९७०	८४३८९	०.०००९३६५३
सप्तरी	बोदेबरसाईन नगरपालिका	२०१०९	५५२४२	०.००१६०४१	८०२०५	१३५४४७	०.००१४८३१४५
सप्तरी	डाकनेश्वरी नगरपालिका	२०११०	५४७३०	०.००१५८९२	७९४६०	१३४१९०	०.००१५२१३९३
सप्तरी	बेल्ही चपेना गाउँपालिका	२०१११	४१३७२	०.००१२०१३	६००६५	१०१४३७	०.००११६२१८४
सप्तरी	विष्णुपुर गाउँपालिका	२०११२	३५२४५	०.००१०२३५	५११७५	८६४२०	०.०००९५०८३
सप्तरी	राजविराज नगरपालिका	२०११३	७५२११	०.००२१८४	१०९२००	१८४४११	०.००१७७६८५१
सप्तरी	महादेवा गाउँपालिका	२०११४	४०८९६	०.००११८७६	५९३८०	१००२७६	०.००१०७७२८१
सप्तरी	तिरहुत गाउँपालिका	२०११५	३४२१५	०.०००९९३५	४९६७५	८३८९०	०.०००९२५३२८
सप्तरी	हनुमाननगर कङ्कालिनी नगरपालिका	२०११६	५६४७४	०.००१६३९९	८१९९५	१३८४६९	०.००१६८१५७७
सप्तरी	तिलाठी कोईलाडी गाउँपालिका	२०११७	४४९२५	०.००१३०४६	६५२३०	११०१५५	०.००१११९५४१
सप्तरी	छिन्नमस्ता गाउँपालिका	२०११८	४०८६४	०.००११८६६	५९३३०	१००१९४	०.००१०९४६४६
सिरहा	लहान नगरपालिका	२०२०१	८९०४१	०.००२५८५५	१२९२७५	२१८३९६	०.००२५२६३८४
सिरहा	धनगढीमाई नगरपालिका	२०२०२	५५७४१	०.००१६१८७	८०९३५	१३६६७६	०.००१७४८८८६

जिल्ला	स्थानीय तहको नाम	स्थानीय तहको कोड	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु हजार)				राजस्व बाँडफाँट हिस्सा
			न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदानको हिस्सा	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा	
सिरहा	गोलबजार नगरपालिका	२०२०३	६०१९२	०.००१७४७९	८७३९५	१४७५८७	०.००१७५९९९९
सिरहा	मिर्चैया नगरपालिका	२०२०४	५५३०६	०.००१६०५९	८०२९५	१३५६०१	०.००१६४०३९४
सिरहा	कर्जन्हा नगरपालिका	२०२०५	४०७८४	०.००११८४३	५९२१५	९९९९९	०.००१२६६४२५
सिरहा	कल्याणपुर नगरपालिका	२०२०६	५४५१७	०.००१५८३१	७९१५५	१३३६७२	०.००१६५७३३४
सिरहा	नरहा गाउँपालिका	२०२०७	२९०५५	०.०००८४३८	४२१९०	७१२४५	०.०००८४३२५८
सिरहा	विष्णुपुर गाउँपालिका	२०२०८	२८७४०	०.०००८३४५	४१७२५	७०४६५	०.०००८१३१९१
सिरहा	अर्नमा गाउँपालिका	२०२०९	३२७९९	०.०००९५०२	४७५१०	८०२२९	०.०००९८१३२६
सिरहा	सुखीपुर नगरपालिका	२०२१०	४६८९६	०.००१३६१७	६८०८५	११४९८१	०.००१३२९०४८
सिरहा	लक्ष्मीपुर पतारी गाउँपालिका	२०२११	३७९५३	०.००११०२१	५५१०५	९३०५८	०.००१०९७५४४
सिरहा	सखुवानान्कारकट्टी गाउँपालिका	२०२१२	२८८०८	०.०००८३६५	४१८२५	७०६३३	०.०००८३७४०७
सिरहा	भगवानपुर गाउँपालिका	२०२१३	३१४५६	०.०००९१३४	४५६७०	७७२२६	०.०००८९६०१
सिरहा	नवराजपुर गाउँपालिका	२०२१४	२८२३६	०.०००८२	४१०००	६९२३६	०.०००८४३५०४
सिरहा	बरियारपट्टी गाउँपालिका	२०२१५	३५२८९	०.००१०२४६	५१२३०	८६५१९	०.००१०२०७७३
सिरहा	औरही गाउँपालिका	२०२१६	३४८६७	०.००१०१२४	५०६२०	८५४८७	०.०००९८४२२१
सिरहा	सिराहा नगरपालिका	२०२१७	८०२१३	०.००२३२९१	११६४५५	१९६६६८	०.००२३०८२९
धनुषा	गणेशमान चारनाथ नगरपालिका	२०३०१	४५६११	०.००१३२४५	६६२२५	१११८३६	०.००१६१८३४५
धनुषा	धनुषाधाम नगरपालिका	२०३०२	५२६२२	०.००१५२७९	७६३९५	१२९०१७	०.००१५८२२२
धनुषा	मिथिला नगरपालिका	२०३०३	५५७४२	०.००१६१८६	८०९३०	१३६६७२	०.००१७०४२४९
धनुषा	बटेश्वर गाउँपालिका	२०३०४	३२६७३	०.०००९४८८	४७४४०	८०११३	०.०००८६९७४४
धनुषा	क्षिरेश्वरनाथ नगरपालिका	२०३०५	५०१६२	०.००१४५६६	७२८३०	१२२९९२	०.००१३४६२७५
धनुषा	लक्ष्मीनिया गाउँपालिका	२०३०६	३८३०१	०.००१११२२	५५६१०	९३९११	०.००१००४११३
धनुषा	मिथिला बिहारी नगरपालिका	२०३०७	४२६०६	०.००१२३७२	६१८६०	१०४४६६	०.००११६७२८५
धनुषा	हंसपुर नगरपालिका	२०३०८	४७०८५	०.००१३६७३	६८३६५	११५४५०	०.००१३२००९८
धनुषा	सबैला नगरपालिका	२०३०९	५८६०४	०.००१७०१८	८५०९०	१४३६९४	०.००१६५९७५६
धनुषा	शहीदनगर नगरपालिका	२०३१०	५४२०८	०.००१५७४१	७८७०५	१३२९१३	०.००१५२५६९
धनुषा	कमला नगरपालिका	२०३११	४७६३२	०.००१३६३२	६९१६०	११६७९२	०.००१४२६२१६
धनुषा	जनक नन्दिनी गाउँपालिका	२०३१२	३५७१७	०.००१०३७१	५१८५५	८७५७२	०.०००९७२७४१
धनुषा	बिदेह नगरपालिका	२०३१३	४२७७६	०.००१२४२१	६२१०५	१०४८८१	०.००११८२१२८
धनुषा	औरही गाउँपालिका	२०३१४	३३२६१	०.०००९६५७	४८२८५	८१५४६	०.०००८८७०८
धनुषा	जनकपुर उपमहानगरपालिका	२०३१५	१३३६५१	०.००३८८०९	१९४०४५	३२७६९६	०.००३०६५८६४

जिल्ला	स्थानीय तहको नाम	स्थानीय तहको कोड	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु हजार)				राजस्व बाँडफाँट हिस्सा
			न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदानको हिस्सा	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा	
धनुषा	धनौजी गाउँपालिका	२०३१६	३११६३	०.०००९०४	४५२४०	७६४०३	०.०००८२९६०६
धनुषा	नगराइन नगरपालिका	२०३१७	४५८२१	०.००१३३०६	६६५३०	११२३५१	०.००१२१५५०६
धनुषा	मुखियापट्टी मुसहरमिया गाउँपालिका	२०३१८	३४६९०	०.००१००७३	५०३६५	८५०५५	०.०००९५४६७७
महोत्तरी	बर्दिबास नगरपालिका	२०४०१	६९४८२	०.००२०१७५	१००८७५	१७०३५७	०.००२२९३७६४
महोत्तरी	गौशाला नगरपालिका	२०४०२	६९४१३	०.००२०१५५	१००७७५	१७०१८८	०.००२१३७५९८
महोत्तरी	सोनमा गाउँपालिका	२०४०३	४६४४३	०.००१३४८७	६७४३५	११३८७८	०.००१४११३७४
महोत्तरी	औरही नगरपालिका	२०४०४	४०१५९	०.००११६६२	५८३१०	९८४६९	०.००११७३५९१
महोत्तरी	भैगाहा नगरपालिका	२०४०५	५२४१२	०.००१५२२	७६१००	१२८५१२	०.००१६१०२७
महोत्तरी	लोहरपट्टी नगरपालिका	२०४०६	४५७४३	०.००१३२८२	६६४१०	११२१५३	०.००१३७८६६४
महोत्तरी	बलवा नगरपालिका	२०४०७	४८७५६	०.००१४१५७	७०७८५	११९५४१	०.००१४१५७५२
महोत्तरी	राम गोपालपुर नगरपालिका	२०४०८	३८४३७	०.००१११६१	५५८०५	९४२४२	०.००११८०७९२
महोत्तरी	साम्सी गाउँपालिका	२०४०९	४१५९६	०.००१२०७८	६०३९०	१०१९८६	०.००११४१७५६
महोत्तरी	मनरा शिसवा नगरपालिका	२०४१०	५७५३९	०.००१६७०९	८३५४५	१४१०८४	०.००१५४४२३४
महोत्तरी	एकडारा गाउँपालिका	२०४११	३८६४३	०.००११२२२	५६११०	९४७५३	०.००१०४३१५४
महोत्तरी	महोत्तरी गाउँपालिका	२०४१२	३७२९९	०.००१०८३१	५४१५५	९१४५४	०.००१००७४८
महोत्तरी	पिपरा गाउँपालिका	२०४१३	४५२५५	०.००१३१४२	६५७१०	११०९६५	०.००१२१६८९७
महोत्तरी	मटिहानी नगरपालिका	२०४१४	३९८४८	०.००११५७१	५७८५५	९७७०३	०.००११००९५८
महोत्तरी	जलेश्वर नगरपालिका	२०४१५	६५१४९	०.००१८९१९	९४५९५	१५९७४४	०.००१६१९९७१
सर्लाही	लालबन्दी नगरपालिका	२०५०१	६६१३४	०.००१९२०४	९६०२०	१६२१५४	०.००२०८८१७
सर्लाही	हरिवन नगरपालिका	२०५०२	५२१२३	०.००१५१३५	७५६७५	१२७७९८	०.००१५१६४०२
सर्लाही	बागमती नगरपालिका	२०५०३	५०८८५	०.००१४७७७	७३८८५	१२४७७०	०.००१५००००१
सर्लाही	बरहथवा नगरपालिका	२०५०४	७४२४२	०.००२१५५८	१०७७९०	१८२०३२	०.००२१११३८१
सर्लाही	हरिपुर नगरपालिका	२०५०५	४७०२४	०.००१३६५६	६८२८०	११५३०४	०.००१३७४२३९
सर्लाही	ईश्वरपुर नगरपालिका	२०५०६	६३८६३	०.००१८५४५	९२७२५	१५६५८८	०.००२०१७३१
सर्लाही	हरिपुरवा नगरपालिका	२०५०७	४४८९७	०.००१३०३६	६५१८०	११००७७	०.००१२१९९१
सर्लाही	पर्सा गाउँपालिका	२०५०८	३१५९९	०.०००९१७५	४५८७५	७७४७४	०.०००८८१८५९
सर्लाही	ब्रह्मपुरी गाउँपालिका	२०५०९	४०७८४	०.००११८४३	५९२१५	९९९९९	०.००११२१८३६
सर्लाही	चन्द्रनगर गाउँपालिका	२०५१०	४३२१५	०.००१२५४८	६२७४०	१०५९५५	०.००१२५०७९६
सर्लाही	कविलासी नगरपालिका	२०५११	५११६७	०.००१४८५९	७४२९५	१२५४६२	०.००१४३१२५३
सर्लाही	चक्रघट्टा गाउँपालिका	२०५१२	३८४९१	०.००१११७८	५५८९०	९४३८१	०.००१०४१५८

जिल्ला	स्थानीय तहको नाम	स्थानीय तहको कोड	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु हजार)				राजस्व बाँडफाँट हिस्सा
			न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदानको हिस्सा	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा	
सर्लाही	बसबरिया गाउँपालिका	२०५१३	३४२९८	०.०००९९५९	४९७९५	८४०९३	०.०००९७०४६२
सर्लाही	धनकौल गाउँपालिका	२०५१४	३५४२३	०.००१०२८५	५१४२५	८६८४८	०.००१०७४२०५
सर्लाही	रामनगर गाउँपालिका	२०५१५	४००६७	०.००११६३४	५८१७०	९८२३७	०.००१०६५८२८
सर्लाही	बलरा नगरपालिका	२०५१६	५६०१९	०.००१६२६७	८१३३५	१३७३५४	०.००१४८९०४९
सर्लाही	गोडैटा नगरपालिका	२०५१७	५६२७०	०.००१६३३९	८१६९५	१३७९६५	०.००१५५०१३४
सर्लाही	विष्णु गाउँपालिका	२०५१८	३६५२४	०.००१०६०६	५३०३०	८९५५४	०.०००९९१३२३
सर्लाही	कौडेना गाउँपालिका	२०५१९	३६३२८	०.००१०५४९	५२७४५	८९०७३	०.०००९९४९३
सर्लाही	मलंगवा नगरपालिका	२०५२०	५५६६२	०.००१६१६३	८०८१५	१३६४७७	०.००१३५२५६३
रौतहट	चन्द्रपुर नगरपालिका	२०६०१	७४०८७	०.००२१५१४	१०७५७०	१८१६५७	०.००२२९७९४३
रौतहट	गुजरा नगरपालिका	२०६०२	५५३३०	०.००१६०६६	८०३३०	१३५६६०	०.००१७७२७५७
रौतहट	फतुवा बिजयपुर नगरपालिका	२०६०३	४६५००	०.००१३५०२	६७५१०	११४०१०	०.००१३७७७९९
रौतहट	कटहरिया नगरपालिका	२०६०४	४७२०७	०.००१३७०७	६८५३५	११५७४२	०.००१३४२८७५
रौतहट	बृन्दावन नगरपालिका	२०६०५	४९०२२	०.००१४२३४	७११७०	१२०१९२	०.००१५९४५२९
रौतहट	गढीमाई नगरपालिका	२०६०६	४७७७९	०.००१३८७५	६९३७५	११७५४४	०.००१३९९१३५
रौतहट	माधव नारायण नगरपालिका	२०६०७	४४७७०	०.००१२९९९	६४९९५	१०९७६५	०.००१३००६८५
रौतहट	गरुडा नगरपालिका	२०६०८	५७०३६	०.००१६५६१	८२८०५	१३९८४१	०.००१५५९६३३
रौतहट	देवाही गोनाही नगरपालिका	२०६०९	४१०१६	०.००११९०९	५९५४५	१००५६१	०.००११८४४०१
रौतहट	मौलापुर नगरपालिका	२०६१०	३६०२९	०.००१०४६३	५२३१५	८८३४४	०.००१०६६६५८
रौतहट	बौधीमाई नगरपालिका	२०६११	४२७०७	०.००१२४०२	६२०१०	१०४७५७	०.००१२१६२९९
रौतहट	परोहा नगरपालिका	२०६१२	४६१७४	०.००१३४०७	६७०३५	११३२०९	०.००१३०६९५६
रौतहट	राजपुर नगरपालिका	२०६१३	४७८१२	०.००१३८८४	६९४२०	११७२३२	०.००१३७३८६९
रौतहट	यमुनामाई गाउँपालिका	२०६१४	३२९३२	०.०००९५६२	४७८१०	८०७४२	०.०००८८८७७
रौतहट	दुर्गा भगवती गाउँपालिका	२०६१५	३४६०३	०.००१००४७	५०२३५	८४८३८	०.०००८७०१११
रौतहट	राजदेवी नगरपालिका	२०६१६	४२४००	०.००१२३१३	६१५६५	१०३९६५	०.००१०९३८८३
रौतहट	गौर नगरपालिका	२०६१७	४५९९७	०.००१३३४१	६६७०५	११२७०२	०.००१०७८४९८
रौतहट	ईशनाथ नगरपालिका	२०६१८	५०४४९	०.००१४६४९	७३२४५	१२३६९४	०.००१३६३१५५
बारा	निजगढ नगरपालिका	२०७०१	४७४४३	०.००१३७७६	६८८८०	११६३२३	०.००१५८९५७३
बारा	कोल्हवी नगरपालिका	२०७०२	५५१०८	०.००१६००२	८००१०	१३५११८	०.००१६४४०८२
बारा	जीतपुर सिमरा उपमहानगरपालिका	२०७०३	११०१४६	०.००३१९८४	१५९९२०	२७००६६	०.००३१४३९५६
बारा	परवानीपुर गाउँपालिका	२०७०४	३४५२३	०.००१००२५	५०१२५	८४६४८	०.०००८१३३८२

जिल्ला	स्थानीय तहको नाम	स्थानीय तहको कोड	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु हजार)				राजस्व बाँडफाँट हिस्सा
			न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदानको हिस्सा	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा	
बारा	प्रसौनी गाउँपालिका	२०७०५	३७६४४	०.००१०९३	५४६५०	९२२९४	०.०००९००२२२
बारा	विश्रामपुर गाउँपालिका	२०७०६	३५९२२	०.००१०४३	५२१५०	८८०७२	०.०००८९३८५१
बारा	फेटा गाउँपालिका	२०७०७	३७९२२	०.००११०११	५५०५५	९२९७७	०.०००९५३६९६
बारा	कलैया उपमहानगरपालिका	२०७०८	१११२९१	०.००३२३१७	१६१५८५	२७२८७६	०.००२८०४७७५
बारा	करैयामाई गाउँपालिका	२०७०९	३८७५४	०.००११२५४	५६२७०	९५०२४	०.००१०६४२६७
बारा	बारागढी गाउँपालिका	२०७१०	४००३१	०.००११६२३	५८११५	९८१४६	०.००१०६६७२९
बारा	आदर्श कोटवाल गाउँपालिका	२०७११	३८४९२	०.००१११७७	५५८८५	९४३७७	०.००१०८००८१
बारा	सिम्रौनगढ नगरपालिका	२०७१२	५८३६६	०.००१६९४९	८४७४५	१४३१११	०.००१५०८४१९
बारा	पचरौता नगरपालिका	२०७१३	४५११३	०.००१३१०१	६५५०५	११०६१८	०.००१२६६९५१
बारा	महागढीमाई नगरपालिका	२०७१४	६२३२८	०.००१८०९९	९०४९५	१५२८२३	०.००१६१८०१२
बारा	देवताल गाउँपालिका	२०७१५	३५०२३	०.००१०१६९	५०८४५	८५८६८	०.०००९१७०१६
बारा	सुवर्ण गाउँपालिका	२०७१६	४०४४३	०.००११७४३	५८७१५	९९१५८	०.००११३४८७
पर्सा	ठोरी (सुवर्णपुर) गाउँपालिका	२०८०१	३३४५६	०.०००९७४४	४८५७०	८२०२६	०.००१०५६९९८
पर्सा	जिराभवानी गाउँपालिका	२०८०२	३४६७७	०.००१००६९	५०३४५	८५०२२	०.००१००२०३२
पर्सा	जगरनाथपुर गाउँपालिका	२०८०३	४३६६३	०.००१२६७९	६३३९५	१०७०५८	०.००१२४३५९
पर्सा	पटेर्वा सुगौली गाउँपालिका	२०८०४	३५४७८	०.००१०३०१	५१५०५	८६९८३	०.००१०५५३७९
पर्सा	सखुवा प्रसौनी गाउँपालिका	२०८०५	४३३९२	०.००१२६०१	६३००५	१०६३९७	०.००१२८७८४६
पर्सा	पर्सागढी नगरपालिका	२०८०६	४८५१९	०.००१४०८	७०४४०	११८९५९	०.००१४५१६६९
पर्सा	विरगन्ज महानगरपालिका	२०८०७	१७६०७९	०.००५११३	२५५६५०	४३१७२९	०.००४०९९४७
पर्सा	बहुदरमाई नगरपालिका	२०८०८	४८८५६	०.००१४१८८	७०९४०	११९७९६	०.००१२५२८८६
पर्सा	पोखरिया नगरपालिका	२०८०९	४३८९९	०.००१२७४८	६३७४०	१०७६३९	०.००११५३१५४
पर्सा	कालिकासाई गाउँपालिका	२०८१०	३२६७८	०.०००९४८	४७४४५	८०१२३	०.०००८५०८६
पर्सा	धोबीनी गाउँपालिका	२०८११	३१२५५	०.०००९०७५	४५३७५	७६६३०	०.०००८३९१८६
पर्सा	छिपहरमाई गाउँपालिका	२०८१२	३९२६७	०.००११४०२	५७०१०	९६२७७	०.००१००४८९६
पर्सा	पकाहा मैनपुर गाउँपालिका	२०८१३	३२५९६	०.०००९४६४	४७३२०	७९९१६	०.०००८४५०९
पर्सा	विन्दबासिनी गाउँपालिका	२०८१४	३६४२८	०.००१०५७९	५२८९५	८९३२३	०.०००९३७२५५

परिशिष्ट-१.३ आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि प्रदेश नं. २ बाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान, राजस्व बाँडफाँटको हिस्सा र सवारी साधन कर बाँडफाँटको हिस्सा सम्बन्धी सिफारिस

स्थानीय तह कोड	स्थानीय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु.)				राजस्व बाँडफाँट हिस्सा	सवारी साधन कर बाँडफाँटको हिस्सा
		न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदानको हिस्सा	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा		
२०१०१	सप्तकोशी नगरपालिका	१००००००	०.००६९६९५५३	१४६५०००	२४६५०००	०.००७०६०४	०.००३७५७
२०१०२	कन्चनरूप नगरपालिका	१६०००००	०.००७५४५१९५	१५६६०००	३१६६०००	०.००७६२८५	०.०१३५९८
२०१०३	अग्मीसयर कृष्ण सवरन गाउँपालिका	१२०००००	०.००७१७०३१	१४९६०००	२६९६०००	०.००७२४२७	०.००५८८२
२०१०४	रुपनी गाउँपालिका	१२०००००	०.००७५९८४८	१५०५०००	२७०५०००	०.००७४४४९	०.००४४३४
२०१०५	शम्भुनाथ नगरपालिका	१४०००००	०.००७३१२०८४	१५३७०००	२९३७०००	०.००७३७०९	०.००७६६७
२०१०६	खडक नगरपालिका	१६०००००	०.००७५९६६५१	१५८००००	३१८००००	०.००७४८८८	०.००७७७५
२०१०७	सुरुङ्गा नगरपालिका	१४०००००	०.००७३७३९३	१५५००००	२९५००००	०.००७४८५२	०.००७८०७
२०१०८	बलान बिहुल गाउँपालिका	१००००००	०.००७००२८५४	१४७२०००	२४७२०००	०.००७०४०७	०.००४२६४
२०१०९	बोदेबरसाईन नगरपालिका	१४०००००	०.००७४११९८९	१५५८०००	२९५८०००	०.००७३८२	०.००८०६४
२०११०	डाकनेधरी नगरपालिका	१४०००००	०.००७४०२४७४	१५५६०००	२९५६०००	०.००७४०२३	०.००६८०७
२०१११	राजगढ गाउँपालिका	१२०००००	०.००६०५६१३७	१२७३०००	२४७३०००	०.००७५७७	०.००५३९८
२०११२	बिष्णुपुर गाउँपालिका	१००००००	०.००८१३५१०९	१७००००	२७००००	०.००७०५३२	०.००३७७९
२०११३	राजविराज नगरपालिका	२००००००	०.००७९८७६३१	१६७९०००	३६७९०००	०.००७६८१८	०.०१०२६६
२०११४	महादेवा गाउँपालिका	१२०००००	०.००७८३६३५	१५१००००	२७१००००	०.००७२८	०.००५०२५
२०११५	तिरहुत गाउँपालिका	१००००००	०.००७००२८५४	१४७२०००	२४७२०००	०.००७०३१३	०.००४३९६
२०११६	हनुमाननगर कङ्कालिनी नगरपालिका	१६०००००	०.००७५९६६५१	१५८००००	३१८००००	०.००७४४१५	०.००६०३४
२०११७	तिलाठी कोईलाडी गाउँपालिका	१२०००००	०.००७२०७४२२	१५१५०००	२७१५०००	०.००७५६	०.००४३८०
२०११८	छिन्नमस्ता गाउँपालिका	१२०००००	०.००७८३६३५	१५१००००	२७१००००	०.००७३७६	०.००४६४८
२०२०१	लहान नगरपालिका	२४०००००	०.००८२८७३४५	१७४२०००	४१४२०००	०.००८२५६५	०.०१९६६५
२०२०२	धनगढीमाई नगरपालिका	१६०००००	०.००७४५९५६२	१५६८०००	३१६८०००	०.००७६४४	०.००८४४९
२०२०३	गोलबजार नगरपालिका	१६०००००	०.००७५३५६८	१५८४०००	३१८४०००	०.००७६०७५	०.००८७४२
२०२०४	मिर्चैया नगरपालिका	१६०००००	०.००७५९६६५१	१५८००००	३१८००००	०.००७५२९८	०.०१७५०६
२०२०५	कर्जन्हा गाउँपालिका	१२०००००	०.००७५९८४८	१५०५०००	२७०५०००	०.००७२६३३	०.००५०८८
२०२०६	कल्याणपुर नगरपालिका	१६०००००	०.००७५२६१६६	१५८२०००	३१८२०००	०.००७५२३१	०.००७५४७
२०२०७	नरहा गाउँपालिका	१००००००	०.००६९६९५५३	१४६५०००	२४६५०००	०.००७००५८	०.००३५०४
२०२०८	बिष्णुपुर गाउँपालिका	१००००००	०.००६९६९५५३	१४६५०००	२४६५०००	०.००६९९२६	०.००२४००
२०२०९	अर्नमा गाउँपालिका	१००००००	०.००६९९३३४	१४७००००	२४७००००	०.००७०८५५	०.००३७९७
२०२१०	सुखीपुर नगरपालिका	१४०००००	०.०११९४१००९	२५१००००	३९१००००	०.००७२९११	०.००६१८४
२०२११	लक्ष्मीपुर पतारी गाउँपालिका	१२०००००	०.००७५९८४८	१५०५०००	२७०५०००	०.००७५५	०.००४७५०
२०२१२	सखुवानान्कारकट्टी गाउँपालिका	१००००००	०.००६९६९५५३	१४६५०००	२४६५०००	०.००६९९९५	०.००२६९३
२०२१३	भगवानपुर गाउँपालिका	१००००००	०.००६९७९०६८	१४६७०००	२४६७०००	०.००७०३३२	०.००२८५३

स्थानीय तह कोड	स्थानीय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु.)				राजस्व बाँडफाँट हिस्सा	सवारी साधन कर बाँडफाँटको हिस्सा
		न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदानको हिस्सा	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा		
२०२१४	नवराजपुर गाउँपालिका	१००००००	०.००६९६४७९५	१४६४०००	२४६४०००	०.००७००९८	०.००३२८७
२०२१५	बरियारपट्टी गाउँपालिका	१२०००००	०.००७३६०६१	१५०००००	२७०००००	०.००७१०७३	०.००४३३६
२०२१६	औरही गाउँपालिका	१००००००	०.००७००७६१२	१४७३०००	२४७३०००	०.००७०७२९	०.००३६६४
२०२१७	सिराहा नगरपालिका	२२०००००	०.००३५३९४८६	७४४०००	२९४४०००	०.००७९९७४	०.०१४९७०
२०३०१	गणेशमान चारनाथ नगरपालिका	१४०००००	०.००७८३६३५	१५१००००	२९१००००	०.००७६८८३	०.०१९८३४
२०३०२	धनुषाधाम नगरपालिका	१६०००००	०.००७४९२८६४	१५७५०००	३१७५०००	०.००७४८५६	०.०१२४८३
२०३०३	मिथिला नगरपालिका	१६०००००	०.००७४२१५०३	१५६००००	३१६००००	०.००७६६०७	०.००८३८७
२०३०४	बटेश्वर गाउँपालिका	१००००००	०.००६९९३३४	१४७००००	२४७००००	०.००७०१०८	०.००३९१७
२०३०५	क्षिरेध्वरनाथ नगरपालिका	१४०००००	०.००७३७३९३	१५५००००	२९५००००	०.००७३३२३	०.०१२७५४
२०३०६	लक्ष्मीनिया गाउँपालिका	१२०००००	०.००७५९८४८	१५०५०००	२७०५०००	०.००७१००६	०.००३५६९
२०३०७	मिथिला बिहारी गाउँपालिका	१२०००००	०.००७४४५७६	१५०२०००	२७०२०००	०.००७२०३५	०.००५१४८
२०३०८	हंसपुर गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३५०१४३	१५४५०००	२९४५०००	०.००७२९६९	०.००४८९८
२०३०९	सबैला नगरपालिका	१६०००००	०.००७५६४२२५	१५९००००	३१९००००	०.००७५२८५	०.००६७५०
२०३१०	शहीदनगर नगरपालिका	१६०००००	०.००७५२६१६६	१५८२०००	३१८२०००	०.००७४४१७	०.००६१५९
२०३११	कमला नगरपालिका	१४०००००	०.००७३५०१४३	१५४५०००	२९४५०००	०.००७३५०५	०.००५७४८
२०३१२	जनक नन्दिनी गाउँपालिका	१२०००००	०.००७५९८४८	१५०५०००	२७०५०००	०.००७०८०३	०.००३५९८
२०३१३	बिदेह नगरपालिका	१२०००००	०.००७८३६३५	१५१००००	२७१००००	०.००७९९७७	०.००४४९८
२०३१४	औरही गाउँपालिका	१००००००	०.००६९९३३४	१४७००००	२४७००००	०.००७०२७३	०.००२९२६
२०३१५	जनकपुर उपमहानगरपालिका	३८०००००	०.००९८०९७०५	२०६२०००	५८६२०००	०.००९०२६५	०.०२८००७
२०३१६	धनौजी गाउँपालिका	१००००००	०.००६९८३८२५	१४६८०००	२४६८०००	०.००७	०.००२७०२
२०३१७	नगराइन नगरपालिका	१४०००००	०.००७३४५३८५	१५४४०००	२९४४०००	०.००७२३३	०.००५०५४
२०३१८	मुखियापट्टी मुसहरमिया गाउँपालिका	१२०००००	०.००७८३६३५	१५१००००	२७१००००	०.००७०७४८	०.००३३८४
२०४०१	बर्दिबास नगरपालिका	१८०००००	०.००७५८३२५४	१५९४०००	३३९४०००	०.००८२१२६	०.०१५७३५
२०४०२	गौशाला नगरपालिका	२००००००	०.००७८७३४५४	१६५५०००	३६५५०००	०.००७८८७९	०.०१४६०१
२०४०३	सोनमा गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३४५३८५	१५४४०००	२९४४०००	०.००७३४६७	०.००५१२०
२०४०४	औरही गाउँपालिका	१२०००००	०.००७५७४१२	१५०८०००	२७०८०००	०.००७२०३९	०.००४४८९
२०४०५	भैगाहा गाउँपालिका	१६०००००	०.००७५९६६५१	१५८००००	३१८००००	०.००७४८४६	०.००८११९
२०४०६	लोहरपट्टी गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३४०६२८	१५४३०००	२९४३०००	०.००७३४४२	०.००६६८७
२०४०७	बलवा गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३६४४१५	१५४८०००	२९४८०००	०.००७३६७६	०.००६०२८
२०४०८	राम गोपालपुर गाउँपालिका	१२०००००	०.००७६४६०५	१५०६०००	२७०६०००	०.००७२११३	०.००४५७५
२०४०९	साम्सी गाउँपालिका	१२०००००	०.००७२०२६६४	१५१४०००	२७१४०००	०.००७२०९८	०.००४३९५
२०४१०	मनरा शिसवा गाउँपालिका	१६०००००	०.००७५६४२२५	१५९००००	३१९००००	०.००७४५३५	०.००६७६५
२०४११	एकडारा गाउँपालिका	१२०००००	०.००७५७४१२	१५०८०००	२७०८०००	०.००७३९८	०.००३९६४
२०४१२	महोत्तरी गाउँपालिका	१२०००००	०.००७५९८४८	१५०५०००	२७०५०००	०.००७०४६	०.००४०२४
२०४१३	पिपरा गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३४०६२८	१५४३०००	२९४३०००	०.००७२३१८	०.००५२५३

स्थानीय तह कोड	स्थानीय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु.)				राजस्व बाँडफाँट हिस्सा	सवारी साधन कर बाँडफाँटको हिस्सा
		न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदानको हिस्सा	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा		
२०४१४	मटिहानी गाउँपालिका	१२०००००	०.००७१७४१२	१५०८०००	२७०८०००	०.००७१७४३	०.००४२८२
२०४१५	जलेश्वर नगरपालिका	१८०००००	०.००७७६८७९२	१६३३०००	३४३३०००	०.००७५५२२	०.००९८१८
२०५०१	लालबन्दी नगरपालिका	१८०००००	०.००७६०२२८४	१५९८०००	३३९८०००	०.००७९७४४	०.०१९१६४
२०५०२	हरिवन नगरपालिका	१४०००००	०.००७३४५३८५	१५४४०००	२९४४०००	०.००७४५२२	०.०१५८९९
२०५०३	बागमती नगरपालिका	१४०००००	०.००७३४५३८५	१५४४०००	२९४४०००	०.००७४१९९	०.००७४७७
२०५०४	बरहथवा नगरपालिका	२००००००	०.००७९४४८१४	१६७००००	३६७००००	०.००७८४५८	०.००८९४५
२०५०५	हरिपुर नगरपालिका	१४०००००	०.००७३४०६२८	१५४३०००	२९४३०००	०.००७३२१६	०.००५४३५
२०५०६	ईश्वरपुर नगरपालिका	१८०००००	०.००७६५९३७२	१६१००००	३४१००००	०.००७८३५६	०.०२३५३५
२०५०७	हरिपुरवा नगरपालिका	१४०००००	०.००७३५०१४३	१५४५०००	२९४५०००	०.००७३३८८	०.००४०८४
२०५०८	पर्सा गाउँपालिका	१००००००	०.००६९९३३४	१४७००००	२४७००००	०.००७०३६४	०.००२७३१
२०५०९	ब्रह्मपुरी गाउँपालिका	१२०००००	०.००६०५६१३७	१२७३०००	२४७३०००	०.००७६२५	०.००३२२४
२०५१०	चन्द्रनगर गाउँपालिका	१२०००००	०.००७९९१४९	१५१२०००	२७१२०००	०.००७२३९५	०.००४४९१
२०५११	कविलासी गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३८३४४४	१५५२०००	२९५२०००	०.००७३५८७	०.००५३०७
२०५१२	चक्रघट्टा गाउँपालिका	१२०००००	०.००७१७४१२	१५०८०००	२७०८०००	०.००७२३८	०.००३३०५
२०५१३	बसबरीया गाउँपालिका	१००००००	०.००८१३५१०९	१७००००	२७१००००	०.००७०६७९	०.००२६६२
२०५१४	धनकौल गाउँपालिका	१००००००	०.००७०१२३६९	१४७४०००	२४७४०००	०.००७२५७	०.००३५२६
२०५१५	रामनगर गाउँपालिका	१२०००००	०.००७८३६३५	१५१००००	२७१००००	०.००७३२३	०.००३२८२
२०५१६	बलरा नगरपालिका	१६०००००	०.००७५५४७	१५८८०००	३१८८०००	०.००७३९२९	०.००५४६३
२०५१७	गोडैटा नगरपालिका	१६०००००	०.००७५५४७	१५८८०००	३१८८०००	०.००७४३८३	०.००६२१०
२०५१८	विष्णु गाउँपालिका	१००००००	०.००७०२१८८४	१४७६०००	२४७६०००	०.००७०७५	०.००३०३८
२०५१९	कौडेना गाउँपालिका	१२०००००	०.००७५९८४८	१५०५०००	२७०५०००	०.००७०९५२	०.००३१५५
२०५२०	मलंगवा नगरपालिका	१६०००००	०.००७५६४२२५	१५९००००	३१९००००	०.००७३६२५	०.००७६८३
२०६०१	चन्द्रपुर नगरपालिका	२००००००	०.००७७९२५७८	१६३८०००	३६३८०००	०.००८१५७२	०.०२८१९२
२०६०२	गुजरा गाउँपालिका	१६०००००	०.००६४०८१८३	१३४७०००	२९४७०००	०.००७६२८७	०.०१०८४१
२०६०३	फतुवा विजयपुर गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३४५३८५	१५४४०००	२९४४०००	०.००७३११२	०.००६३४०
२०६०४	कटहरिया गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३५९६५७	१५४७०००	२९४७०००	०.००७३०४८	०.००५६७९
२०६०५	बृन्दावन गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३३५८७	१५४२०००	२९४२०००	०.००७४७५७	०.००७३५६
२०६०६	गढीमाई गाउँपालिका	१४०००००	०.००८५१५६९९	१७९००००	३१९००००	०.००७३४	०.००५४३५
२०६०७	माधव नारायण गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३४०६२८	१५४३०००	२९४३०००	०.००७२७२६	०.००५४१६
२०६०८	गरुडा नगरपालिका	१६०००००	०.००७५०२३७९	१५७७०००	३१७७०००	०.००७४७२	०.००७८७४
२०६०९	देवाही गोनाही गाउँपालिका	१२०००००	०.००७८३६३५	१५१००००	२७१००००	०.००७२०७४	०.००४५७२
२०६१०	मौलापुर गाउँपालिका	१२०००००	०.००७५५०९	१५०४०००	२७०४०००	०.००७३३९	०.००४३४६
२०६११	बौधीमाई गाउँपालिका	१२०००००	०.००७९७९०७	१५१३०००	२७१३०००	०.००७२२९२	०.००५२२७
२०६१२	परोहा गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३५४९	१५४६०००	२९४६०००	०.००७२८६५	०.००५४१२
२०६१३	राजपुर गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३७३९३	१५५००००	२९५००००	०.००७३४४६	०.००५३८५

स्थानीय तह कोड	स्थानीय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु.)				राजस्व बाँडफाँट हिस्सा	सवारी साधन कर बाँडफाँटको हिस्सा
		न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदानको हिस्सा	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा		
२०६१४	यमुनामाई गाउँपालिका	१००००००	०.००७००७६१२	१४७३०००	२४७३०००	०.००७०५८६	०.००३७९०
२०६१५	दुर्गा भगवती गाउँपालिका	१००००००	०.००७०१२३६९	१४७४०००	२४७४०००	०.००७०२३	०.००३००२
२०६१६	राजदेवी नगरपालिका	१२०००००	०.००७१९३१४९	१५१२०००	२७१२०००	०.००७१५३१	०.००४०६०
२०६१७	गौर नगरपालिका	१४०००००	०.००७३६४४१५	१५४८०००	२९४८०००	०.००७१९९२	०.००७८९६
२०६१८	ईशनाथ गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३८८२०२	१५५३०००	२९५३०००	०.००७३२९४	०.००५६४१
२०७०१	निजगढ नगरपालिका	१४०००००	०.००७५९८४८	१५०५०००	२९०५०००	०.००७७४९४	०.०२३८४३
२०७०२	कोल्हवी नगरपालिका	१४०००००	०.००७३०७३२६	१५३६०००	२९३६०००	०.००७५८३२	०.०१२२१९
२०७०३	जीतपुर सिमरा उपमहानगरपालिका	३००००००	०.००८७६३०८३	१८४२०००	४८४२०००	०.००८९११७	०.०२५०८५
२०७०४	परवानीपुर गाउँपालिका	१००००००	०.००७०१२३६९	१४७४०००	२४७४०००	०.००७००५२	०.००३०६३
२०७०५	प्रसौनी गाउँपालिका	१२०००००	०.००७६४६०५	१५०६०००	२७०६०००	०.००७०४६६	०.००३७७१
२०७०६	विश्रामपुर गाउँपालिका	१००००००	०.००७०१७२७	१४७५०००	२४७५०००	०.००७०४८२	०.००३१२७
२०७०७	फेटा गाउँपालिका	१२०००००	०.००७६४६०५	१५०६०००	२७०६०००	०.००७०८०२	०.००३६१२
२०७०८	कलैया उपमहानगरपालिका	३००००००	०.००८९९१४३७	१८९००००	४८९००००	०.००८५६६९	०.०४०३१२
२०७०९	करैयामाई गाउँपालिका	१२०००००	०.००७५९८४८	१५०५०००	२७०५०००	०.००७२४९	०.००४५९७
२०७१०	बारागढी गाउँपालिका	१२०००००	०.००७६३६३५	१५१००००	२७१००००	०.००७२२७	०.००३९५८
२०७११	आदर्श कोटवाल गाउँपालिका	१२०००००	०.००७५९८४८	१५०५०००	२७०५०००	०.००७५०२	०.००४३९९
२०७१२	सिम्रौनगढ नगरपालिका	१६०००००	०.००७५७३७३९	१५९२०००	३१९२०००	०.००७४३३	०.००६७२०
२०७१३	पचरौता गाउँपालिका	१२०००००	०.००७२०२६६४	१५१४०००	२७१४०००	०.००७२५७९	०.००४७६९
२०७१४	महागढीमाई नगरपालिका	१६०००००	०.००७५९२७६९	१५९६०००	३१९६०००	०.००७५०७	०.००७५६३
२०७१५	देवताल गाउँपालिका	१००००००	०.००७०१२३६९	१४७४०००	२४७४०००	०.००७०५६८	०.००३९६७
२०७१६	सुवर्ण गाउँपालिका	१२०००००	०.००७६३६३५	१५१००००	२७१००००	०.००७५७३	०.००४०२२
२०८०१	ठोरी (सुवर्णपुर) गाउँपालिका	१००००००	०.००६९६००३८	१४६३०००	२४६३०००	०.००७१५१	०.००५२५९
२०८०२	जिराभवानी गाउँपालिका	१००००००	०.००६९९३३४	१४७००००	२४७००००	०.००७०८६७	०.००४७५६
२०८०३	जगरनाथपुर गाउँपालिका	१२०००००	०.००७५९३१४९	१५१२०००	२७१२०००	०.००७२२२२	०.००५४१७
२०८०४	पटेर्वा सुगौली गाउँपालिका	१००००००	०.००६९८३८२५	१४६८०००	२४६८०००	०.००७१२७५	०.००४९६१
२०८०५	सखुवा प्रसौनी गाउँपालिका	१२०००००	०.००७५९८४८	१५०५०००	२७०५०००	०.००७२७७६	०.००६५६२
२०८०६	पर्सगढी गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३१२०८४	१५३७०००	२९३७०००	०.००७३९९४	०.००७९४९
२०८०७	बिरगन्ज महानगरपालिका	५४०००००	०.०११४१२९४	२३९९०००	७७९९०००	०.०१०२१५	०.०३९२३९
२०८०८	बहुदरमाई गाउँपालिका	१४०००००	०.००७३७८६८७	१५५१०००	२९५१०००	०.००७२८१२	०.००५३०२
२०८०९	पोखरिया नगरपालिका	१२०००००	०.००७२०२६६४	१५१४०००	२७१४०००	०.००७१५	०.००५०२०
२०८१०	कालिकामाई गाउँपालिका	१००००००	०.००६९९८०९७	१४७१०००	२४७१०००	०.००७०१५९	०.००३५६३
२०८११	धोबीनी गाउँपालिका	१००००००	०.००६९८३८२५	१४६८०००	२४६८०००	०.००७०३३९	०.००३१९७
२०८१२	छिपहरमाई गाउँपालिका	१२०००००	०.००७६३६३५	१५१००००	२७१००००	०.००७०९८३	०.००३९५३
२०८१३	पकाहा मैनपुर गाउँपालिका	१००००००	०.००६९९८०९७	१४७१०००	२४७१०००	०.००७००४९	०.००३५७१
२०८१४	बिन्दबासिनी गाउँपालिका	१००००००	०.००७०१७२७	१४७५०००	२४७५०००	०.००७०६३३	०.००४०८३

अनुसूची-२

आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा गरिएका सिफारिसहरू

अनुसूची-२.१ आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि सङ्घीय विभाज्य कोषबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहमा हुने राजस्व बाँडफाँटको आधार र ढाँचा सम्बन्धी सिफारिस

सिफारिस गरिएको मिति: २०७५/११/२९

१. पृष्ठभूमि

नेपालको संविधानले राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगलाई राज्यमा उपलब्ध वित्तीय साधन स्रोतको सरकारका तीन तहबीच समतामूलक वितरणको आधार तयार गर्ने कायदेशि दिएको छ। यस आयोगले प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने राजस्व, वित्तीय समानीकरण अनुदान, सशर्त अनुदान, प्राकृतिक स्रोतबाट प्राप्त रोयल्टी जस्ता वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाण, आधार र ढाँचाको सिफारिस गर्ने कार्य जिम्मेवारी प्राप्त गरेको छ।

नेपालको संविधान, अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ र राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ का व्यवस्था अनुरूप नेपाल सरकारले प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई राजस्व बाँडफाँट गर्नु पर्ने व्यवस्था अनुरूप विभिन्न सूचकहरूको आधारमा प्रत्येक प्रदेश तथा स्थानीय तहले आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा प्राप्त गर्ने राजस्व बाँडफाँटको आधार र ढाँचा सिफारिस गरिएको छ।

२. राजस्व बाँडफाँट सम्बन्धमा संवैधानिक तथा कानुनी व्यवस्था

क. नेपालको संविधानको धारा ६० को उपधारा (२) मा नेपाल सरकारले सङ्कलन गरेको राजस्व संघ, प्रदेश र स्थानीय तहलाई न्यायोचित वितरण गर्नुपर्ने व्यवस्था रहेको छ। यसै धाराको उपधारा (७) बमोजिम संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच राजस्वको बाँडफाँट गर्दा सन्तुलित र पारदर्शी रूपमा गर्नुपर्नेछ।

ख. संविधानको धारा ६० को उपधारा (८) मा राजस्व बाँडफाँट सम्बन्धी संघीय ऐन बनाउँदा राष्ट्रिय नीति, राष्ट्रिय आवश्यकता, प्रदेश र स्थानीय तहको स्वायत्तता, प्रदेश र स्थानीय तहले जनतालाई पुऱ्याउनु पर्ने सेवा र उनीहरूलाई प्रदान गरिएको आर्थिक अधिकार, राजस्व उठाउन सक्ने क्षमता, राजस्वको सम्भाव्यता र उपयोग, विकास निर्माणमा गर्नुपर्ने सहयोग, क्षेत्रीय असन्तुलन, गरिबी र असमानताको न्यूनीकरण, वञ्चितकरणको अन्त्य, आकस्मिक कार्य र अस्थायी आवश्यकता पूरा गर्न सहयोग गर्नुपर्ने विषयहरूमा ध्यान दिनु पर्नेछ भनी निर्देश गरिएको छ।

ग. संविधानको धारा २५१ ले यस आयोगलाई संविधान र कानून बमोजिम संघीय सञ्चित कोषबाट संघ, प्रदेश र स्थानीय सरकारबीच राजस्वको बाँडफाँट गर्ने विस्तृत आधार र ढाँचा निर्धारण गर्ने अधिकार तथा जिम्मेवारी प्रदान गरेको छ।

घ. अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ६ मा नेपाल सरकार, प्रदेश र स्थानीय तहबीच मूल्य अभिवृद्धि कर र आन्तरिक उत्पादनबाट उठेको अन्तःशुल्क रकम बाँडफाँट गर्न नेपाल सरकारले एक सङ्घीय विभाज्य कोष खडा गरी त्यस्तो रकम सो कोषमा जम्मा गर्नु पर्ने र यसै बमोजिम सङ्घीय विभाज्य कोषमा जम्मा भएको रकम मध्ये सत्तरी प्रतिशत रकम नेपाल सरकारलाई, पन्ध्र प्रतिशत प्रदेशलाई र पन्ध्र प्रतिशत स्थानीय तहलाई बाँडफाँट गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ। यस दफा बमोजिम प्रदेश विभाज्य कोष र स्थानीय

विभाज्य कोषमा जम्मा भएको रकम आयोगले निर्धारण गरेको आधार र ढाँचा बमोजिम प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहलाई बाँडफाँट गर्नुपर्ने व्यवस्था छ।

ड. राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १५ बमोजिम आयोगले नेपाल सरकार, प्रदेश तथा स्थानीय तहबीच राजस्व बाँडफाँटको सिफारिस गर्दा (क) जनसङ्ख्या र जनसाङ्ख्यिक विवरण, (ख) क्षेत्रफल, (ग) मानव विकास सूचकाङ्क, (घ) खर्चको आवश्यकता, (ङ) राजस्व सङ्कलनमा गरेको प्रयास, (च) पूर्वाधार विकास र (छ) विशेष अवस्थालाई आधार मान्नुपर्ने व्यवस्था छ।

३. राजस्व बाँडफाँट सिफारिसमा अवलम्बन गरिएका सैद्धान्तिक आधारहरू

क. केन्द्रबाट सङ्कलन हुने राजस्वको भार प्रत्यक्षरूपमा सम्बन्धित प्रदेश तथा स्थानीय तह र त्यहाँका वासिन्दामा समान रूपमा नपरेता पनि यसको अप्रत्यक्ष भार उपभोक्ता माथि पर्न जाने हुनाले राजस्व बाँडफाँट वापत प्राप्त हुने रकम सार्वजनिक सेवा र विकासको क्षेत्रमा उपयोग गर्नु उपयुक्त हुन्छ।

ख. सिद्धान्ततः राजस्व बाँडफाँटको रकम समेत प्रदेश तथा स्थानीय तहको खर्च आवश्यकता र राजस्व क्षमताको अन्तरले ल्याउने वित्तीय अन्तर (Fiscal Gaps) घटाउन नै उपयोग हुने हुनाले राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ ले यस रकमलाई समेत जनसङ्ख्या, मानव विकास सूचकाङ्क, क्षेत्रफलजस्ता सूचकका आधारमा समन्यायिक वितरण (Equitable Distribution) गर्नुपर्ने व्यवस्था गरेको छ।

ग. नेपालको संविधानको धारा ६० को उपधारा (८) मा राजस्व बाँडफाँट गर्ने आधारहरूमा स्थानीय विकासको स्तर र सार्वजनिक सेवासँग जोडिएका विस्तृत र व्यापक विषयहरूलाई समेटिएकोले राजस्व बाँडफाँटको रकम प्रशासनिक खर्चमा मात्र उपयोग गर्न नहुने प्रष्ट छ।

४. राजस्व बाँडफाँटका लागि प्रक्षेपण गरिएको रकम

आगामी आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकार, अर्थ मन्त्रालयको मिति २०७५/११/१९ को पत्रबाट कुल राजस्व रु. ११ खर्ब ६३ करोड ६३ हजार सङ्कलन हुने अनुमानित विवरण प्राप्त भएको छ। यसमध्ये मूल्य अभिवृद्धि कर र आन्तरिक उत्पादनमा लाग्ने अन्तःशुल्क गरी जम्मा रु. ४ खर्ब २९ अर्ब १३ करोड ११ लाख सङ्कलन हुने प्रक्षेपण गरिएको छ। यस प्रक्षेपण अनुसार प्रदेश र स्थानीय तह दुवैलाई उक्त रकमको १५/१५ प्रतिशतले हुन आउने रु. ६४ अर्ब ३६ करोड ९६ लाख बराबरको रकम बाँडफाँट गरिएको छ।

५. राजस्व बाँडफाँटका सूचकको तथ्याङ्क स्रोत

राजस्व बाँडफाँटका आधार तथा ढाँचा निर्धारण गर्ने प्रयोजनका लागि विभिन्न स्रोतहरूबाट तथ्याङ्क सङ्कलन गरी प्रयोग गरिएको छ।

सूचक	स्रोत	प्रयोग
मानव विकास सूचकाङ्क	नेपाल मानव विकास सूचकाङ्क, २०१४ र राष्ट्रिय जनगणना, २०६८	प्रदेश तथा स्थानीय तह
जनसङ्ख्या र जनसाङ्ख्यिक विवरण	राष्ट्रिय जनगणना २०६८	प्रदेश तथा स्थानीय तह
क्षेत्रफल	राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग, संघीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालय र नापी विभाग	प्रदेश तथा स्थानीय तह

सूचक	स्रोत	प्रयोग
वस्तु तथा सेवाको तुलनात्मक मूल्य सूचकाङ्क	संघीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालय र केन्द्रिय तथ्याङ्क विभाग	प्रदेश तथा स्थानीय तह
सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा पहुँच	राष्ट्रिय जनगणना, २०६८	प्रदेश तथा स्थानीय तह
सामाजिक आर्थिक असमानता	राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले गरेको अध्ययन	प्रदेश तथा स्थानीय तह
सडक	स्थानीय पूर्वाधार विभाग र सडक विभाग	प्रदेश तथा स्थानीय तह

६. नेपाल सरकारबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहका लागि राजस्व बाँडफाँट गर्न अवलम्बन गरिएको सूचकाङ्कको भार राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकारबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराउनुपर्ने राजस्व बाँडफाँटको रकम देहायको ढाँचामा वितरण गर्न नेपाल सरकारलाई सिफारिस गरेको छ।

सूचक	भार (प्रतिशत)	
	प्रदेश	स्थानीय तह
जनसङ्ख्या र जनसाङ्ख्यिक विवरण	७०	७०
क्षेत्रफल	१५	१५
मानव विकास सूचकाङ्क	५	५
न्यून विकास सूचकाङ्क	१०	१०
जम्मा	१००	१००

७. राजस्व बाँडफाँटका सूचक र आधारहरू

क. जनसङ्ख्या र जनसाङ्ख्यिक विवरण:

जनसङ्ख्याले प्रदेश तथा स्थानीय तहको व्यवस्थापिका र सरकारको आकारमा प्रभाव पर्दछ, जसले गर्दा प्रदेश र स्थानीय तहको प्रशासनिक खर्च समेत प्रभावित हुन्छ। जनसङ्ख्याको आकार ठूलो भएपछि सेवा प्रवाहको दायरा पनि ठूलो हुन गई सञ्चालन खर्चमा बढोत्तरी हुन्छ, जसले सेवा प्रवाहको लागतलाई समेत प्रभाव पार्दछ। जुन प्रदेश तथा स्थानीय तहमा जनसङ्ख्या बढी हुन्छ त्यस प्रदेश तथा स्थानीय तहले स्वभावतः विकास तथा सार्वजनिक सेवाका लागि बढी खर्च गर्नुपर्ने हुन्छ। त्यसैले जनसङ्ख्या र जनसाङ्ख्यिक विवरणको सूचकलाई ७० प्रतिशत भार प्रदान गरिएको छ। जनसङ्ख्या र जनसाङ्ख्यिक विवरणको सूचकलाई दिइएको ७० प्रतिशतलाई १०० प्रतिशत मानी राष्ट्रिय जनगणना, २०६८ को तथ्याङ्कको आधारमा उक्त प्रदेश वा स्थानीय तहमा रहेको कुल जनसङ्ख्यालाई ८० प्रतिशत र आश्रित जनसङ्ख्याको अनुपातलाई २० प्रतिशत भार दिइएको छ।

ख. क्षेत्रफल:

प्रदेश र स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता सो प्रदेश र स्थानीय तहले ओगटेको क्षेत्रफलबाट प्रभावित हुन्छ। भूगोलका कारणले सेवा प्रवाहको लागत मात्र बढ्ने होइन, सञ्चालन खर्चमा समेत उल्लेख्य वृद्धि हुन्छ। त्यसैले सम्बन्धित प्रदेश तथा स्थानीय तहको क्षेत्रफललाई १५ प्रतिशत भार दिइएको छ।

ग. मानव विकास सूचकाङ्क:

प्रदेश तथा स्थानीय तहको मानव विकास सूचकाङ्कले उक्त प्रदेश तथा स्थानीय तहको समग्र मानव विकासलाई इङ्गित गर्दछ। जहाँ मानव विकासको सूचकाङ्क कम हुन्छ त्यहाँ मानव विकासको स्तर बमोजिम उपलब्ध गराउनु पर्ने सार्वजनिक सेवामा गर्नु पर्ने खर्च आवश्यकता बढी हुन्छ। राजस्व बाँडफाँटको रकमबाट मूलतः प्रशासनिक खर्च व्यहोरिने भए तापनि प्रदेश र स्थानीय तहले मानव विकाससँग सम्बन्धित संवैधानिक दायित्व पूरा गर्नुपर्ने भएकाले प्रदेश तथा स्थानीय तहको मानव विकास सूचकाङ्कलाई समावेश गरिएको छ। मानव विकास सूचकाङ्कलाई ५ प्रतिशत भार प्रदान गरिएको छ। नेपालको मानव विकास सूचकाङ्क, २०१४ मा प्रदेश तथा स्थानीय तहको अलग अलग सूचकाङ्क नभएकोले भौगोलिक क्षेत्र, तत्कालीन विकास क्षेत्र, जिल्ला एवम् ग्रामीण तथा सहरी क्षेत्रको मानव विकास सूचकाङ्कका आधारमा प्रदेश तथा स्थानीय तहको मानव विकास सूचकाङ्क निकालिएको छ।

घ. न्यून विकास सूचकाङ्क:

प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई आवश्यक पर्ने स्रोत सो तहको विकासको अवस्थामा समेत निर्भर हुने भएकाले पूर्वाधारको अवस्थालाई ७० प्रतिशत, सामाजिक आर्थिक असमानतालाई १० प्रतिशत र प्रदेशको हकमा तुलनात्मक मूल्य सूचकाङ्क तथा स्थानीय तहका हकमा खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताबीचको अन्तर सूचकाङ्कलाई २० प्रतिशत भार प्रदान गरी न्यून विकास सूचकाङ्क तयार गरिएको छ। कुनै पनि प्रदेश वा स्थानीय तहको विकासलाई उक्त क्षेत्रमा रहेको सडक सञ्जाल, सूचना प्रविधिको पहुँच तथा विद्युत सेवामा पहुँचले इङ्गित गर्दछ। जहाँ सडक सञ्जाल, सूचना प्रविधिको पहुँच तथा विद्युत सेवामा पहुँच बढी हुन्छ त्यहाँका जनसङ्ख्यालाई सार्वजनिक सेवा प्रवाह गर्न कम खर्च लाग्ने तथा समय समेत कम लाग्ने हुन्छ। पूर्वाधारको अवस्थालाई प्रदान गरिएको ७० प्रतिशत भारलाई सय प्रतिशत मानी सडक घनत्वलाई ८० प्रतिशत, सूचना प्रविधिको पहुँचलाई १० प्रतिशत र विद्युतको पहुँचलाई १० प्रतिशत भार प्रदान गरिएको छ। विकासको लाभमा पहुँच तथा सार्वजनिक सेवाको वितरणमा सहजता हुनका लागि सडकको भूमिका अग्रणी रहने हुँदा सडक घनत्वलाई बढी भार दिइएको हो। राजस्व बाँडफाँट गर्न न्यून विकास सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

ड. न्यूनतम रकम

प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई नेपालको संविधानले प्रदान गरेका कार्यहरू सम्पादन गर्नका लागि निश्चित रकम आवश्यकता पर्दछ। प्रदेश तथा स्थानीय तहले सम्पादन गर्नुपर्ने कार्यहरूका अलावा आफ्ना दैनिक प्रशासनिक खर्चका साथै कर्मचारी र एवम् पदाधिकारीहरूको तलब भत्ता लगायतका खर्चहरू संघीय सरकारबाट प्राप्त हुने राजस्व बाँडफाँटको रकम र आन्तरिक आम्दानीबाट प्राप्त रकमबाट व्यहोर्नु पर्ने भएकाले आयोगले तोकिएको आधार तथा ढाँचाबाट प्राप्त हुने रकम र आन्तरिक आम्दानीबाट समेत कतिपय स्थानीय तहको दैनिक प्रशासनिक खर्चका साथै कर्मचारी पदाधिकारीहरूको तलब भत्ता लगायतका खर्चहरू समेत धान्न नसक्ने स्थिति देखिन्छ। तर, प्रदेशको हकमा संघीय सरकारबाट प्राप्त हुने राजस्व बाँडफाँटको रकम र आन्तरिक आम्दानीबाट प्राप्त रकमबाट दैनिक प्रशासनिक खर्चका साथै कर्मचारी र पदाधिकारीहरूको तलब भत्ता लगायतका खर्चहरू धान्न

सकिने देखिन्छ। त्यसैले दैनिक प्रशासनिक खर्चका साथै कर्मचारी पदाधिकारीहरूको तलब भत्ता लगायतका खर्चहरू समेत धान्न नसक्ने स्थिति भएका स्थानीय तहहरूका लागि न्यूनतम रु ३ करोड ५० लाख हुने गरी आधार र ढाँचा निर्धारण गरिएको छ।

द. राजस्व बाँडफाँटबाट प्राप्त हुने रकमको उपयोग

क. प्रदेश तथा स्थानीय तहले राजस्व बाँडफाँटबाट प्राप्त हुने रकम मूलतः सार्वजनिक सेवा र आर्थिक सामाजिक विकासको क्षेत्रमा उपयोग गर्ने।

ख. प्रशासनिक खर्च आफ्नो आन्तरिक आयबाट नै व्यवस्थापन गर्ने। अत्यावश्यक प्रशासनिक र सञ्चालन खर्चका लागि आफ्नो आन्तरिक आय अपर्याप्त भएको अवस्थामा मात्र किफायती रूपमा राजस्व बाँडफाँटको रकम उपयोग गरी बाँकी रकम विकास निर्माण र सार्वजनिक सेवामा खर्च गर्ने।

(द्रष्टव्यः आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकारबाट प्रदेश सरकारलाई हस्तान्तरण हुने राजस्व बाँडफाँटको हिस्सा सम्बन्धी सिफारिस परिशिष्ट २.१ मा र नेपाल सरकारबाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने राजस्व बाँडफाँटको हिस्सा सम्बन्धी सिफारिस परिशिष्ट २.२ मा समावेश गरिएको छ।)

अनुसूची-२.२ आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धी सिफारिस

सिफारिस मिति: २०७५/११/२९

१. पृष्ठभूमि

नेपालको संविधानले राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगलाई राज्यमा उपलब्ध वित्तीय साधन स्रोतको सरकारका तीन तहबीच समतामूलक वितरणको आधार तयार पार्ने कायदेशि दिएको छ। यस आयोगले प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने राजस्व, वित्तीय समानीकरण अनुदान, सशर्त अनुदान, प्राकृतिक स्रोतबाट प्राप्त रोयल्टी जस्ता वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाणको सिफारिस गर्ने कार्य-जिम्मेवारी प्राप्त गरेको छ।

नेपाल सरकारले प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताको आधारमा वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्नुपर्ने संवैधानिक व्यवस्था र अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ र राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ का प्रावधान अनुरूप विभिन्न सूचकहरूको आधारमा प्रत्येक प्रदेश तथा स्थानीय तहले आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदानको परिमाण सिफारिस गरिएको छ।

२. वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धी संवैधानिक तथा कानुनी व्यवस्थाहरू

क. संवैधानिक व्यवस्था

नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा नेपालको संविधानमा देहायका व्यवस्थाहरू रहेका छन्:-

धारा ६० को उपधारा (३): प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाण राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम हुने;

धारा ६० को उपधारा (४): नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहलाई खर्चको आवश्यकता र राजस्वको क्षमताको आधारमा वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्नुपर्ने;

धारा २५१ उपधारा (१) (ख): राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले संघीय सञ्चित कोषबाट प्रदेश र स्थानीय सरकारलाई प्रदान गरिने समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा नेपाल सरकारलाई सिफारिस गर्ने।

ख. राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ मा नेपाल सरकारबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहमा उपलब्ध हुने वित्तीय समानीकरण अनुदानको सम्बन्धमा नेपाल सरकारलाई सिफारिस गर्दा आयोगले देहायका आधार लिई सिफारिस गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ:

- प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी जस्ता मानव विकास सूचकाङ्क,
- अन्य प्रदेश वा स्थानीय तहको सन्तुलित विकासको अवस्था,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक वा अन्य कुनै प्रकारको विभेदको अवस्था,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहको पूर्वाधार विकासको अवस्था र आवश्यकता,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहले जनतालाई पुन्याउनुपर्ने सेवा,

- प्रदेश तथा स्थानीय तहको राजस्वको अवस्था र उठाउनसक्ने क्षमता,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता।

यसै ऐनको दफा १६ को उपदफा (३) मा नेपाल सरकारबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहमा उपलब्ध हुने वित्तीय समानीकरण अनुदानको सम्बन्धमा नेपाल सरकारलाई सिफारिस गर्दा आयोगले प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने न्यूनतम अनुदान र माथिका आधारहरू बमोजिम प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ।

ग. अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४

अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ८ को उपदफा (१) मा नेपाल सरकारले प्रदेश तथा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताको आधारमा आयोगको सिफारिसमा प्रदेश र स्थानीय तहलाई वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्नुपर्ने कानुनी व्यवस्था गरिएको छ।

३. वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण सम्बन्धी सिफारिसमा अवलम्बन गरिएका सैद्धान्तिक आधारहरू

प्राविधिक, प्रशासनिक तथा राजनीतिक रूपमा संघीय संरचना भएका देशमा खर्च र राजस्व अधिकारको निक्षेपणबीच तालमेल मिलाउन कठिन हुने गर्दछ। सामान्यतया तल्ला तहका सरकारको खर्चको आवश्यकताभन्दा राजस्व क्षमता कमजोर हुने गर्दछ। यसबाट उर्ध्वगामी वित्तीय अन्तर (Vertical Fiscal Imbalance) सिर्जना हुन जान्छ। यसका साथै आर्थिक केन्द्र र प्राकृतिक स्रोतको उपलब्धताका दृष्टिकोणले प्रदेश तथा स्थानीय तहहरू फरक फरक हुने हुँदा साधन स्रोतको वितरण समान नहुन सक्दछ। तल्ला तहका सरकारका बीचमा सेवा प्रवाहको फरक फरक लागत, राजस्वको असमान सम्भाव्यता जस्ता कारणले क्षितिजीय वित्तीय अन्तर (Horizontal Fiscal Imbalance) सिर्जना हुन जान्छ। यस्ता वित्तीय अन्तर पूरा गर्न वित्तीय समानीकरण अनुदान उपलब्ध हुने गर्दछ।

नेपालको संविधानको अनुसूची ५ देखि ९ सम्म संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको साझा तथा एकल अधिकारका सूचीहरू उल्लेख गरिएको छ। संविधानको यस प्रावधान तथा संविधान अनुरूपका विभिन्न कानूनहरूले कुन तहका सरकारले के के काम गर्ने भनी सरकारका सबै तहको खर्च क्षेत्रहरू तय गरेका छन्। संविधानका अनुसूचीहरू, अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ तथा स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ मा तीनै तहका सरकारका राजस्व अधिकार क्षेत्र यकिन गरिएको छ। यद्यपि प्राविधिक रूपमा खर्चको निक्षेपणको तुलनामा राजस्वको निक्षेपण हुन सकेको छैन। यसैले नेपालमा संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच उल्लेख्य रूपमा वित्तीय अन्तर रहेको छ।

वित्तीय समानीकरण अनुदानको मूल उद्देश्य खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताको अन्तरबाट सिर्जना हुने वित्तीय अन्तर घटाउनु हो। नेपालको संविधानबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई प्रदान गरिएको जिम्मेवारी पूरा गर्न आवश्यक पर्ने स्रोतको अभावको समस्या घटाउन यो अनुदान हस्तान्तरण हुने भएकाले संवैधानिक जिम्मेवारी पूरा गर्न यसको उपयोग गरिनुपर्दछ। अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा २८ मा उक्त ऐन र प्रचलित कानून बमोजिम प्राप्त भएको अनुदानको रकम जुन प्रयोजनका लागि प्राप्त भएको हो सोही प्रयोजनका लागि प्रयोग गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएकोले वित्तीय समानीकरण अनुदानको प्रयोग प्रदेश तथा स्थानीय तहले नेपालको संविधान अनुसार आफूलाई प्राप्त कार्य-जिम्मेवारी पूरा गर्नका लागि मात्र खर्च गर्न सक्नेछन्।

सार्वजनिक सेवा वितरण र वित्तीय साधन स्रोतको कुशल प्रयोगका लागि तल्ला तहका सरकारलाई प्रोत्साहन गर्न सकिएमा वित्तीय स्रोतको व्यवस्थापन दक्ष र प्रभावकारी हुन्छ। अतः अन्तर-सरकारी वित्तीय हस्तान्तरणको यो

अन्तरवस्तुलाई संस्थागत गर्न कार्यसम्पादनमा आधारित वित्तीय हस्तान्तरण प्रणाली अपनाउनु समेत उपयुक्त हुने देखिन्छ।

४. आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका लागि प्रयोग भएका सूचकहरू

क. प्रदेशको सेवा लागत सूचकाङ्कः

केन्द्रीय तथ्याङ्क विभागले त्रैमासिक रूपमा सङ्कलन गरेको निर्माण सामग्रीको मूल्यसूची तथा ज्यालादरको प्रारम्भिक तथ्याङ्कका आधारमा प्रदेशहरूको सेवा लागत सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।

ख. स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमता बीचको अन्तरः

स्थानीय तहबाट सम्पादन गरिने कार्यहरूको खर्च आवश्यकता अनुमान गर्नका लागि स्थानीय तहको जनसङ्ख्या, क्षेत्रफल, मानव विकास सूचकाङ्क, पूर्वाधारको अवस्था तथा भौगोलिक अवस्थितिलाई आधार लिइएको छ। यसै आधारमा चालू आर्थिक वर्षका लागि अनुमान गरिएको स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकतालाई राष्ट्रिय बजेटको आकार वृद्धिका आधारमा अघावधिक गरी आगामी आर्थिक वर्ष २०७६/७७ को खर्चको आवश्यकता प्रक्षेपण गरिएको छ। सबै स्थानीय तहको राजस्व सम्बन्धी यकीन तथ्याङ्क उपलब्ध भैनसकेकाले केही स्थानीय तहबाट प्राप्त तथ्याङ्क, स्थानीय तहको प्रकार र भौगोलिक अवस्थिति समेतका आधारमा राजस्व क्षमता प्रक्षेपण गरिएको छ। यसरी गरिएको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताका आधारमा स्थानीय तहको खर्च आवश्यकता र राजस्व क्षमताको अन्तर सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।

ग. प्रदेश तथा स्थानीय तहको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य असमानता सूचकाङ्कः

प्रदेश र स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य असमानता मापन गर्नका लागि स्थानीय तहको आर्थिक अवस्था; सामाजिक अवस्था; स्वास्थ्य, खानेपानी तथा सरसफाइ; शिक्षा; जनसाङ्ख्यिक विवरण; र विपद तथा जलवायु परिवर्तन जोखिमलाई आधार लिइएको छ। यसका लागि केन्द्रीय तथ्याङ्क विभाग लगायत नेपाल सरकारका विभिन्न निकायहरूबाट प्राप्त तथ्याङ्क र यस आयोगबाट गराइएको अध्ययनलाई प्रमुख आधारको रूपमा लिइएको छ। प्रत्येक प्रदेश अन्तर्गत रहेका स्थानीय तहको आर्थिक सामाजिक तथा अन्य असमानता सम्बन्धी सूचकाङ्कका आधारमा प्रदेशको सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।

घ. मानव गरिबी सूचकाङ्कः

नेपाल मानव विकास प्रतिवेदन, २०१४ मा जिल्लास्तर सम्म मात्र मानव गरिबी सूचकाङ्क उपलब्ध भएको हुँदा भौगोलिक क्षेत्र, ग्रामीण तथा शहरी क्षेत्र एवम् जिल्लास्तरको तथ्याङ्कका आधारमा प्रदेश तथा स्थानीय तह सम्मको मानव गरिबी सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।

ङ. बहुआयामिक गरिबी सूचकाङ्कः

राष्ट्रिय योजना आयोगले तयार पारेको प्रदेश तहको बहुआयामिक गरिबी सूचकाङ्क (Multidimensional Poverty Index, 2018) प्रयोग गरिएको छ।

च. पूर्वाधार सूचकाङ्कः

पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गर्दा सडक, विद्युत र सूचना प्रविधिको पहुँचलाई आधार मानिएको छ। यसका लागि प्रदेश र स्थानीय तहको सडक घनत्व (क्षेत्रफलमा सडकको लम्बाइ), विद्युत सेवाबाट लाभान्वित जनसङ्ख्या र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा भएको पहुँचलाई आधारको रूपमा लिइएको छ। प्रदेश र स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गर्दा प्रदेश तथा स्थानीय तहको सडक घनत्वलाई ८० प्रतिशत भार दिइएको छ। विकासको लाभमा जनताको पहुँच पुऱ्याउन र सार्वजनिक सेवा प्रवाहमा सहजीकरण गर्न सडकको प्रमुख भूमिका हुने भएकाले यसलाई

अधिक भार दिइएको हो। त्यसैगरी, विद्युतको उपलब्धतालाई १० प्रतिशत र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको पहुँचलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

५. आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा नेपाल सरकारबाट प्रदेशमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदानको सिफारिस

क. न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा (३) मा वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा आयोगले प्रत्येक प्रदेशले प्राप्त गर्ने न्यूनतम अनुदान समेत सिफारिस गर्नुपर्ने प्रावधान रहेको छ। यसै प्रावधान अनुरूप नेपाल सरकारबाट प्रदेशमा हस्तान्तरण हुने कुल वित्तीय समानीकरण अनुदानको २५ प्रतिशत रकमलाई सय प्रतिशत मानी प्रदेशहरूको जनसङ्ख्या र क्षेत्रफललाई ५०/५० प्रतिशत भार दिई प्रत्येक प्रदेशले प्राप्त गर्ने न्यूनतम अनुदानको हिस्सा निर्धारण गरिएको छ।

ख. वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका आधारहरू

आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकारबाट प्रदेश सरकारहरूलाई उपलब्ध हुने कुल वित्तीय समानीकरण अनुदान मध्येबाट ७५ प्रतिशत रकम देहायका आधारमा वितरण गर्न सिफारिस गरिएको छ।

सूचक	भार (प्रतिशत)
सेवा लागत सूचकाङ्क	६०
बहुआयामिक गरिबी सूचकाङ्क	१५
सामाजिक तथा आर्थिक असमानता सूचकाङ्क	१५
पूर्वाधार सूचकाङ्क	१०
जम्मा	१००

ख (१) सेवा लागत सूचकाङ्क:

प्रदेश तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताको आँकलन गर्न आवश्यक तथ्याङ्कीय पूर्वाधार तयार हुने क्रममा रहेको, नेपालको संविधान तथा अन्य प्रचलित कानून अनुसार प्रदेशको कार्य-जिम्मेवारीहरूको लागत आँकलन हुँदै गरेको र सबै प्रदेशले आवधिक विकास योजना समेत तर्जुमा गर्दै गरेको अवस्था छ। नेपालको संविधानले प्रदेशहरूलाई विकास निर्माणको मुख्य भूमिका प्रदान गरेको र यसका लागि सेवा लागतमा हुने अन्तरले उनीहरूको खर्चमा प्रभाव पार्ने भएकाले विकास निर्माण एवम् सेवा प्रवाह लागतको सूचकाङ्कलाई ६० प्रतिशत भार दिइएको हो।

ख (२) बहुआयामिक गरिबी सूचकाङ्क:

प्रदेश तहको बहुआयामिक गरिबी सूचकाङ्कले प्रदेश तहको मानव गरिबीलाई यथार्थपरक ढङ्गले प्रतिबिम्बित गर्ने हुनाले यो सूचकाङ्कलाई १५ प्रतिशत भार दिइएको छ।

ख (३) सामाजिक तथा आर्थिक असमानता सूचकाङ्क:

प्रदेशहरूको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य असमानताको अवस्थालाई सम्बोधन गर्न प्रदेशको सामाजिक तथा आर्थिक असमानता सूचकाङ्कका लागि १५ प्रतिशत भार प्रदान गरिएको छ।

ख (४) पूर्वाधार सूचकाङ्कः

विकासको पूर्वशर्तका रूपमा रहने सडक, विद्युत तथा सूचना प्रविधिमा पहुँचको अवस्थालाई दृष्टिगत गरी प्रदेश तहको पूर्वाधार सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

प्रदेशहरूमा हस्तान्तरण हुने न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान र माथिका आधारहरू बमोजिम प्रदेश नं.१ ले प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदानको विवरण तालिका १ मा प्रस्तुत गरिएको छ।

तालिका १ संघीय सञ्चित कोषबाट प्रदेशमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान

प्रदेश	न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु.लाखमा)	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु.लाखमा)	कुल वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु.लाखमा)
प्रदेश नं १	२,४४,०६	५,७२,२७	८,१६,३३

६. आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा नेपाल सरकारबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धी सिफारिस

नेपाल सरकारबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा (३) को व्यवस्था बमोजिम प्रत्येक स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने न्यूनतम अनुदान र सोही ऐनको दफा १६ को उपदफा (१) मा तोकिएका आधारहरू बमोजिम प्राप्त गर्ने अनुदान छुट्टाछुट्टै गणना गरिएको छ। यसरी प्राप्त हुने रकम केही स्थानीय तहका लागि संवैधानिक खर्च जिम्मेवारी पूरा गर्न अपर्याप्त हुने देखिएकाले प्रत्येक स्थानीय तहले कम्तीमा रु.६ करोड ५० लाख प्राप्त गर्ने गरी वित्तीय समानीकरण अनुदान रकम सिफारिस गरिएको छ।

चालु आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि उपलब्ध गराएको वित्तीय समानीकरण अनुदानभन्दा आगामी आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि सिफारिस गरिएको अनुदान केही स्थानीय तहहरूका लागि कम हुने देखिएको छ। यसो हुनुको कारणमा आ.व. २०७६/७७ का लागि वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा उपलब्ध पूर्वाधार तथा आर्थिक, सामाजिक र अन्य असमानतासँग सम्बन्धित तथ्याङ्कहरू अद्यावधिक हुनु र केही स्थानीय तहहरूको क्षेत्रफलको गणनामा अधिल्लो वर्ष देखिएको त्रुटि सच्चाइनु रहेको छ। यद्यपि सबै स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान र राजस्व बाँडफाँटबाट प्राप्त हुने रकमको योगफल भने अधिल्लो वर्षको तुलनामा बढी नै हुने देखिएको छ।

क. न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा (३) को प्रावधान अनुरूप प्रत्येक स्थानीय तहलाई न्यूनतम अनुदान सिफारिस गरिएको छ। स्थानीय तहको वर्गीकरण र जनसङ्ख्याका आधारमा सबै स्थानीय तहलाई न्यूनतम अनुदान सिफारिस गरिएको छ। स्थानीय तहको न्यूनतम अनुदानको संक्षिप्त विवरण तालिका २ मा प्रस्तुत गरिएको छ।

तालिका २ स्थानीय तहको न्यूनतम अनुदानको संक्षिप्त विवरण

क्र सं.	जनसङ्ख्या	स्थानीय तहको सङ्ख्या	न्यूनतम अनुदान (रु. लाखमा)	जम्मा (रु. लाखमा)
	गाउँपालिका			
१	१०,००० भन्दा कम	४६	२००	९२,००
२	१०,००० देखि २०,००० सम्म	१७८	२,२५	४,००,५०

क्र सं.	जनसङ्ख्या	स्थानीय तहको सङ्ख्या	न्यूनतम अनुदान (रु. लाखमा)	जम्मा (रु. लाखमा)
३	२०,००० देखि ३०,००० सम्म	१६८	२,५०	४,२०,००
४	३०,००० देखि ४०,००० सम्म	४८	२,७५	१,३२,००
५	४०,००० देखि ५०,००० सम्म	१७	३,००	५१,००
६	५०,००० देखि ६०,००० सम्म	२	३,२५	६,५०
७	६०,००० भन्दा बढी	१	३,५०	३,५०
	जम्मा	४६०		११,०५,५०
	नगरपालिका			
८	२०,००० भन्दा कम	१३	२,५०	३२,५०
९	२०,००० देखि ३०,००० सम्म	३८	२,७५	१,०४,५०
१०	३०,००० देखि ४०,००० सम्म	७२	३,००	२,१६,००
११	४०,००० देखि ५०,००० सम्म	५६	३,२५	१,८२,००
१२	५०,००० देखि ६०,००० सम्म	४१	३,५०	१,४३,५०
१३	६०,००० देखि ७०,००० सम्म	२५	३,७५	९३,७५
१४	७०,००० देखि ८०,००० सम्म	१४	४,००	५६,००
१५	८०,००० देखि ९०,००० सम्म	९	४,२५	३८,२५
१६	९०,००० भन्दा बढी	८	४,५०	३६,००
	जम्मा	२७६		९,०२,५०
	उपमहानगरपालिका			
१७	१,४०,००० भन्दा कम	२	७,५०	१५,००
१८	१,४०,००० देखि १,५०,००० सम्म	५	८,००	४०,००
१९	१,५०,००० भन्दा बढी	४	८,५०	३४,००
	जम्मा	११		८९,००
	महानगरपालिका			
२०	३,००,००० भन्दा कम	४	९,५०	३८,००
२१	३,००,००० देखि ५,००,००० सम्म	१	१०,००	१०,००
२२	५,००,००० भन्दा बढी	१	११,००	११,००
	जम्मा	६		५९,००
	जम्मा न्यूनतम अनुदान	७५३		२१,५६,००

ख. वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका आधारहरू

नेपालको संविधानको धारा २५१ को उपधारा (१) (ख) तथा अन्तर सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ८ को प्रावधान अनुरूप आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकारबाट स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराउनुपर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धी सिफारिस गरिएको छ। वित्तीय समानीकरण अनुदानका लागि नेपाल सरकारबाट विनियोजन हुने कुल रकममध्ये न्यूनतम अनुदान रकम छुट्टाइसकेपछि बाँकि हुन आउने रकमको ९७.५ प्रतिशत रकमलाई देहायको आधारमा बाँडफाँट गर्न र २.५ प्रतिशत रकम स्थानीय तहको कार्य सम्पादनका आधारमा वितरण गर्न सिफारिस गरिएको छ। देहायको आधारबमोजिम स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदानको विवरण अनुसूची-१ मा संलग्न गरिएको छ।

सूचक	भार (प्रतिशत)
खर्च आवश्यकता र राजस्व क्षमताबीचको अन्तर	७०
मानव गरिबी सूचकाङ्क	१५

सूचक	भार (प्रतिशत)
आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य असमानता सूचकाङ्क	५
पूर्वाधार सूचकाङ्क	१०
जम्मा	१००

ख (१) स्थानीय तहको खर्च आवश्यकता र राजस्व क्षमताबीचको अन्तर:

स्थानीय तहका संवैधानिक खर्च जिम्मेवारीहरू पूरा गर्नका लागि नेपाल सरकारबाट स्थानीय तहमा वित्तीय समानीकरण अनुदान उपलब्ध गराइने भएकाले स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्वको क्षमताको अन्तरलाई ७० प्रतिशत भार दिइएको छ।

ख (२) मानव गरिबी सूचकाङ्क:

मानव गरिबी सूचकाङ्कका लागि १५ प्रतिशत भार प्रदान गरिएको छ। स्थानीय तहको शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी लगायतको आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्नका लागि मानव गरिबी सूचकाङ्कलाई समावेश गरिएको हो।

ख (३) आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य असमानता सूचकाङ्क

स्थानीय तहहरू आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य असमानताका दृष्टिकोणले फरक फरक अवस्थामा रहेकाले उनीहरूको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य असमानताको अवस्थालाई सम्बोधन गर्न यस सूचकाङ्कलाई ५ प्रतिशत भारप्रदान गरिएको छ।

ख (४) पूर्वाधार सूचकाङ्क:

विकासको पूर्वशर्तका रूपमा रहने सडक, विद्युत तथा सूचना प्रविधिमा पहुँचको अवस्थालाई दृष्टिगत गरी स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

ख (५) स्थानीय तहको कार्यसम्पादन सूचकका आधारमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा ३ को उपदफा (२) मा आयोगले संविधान तथा ऐनबमोजिम सुझाव वा सिफारिस दिँदा वा ढाँचा तयार गर्दा प्रदेश तथा स्थानीय तहको कार्यसम्पादनलाई समेत आधार लिनुपर्ने व्यवस्था छ। अतः कार्यसम्पादनमा आधारित वित्तीय हस्तान्तरण प्रणालीको शुरुवात गर्नका लागि आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसमा कार्यसम्पादनलाई समेत आधार मानिएको छ। आयोगले यस सम्बन्धी विस्तृत सूचकहरू आगामी दिनमा निर्माण गर्दै जानेछ। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि स्थानीय तहको कानून कार्यान्वयनको स्थिति र खर्चको अवस्थालाई कार्यसम्पादन मापनको मुख्य आधारका रूपमा लिइएको छ। स्थानीय तहले आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा गरेको खर्चको प्रतिशतलाई ४० प्रतिशत, अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा २१ को उपदफा (३) बमोजिम चालु आर्थिक वर्षको बजेट पेश गरे नगरेकोविषयलाई ४० प्रतिशत र सोही ऐनको दफा १८ को उपदफा (१) बमोजिम आय व्ययको प्रक्षेपण सम्बन्धी विवरण अर्थ मन्त्रालयमा पेश गरे नगरेको विषयलाई २० प्रतिशत भार दिई कार्यसम्पादन सूचक तयार गरिएको छ। स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदानको कूल रकममध्ये न्यूनतम अनुदानका लागि सिफारिस गरिएको रकम कट्टी गरेर बाँकी हुन आउने रकमको २.५ प्रतिशत हिस्सा कार्यसम्पादनका आधारमा थप हुने गरी सिफारिस गरिएको छ।

७. वित्तीय समानीकरण अनुदानबाट प्राप्त रकम विनियोजनका लागि प्रदेश र स्थानीय सरकारका प्राथमिकताका क्षेत्रहरू

प्रदेश तथा स्थानीय तहले नेपालको संविधानमा उल्लेख भएको अधिकारको सूचीबमोजिमका सबै कार्यहरू गर्नका लागि वित्तीय समानीकरण अनुदानको उपयोग गर्नुपर्नेछ। यसरी अनुदानको उपयोग गर्दा कुनै एक क्षेत्रमा मात्र बढी खर्च गर्ने र अन्य क्षेत्रमा स्रोत अपुग हुने गर्नुहुँदैन। अतः यसका लागि देहायबमोजिम गर्नुपर्ने गरी सिफारिस गरिएको छः-

प्रदेश तर्फः

- नेपालको संविधानको अनुसूची ६ मा उल्लेखित आधारभूत जिम्मेवारीमा रहेका कार्य एवम् नेपाल सरकारबाट स्वीकृत कार्य विस्तृतीकरण प्रतिवेदनमा उल्लिखित कार्यमध्ये प्रदेश सरकारबाट सम्पादन गर्नुपर्ने देहाय बमोजिमका कार्यका लागि यथेष्ट रकम विनियोजन गरेपछि मात्र अन्य कार्यक्रम तथा आयोजनामा रकम विनियोजन गर्नुपर्ने,
 - प्रदेशस्तरको उच्च शिक्षा सम्बन्धी नीति, कानून, योजना कार्यान्वयन र नियमन सम्बन्धी कार्य,
 - प्रादेशिक स्वास्थ्य सम्बन्धी नीति, कानून, योजना तथा कार्यक्रम कार्यान्वयन र नियमन सम्बन्धी कार्य,
 - विद्युत, सिंचाइ, खानेपानी, सरसफाइ तथा परिवहन सम्बन्धी प्रादेशिक नीति, कानून, योजना कार्यान्वयन र नियमन सम्बन्धी कार्य,
 - कृषि तथा पशु विकास सम्बन्धी प्रादेशिक नीति, कानून, योजना कार्यान्वयन र नियमन सम्बन्धी कार्य,
 - प्रादेशिक भौतिक पूर्वाधारहरूको निर्माण तथा व्यवस्थापन सम्बन्धी कार्य,
- साविकमा संघीय सरकारबाट सञ्चालन हुँदै आएका तर हाल प्रदेश सरकारले निरन्तरता दिनुपर्ने भई हस्तान्तरण भई आएका कार्यक्रम तथा आयोजनाहरू,
- प्रदेश सरकारले बहन गर्नुपर्ने अनिवार्य दायित्वका विषयहरू,
- सामाजिक एवम् अर्थिक दृष्टिले कमजोर तथा तुलनात्मक रूपमा विकासको मूलप्रवाहमा पछि परेका वर्ग वा समुहको उत्थान एवम् मूलप्रवाहीकरणमा योगदान पुऱ्याउने कार्यक्रम तथा योजनाहरू ,
- वित्तीय समानीकरण अनुदान वापत प्रदेश सरकारलाई प्राप्त भएको रकमबाट अध्ययन भ्रमण, वैदेशिक भ्रमण र अन्य प्रशासनिक एवम् सञ्चालन खर्च गर्न नहुने।

स्थानीय तह तर्फः

- नेपालको संविधानको अनुसूची ८ मा उल्लेखित आधारभूत जिम्मेवारीमा रहने कार्य, स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ एवम् नेपाल सरकारबाट स्वीकृत कार्य विस्तृतीकरण प्रतिवेदनमा उल्लिखित कार्यहरू र स्थानीय तहबाट सम्पादन गर्नुपर्ने देहायबमोजिमका कार्यका लागि यथेष्ट रकम विनियोजन गरेपछि मात्र अन्य कार्यक्रम तथा आयोजनामा रकम विनियोजन गर्नुपर्ने,
 - आधारभूत तथा माध्यमिक शिक्षा सम्बन्धी कार्य,
 - आधारभूत स्वास्थ्य र सरसफाइ सम्बन्धी कार्य,
 - कृषि तथा पशुपालन, कृषि उत्पादन व्यवस्थापन, पशु स्वास्थ्य र सहकारी सम्बन्धी कार्य,
 - कृषि प्रसारको व्यवस्थापन, सञ्चालन र नियमन सम्बन्धी कार्य,
 - स्थानीय खानेपानी सम्बन्धी नीति, योजना, कार्यान्वयन र नियमन एवम् खानेपानी सेवा व्यवस्थापन सम्बन्धी कार्य,
 - स्थानीय साना सतह तथा भूमिगत सिंचाइ प्रणालीको सञ्चालन र मर्मत-सम्भार सम्बन्धी कार्य,
 - स्थानीय तटबन्ध, नदी नियन्त्रण तथा नदी व्यवस्थापन सम्बन्धी कार्य,
 - सामुदायिक भू-संरक्षण, स्थानीय पहिरो नियन्त्रण र व्यवस्थापन सम्बन्धी कार्य,
 - खेलकुद विकास र प्रवर्द्धन सम्बन्धी कार्य,

- स्थानीय यातायात व्यवस्थापन सम्बन्धी कार्य,
- साविकमा संघीय सरकारबाट सञ्चालन हुँदै आएका तर हाल स्थानीय सरकारले निरन्तरता दिनुपर्ने भई हस्तान्तरण भई आएका कार्यक्रम तथा आयोजनाहरू,
- स्थानीय तहले बहन गर्नुपर्ने अनिवार्य दायित्वका विषयहरू,
- सामाजिक एवम् आर्थिक दृष्टिले कमजोर तथा तुलनात्मक रूपमा विकासको मूलप्रवाहमा पछि परेका वर्ग वा समुहको उत्थान एवम् मूलप्रवाहीकरणमा योगदान पुऱ्याउने कार्यक्रम तथा योजनाहरू।
- वित्तीय समानीकरण अनुदान वापत स्थानीय सरकारलाई प्राप्त भएको रकमबाट अध्ययन भ्रमण, वैदेशिक भ्रमण र अन्य प्रशासनिक एवम् सञ्चालन खर्च गर्न नहुने।

(द्रष्टव्यः आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकारबाट प्रदेश सरकारलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धी सिफारिस परिशिष्ट २.१ मा र नेपाल सरकारबाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धी सिफारिस परिशिष्ट २.२ मा समावेश गरिएको छ।)

अनुसूची-२.३ आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धी सिफारिस

सिफारिस मिति: २०७५/१२/२८

१. पृष्ठभूमि

नेपालको संविधानले राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगलाई राज्यमा उपलब्ध वित्तीय साधन स्रोतको सरकारका तीन तहबीच समतामूलक वितरणको आधार तयार पार्ने कायदेशि दिएको छ। यस आयोगले प्रदेश तथा स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने राजस्व, वित्तीय समानीकरण अनुदान, सशर्त अनुदान, प्राकृतिक स्रोतबाट प्राप्त रोयल्टीजस्ता वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाणको सिफारिस गर्ने कार्य-जिम्मेवारी प्राप्त गरेको छ।

नेपाल सरकारले प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताको आधारमा वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्नुपर्ने संवैधानिक व्यवस्था र अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ र राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ का प्रावधान अनुरूप विभिन्न सूचकहरूको आधारमा प्रत्येक प्रदेश तथा स्थानीय तहले आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदानको परिमाण सिफारिस गरिएको छ।

२. वित्तीय समानीकरण अनुदानसम्बन्धी संवैधानिक तथा कानूनी व्यवस्थाहरू

नेपालको संविधानको धारा ६० को उपधारा (५) मा प्रदेशले नेपाल सरकारबाट प्राप्त अनुदान र आफ्नो स्रोतबाट उठ्ने राजस्वलाई मातहतको स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताको आधारमा प्रदेश कानून बमोजिम वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्नुपर्ने व्यवस्था रहेको छ। राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा ३ को उपदफा (१) को खण्ड (क) मा प्रदेश कानून बमोजिम प्रदेशले स्थानीय तहलाई दिने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धमा प्रदेशलाई सिफारिस गर्ने काम, कर्तव्य र अधिकार राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने व्यवस्था रहेको छ। सोही ऐनको दफा १६ को उपदफा (१) मा प्रदेशले स्थानीय तहलाई प्रचलित कानून बमोजिम उपलब्ध गाराउने वित्तीय समानीकरण अनुदानका सम्बन्धमा प्रदेशलाई सिफारिस गर्दा आयोगले लिनुपर्ने देहायबमोजिमका आधार तोकिएका छन्।

- प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी जस्ता मानव विकास सूचकाङ्क,
- अन्य प्रदेश वा स्थानीय तहको सन्तुलित विकासको अवस्था,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक सामाजिक वा अन्य कुनै प्रकारको विभेदको अवस्था,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहको पूर्वाधार विकासको अवस्था र आवश्यकता,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहले जनतालाई पुर्याउनु पर्ने सेवा,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहको राजस्वको अवस्था र उठाउन सक्ने क्षमता,
- प्रदेश तथा स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता।

त्यस्तै, यस ऐनको दफा १६ को उपदफा (३) मा आयोगले प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान र माथि उल्लिखित आधारहरू बमोजिम प्रत्येक प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएको छ। अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ८ को उपदफा (२) मा नेपाल सरकारबाट प्राप्त अनुदान र आफ्नो स्रोतबाट उठेको राजस्वलाई प्रदेशले प्रदेशभित्रका स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्वको क्षमताको आधारमा प्रदेश कानून बमोजिम आयोगको सिफारिसमा वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरण गर्नुपर्ने व्यवस्था छ।

३. वित्तीय समानीकरण अनुदान वितरणसम्बन्धी सिफारिसमा अवलम्बन गरिएका सैद्धान्तिक आधारहरू

१. प्राविधिक प्रशासनिक तथा राजनीतिक रूपमा संघीय संरचना भएका देशमा खर्च र राजस्व अधिकारको निक्षेपणबीच तालमेल मिलाउन कठिन हुने गर्दछ। सामान्यतया तल्ला तहका सरकारको खर्चको आवश्यकताभन्दा राजस्व क्षमता कमजोर हुने गर्दछ। यसबाट उर्ध्वगामी वित्तीय अन्तर) Vertical Fiscal Imbalance(सिर्जना हुन जान्छ। यसका साथै आर्थिक केन्द्र र प्राकृतिक स्रोतको उपलब्धताका दृष्टिकोणले प्रदेश तथा स्थानीय तहहरू फरक फरक हुने हुँदा साधन स्रोतको वितरण समान नहुन सक्दछ। तल्ला तहका सरकारका बीचमा सेवा प्रवाहको फरक फरक लागतराजस्वको असमान सम्भाव्यता, जस्ता कारणले क्षितिजीय वित्तीय अन्तर)Horizontal Fiscal Imbalance(सिर्जना हुन जान्छ। यस्ता वित्तीय अन्तर पूरा गर्न वित्तीय समानीकरण अनुदान उपलब्ध हुने गर्दछ।
 २. नेपालको संविधानको अनुसूची ५ देखि ९ सम्म संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको साझा तथा एकल अधिकारका सूचीहरू उल्लेख गरिएको छ। संविधानको यस प्रावधान तथा संविधान अनुरूपका विभिन्न कानूनहरूले कुन तहका सरकारले के के काम गर्ने भनी सरकारका सबै तहको खर्च क्षेत्रहरू तय गरेका छन्। संविधानका अनुसूचीहरू-अन्तर, सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन २०७४, तथा स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन २०७४, मा तीनै तहका सरकारका राजस्व अधिकार क्षेत्र यकिन गरिएको छ। यद्यपि प्राविधिक रूपमा खर्चको निक्षेपणको तुलनामा राजस्वको निक्षेपण हुन सकेको छैन। यसैले नेपालमा संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच उल्लेख्य रूपमा वित्तीय अन्तर रहेको छ।
 ३. वित्तीय समानीकरण अनुदानको मूल उद्देश्य खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताको अन्तरबाट सिर्जना हुने वित्तीय अन्तर घटाउनु हो। नेपालको संविधानबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई प्रदान गरिएको जिम्मेवारी पूरा गर्न आवश्यक पर्ने स्रोतको अभावको समस्या घटाउन यो अनुदान हस्तान्तरण हुने भएकाले संवैधानिक जिम्मेवारी पूरा गर्न यसको उपयोग गरिनुपर्दछ। अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐनको दफा २०७४, भएको अनुदानको रकम जुन प्रयोजनत कानूनबमोजिम प्राप्तमा उक्त ऐन र प्रचलि २८का लागि प्राप्त भएको हो सोही प्रयोजनका लागि प्रयोग गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिएकोले वित्तीय समानीकरण अनुदानको प्रयोग प्रदेश तथा स्थानीय तहले नेपालको संविधान अनुसार आफूलाई प्राप्त कार्यजिम्मेवारी- पूरा गर्नका लागि मात्र खर्च गर्न सक्नेछन्।
 ४. सार्वजनिक सेवा वितरण र वित्तीय साधन स्रोतको कुशल प्रयोगका लागि तल्ला तहका सरकारलाई प्रोत्साहन गर्न सकिनेमा वित्तीय स्रोतको व्यवस्थापन दक्ष र प्रभावकारी हुन्छ। अतः अन्तर-सरकारी वित्तीय हस्तान्तरणको यो अन्तरवस्तुलाई संस्थागत गर्न कार्यसम्पादनमा आधारित वित्तीय हस्तान्तरण प्रणाली अपनाउनु समेत उपयुक्त हुने देखिन्छ।
४. आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका लागि प्रयोग भएका सूचकहरू

क. स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताबीचको अन्तर:

स्थानीय तहबाट सम्पादन गरिने कार्यहरूको खर्च आवश्यकता अनुमान गर्नका लागि स्थानीय तहको जनसङ्ख्या, क्षेत्रफल, मानव विकास सूचकाङ्क, पूर्वाधारको अवस्था तथा भौगोलिक अवस्थितिलाई आधार लिइएको छ। यसै आधारमा चालू आर्थिक वर्षका लागि अनुमान गरिएको स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकतालाई राष्ट्रिय बजेटको आकारका आधारमा अद्यावधिक गरी आगामी आर्थिक वर्ष २०७६/७७ को खर्चको आवश्यकता प्रक्षेपण गरिएको छ। सबै स्थानीय तहको राजस्वसम्बन्धी यकीन तथ्याङ्क उपलब्ध भैनसकेकाले स्थानीय तहको नमुना तथ्याङ्क, स्थानीय तहको प्रकार र भौगोलिक अवस्थिति समेतका आधारमा राजस्व क्षमता प्रक्षेपण गरिएको छ। यसरी गरिएको खर्चको आवश्यकता र राजस्व क्षमताका आधारमा स्थानीय तहको खर्च आवश्यकता र राजस्व क्षमताको अन्तर सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।

ख. स्थानीय तहको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य असमानतासम्बन्धी सूचकाङ्क:

स्थानीय तहमा रहेको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य असमानता मापन गर्नका लागि स्थानीय तहको आर्थिक अवस्था; सामाजिक अवस्था; स्वास्थ्य, खानेपानी तथा सरसफाइ; शिक्षा; जनसाङ्ख्यिक विवरण; र विपद तथा जलवायु परिवर्तन जोखिमलाई आधार लिइएको छ। यसका लागि केन्द्रीय तथ्याङ्क विभागलगायत नेपाल सरकारका विभिन्न निकायहरूबाट प्राप्त तथ्याङ्क र यस आयोगबाट गराइएको अध्ययनलाई प्रमुख आधारको रूपमा लिइएको छ।

ग. मानव गरिबी सूचकाङ्क:

नेपाल मानव विकास प्रतिवेदन, २०१४ मा जिल्लास्तरसम्म मात्र मानव गरिबी सूचकाङ्क उपलब्ध भएको हुँदा भौगोलिक क्षेत्र, ग्रामीण तथा शहरी क्षेत्र एवम् जिल्लास्तरको तथ्याङ्कका आधारमा स्थानीय तहसम्मको मानव गरिबी सूचकाङ्क तयार गरिएको छ।

घ. पूर्वाधार सूचकाङ्क:

पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गर्दा सडक, विद्युत र सूचना प्रविधिको पहुँचलाई आधार मानिएको छ। यसका लागि स्थानीय तहको सडक घनत्व (क्षेत्रफलमा सडकको लम्बाइ), विद्युत सेवाबाट लाभान्वित जनसङ्ख्या र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिमा भएको पहुँचलाई आधारको रूपमा लिइएको छ। स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्क तयार गर्दा स्थानीय तहको सडक घनत्वलाई ८० प्रतिशत भार दिइएको छ। विकासको लाभमा जनताको पहुँच पुऱ्याउन र सार्वजनिक सेवा प्रवाहमा सहजीकरण गर्न सडकको प्रमुख भूमिका हुने भएकाले यसलाई अधिक भार दिइएको हो। त्यसैगरी, विद्युतको उपलब्धतालाई १० प्रतिशत र सूचना तथा सञ्चार प्रविधिको पहुँचलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

५. आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदानको सिफारिस

प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा (३) को व्यवस्थाबमोजिम प्रत्येक स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने न्यूनतम अनुदान र सोही ऐनको दफा १६ को उपदफा (१) मा तोकिएका आधारहरूबमोजिम प्राप्त गर्ने अनुदान छुट्टाछुट्टै गणना गरिएको छ।

क. न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १६ को उपदफा ३ बमोजिम प्रत्येक स्थानीय तहका लागि न्यूनतम अङ्क सिफारिस गरिएको छ। लागि चालु आर्थिक वर्षमा प्रदेशबाट स्थानीय तहमा हस्तान्तरण गर्न सिफारिस गरिएको न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान आगामि आर्थिक वर्षका लागि यथावत नै रहने गरी सिफारिस गरिएको छ। नेपाल सरकारले २५ हजार जनसङ्ख्या भएका स्थानीय तहहरूको सङ्गठन संरचना एकरूप हुने निर्णय गरेको हुदाँ २५ हजारसम्म जनसङ्ख्या भएका स्थानीय तहलाई प्रदेश सरकारले न्यूनतम वित्तीय समानीकरण अनुदान रु.१० लाख हस्तान्तरण गर्नुपर्ने र प्रत्येक स्थानीय तहमा १० हजार (४०%) जनसङ्ख्या थप हुँदा न्यूनतम अनुदान २०% (रु.२ लाख) थप हुने गरी न्यूनतम अनुदान सिफारिस गरिएको छ। त्यस्तै, काठमाडौँ महानगरपालिकाको आन्तरिक राजस्व स्रोतलाई समेत दृष्टिगत गरी रु.१ करोड ५० लाख न्यूनतम अनुदान सिफारिस गरिएको छ।

ख. वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिसका आधारहरू

प्रदेशहरूबाट वित्तीय समानीकरण अनुदानका लागि विनियोजन हुने कुल रकममध्ये न्यूनतम अनुदान रकम छुट्टाइसकेपछि बाँकि हुन आउने रकमलाई देहायको आधारमा बाँडफाँट गर्न सिफारिस गरिएको छ। देहायको आधारबमोजिम स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय समानीकरण अनुदानको विवरण अनुसूचीमा संलग्न गरिएको छ।

सूचक	भार (प्रतिशत)
खर्च आवश्यकता र राजस्व क्षमताबीचको अन्तर	७०
मानव गरिबी सूचकाङ्क	१५
आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य असमानता सूचकाङ्क	५
पूर्वाधार सूचकाङ्क	१०
जम्मा	१००

चालु आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि उपलब्ध गराएको वित्तीय समानीकरण अनुदानभन्दा आगामी आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि सिफारिस गरिएको अनुदान केही स्थानीय तहहरूका तुलनात्मक रूपमा कम हुने देखिएको छ। यसो हुनुको कारणमा चालु आर्थिक वर्षमा वित्तीय समानीकरण अनुदान सिफारिस गर्दा उपलब्ध पूर्वाधार तथा आर्थिक, सामाजिक र अन्य असमानतासँग सम्बन्धित तथ्याङ्कहरू अघावधिक हुनु रहेको छ।

ख(१). स्थानीय तहको खर्च आवश्यकता र राजस्व क्षमताबीचको अन्तर:

स्थानीय तहका संवैधानिक खर्च जिम्मेवारीहरू पूरा गर्नका लागि प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा वित्तीय समानीकरण अनुदान उपलब्ध गराइने भएकाले स्थानीय तहको खर्चको आवश्यकता र राजस्वको क्षमताको अन्तरलाई ७० प्रतिशत भार दिइएको छ।

ख (२). मानव गरिबी सूचकाङ्क:

मानव गरिबी सूचकाङ्कका लागि १५ प्रतिशत भार प्रदान गरिएको छ। स्थानीय तहको शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी लगायतको आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्नका लागि मानव गरिबी सूचकाङ्कलाई समावेश गरिएको हो।

ख(३). आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य असमानता सूचकाङ्क

स्थानीय तहहरू आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य असमानताका दृष्टिकोणले फरक फरक अवस्थामा रहेकाले उनीहरूको आर्थिक, सामाजिक तथा अन्य असमानताको अवस्थालाई सम्बोधन गर्न यस सूचकाङ्कलाई ५ प्रतिशत भार प्रदान गरिएको छ।

ख (४). पूर्वाधार सूचकाङ्क:

विकासको पूर्वशर्तका रूपमा रहने सडक, विद्युत तथा सूचना प्रविधिमा पहुँचको अवस्थालाई दृष्टिगत गरी स्थानीय तहको पूर्वाधार सूचकाङ्कलाई १० प्रतिशत भार दिइएको छ।

६. वित्तीय समानीकरण अनुदानबाट प्राप्त रकम विनियोजनका लागि स्थानीय सरकारका प्राथमिकताका क्षेत्रहरू:

स्थानीय तहले नेपालको संविधानमा उल्लेख भएको अधिकारको सूचीबमोजिमका सबै कार्यहरू गर्नका लागि वित्तीय समानीकरण अनुदानको उपयोग गर्नुपर्नेछ। यसरी अनुदानको उपयोग गर्दा कुनै एक क्षेत्रमा मात्र बढी खर्च गर्ने र अन्य क्षेत्रमा स्रोत अपुग हुने गर्नुहुँदैन। अतः यसका लागि देहायबमोजिम गर्नुपर्ने सिफारिस गरिएको छः-

१. नेपालको संविधानको अनुसूची ८ मा उल्लेखित आधारभूत जिम्मेवारीमा रहने कार्य, स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन २०७४, एवम् नेपाल सरकारबाट स्वीकृत कार्य विस्तृतीकरण प्रतिवेदनमा उल्लेखित कार्यहरू र बमोजिम स्थानीय तहबाट सम्पादन गर्नुपर्ने देहायबमोजिमका कार्यका लागि यथेष्ट रकम विनियोजन गरेपछि मात्र अन्य कार्यक्रम तथा आयोजनामा रकम विनियोजन गर्नुपर्ने,

- क. आधारभूत तथा माध्यमिक शिक्षा सम्बन्धी कार्य,
- ख. आधारभूत स्वास्थ्य र सरसफाइ सम्बन्धी कार्य,
- ग. कृषि तथा पशुपालन, कृषि उत्पादन व्यवस्थापन, पशु स्वास्थ्य र सहकारी सम्बन्धी कार्य,
- घ. कृषि प्रसारको व्यवस्थापन, सञ्चालन र नियमन सम्बन्धी कार्य,
- ङ. स्थानीय खानेपानी सम्बन्धी नीति, योजना, कार्यन्वयन र नियमन एवम् खानेपानी सेवा व्यवस्थापन सम्बन्धी कार्य,
- च. स्थानीय साना सतह तथा भूमिगत सिंचाइ प्रणालीको सञ्चालन र मर्मतसम्भार सम्बन्धी कार्य,
- छ. स्थानीय तटबन्ध, नदी नियन्त्रण तथा नदी व्यवस्थापन सम्बन्धी कार्य,
- ज. सामुदायिक भूसंरक्षण, स्थानीय पहिरो नियन्त्रण र व्यवस्थापन सम्बन्धी कार्य,
- झ. खेलकुद विकास र प्रवर्द्धन सम्बन्धी कार्य,
- ञ. स्थानीय यातायात व्यवस्थापन सम्बन्धी कार्य,

२. स्थानीय तहले बहन गर्नुपर्ने अनिवार्य दायित्वका विषयहरू,

३. सामाजिक एवम् आर्थिक दृष्टिले कमजोर तथा तुलनात्मक रूपमा विकासको मूलप्रवाहमा पछि परेका वर्ग वा समुहको उत्थान एवम् मूलप्रवाहीकरणमा योगदान पुऱ्याउने कार्यक्रम तथा योजनाहरू।

४. वित्तीय समानीकरण अनुदान वापत स्थानीय सरकारलाई प्राप्त भएको रकमबाट अध्ययन भ्रमण, वैदेशिक भ्रमण र अन्य प्रशासनिक एवम् सञ्चालन खर्च गर्न नहुने।

(द्रष्टव्यः आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान सम्बन्धी सिफारिस परिशिष्ट २.३ मा समावेश गरिएको छ।)

अनुसूची-२.४ आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा हुने सवारी साधन कर बाँडफाँट सम्बन्धी सिफारिस

सिफारिस मिति: २०७५/१२/२८

१. पृष्ठभूमि

नेपालमा संघीयताको कार्यान्वयनसँगै प्रदेश र स्थानीय सरकारले विभिन्न प्रकारका करहरू परिचालन गर्ने अधिकार प्राप्त गरेका छन्। केही करहरू प्रदेश र स्थानीय तहको एकल अधिकारको सूचीमा रहेका छन् भने केही करहरू प्रदेश र स्थानीय तहको साझा अधिकारको सूचीमा रहेका छन्। संविधानको अनुसूचीमा प्रदेश र स्थानीय तह दुवैको अधिकार क्षेत्रमा सवारी साधन कर लगायतका करहरूको व्यवस्था रहेको छ। प्रदेश र स्थानीय तहको साझा अधिकार अन्तर्गत रहेका करमध्ये सवारी साधन कर प्रदेश र स्थानीय तहको आन्तरिक राजस्वको महत्त्वपूर्ण स्रोत हो।

प्रदेश र स्थानीय तह दुवैको साझा अधिकार क्षेत्रभित्र रहेका सवारी साधन कर लगायतका करहरू सम्बन्धित प्रदेश तथा स्थानीय तहका जनताहरूलाई लगाईने भएकाले कर लगाउने, उठाउने तथा अन्य व्यवस्थापन लगायतका विषयमा दोहोरो प्रशासनिक व्यवस्था भएमा कर संकलन लागत बढ्नुका साथै आम जनतालाई बढि बोझिलो तथा झन्झटिलो हुने देखिन्छ। यसर्थ, नेपालको प्रचलित संघीय कानूनमा प्रदेश र स्थानीय तहको दोहोरो क्षेत्राधिकारमा रहेका करहरूको एकल प्रशासन कायम गरी त्यस्ता करबाट उठ्ने राजस्व प्रदेश र स्थानीय तहबीच बाँडफाँट गर्ने व्यवस्था गरिएको छ।

२. अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ मा भएको व्यवस्था:

१. आर्थिक विधेयक, २०७५ मार्फत अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ लाई संशोधन गरी प्रदेश र स्थानीय तह दुवैको साझा अधिकार क्षेत्रभित्र रहेका करहरू एकै तहबाट संकलन गर्ने र उक्त संकलित कर बाँडफाँट गर्ने,
२. सवारी साधन करको दर निर्धारण र संकलन प्रदेशले गर्ने र यसबाट संकलन भएको राजस्व प्रदेश र स्थानीय तहबीच बाँडफाँट गर्ने,
३. प्रदेश सरकारले सवारी साधन कर संकलन गरी त्यस्तो रकम प्रदेश विभाज्य कोषमा दाखिला गरी प्रदेश र सम्बन्धित प्रदेश भित्र रहेका स्थानीय तहहरूबीच बाँडफाँट गर्नुपर्ने,
४. सवारी साधन कर मध्ये ६०% रकम प्रदेश सरकारले र ४०% रकम सम्बन्धित प्रदेश भित्रका स्थानीय तहका सञ्चित कोषमा दाखिला हुने गरी बाँडफाँट गर्नुपर्ने,
५. प्रदेश विभाज्य कोषबाट स्थानीय तहहरू बीच हुने सवारी साधन करको बाँडफाँट राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम हुने।

३. प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा सवारी साधन कर बाँडफाँटका आधारहरू:

प्रदेश विभाज्य कोषबाट स्थानीय तहमा हुने सवारी साधन कर बाँडफाँटका आधारहरू चयन गर्दा कर उठ्ने स्रोत, कर आधार, व्यवस्थापन, पूनः वितरण तथा त्यस्तो सवारी साधनको प्रयोगबाट हुने वातावरणीय असर जस्ता महत्त्वपूर्ण आयामहरूलाई दृष्टिगत गरिएको छ। आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा सवारी साधन करबाट उठेको राजस्व बाँडफाँटका लागि देहायका आधारहरू लिइएका छन्।

क. जनसङ्ख्या (४५ प्रतिशत)

सवारी साधन स्थानीय जनताले प्रयोग गर्छन् भने उक्त सवारी साधन प्रयोगबाट सिर्जना हुने असरका भागिदार पनि तहाँ रहेका जनता नै हुन्छन्। उक्त क्षेत्रमा सञ्चालनमा रहेका सवारी साधनहरूबाट संकलन हुने सवारी साधन करमा सोही क्षेत्रका प्रभावित जनताको अधिकार रहने हुँदा सवारी साधन करबाट उठेको राजस्व बाँडफाँटको प्रमुख आधार स्थानीय तहको कुल जनसङ्ख्या अनुपातलाई ४५% भार दिइएको छ।

ख. सडक लम्बाई (५० प्रतिशत)

सडक सञ्जाल अधिक भएको क्षेत्रमा सवारी साधनको चाप अधिक हुने, ध्वनी तथा वातावरण प्रदुषण बढी हुने र सडक निर्माण तथा मर्मत लगायतका कार्यमा सार्वजनिक लागत बढी लाग्ने हुनाले प्रदेशभित्र भएको कुल सडक लम्बाईसँग प्रत्येक स्थानीय तहको सडक लम्बाईको अनुपातलाई ५०% भार दिइएको छ।

ग. वन तथा हरियाली (५ प्रतिशत)

सवारी साधनबाट निसृत हुने कार्बनजन्य प्रदुषणबाट मानव स्वास्थ्य तथा वातावरणमा पर्ने असरलाई न्यून गर्न वन तथा हरियालीले महत्त्वपूर्ण भूमिका निर्वाह गर्ने भएकाले यसको प्रवर्द्धनलाई प्रोत्साहन गर्नुपर्ने हुन्छ। यसका साथै वित्तीय समानीकरण अनुदान तथा अन्य स्रोतबाट प्राप्त रकमलाई वातावरण मैत्री तवरले खर्च गर्न समेत अप्रत्यक्ष प्रोत्साहन गर्नुपर्ने हुन्छ। प्रदुषणको तथ्याङ्क उपलब्ध नभएका कारणले सवारी साधनबाट उत्सर्जन हुने कार्बन प्रशोचन (Sequestration) गर्न सघाउ पुऱ्याउने मापकको रूपमा स्थानीय तहमा वनले ढाकेको क्षेत्रको अनुपातलाई ५ प्रतिशत भार दिइएको छ।

४. सूचकाङ्क प्रयोग गर्ने तरिका

प्रदेशहरूबाट प्रक्षेपित सवारी साधन कर रकमलाई आधार लिई प्रत्येक स्थानीय तहले सवारी साधन करको बाँडफाँटबाट प्राप्त गर्ने अनुमानित सीमा सिफारिस गरिएको छ। विभाज्य कोषमा जम्मा हुने रकमलाई संलग्न अनुसूचीमा उल्लेख भएको सूचकाङ्कले गुणन गरी प्राप्त हुने रकम सम्बन्धित स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराउनु पर्दछ।

५. सवारी साधन करको प्रयोग क्षेत्र

सवारी साधन कर मुलतः सडक निर्माण तथा मर्मत एवम् वातावरणीय प्रदुषण कम गर्नका लागि उठाइने भएकाले सवारी साधन करको हिस्सा प्राप्त गर्ने स्थानीय तहले यो रकम सडक निर्माण र वन तथा हरियाली क्षेत्रको संवर्द्धन एवं संरक्षण गर्नमा प्रयोग गर्नुपर्नेछ।

(दृष्टव्यः आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहमा बाँडफाँट हुने सवारी साधन कर सम्बन्धी सिफारिस परिशिष्ट २.३ मा समावेश गरिएको छ।)

अनुसूची-२.५ आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकारबाट प्रदेश र स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने सशर्त अनुदान सम्बन्धी सिफारिस

सिफारिस मिति: २०७६/०९/०४

१. पृष्ठभूमि:

नेपालको संविधानले संघबाट प्रदेश र स्थानीय तहमा वित्तीय समानीकरण अनुदान, सशर्त अनुदान, समपूरक अनुदान र विशेष अनुदान गरी चार प्रकारका अनुदानहरू उपलब्ध हुने व्यवस्था गरेको छ। नेपालको संविधानको धारा २५१ को उपधारा १ को खण्ड (ग) ले राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम, मानक, पूर्वाधारको अवस्था अनुसार प्रदेश र स्थानीय सरकारलाई प्रदान गरिने सशर्त अनुदानको सम्बन्धमा अध्ययन अनुसन्धान गरी आधार तयार गर्ने जिम्मेवारी राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगलाई प्रदान गरेको छ। त्यसैगरी अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ९ को उपदफा ३ ले प्रदेशले स्थानीय तहलाई सशर्त अनुदान प्रदान गर्दा आधारहरू तोक्ने जिम्मेवारी समेत यसै आयोगलाई दिएको छ।

२. सशर्त अनुदानका आधारहरू सिफारिसका वृहत् सैद्धान्तिक मान्यता

लामो समयको राजनीतिक संक्रमण अन्त्य भएपछि नेपाल अब आर्थिक विकासको युगमा प्रवेश गरेको छ। नेपाल सरकारले “समृद्ध नेपाल, सुखी नेपाली” को नारा अघि सारेको र सन् २०२२ मा विकासशील मुलुकमा र सन् २०३० सम्ममा दीगो विकासका लक्ष्यहरू हासिल गरी मध्यमस्तरीय आय भएको मुलुकमा स्तरोन्नति हुने लक्ष्य लिएकाले स-साना आयोजना र कार्यक्रममा स्रोत छर्नुभन्दा ठूला रणनीतिक योजना कार्यान्वयनमा प्राथमिकता दिनुपर्ने आवश्यकता छ। यसर्थ संघ तथा प्रदेशले सशर्त अनुदान उपलब्ध गराउँदा दीगो, फराकिलो तथा समतामूलक आर्थिक वृद्धिलाई प्रत्यक्ष टेवा दिने प्रकृतिका ठूला तथा मझौला योजनाको कार्यान्वयनमा जोड दिनुपर्ने देखिन्छ।

विद्यमान सबै राष्ट्रिय नीतिहरू कार्यान्वयनका लागि नेपाल सरकारका विषयगत मन्त्रालयहरूले कार्यक्रम तर्जुमा नगरिसकेका र एकाध बाहेक धेरै विषयहरूमा राष्ट्रिय मानक नभएकाले तत्कालै यिनका आधारमा सशर्त अनुदान उपलब्ध गराउने आधार तयार पार्न कठिन देखिएको छ। तथापि, उपलब्ध नीति तथा कार्यक्रमहरूलाई आधार मानी प्रदेश र स्थानीय तहको पूर्वाधारको अवस्था विश्लेषण गरी आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराउने सशर्त अनुदानको आधार तयार गरिएको छ। यस प्रयोजनका लागि मुख्यतया देहायका विषयहरूलाई मार्गदर्शनका रूपमा लिई सशर्त अनुदानको आधारहरू सिफारिस गरिएको छ:-

१. देशव्यापी रूपमा राष्ट्रिय नीतिहरू कार्यान्वयन गर्ने,
२. राष्ट्रिय मानक स्थापित गर्ने वा सोको सुनिश्चितता गर्ने,
३. प्रदेश तथा स्थानीय तहमा रहेको पूर्वाधारको न्यूनतालाई पूर्ति गर्ने, र
४. राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिबद्धताहरू पूरा गर्ने।

३. सशर्त अनुदानका आधार सम्बन्धी सिफारिस

माथि उल्लिखित विषयहरूलाई मार्गदर्शनका रूपमा लिई आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकारले प्रदेश र स्थानीय तहमा सशर्त अनुदान उपलब्ध गराउने आधारहरू देहाय बमोजिम सिफारिस गरिएको छः-

१. राष्ट्रियस्तरका विषयगत नीति (National Level Sectoral Policy) अन्तर्गत प्रदेश तथा स्थानीय तहबाट कार्यान्वयन गरिने क्षेत्रगत कार्यक्रम र आयोजनाहरू स्रोत र कार्यान्वयनको खाकासहित पठाउने,
२. नेपालको संविधानको अनुसूची ७ र ९ मा उल्लिखित कार्यहरूमध्ये प्रदेश वा स्थानीय तहबाट सञ्चालन हुनुपर्ने कार्यक्रम, आयोजना वा क्रियाकलापहरू स्रोत तथा कार्यान्वयनको खाकासहित प्रदेश र स्थानीय तहमा हस्तान्तरण गर्ने,
३. नेपालको संविधानको अनुसूची ६ र ८ बमोजिम प्रदेश र स्थानीय सरकारको एकल अधिकार क्षेत्रभित्र परेका क्रियाकलाप, आयोजना र कार्यक्रमहरू हस्तान्तरण हुन बाँकी भए स्रोत सहित प्रदेश र स्थानीय तहमा हस्तान्तरण गर्ने, यस्ता क्रियाकलाप, आयोजना र कार्यक्रमहरू निर्धारित समयभित्र सम्पन्न गर्ने गरी बजेट सुनिश्चित गर्ने,
४. नेपालको संविधानको अनुसूची ५ अनुसार संघको कार्यक्षेत्र भित्र रहेका तर प्रदेश र स्थानीय सरकारबाट कार्यान्वयन गराउनुपर्ने किसिमका राष्ट्रियस्तरका कार्यक्रम प्रदेश वा स्थानीय तहमा स्रोतसहित पठाउने,
५. संघीय सरकारबाट विगतमा प्रवाह भइरहेका र भविष्यमा समेत निरन्तरता दिनुपर्ने राष्ट्रियस्तरका कार्यक्रमहरू कार्यान्वयनका लागि स्रोतसहित हस्तान्तरण गर्ने,
६. प्रदेश वा स्थानीय तहको अधिकार क्षेत्रभित्र परेका, विगतमा निर्माण कार्य प्रारम्भ भइसकेका वा कार्यान्वयनको चरणमा रहेका विकास आयोजनाहरू, बहुवर्षीय ठेक्का स्वीकृत भई नेपाल सरकारको दायित्व सिर्जना भइसकेका कार्यक्रमहरू र वैदेशिक सहायतामा सञ्चालित कार्यक्रम वा आयोजनाहरू सम्पन्न हुने सुनिश्चित गर्ने गरी स्रोतसहित हस्तान्तरण गर्ने,
७. नेपाल सरकारले गरेका राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिबद्धता कार्यान्वयन गर्न तीनै तहका सरकारले समन्वयात्मक ढङ्गले कार्यान्वयन गर्नुपर्ने कार्यक्रम/आयोजना वा क्रियाकलापहरू स्रोत र कार्यान्वयनको खाकासहित हस्तान्तरण गर्ने,
८. प्रदेश वा स्थानीय तहको एकल अधिकारको सूचीमा रहेका तर एउटै कार्यक्रम वा आयोजनाको रूपमा विकास भई एकभन्दा बढी प्रदेश वा एकभन्दा बढी स्थानीय तहमा सञ्चालन हुने भएमा त्यस्ता कार्यक्रम वा आयोजना वा तिनका सम्बन्धित सम्भाग प्रदेश वा स्थानीय तहबाट कार्यान्वयन हुने गरी हस्तान्तरण गर्ने।

४. नेपाल सरकारको जिम्मेवारी

प्रदेश तथा स्थानीय तहबाट कार्यान्वयन हुने कार्यक्रम/आयोजनाका लागि सशर्त अनुदान उपलब्ध गराउँदा नेपाल सरकारले वहन गर्नुपर्ने जिम्मेवारी देहाय बमोजिम सिफारिस गरिएको छः-

१. कार्यक्रम वा आयोजना वा क्रियाकलाप हस्तान्तरण गरिसकेपछि निर्धारित अवधिभित्रै सम्पन्न हुने सुनिश्चित गरी स्रोत व्यवस्थापन गर्ने,

२. हस्तान्तरित कार्यक्रमको प्रभावकारी कार्यान्वयनको निमित्त प्रदेश तथा स्थानीय तहमा आवश्यक पर्ने प्राविधिक र व्यवस्थापकीय सहयोग उपलब्ध गराउने,
३. सशर्त अनुदानबाट हस्तान्तरण भई जाने कार्यक्रम वा आयोजनाको अनुगमन गर्ने, मूल्यांकन गर्ने र एकीकृत रूपमा भौतिक तथा वित्तीय प्रतिवेदन तयार हुने गरी प्रतिवेदन ढाँचा तयार गर्ने,
४. वैदेशिक सहायतामा सञ्चालित कार्यक्रम वा आयोजनाको एकीकृत आयोजना प्रतिवेदन तयार गर्ने, सम्बन्धित विकास साझेदारसँग समन्वय गर्ने, प्रतिवेदन पठाउने, वित्तीय प्रतिवेदन तयार गरी शोधभर्ना लिने,
५. समान उद्देश्य प्राप्तिका लागि विभिन्न विषयगत मन्त्रालयहरूबाट हस्तान्तरण भई सञ्चालन हुने उस्तै विषयका वा समान प्रकृतिका कार्यक्रमहरूलाई एकीकृत गरी एउटै शीर्षक अन्तर्गत हस्तान्तरण गर्ने,
६. बजेटमा तोकिए अनुरूप हुने गरी सबै कार्यक्रम र आयोजना एकैपटक हस्तान्तरण गर्ने। आर्थिक वर्षको बीचमा कुनै पनि कार्यक्रम वा आयोजना वा क्रियाकलाप स्रोतसहित वा स्रोतबिना हस्तान्तरण नगर्ने,
७. सशर्त अनुदानबाट सञ्चालन गरिने कार्यक्रमहरूको प्रभावकारिता अभिवृद्धि गर्न संघ र प्रदेश सरकारका मन्त्रालयहरू एवं स्थानीय सरकारहरूबीच समन्वय कायम गरी कार्यक्रम सञ्चालनमा सहजीकरण गर्ने,
८. नेपालको संविधानका अनुसूचीहरू तथा प्रचलित कानून बमोजिम पूर्ण निक्षेपित भएका कार्य क्षेत्रहरूमा सशर्त अनुदान उपलब्ध गराउने प्रवृत्तिलाई निरुत्साहित गर्दै जाने र
९. राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम र मानकहरूको कार्यान्वयनबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहमा सिर्जना हुने थप व्ययभारलाई नेपाल सरकारले व्यहोर्ने गरी सशर्त अनुदान उपलब्ध गराउने।

५. प्रदेश वा स्थानीय तहको जिम्मेवारी

नेपाल सरकारबाट प्राप्त सशर्त अनुदानको प्रयोग गर्दा प्रदेश र स्थानीय तहले वहन गर्नुपर्ने जिम्मेवारी देहायअनुसार सिफारिस गरिएको छः-

१. नेपाल सरकारबाट हस्तान्तरण भई आएका सशर्त अनुदान अन्तर्गतका कार्यक्रम वा आयोजना वा क्रियाकलाप कार्यान्वयन गर्ने,
२. संघीय निकायहरूसँग समन्वय कायम गर्ने,
३. कार्यक्रम वा आयोजना वा क्रियाकलाप कार्यान्वयनको आवधिक प्रतिवेदन निर्धारित समयभित्रै संघीय विषयगत मन्त्रालय/निकायमा पठाउने,
४. कार्यान्वयनको सुपरीवेक्षण तथा अनुगमनको व्यवस्था मिलाउने,
५. कार्यक्रमको गहनता सोको बजेटको आधारमा नभई विषयवस्तुको गाम्भीर्यका आधारमा मापन गर्ने (उदाहरणका लागि दीगो विकासका लक्ष्यहरू हासिल गर्ने कार्यक्रमहरूका लागि बजेटको अड्क कम देखिएतापनि विषयवस्तुको गाम्भीर्य बढी हुने) र
६. विकास कार्यक्रमहरूमा सहभागितामूलक पद्धति अपनाउने।

अनुसूची-२.६ आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहले परिचालन गर्ने आन्तरिक ऋणको सीमा सम्बन्धी सिफारिस

सिफारिस मिति: २०७६/०२/०५

१. पृष्ठभूमि

राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग नेपालमा वित्तीय संघीयतालाई प्रभावकारी ढङ्गबाट कार्यान्वयन गर्नका लागि गठन गरिएको एक संवैधानिक आयोग हो। आयोगले मूलतः वित्तीय तथा प्राकृतिक स्रोतको चुस्त व्यवस्थापन तथा समन्यायिक उपयोग सुनिश्चित गर्ने भूमिका निर्वाह गर्दछ। संविधानको धारा ६० र धारा २५१ मा रहेको व्यवस्था अनुरूप आयोगले राजस्व बाँडफाँट, वित्तीय समानीकरण अनुदान, सशर्त अनुदान, आन्तरिक ऋण तथा प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँट तथा उपयोग सम्बन्धमा सिफारिस गर्ने गर्दछ।

नेपालको संविधानको धारा २५१ को (१)(च) मा राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले समष्टिगत आर्थिक सूचकहरूको विश्लेषण गरी संघ, प्रदेश र स्थानीय सरकारले लिन सक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गर्ने व्यवस्था रहेको छ। यसै व्यवस्था बमोजिम आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय सरकारले लिन सक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा निर्धारणका लागि राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले अर्थ मन्त्रालय, राष्ट्रिय योजना आयोग र नेपाल राष्ट्र बैंक समेतसँग अन्तरक्रिया गरी खाका तयार पारेको छ।

२. संवैधानिक तथा कानुनी व्यवस्था

नेपालको संविधानको धारा २५१ (१) (च) बमोजिम समष्टिगत आर्थिक सूचकहरूको विश्लेषण गरी संघ, प्रदेश र स्थानीय सरकारले लिन सक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गर्ने कार्य राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको रहेको छ।

प्रदेश तथा स्थानीय तहले लिने आन्तरिक ऋण सम्बन्धमा अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा १४ मा देहाय अनुसारको व्यवस्था गरिएको छ:-

(१) नेपाल सरकार, प्रदेश तथा स्थानीय तहले आयोगले सिफारिस गरेको सीमा भित्र रही आन्तरिक ऋण लिन सक्नेछ। तर प्रदेश तथा स्थानीय तहले आन्तरिक ऋण लिनु अघि नेपाल सरकारको सहमति लिनु पर्नेछ।

(२) नेपाल सरकार तथा प्रदेशले प्रचलित कानूनको अधिनमा रही ऋणपत्र जारी गरी आन्तरिक ऋण उठाउन सक्नेछ।

(३) प्रदेश तथा स्थानीय तहले आन्तरिक ऋण लिन नेपाल सरकारको सहमति माग गर्दा आन्तरिक ऋण लिन खोजिएको योजना, योजनाबाट प्राप्त हुन सक्ने प्रतिफल र उपलब्धि, ऋण भुक्तानी योजना, ऋण दिने संस्थाको विवरण सहितको प्रस्ताव मन्त्रालय समक्ष पेश गर्नु पर्नेछ।

(४) उपदफा (३) बमोजिम पेश भएको प्रस्ताव कार्यान्वयन योग्य देखिएमा नेपाल सरकारले सम्बन्धित प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई आन्तरिक ऋण लिन सहमति दिन सक्नेछ।

४. आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि आन्तरिक ऋण सम्बन्धी सिफारिसका आधारहरू

नेपाल सरकार

आर्थिक वर्ष २०७४/७५ को देशको समष्टिगत आर्थिक स्थिति सामान्यतया सन्तोषजनक थियो। नेपाल राष्ट्र बैंक बाट प्रकाशित तथ्याङ्क बमोजिम आर्थिक वर्ष २०७४/७५ मा कुल सरकारी खर्च विनियोजनको ८०.५ प्रतिशत, पूँजीगत खर्च विनियोजनको तुलनामा ७१.६ प्रतिशत र वित्तीय व्यवस्था तर्फको खर्च विनियोजनको ७७.६ प्रतिशत रहेको छ। स्रोत परिचालनतर्फ राजस्व सङ्कलन लक्ष्यको ९९.५ प्रतिशत रहेको छ। वैदेशिक सहायता परिचालन अनुमानित रकमको ५४.५ प्रतिशत छ। आर्थिक वर्ष २०७४/७५मा नेपाल सरकारले कुल आन्तरिक ऋण रु.१४४ अर्ब ७५ करोड परिचालन गरेको थियो। जसमध्ये रु.३७ अर्ब ५६ करोड आन्तरिक ऋण भुक्तानी भएकाले रु.१०७ अर्ब १९ करोड खूद आन्तरिक ऋण परिचालन भएको छ। नेपाल सरकारले आर्थिक वर्ष २०६९/७० देखि आर्थिक वर्ष २०७४/७५ सम्म परिचालन गरेको आन्तरिक ऋणको स्थिती देहाय अनुसार रहेको छ।

कुल गार्हस्थ्य उत्पादनमा आन्तरिक ऋणको प्रतिशत

आर्थिक वर्ष	२०६९/७०	२०७०/७१	२०७१/७२	२०७२/७३	२०७३/७४	२०७४/७५	२०७५/७६ को प्रथम दश महिनासम्म
कुल गार्हस्थ्य उत्पादनमा आन्तरिक ऋणको प्रतिशत	१.१	१.०	२.०	३.९	३.३	४.८	आन्तरिक ऋण उठाएको छैन।

स्रोत: आर्थिक सर्वेक्षण २०७४/७५ र अर्थ मन्त्रालय

आर्थिक वर्ष २०७४/७५ को अन्त्यसम्ममा नेपालको कुल तिर्न बाँकी ऋण रु. ९१६ अर्ब ५२ करोड रहेको छ, जुन सो आर्थिक वर्षको प्रक्षेपित कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको २९.७ प्रतिशत हुन आउँछ। योमध्ये वैदेशिक ऋण रु.५२५ अर्ब ३५ करोड र आन्तरिक ऋण रु.३९१ अर्ब १६ करोड रहेको छ। कुल तिर्न बाँकी आन्तरिक ऋण कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको १३ प्रतिशत रहेको छ। चालु आर्थिक वर्षको पहिलो ८ महिनासम्म नेपालको कुल तिर्न बाँकी ऋण रु. ९७८ अर्ब ४५ करोड पुगेको छ जसमध्ये आन्तरिक ऋण रु. ३८३ अर्ब ५९ करोड रहेको छ। यो अवधिसम्मको तिर्न बाँकी ऋण चालु आर्थिक वर्षको प्रक्षेपित कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको २८.३ प्रतिशत हुन आउछ।

विकासशील अन्य मुलुकहरूको तुलनामा नेपालको कुल गार्हस्थ्य उत्पादनसँग तिर्न बाँकी आन्तरिक ऋणको अनुपात कम रहेको सन्दर्भमा नेपाल सरकारसँग थप ऋण परिचालनका लागि वित्तीय आधार रहेको छ। नेपालको संविधानले तीनै तहका सरकारले आन्तरिक ऋण उठाउनसक्ने व्यवस्था गरेकाले देशभित्र उपलब्ध वित्तीय स्रोतको अवस्थाअनुसार ऋण परिचालन गर्न सकिन्छ। तर तीनै तहले परिचालन गर्ने ऋणका लागि उपलब्ध बजार भने एउटै रहेको र सोही बजारबाट निजी क्षेत्रले समेत ऋण लिने भएकाले सरकारले मात्र ठूलो ऋण उठाउन सक्दैन। सामान्यतया समग्र वित्तीय अवस्था खल्बलिन नदिनका लागि देहायका कारणले सरकारले ठूलो मात्रामा आन्तरिक ऋण परिचालन गर्न कठिन हुन्छ:-

- (१) आन्तरिक मुद्रा बजारमा उतार चढाव रहेको र समय समयमा बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरूसँग तरलताको समस्या रहने गरेको,

- (२) सरकारले बढी ऋण लिंदा सोको प्रभाव बैंक तथा वित्तीय संस्थाको ब्याजदरमा पर्न गई समग्र वित्तीय प्रणालीमा समस्या देखिन सक्ने अवस्था रहेको,
- (३) देशमा हुने लगानीको अधिकतम हिस्सा निजी क्षेत्रबाट हुने भएकाले सरकारले बढी ऋण उठाउँदा निजी क्षेत्रको लगानी संकुचनको सम्भावना भएको, र
- (४) वित्तीय आधार (Fiscal Space) को आकारलाई मात्र दृष्टिगत गरी ऋण लिंदा ऋणको अनुत्पादक उपयोगको डर रहेको।

प्रदेश सरकार

प्रदेश तहको संरचना एक वर्ष अघिदेखि मात्र क्रियाशील हुन थालेकाले प्रदेशस्तरीय आर्थिक परिसूचकहरूको अभाव छ। समग्र देशलाई प्रतिनिधित्व गर्ने आर्थिक परिसूचकहरूमा प्रदेशस्तरको हिस्सा रहेको भए तापनि त्यो हिस्सालाई अङ्कमा उल्लेख गर्न नसकिने भएकोले तत्काललाई प्रदेश सरकारहरूको ऋण उठाउन सक्ने क्षमता आँकलन गर्न कठिन छ। यसै कठिनाईलाई दृष्टिगत गर्दै चालु आर्थिक वर्षको लागि आन्तरिक ऋणको सीमा सिफारिस गर्दा तिर्नसक्ने क्षमतालाई मात्रै अनुमान गरी सिफारिस गरिएको थियो। आगामी आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि ७ वटै प्रदेश सरकारहरूले परिचालन गर्न सक्ने अनुमानित आय देहाय बमोजिम देखिन्छ।

प्रदेश सरकारहरूको आर्थिक वर्ष २०७६/७७ को आन्तरिक स्रोत र राजस्व बाँडफाँटको अनुमानित आय

(रु.लाखमा)

आ.व. २०७५/७६ को अनुमानित आन्तरिक आय	आ.व. २०७६/७७ को अनुमानित आन्तरिक आय*	आ.व. २०७६/७७ मा राजस्व बाँडफाँटबाट प्राप्त हुने रकम	आ.व. २०७६/७७ को अनुमानित आन्तरिक स्रोत र राजस्व बाँडफाँटको कुल आय
१९४०५०	२३२८६०	६४३६९८	८७६५५८

*आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को आन्तरिक आयमा २० प्रतिशत वृद्धि हुने अनुमान गरिएको

यसरी अनुमान गरिएको आर्थिक वर्ष २०७६/७७ को अनुमानित कुल आयको १० प्रतिशतका दरले आन्तरिक ऋण परिचालन गर्ने सीमा निर्धारण गर्दा प्रदेश सरकारहरूबाट रु.८ अर्ब ७६ करोड ५५ लाख ऋण परिचालन हुने अवस्था देखिन्छ।

खण्डीकृत तथ्याङ्कहरूको अभावमा प्रदेश सरकारहरूले आय अनुमानभन्दा बाहेकका आधारमा ऋण उठाउने र ऋणको साव्रँ ब्याज भुक्तानी गर्ने विषय यकिन गर्न सकिने अवस्था छैन। प्रदेश सरकारको आफ्नो आन्तरिक स्रोत सबल भइनसकेको अवस्थामा ऋण मात्र लिने, तर भुक्तानी गर्न नसकी ऋणको पासोमा पर्नसक्ने अवस्था आउन दिनु पनि हुँदैन।

प्रदेश सरकारले आन्तरिक ऋण उठाउन ऋणपत्र निष्काशन गर्नसक्ने भए पनि सोका लागि आवश्यक पर्ने कानुनी आधार र मौद्रिक औजार भने तयार नभइसकेको अवस्था छ। यसका लागि तत्काल कानुनी आधार र मौद्रिक औजारहरूको व्यवस्था गर्नुपर्ने देखिन्छ। प्रदेश सरकारको खर्च आवश्यकता पूरा गर्न संघीय सञ्चित कोषबाट उपलब्ध हुने वित्तीय हस्तान्तरण र राजस्व बाँडफाँट एवम् आफ्नो आन्तरिक आय मात्र पर्याप्त नहुने हुँदा ती सरकारहरूले परिचालन गर्नसक्ने राजस्व रकमको आधारमा तिर्न सक्ने क्षमता आँकलन गरी आन्तरिक ऋण उठाउने सीमा निर्धारण गर्नुपर्ने देखिन्छ।

स्थानीय तह

स्थानीय तहमा खण्डीकृत तथ्याङ्कको अभाव छ। स्थानीय तहलाई प्रदेश तहको भन्दा बढी कराधिकार भए पनि स्थानीय तहको सबै खर्च जिम्मेवारी पूरा गर्नका लागि सबै स्रोतबाट प्राप्त रकम पर्याप्त नभई आन्तरिक ऋण लिनुपर्ने हुन सक्छ। तर आन्तरिक स्रोत सबल नभइसकेको अवस्थामा स्थानीय तह ऋणको पासोमा पर्ने अवस्था आउन नदिने गरी विशेष सावधानी अपनाउनु पर्दछ।

चालु आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा अनुमान गरिएको स्थानीय तहको आयको आधारमा आगामी आर्थिक वर्ष २०७६/७७ को स्थानीय तहको अनुमानित कुल आन्तरिक आय देहाय बमोजिम रहेको छ।

स्थानीय सरकारहरूको आर्थिक वर्ष २०७६/७७ को अनुमानित आन्तरिक स्रोत र राजस्व बाँडफाँटको आय

(रु.लाखमा)

आ.व. २०७५/७६ को अनुमानित आन्तरिक आय	आ.व. २०७६/७७ को अनुमानित आन्तरिक आय*	आ.व. २०७६/७७ मा राजस्व तथा सवारी साधन कर बाँडफाँटबाट प्राप्त हुने रकम	आ.व. २०७६/७७को अनुमानित आन्तरिक स्रोत र राजस्व बाँडफाँटको कुल आय
२०७८७३	२४९४४८	७०८३९५	९५७८४३

*आर्थिक वर्ष २०७५/७६ को आन्तरिक आयमा २० प्रतिशत वृद्धि हुने अनुमान गरिएको

यसरी अनुमान गरिएको आर्थिक वर्ष २०७६/७७ को अनुमानित कुल आयको १० प्रतिशतका दरले आन्तरिक ऋण परिचालन गर्ने सीमा निर्धारण गर्दा स्थानीय तहहरूबाट रु.९ अर्ब ५७ करोड ८४ लाख ऋण परिचालन हुने अवस्था देखिन्छ।

४. आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि आन्तरिक ऋणको सिफारिस

आर्थिक वर्ष २०७६/७७का लागि प्रक्षेपित कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको ५ प्रतिशतको सीमाभित्र रही आन्तरिक ऋण परिचालन हुनु वाञ्छनीय हुन्छ। सोका लागि नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहले उठाउन सक्ने आन्तरिक ऋणको सीमा देहाय अनुसार निर्धारण गरी सिफारिस गरिएको छ:-

नेपाल सरकार

- (क) नेपाल सरकारले तत्कालको समष्टिगत आर्थिक स्थिति, प्रदेश तथा स्थानीय तहले परिचालन गर्ने आन्तरिक ऋणको अवस्था र बजारको स्थिति समेत विश्लेषण गरी आर्थिक वर्ष २०७६/७७ को प्रक्षेपित कुल गार्हस्थ्य उत्पादनको ५ प्रतिशतमा नबढ्ने गरी आन्तरिक ऋण उठाउने।
- (ख) पूँजी निर्माणमा सहयोग पुग्ने गरी आन्तरिक ऋणको उपयोग गर्ने।

प्रदेश सरकार

- (क) आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा संघीय सरकारबाट प्राप्त हुने राजस्व बाँडफाँट र प्रदेश तहको आफ्नो आन्तरिक स्रोतबाट प्राप्त हुने राजस्वको योगफलको १० प्रतिशतमा नबढ्ने गरी आन्तरिक ऋण उठाउने।

- (ख) आन्तरिक ऋणको परिचालन पूँजी निर्माण र दीर्घकालीन लाभका क्षेत्रमा गर्ने।
- (ग) साधारण प्रकृतिका र प्रशासनिक खर्चका लागि आन्तरिक ऋण उपयोग नगर्ने।

स्थानीय तह

- (क) आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा संघीय सरकार र प्रदेश सञ्चित कोषबाट प्राप्त हुने राजस्व बाँडफाँट र स्थानीय तहको आफ्नो आन्तरिक स्रोतबाट प्राप्त हुने राजस्वको योगफलको १० प्रतिशतमा नबढ्ने गरी आन्तरिक ऋण उठाउने।
तर, स्थानीय तहको पूर्वाधार निर्माणमा ऋण प्रवाह गर्ने प्रयोजनका साथ नेपाल सरकारले गठन गरेको विशिष्टीकृत संस्थाले गर्ने ऋण लगानीको हकमा यो सीमा लागू हुने छैन।
- (ख) आन्तरिक ऋणको परिचालन पूँजी निर्माण र दीर्घकालीन लाभ दिने प्रकृतिका उत्पादनशील, रोजगारमूलक तथा आन्तरिक आय बढाउने क्षेत्रमा गर्ने।
- (ग) साधारण प्रकृतिका र प्रशासनिक खर्चका लागि आन्तरिक ऋण उपयोग नगर्ने।
- (घ) ऋण लगानी गरी सञ्चालन हुने परियोजनाबाट प्राप्त हुने लाभ वा आम्दानीबाट सो परियोजनामा लगानी गरिएको ऋणको साँवा र ब्याज भुक्तानी गर्ने सुनिश्चित भएका परियोजनामा मात्र ऋण परिचालन गर्ने।

अनुसूची-२.७ आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि प्रदेश सरकारबाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने सशर्त अनुदान सम्बन्धी सिफारिस

सिफारिस मिति: २०७६/०२/०६

१. संवैधानिक तथा कानुनी व्यवस्था

नेपालको संविधानको धारा ६० को उपधारा ३ मा प्रदेश र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने वित्तीय हस्तान्तरणको परिमाण राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिस बमोजिम हुने व्यवस्था रहेको छ। त्यस्तै, संविधानको धारा २५१ को उपधारा (१) को खण्ड (ग) मा राष्ट्रिय नीति तथा कार्यक्रम, मानक, पूर्वाधारको अवस्था अनुसार प्रदेशबाट स्थानीय सरकारलाई प्रदान गरिने सशर्त अनुदानको सम्बन्धमा अध्ययन अनुसन्धान गरी आधार तयार गर्ने काम, कर्तव्य र अधिकार राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको हुने व्यवस्था रहेको छ। राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा (३) उपदफा (१) को खण्ड (ख) मा प्रदेश कानून बमोजिम प्रदेशले स्थानीय तहलाई प्रदान गर्ने सशर्त अनुदानको आधार तयार गरी प्रदेशलाई सिफारिस गर्ने जिम्मेवारी पनि आयोगकै हुने व्यवस्था गरिएको छ।

त्यस्तै अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ९ को उपदफा (३) मा प्रदेशले स्थानीय तहलाई प्रदेश कानून बमोजिम आयोगले तोकेको आधार बमोजिम सशर्त अनुदान प्रदान गर्नुपर्ने व्यवस्था छ।

२. सशर्त अनुदानका आधार सिफारिसका लागि अवलम्बन गरिएको विधि

आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा प्रदेश सरकारले स्थानीय सरकारलाई उपलब्ध गराउने सशर्त अनुदानका आधारहरू सिफारिस गर्नका लागि आयोगबाट विभिन्न चरणमा छलफल तथा अन्तरक्रिया गर्नुका साथै यस सम्बन्धमा रहेका नीतिगत तथा कानुनी व्यवस्थाको पुनरावलोकन गरिएको छ। खासगरी नेपालको संविधानका विविध व्यवस्थाहरू, राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४, अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४, स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४, नेपाल सरकार मन्त्रिपरिषद्बाट स्वीकृत कार्य विस्तृतीकरण प्रतिवेदन लगायतका दस्तावेजमा भएका प्रावधानहरूको अध्ययन गरिएको छ।

सशर्त अनुदानका आधारहरू सिफारिसकै लागि भनेर आयोगले चालु आर्थिक वर्ष २०७५/७६ का लागि प्रदेश सरकारलाई दिएको सशर्त अनुदान हस्तान्तरणका सिफारिसको सम्बन्धमा सबै सरोकारवालाहरूसँग छलफल गरी पृष्ठपोषण लिने काम गरेको थियो। यस क्रममा सातवटै प्रदेश सरकारका साथै गाउँपालिका महासंघ तथा नगरपालिका संघसँग पनि विभिन्न चरणमा छलफल गरी सुझाव संकलन गर्ने काम भएको थियो। उक्त छलफलबाट प्रदेश तथा स्थानीय तहहरूको अपेक्षा तथा आवश्यकताहरूको पहिचान गरिएको थियो। आयोगले स्थानीय सरकारलाई लक्षित गरी विभिन्न जिल्लाहरूमा संचालन गरेको स्थानीय तहका पदाधिकारीहरूको क्षमता अभिवृद्धी कार्यक्रमहरूमा पनि यस विषयमा छलफल भएका थिए र सो कार्यक्रमहरूबाट सशर्त अनुदान हस्तान्तरणका आधारहरूबारे स्थानीय सरकारका जनप्रतिनिधीहरूको राय सल्लाह पनि प्राप्त भएको थियो।

३. सशर्त अनुदानका आधारहरू

लामो समयको राजनीतिक संक्रमण अन्त्य भएपछि नेपाल अब आर्थिक विकासको युगमा प्रवेश गरेको छ। नेपाल सरकारले “समृद्ध नेपाल, सुखी नेपाली” को नारा अघि सारेको, सन् २०२२ मा विकासशील मुलुकमा र सन् २०३० सम्ममा दीगो विकासका लक्ष्यहरू हासिल गरी मध्यमस्तरीय आय भएको मुलुकमा स्तरोन्नति हुने लक्ष्य

लिएकाले स-साना आयोजना र कार्यक्रममा स्रोत छर्नुभन्दा ठूला रणनीतिक योजना कार्यान्वयनमा प्राथमिकता दिनुपर्ने आवश्यकता छ। यसर्थ, प्रदेशले सशर्त अनुदान उपलब्ध गराउँदा दीगो, फराकिलो तथा समतामूलक आर्थिक वृद्धिलाई प्रत्यक्ष टेवा दिने प्रकृतिका योजनाको कार्यान्वयनमा जोड दिनुपर्ने देखिन्छ।

केन्द्रिय सरकारका आफ्नै मानक, राष्ट्रिय, अन्तराष्ट्रिय दायित्व तथा विषयगत लक्ष्यहरू रहेका हुन्छन्। यी लक्ष्यहरू प्राप्त गर्नका लागि संघीय सरकारले पनि स्थानीय सरकारलाई सशर्त अनुदानहरू दिनुपर्ने हुन्छ। त्यसैगरी प्रादेशिक लक्ष्य तथा नीति हाँसिल गर्न प्रदेश सरकारले स्थानीय सशर्त अनुदान दिने व्यवस्था पनि रहेको छ भने स्थानीय सरकारलाई आफै आफ्नो बजेट निर्माण गर्ने अधिकार पनि रहेको छ। यस परिवेशमा तीनै तहका सरकारले लिएका उद्देश्यहरू भिन्न प्रकृतिका भएमा तीनै तहका सरकारबाट स्थानीय स्तरमा संचालन हुने विकास कार्यक्रमहरू अलपत्र पर्न सक्नेछन्। एकै प्रकृतिको आयोजना तथा कार्यक्रमका लागि तीन तहका सरकारबाट बजेट विनियोजन भई कुनै आयोजनामा अनावश्यक रूपमा रकम बढी हुने र कुनै आयोजनामा रकम अभाव भई कार्यान्वयनमा समस्या आउन सक्ने हुन्छ। यी यस्ता कमी-कमजोरी आउन नदिन प्रदेश सरकारले आफ्नो प्रादेशिक लक्ष्य तथा नीतिको अलावा संघीय सरकारले स्थानीय सरकारलाई दिएको सशर्त अनुदानका कार्यक्रमहरू र स्थानीय सरकारको एकल कार्यजिम्मेवारीलाई पनि गहन अध्ययन गरेर मात्र स्थानीय सरकारलाई सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्नुपर्दछ। जसका कारण तीनै तहका सरकारको लक्ष्यहरू समानान्तर रूपमा हाँसिल हुन सक्दछन्।

प्रदेश सरकारबाट स्थानीय सरकारलाई उपलब्ध गराउने वित्तीय हस्तान्तरण सम्बन्धी कानून बमोजिम आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा प्रदेश सरकारले स्थानीय तहलाई उपलब्ध गराउने सशर्त अनुदानको हस्तान्तरणका लागि देहायका आधारहरू सिफारिस गरिएको छ।

१. प्रदेश सरकारले आफ्ना प्रदेशस्तरीय नीति, कार्यक्रम, मानक तथा पूर्वाधारका कार्यक्रम कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहलाई सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्ने,
२. नेपालको संविधानको अनुसूची ६ र ९ मा उल्लेखित तर प्रदेशको कार्यक्षेत्र भित्र रहेका र स्थानीय सरकारबाट कार्यान्वयन गराउनुपर्ने किसिमका प्रदेशस्तरका कार्यक्रम स्थानीय तहमा स्रोतसहित पठाउने,
३. प्रदेश सरकारबाट गत आर्थिक वर्ष २०७५/७६ देखि प्रवाह भइरहेका र भविष्यमा समेत निरन्तरता दिनुपर्ने प्रदेशस्तरका कार्यक्रमहरू कार्यान्वयनका लागि स्रोतसहित हस्तान्तरण गर्ने,
४. प्रदेश सरकारले स्थानीय तहलाई सशर्त अनुदान हस्तान्तरण गर्दा केन्द्र सरकारबाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण गरिएका कार्यक्रममा दोहोरो नपर्ने गरी हस्तान्तरण गर्ने,
५. सशर्त अनुदान अन्तर्गत हस्तान्तरण हुने कार्यक्रम कार्यान्वयनका शर्तहरू स्पष्ट, मापनयोग्य, पूर्व-निर्धारित र कार्यान्वयन योग्य हुनुपर्ने,
६. प्रदेश सरकारबाट प्रदेशस्तरीय नीति तथा कार्यक्रम बमोजिम बहुवर्षीय ठेक्का स्वीकृत गरी कार्यान्वयन गर्नुपर्ने किसिमका कार्यक्रम/आयोजना सशर्त अनुदान अन्तर्गत स्थानीय तहबाट सञ्चालन गर्नुपर्ने भएमा त्यस्ता कार्यक्रम/आयोजना सम्पन्न गर्नका लागि आवश्यक पर्ने वित्तीय स्रोतको सुनिश्चितता प्रदेश सरकारले गर्नुपर्ने,

७. हस्तान्तरण भएका कार्यक्रम/आयोजनाको वित्तीय र भौतिक प्रगतिको अनुगमन प्रदेशका विषयगत मन्त्रालयबाट गरिनुपर्ने,
८. कार्यक्रम/आयोजनाको भौतिक र वित्तीय प्रगतिका आधारमा प्रदेश सरकारले चौमासिक रूपमा अनुदान रकम निकासा गर्दै जाने व्यवस्था मिलाउने।

४. प्रदेश सरकारको जिम्मेवारी

स्थानीय तहबाट कार्यान्वयन हुने कार्यक्रम/आयोजनाका लागि सशर्त अनुदान उपलब्ध गराउँदा प्रदेश सरकारले बहन गर्नुपर्ने जिम्मेवारी देहाय बमोजिम सिफारिस गरिएको छः-

१. कार्यक्रम वा आयोजना वा क्रियाकलाप हस्तान्तरण गरिसकेपछि निर्धारित अवधिभित्रै सम्पन्न हुने सुनिश्चित गरी स्रोत व्यवस्थापन गर्ने,
२. हस्तान्तरित कार्यक्रमको प्रभावकारी कार्यान्वयनको निमित्त स्थानीय तहमा आवश्यक पर्ने प्राविधिक र व्यवस्थापकीय सहयोग उपलब्ध गराउने,
३. सशर्त अनुदानबाट हस्तान्तरण भई जाने कार्यक्रम वा आयोजनाको अनुगमन गर्ने, मूल्यांकन गर्ने र एकीकृत रूपमा भौतिक तथा वित्तीय प्रतिवेदन तयार हुने गरी प्रतिवेदन ढाँचा तयार गर्ने,
४. बजेटमा तोकिए अनुरूप हुने गरी सबै कार्यक्रम र आयोजना एकैपटक हस्तान्तरण गर्ने। आर्थिक वर्षको बीचमा कुनै पनि कार्यक्रम वा आयोजना वा क्रियाकलाप स्रोतसहित वा स्रोतबिना हस्तान्तरण नगर्ने,
५. सशर्त अनुदानबाट सञ्चालन गरिने कार्यक्रमहरूको प्रभावकारिता अभिवृद्धि गर्न स्थानीय सरकारहरूसँग समन्वय कायम गरी कार्यक्रम सञ्चालनमा सहजीकरण गर्ने,
६. नेपालको संविधानका अनुसूचीहरू तथा प्रचलित कानून बमोजिम पूर्ण निक्षेपित भएका कार्य क्षेत्रहरूमा सशर्त अनुदान उपलब्ध गराउने प्रवृत्तिलाई निरुत्साहित गर्दै जाने।

५. स्थानीय तहको जिम्मेवारी

प्रदेश सरकारबाट प्राप्त सशर्त अनुदानको प्रयोग गर्दा स्थानीय तहले बहन गर्नुपर्ने जिम्मेवारी देहाय अनुसार सिफारिस गरिएको छः-

१. सशर्त अनुदानबाट सञ्चालन हुने कार्यक्रमहरू स्थानीय सरकारहरूले आ-आफ्नो बजेटमा स्वीकृत गरी सञ्चालन गर्नुपर्ने,
२. कार्यक्रम वा आयोजना वा क्रियाकलाप कार्यान्वयनको आवधिक प्रतिवेदन निर्धारित समयभित्रै सम्बन्धीत प्रादेशिक मन्त्रालय/निकायमा पठाउने,
३. कार्यान्वयनको सुपरीवेक्षण तथा अनुगमनको व्यवस्था मिलाउने,
४. सशर्त अनुदानबाट सञ्चालन हुने कार्यक्रमहरू तर्जुमा गर्दा स्थानीय सरकारले प्रदेशका विषयगत मन्त्रालयसँग समन्वय गर्नुपर्ने।

अनुसूची-२.८ आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहबीच हुने प्राकृतिक स्रोतबाट प्राप्त रोयल्टीको बाँडफाँट सम्बन्धी सिफारिस

सिफारिस मिति: २०७६/०२/२९

(उक्त सिफारिस सम्बन्धमा मिति २०७६/०४/२४ मा संसोधन गरिएको)

१. पृष्ठभूमि

- १) राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगलाई नेपालको संविधान, राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४, अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ र स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ ले संघ, प्रदेश र स्थानीय तहबीच सार्वजनिक वित्तीय तथा प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँट गर्दा समष्टिगत वित्तीय स्वास्थ्य (Macro-Fiscal Health) सुनिश्चित हुने गरी वित्तीय समता (Fiscal Equity) कायम गर्ने वृहत् जिम्मेवारी प्रदान गरेको छ। संविधानले यस आयोगलाई सरकारका तीन तहबीच बाँडफाँट हुने राजस्व, वित्तीय समानीकरण अनुदान, प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टी र सःशर्त अनुदानको आधार तथा हिस्सा निर्धारण गर्ने, सरकारका तीन तहले लिन पाउने आन्तरिक ऋणको सीमा निर्धारण गर्ने, प्राकृतिक स्रोतमा गरिने लगानी र सोबाट प्राप्त प्रतिफलको हिस्सा निर्धारण गर्ने जस्ता जिम्मेवारीहरू प्रदान गरेको छ।
- २) अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ७ मा विद्युत, खानी तथा खनिजजन्य, पर्वतारोहण, वन, पानी र अन्य प्राकृतिक स्रोतबाट प्राप्त हुने रोयल्टीको ५० प्रतिशत संघ, २५ प्रतिशत सम्बन्धित प्रदेश र बाँकी २५ प्रतिशत सम्बन्धित स्थानीय तहमा बाँडफाँट गर्नुपर्ने प्रावधान रहेको छ। यस प्रावधान अनुरूप आयोगले आगामी आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि विद्युत, खानी, पर्वतारोहण र वन क्षेत्रको रोयल्टीको प्रदेश र स्थानीय तहबीच बाँडफाँट गर्ने आधार र हिस्सा निर्धारण गरी नेपाल सरकारलाई सिफारिस गरेको छ।

२. संवैधानिक तथा कानुनी व्यवस्था

- १) नेपालको संविधानको धारा २५१ को उपधारा १(ज): प्राकृतिक स्रोतको परिचालन गर्दा नेपाल सरकार, प्रदेश र स्थानीय तहको लगानी तथा प्रतिफलको हिस्सा निर्धारणको आधार तयार गरी सिफारिस गर्ने।
- २) नेपालको संविधानको धारा २५१ को उपधारा १(झ): प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँट सम्बन्धी विषयमा संघ र प्रदेश, प्रदेश र प्रदेश, प्रदेश र स्थानीय तह तथा स्थानीय तहहरूबीच उठ्न सक्ने सम्भावित विवादको विषयमा अध्ययन अनुसन्धान गरी त्यसको निवारण गर्न समन्वयात्मक रूपमा काम गर्न सुझाव दिने।
- ३) नेपालको संविधानको धारा २५१ को उपधारा २: प्राकृतिक स्रोतको बाँडफाँट गर्दा सोसँग सम्बन्धित वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कन सम्बन्धमा आवश्यक अध्ययन र अनुसन्धान गरी नेपाल सरकारलाई सिफारिस गर्ने।
- ४) अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ७: नेपाल सरकारले राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिसमा प्राकृतिक स्रोतको उपयोगबाट प्रभावित हुने प्रदेश तथा स्थानीय तहलाई त्यसरी प्रभावित भएको अनुपातमा समन्यायिक रूपमा प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टीको बाँडफाँट गर्ने।
- ५) अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ७: नेपाल सरकार, प्रदेश र स्थानीय तहबीच संघीय कानूनबमोजिम प्राकृतिक स्रोतबाट प्राप्त हुने रोयल्टीको बाँडफाँट गर्न नेपाल सरकारले एक संघीय विभाज्य कोष खडा गरी त्यस्तो रोयल्टीबाट प्राप्त रकम सो कोषमा जम्मा गर्नुपर्ने र सो कोषको रकम नेपाल सरकारले वार्षिक रूपले वितरण गर्नुपर्ने।

- ६) अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को अनुसूची-४: नेपाल सरकार, प्रदेश र स्थानीय तहलाई वितरण गरिने प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टीको बाँडफाँटको प्रतिशत राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगको सिफारिसमा नेपाल सरकारले प्रत्येक ५ वर्षमा पुनरावलोकन गरी नेपाल राजपत्रमा सूचना प्रकाशन गरी हेरफेर गर्नसक्ने।

रोयल्टी शीर्षक	नेपाल सरकार	सम्बन्धित प्रदेश	सम्बन्धित स्थानीय तह
पर्वतारोहण	५०	२५	२५
विद्युत	५०	२५	२५
वन	५०	२५	२५
खानी तथा खनिज	५०	२५	२५
पानी तथा अन्य प्राकृतिक स्रोत	५०	२५	२५

- ७) अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ७ (३): प्राकृतिक स्रोतबाट बाँडफाँट भई प्राप्त हुने रोयल्टी रकममध्ये नेपाल सरकारले प्राप्त गर्ने रकम संघीय सञ्चित कोषमा, प्रदेशले प्राप्त गर्ने रकम सम्बन्धित प्रदेश सञ्चित कोषमा र स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने रकम सम्बन्धित स्थानीय सञ्चित कोषमा जम्मा हुने गरी उपलब्ध गराउनु पर्ने व्यवस्था गरेको छ।
- ८) राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग ऐन, २०७४ को दफा १४ को उपदफा (२): राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोगले प्राकृतिक स्रोतको परिचालनबाट प्राप्त हुने प्रतिफलको हिस्सा देहायका आधारमा निर्धारण गरी नेपाल सरकारमा सिफारिस गर्ने-
- परिचालित प्राकृतिक स्रोतको अवस्थिति,
 - प्राकृतिक स्रोतको परिचालनबाट प्रभावित क्षेत्र,
 - परिचालित प्राकृतिक स्रोतउपरको निर्भरता,
 - प्रतिफलबाट लाभान्वित जनसङ्ख्या,
 - प्राकृतिक स्रोतमा आश्रित जनसङ्ख्या,
 - प्राकृतिक स्रोतको संरक्षण र दिगो व्यवस्थापनमा सहभागिता।
३. प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टी वितरणमा आधार र हिस्साको निर्धारण गर्न अवलम्बन गरिएको मार्गदर्शन तथा सीमाहरू
- १) प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टीको बाँडफाँट गर्दा अन्तर सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को अनुसूची-४ को प्रावधान अनुरूप समन्यायिक (Equity) को सिद्धान्तलाई अवलम्बन गरिएको छ। यसमा प्राकृतिक स्रोत जुन स्थानमा रहेको छ सो स्थानलाई विशेष लाभसहित यसबाट प्रभावित हुने क्षेत्र तथा आसपासका क्षेत्रलाई समेत समेटिएको छ। यस अनुसार सम्बन्धित प्रदेश र स्थानीय तह पहिचान गर्नका लागि प्राकृतिक स्रोत उपयोग भएको क्षेत्रलाई परियोजनाका मुख्य क्षेत्र (विशेषगरी संरचनाहरू भएको क्षेत्र), मुख्य क्षेत्रसँग जोडिएको क्षेत्र (विशेषगरी परियोजनाबाट प्रभावित क्षेत्र) र वरिपरिको क्षेत्र (सामान्य प्रभाव पर्ने क्षेत्र) गरी तीन भागमा विभाजन गरी सो अनुरूप स्रोतको बाँडफाँटको हिस्सा निर्धारण गरिएको छ।
- २) अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ७ अन्तर्गतको अनुसूची-४ मा स्थानीय तहमा सम्बन्धित स्थानीय तह र जिल्ला समन्वय समिति उल्लेख गरिएको भएता पनि जिल्ला समन्वय समितिले सञ्चित कोष सञ्चालन नगर्ने र नेपालको संविधानले यसलाई अनुगमनकारी र समन्वयकारी भूमिका

मात्र प्रदान गरेकाले प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टीको बाँडफाँटमा जिल्ला समन्वय समितिलाई समेटिएको छैन।

- ३) खानी तथा खनिज पदार्थको हकमा ढुङ्गा, गिट्टी, बालुवाजस्ता नदीजन्य निर्माण पदार्थहरूको सम्बन्धमा कानुनी स्पष्टता नभएको र यसको व्यवस्थापन आय ठेक्काको रूपमा स्थानीय तहले गर्दै आएकोले हाललाई यसबाट प्राप्त आम्दानीलाई यस बाँडफाँटमा समावेश गरिएको छैन।

४. प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टी वितरणमा आधार र हिस्सा निर्धारणमा अवलम्बन गरिएको विधिहरू

- १) प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टी बाँडफाँटको लागि आयोगबाट गरिएको अध्ययनका सुझावहरूलाई आधारको रूपमा लिइएको छ।
- २) प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टी बाँडफाँटका लागि आयोगले तयार गरेको मस्यौदा आधारहरूका बारेमा सातै प्रदेशका मुख्य मन्त्री लगायत सबै मन्त्रीहरू र अन्य सरोकारवालासँग छलफल गरिएको थियो।
- ३) आयोगले तयार गरेको मस्यौदा आधारहरूमा सम्बन्धित विषयगत मन्त्रालयका सचिव र विषय विज्ञहरूसँग छलफल गरिएको थियो।
- ४) प्राकृतिक स्रोत अवस्थित रहेको प्रदेश र स्थानीय तहको तथ्याङ्क तथा अन्य विवरण अद्यावधिक गरिएको छ।
- ५) विषयगत मन्त्रालयबाट तयार गरिएको तथ्याङ्कलाई आधार मानी रोयल्टी बाँडफाँटको सिफारिस गरिएको छ। आयोगले प्रयोग गरेको तथ्याङ्कको स्रोत देहायअनुसार रहेको छ:-

तथ्याङ्क	स्रोत
वनको क्षेत्रफल र अवस्थिति	वन तथा वातावरण मन्त्रालय (वन क्षेत्रको स्रोत सर्वेक्षण, २०१५)
जनसंख्या र आश्रित जनसंख्या	केन्द्रीय तथ्याङ्क विभागको राष्ट्रिय जनगणना, २०६८
वनको रोयल्टी	वन तथा भू-संरक्षण विभाग
स्थानीय तहको क्षेत्रफल	नापी विभाग र राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत तथा वित्त आयोग
विद्युतको रोयल्टी	विद्युत विकास विभाग
खानीको रोयल्टी	खानी तथा भू-गर्भ विभाग
हिमाल र सोको आधार शिविर रहेको स्थान	पर्यटन विभाग
पर्वतारोहणको रोयल्टी	पर्यटन विभाग
विद्युत गृह रहेको स्थान र प्रभावित क्षेत्र	विद्युत विकास विभाग

५. प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टी वितरणका आधार र हिस्साको निर्धारणका आधारहरू

१) पर्वतारोहण

पर्वतारोहणको रोयल्टी बाँडफाँटका लागि लिइएका आधारहरू र तिनका लागि दिइएको भार यसप्रकार रहेको छ:-

१. भौगोलिक अवस्थिति
 - जसमध्ये
 - क. हिमाल रहेको स्थानीय तह ४० प्रतिशत
 - ख. हिमाल रहेको स्थानीय तहसँग जोडिएको र आसपासको क्षेत्र ६० प्रतिशत
 २. आधार शिविर रहेको स्थानीय तह ४० प्रतिशत
 ३. प्रभावित क्षेत्रको क्षेत्रफल १० प्रतिशत
 - जसमध्ये २५ प्रतिशत

क. हिमाल रहेको स्थानीय तह	६० प्रतिशत
ख. हिमाल रहेको स्थानीय तहसँग जोडिएको र आसपासको क्षेत्र	४० प्रतिशत
४. प्रभावित क्षेत्रको जनसंख्या जसमध्ये	२५ प्रतिशत,
क. हिमाल रहेको स्थानीय तह	६० प्रतिशत
ख. हिमाल रहेको स्थानीय तहसँग जोडिएको र आसपासको क्षेत्र	४० प्रतिशत

२) विद्युत

विद्युतको रोयल्टी बाँडफाँटका लागि लिइएका आधारहरू र तिनका लागि दिइएको भार यसप्रकार रहेको छ:-

१. भौगोलिक अवस्थिति जसमध्ये	५० प्रतिशत,
क. मुख्य क्षेत्र (विद्युतका संरचनाहरू रहेको स्थानीय तह)	५० प्रतिशत
ख. प्रभावित क्षेत्र (परियोजनाबाट प्रभावित स्थानीय तह)	३० प्रतिशत
ग. वरिपरिको क्षेत्र (परियोजनास्थल वरपरको तल्लो र उपल्लो तटीय स्थानीय तह)	२० प्रतिशत
२. प्रभावित स्थानीय तहको क्षेत्रफल जसमध्ये	२५ प्रतिशत,
क. मुख्य क्षेत्र (विद्युतका संरचनाहरू रहेको स्थानीय तह)	५० प्रतिशत
ख. प्रभावित क्षेत्र (परियोजनाबाट प्रभावित स्थानीय तह)	३० प्रतिशत
ग. वरिपरिको क्षेत्र (परियोजनास्थल वरपरको तल्लो र उपल्लो तटीय स्थानीय तह)	२० प्रतिशत
३. प्रभावित स्थानीय तहको जनसंख्या जसमध्ये	२५ प्रतिशत,
क. मुख्य क्षेत्र (विद्युतका संरचनाहरू रहेको स्थानीय तह)	५० प्रतिशत
ख. प्रभावित क्षेत्र (परियोजनाबाट प्रभावित स्थानीय तह)	३० प्रतिशत
ग. वरिपरिको क्षेत्र (परियोजनास्थल वरपरको तल्लो र उपल्लो तटीय स्थानीय तह)	२० प्रतिशत

३) वनको रोयल्टी:

(क) राष्ट्रिय वनबाट प्राप्त हुने रोयल्टी:

नेपालको संविधानको अनुसूची ६ मा भएको व्यवस्थाबमोजिम राष्ट्रिय वन प्रदेश सरकारको क्षेत्राधिकारभित्र परेको र वन रोयल्टी संकलन हालका डिभिजन वन कार्यालयहरूबाट हुँदै आइरहेको छ। वन ऐन, २०४९ अनुसार राष्ट्रिय वन भन्नाले समुदायद्वारा ब्यबस्थित सबै वनहरू तथा सरकारद्वारा व्यवस्थित वन यसमा पर्दछन्। राष्ट्रिय वनबाट संकलन भएको रोयल्टीको तथ्याङ्क स्थानीय तहहरू अनुसार नभई जिल्लागत तथ्याङ्क मात्र उपलब्ध भएको हुनाले हाललाई जिल्लालाई नै आधार मानी प्रत्येक जिल्लाबाट संकलन भएको रोयल्टीलाई सोही जिल्लाको स्थानीय तहहरूमा बाँडफाँट गर्न उपयुक्त देखिन्छ। यसैगरी कुनै कुनै जिल्लाबाट संकलित वन रोयल्टी रकम अत्यन्तै न्यून देखिएको हुँदा सो रोयल्टी बाँडफाँट गर्दा

कारोबार लागत (Transaction Cost) धेरै हुन गई सो जिल्लाका स्थानीय तहहरूलाई नगण्य रकम मात्रै उपलब्ध हुने भएकाले सोको लागि देहायबमोजिम गर्नु उपयुक्त हुन्छ:-

- वनबाट संकलन भएको रोयल्टीवापत कुनै स्थानीय तहले रु. ५ हजारभन्दा कम मात्र पाउने अवस्थामा सो स्थानीय तह रहेको जिल्लाका सम्पूर्ण स्थानीय तहहरूको रोयल्टी हाललाई बाँडफाँट नगरी स्थानीय विभाज्य कोषमा सुरक्षित राख्ने व्यवस्था राखी आगामी आर्थिक वर्षहरूमा बाँडफाँट गर्ने उचित हुने।
- एक जिल्लाका सबै स्थानीय तहले रु. ५ हजारभन्दा बढी रोयल्टी प्राप्त गर्ने भएमा हाल संकलित रोयल्टी उपलब्ध गराउने।

राष्ट्रिय वनको रोयल्टी बाँडफाँटका लागि लिइएका आधारहरू र तिनका लागि दिइएको भार यसप्रकार रहेको छ:-

१. वनको अवस्थिति (वन रहेको स्थानीय तह)	२० प्रतिशत
२. वनको क्षेत्रफल (स्थानीय तहमा रहेको वनको क्षेत्रफल)	४० प्रतिशत
३. वन क्षेत्र रहेको स्थानीय तहको जनसंख्या	२० प्रतिशत
४. वनमा आश्रित जनसंख्या (Leasehold Population)	१० प्रतिशत
५. वनको संरक्षण र दिगो व्यवस्थापनमा सहभागिता	१० प्रतिशत

(क) संरक्षित क्षेत्रको रोयल्टी

नेपालको संविधानबमोजिम संरक्षित क्षेत्रहरू संघको अधिकार क्षेत्रभित्र नै पर्ने साथै संरक्षित क्षेत्रहरूको क्षेत्रफल कुनै पनि स्थानीय तहहरूको क्षेत्रभित्र नपरी छुट्टै Entity को रूपमा रहेका हुनाले यी क्षेत्रहरूबाट संकलित रोयल्टी बाँडफाँट गर्दा मध्यवर्ती क्षेत्र घोषणा भएका संरक्षित क्षेत्रहरूको हकमा मध्यवर्ती क्षेत्रको क्षेत्रफल र जनसंख्या लाई आधार मानिने र मध्यवर्ती क्षेत्र घोषणा नभएका संरक्षित क्षेत्रहरू (ढोरपाटन शिकार आरक्ष, मनास्लु संरक्षण क्षेत्र, अपिनप्पा संरक्षण क्षेत्र र कृष्णासार संरक्षण क्षेत्र) को हकमा यी संरक्षण क्षेत्रहरूलाई छुने स्थानीय तहहरूलाई आधार मानी बाँडफाँट गरिएको छ।

संरक्षित क्षेत्रको रोयल्टी बाँडफाँटका लागि लिइएका आधारहरू र तिनका लागि दिइएको भार यसप्रकार रहेको छ:-

• स्थानीय तहमा मध्यवर्ती क्षेत्रको अवस्थिति	१० प्रतिशत
• संरक्षित क्षेत्रको मध्यवर्ती क्षेत्रको क्षेत्रफल	४० प्रतिशत
• संरक्षित क्षेत्रको मध्यवर्ती क्षेत्रको जनसंख्या	३५ प्रतिशत
• संरक्षित क्षेत्रको संरक्षण र दिगो व्यवस्थापनमा सहभागिता	१५ प्रतिशत

४) खानी तथा खनिज

खानी तथा खनिजको रोयल्टी बाँडफाँटका लागि लिइएका आधारहरू र तिनका लागि दिइएको भार यसप्रकार रहेको छ:-

१. भौगोलिक अवस्थिति जसमध्ये	५० प्रतिशत,
क. खानी उत्खनन् क्षेत्र भएको स्थानीय तह (Quarry Area)	६० प्रतिशत

ख. खानी उत्खननका लागि अनुमति दिइएको क्षेत्र (Lease Area Location) ४०

प्रतिशत

२. प्रभावित क्षेत्रको क्षेत्रफल (Affected Area)

३० प्रतिशत

३. प्रभावित जनसंख्या (Affected Population)

२० प्रतिशत

६. प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टी सम्बन्धमा आयोगका सुझावहरू:

- १) राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोतको वितरण, यसको उपयोग, लागानी र प्रतिफलको हिस्सा सम्बन्धमा विभिन्न ऐनहरूमा छरिएका व्यवस्था भएको र यसबाट स्रोत व्यवस्थापनमा द्विविधा उत्पन्न भएकाले नेपाल सरकारले राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोतको लाभको वितरण र लागानी सम्बन्धमा राष्ट्रिय प्राकृतिक स्रोत सम्बन्धी एकीकृत ऐन वा यस सम्बन्धी संहिता कानून बनाउनुपर्ने।
- २) अन्तर-सरकारी वित्त व्यवस्थापन ऐन, २०७४ को दफा ७ को अनुसूची -४ को द्रष्टव्य (१) मा सम्बन्धित स्थानीय तहमा जिल्ला समन्वय समिति समेत समावेश भएकाले यसले अन्योलता सिर्जना गर्नसक्ने र जिल्ला समन्वय समितिको भूमिका समन्वयकारी भएकाले उक्त द्रष्टव्यमा रहेको जिल्ला समन्वय समिति हटाउन उपयुक्त हुने।
- ३) पर्वतारोहण, विद्युत, वन र खानी तथा खनिजबाट संकलन भई बाँडफाँट भएको रोयल्टीको केही अंश सोही क्षेत्र (सम्बन्धित पर्वतारोहण, विद्युत, वन र खानी तथा खनिज) मा लागानी गर्नुपर्ने व्यवस्था गर्ने।
- ४) पर्वतारोहणको रोयल्टीको विवरण संकलन गर्दा विभिन्न स्रोतबाट फरक फरक विवरणहरू प्राप्त हुने गरेकाले पर्वतारोहणका लागि अनुमति दिइएका हिमालहरूबाट उठ्ने रोयल्टी नियमित रूपमा विभाज्य कोषमा जम्मा हुने व्यवस्था हुनुपर्ने।
- ५) पर्वतारोहणको रोयल्टी बाँडफाँटको भार तय गर्न लश्कर मार्गको विवरण महत्वपूर्ण देखिएकोले पर्वतारोहणको क्रममा आधार शिविरसम्म पुग्ने लश्कर मार्गको लम्बाइ, लश्कर मार्ग पार गर्न लाग्ने समय र लश्कर मार्गमा पर्ने स्थानीय तह (हरू) सहितको विवरण अद्यावधिक गर्नुपर्ने।
- ६) विद्युत आयोजनाबाट उठ्नु पर्ने रोयल्टी नियमित रूपमा राजस्व खातामा जम्मा नभएको कारणले उठ्नसक्ने विद्युतको रोयल्टी आर्थिक वर्ष अनुसार बजेट तयारी प्रयोजनको लागि विश्लेषण गर्न तथा प्रभावित क्षेत्रलाई बाँडफाँट गर्न कठिन हुन जान्छ। हाल सञ्चालनमा रहेको धेरैजसो विद्युत आयोजनाहरूको विद्युत खरिद गर्ने निकाय नेपाल विद्युत प्राधिकरण रहेको छ। विद्युत उत्पादन गर्ने संस्था/कम्पनीहरूले नियमित रूपमा रोयल्टी दाखिला/जम्मा गर्नुपर्ने र सो दाखिला/जम्मा नगरेमा नेपाल विद्युत प्राधिकरणबाट हुने विद्युत खरिद वापत भुक्तानी गरिने रकमबाट रोयल्टी रकम कट्टा गरी सोझै विभाज्य कोषमा जम्मा हुने व्यवस्था हुनुपर्ने।
- ७) वन क्षेत्रको रोयल्टीको तथ्याङ्क स्थानीय तहगत रूपमा नभएकोले हाल रोयल्टीको बाँडफाँट गर्दा जिल्लालाई आधार मानिएको हुँदा आगामी आर्थिक वर्षहरूमा स्थानीय तहगत तथा वनको प्रकार अनुसारको तथ्याङ्क उपलब्ध हुने व्यवस्था हुनुपर्ने।
- ८) प्रचलित वन कानूनमा रोयल्टीको परिभाषा नभएकोले वन रोयल्टी परिभाषित गरी ऐनमा समावेश हुनुपर्ने।

(द्रष्टव्य: आर्थिक वर्ष २०७५/७६ मा प्राकृतिक स्रोतबाट सङ्कलन भएको रोयल्टीको सम्बन्धित प्रदेशले प्राप्त गर्ने हिस्सा परिशिष्ट २.४.१ मा र सम्बन्धित स्थानीय तहले प्राप्त गर्ने हिस्सा परिशिष्ट २.४.२ मा समावेश गरिएको छ।)

परिशिष्ट-२.१ आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकारबाट प्रदेश नं. २ लाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान र राजस्व बाँडफाँट सम्बन्धी सिफारिस

प्रदेश	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु लाखमा)			राजस्व बाँडफाँट हिस्सा	अनुमानित राजस्व रकम (रु लाखमा)
	न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा		
प्रदेश नं. २	१८३९६	५२४६३	७०८५९	०.१६२१७६९०	१०४३९३

परिशिष्ट-२.२ आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि नेपाल सरकारबाट प्रदेश नं. २ मा रहेका स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने वित्तीय समानीकरण अनुदान र राजस्व बाँडफाँट सम्बन्धी सिफारिस

जिल्ला	स्थानीय तहको कोड	स्थानीय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु लाखमा)			राजस्व बाँडफाँट हिस्सा	अनुमानित राजस्व रकम (रु लाखमा)
			न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा		
सप्तरी	२०१०१	सप्तकोशी नगरपालिका	२७५	६३२	९०७	०.०००९५५	६१५
सप्तरी	२०१०२	कन्चनरूप नगरपालिका	३५०	११८८	१५३८	०.००१७८४	११४८
सप्तरी	२०१०३	अग्नीसयार कृष्ण सवरन गाउँपालिका	२५०	७५३	१००३	०.००१२०१	७७३
सप्तरी	२०१०४	रुपनी गाउँपालिका	२५०	७३३	९८३	०.००१०९६	७०६
सप्तरी	२०१०५	शम्भुनाथ नगरपालिका	३००	८९५	११९५	०.००१४१	९०८
सप्तरी	२०१०६	खडक नगरपालिका	३२५	१०५३	१३७८	०.००१६०८	१०३५
सप्तरी	२०१०७	सुरुङ्गा नगरपालिका	३२५	१०३७	१३६२	०.००१५९१	१०२४
सप्तरी	२०१०८	बलान विहुल गाउँपालिका	२५०	६४४	८९४	०.०००९१४	५८८
सप्तरी	२०१०९	बोदेबरसाईन नगरपालिका	३२५	१०३०	१३५५	०.००१४५८	९३८
सप्तरी	२०११०	डाक्नेधरी नगरपालिका	३२५	१०२२	१३४७	०.००१४९३	९६१
सप्तरी	२०१११	राजगढ गाउँपालिका	२५०	७७९	१०२९	०.००११४३	७३६
सप्तरी	२०११२	विष्णुपुर गाउँपालिका	२५०	६८३	९३३	०.०००९४८	६१०
सप्तरी	२०११३	राजविराज नगरपालिका	३७५	१४६७	१८४२	०.००१७९६	११५६
सप्तरी	२०११४	महादेवा गाउँपालिका	२५०	७७६	१०२६	०.००१०६३	६८४
सप्तरी	२०११५	तिरहुत गाउँपालिका	२५०	६५३	९०३	०.०००९१७	५९०
सप्तरी	२०११६	हनुमाननगर कङ्कालिनी नगरपालिका	३२५	१०६९	१३९४	०.००१६६७	१०७३
सप्तरी	२०११७	तिलाठी कोईलाडी गाउँपालिका	२७५	८४९	११२४	०.००११०७	७१३
सप्तरी	२०११८	छिन्नमस्ता गाउँपालिका	२५०	७७१	१०२१	०.००१०८२	६९६
सिरहा	२०२०१	लहान नगरपालिका	४५०	१७३६	२१८६	०.००२५५	१६४२
सिरहा	२०२०२	धनगढीमाई नगरपालिका	३२५	१०९४	१४१९	०.००१७६१	११३३
सिरहा	२०२०३	गोलबजार नगरपालिका	३५०	११७५	१५२५	०.००१७६६	११३७
सिरहा	२०२०४	मिर्चैया नगरपालिका	३२५	१०९६	१४२१	०.००१६५८	१०६७
सिरहा	२०२०५	कर्जन्हा नगरपालिका	३००	७९०	१०९०	०.००१२७४	८२०
सिरहा	२०२०६	कल्याणपुर नगरपालिका	३२५	१०५७	१३८२	०.००१६६६	१०७२
सिरहा	२०२०७	नरहा गाउँपालिका	२२५	५६७	७९२	०.०००८४४	५४३

जिल्ला	स्थानीय तहको कोड	स्थानीय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु लाखमा)			राजस्व बौडफौट हिस्सा	अनुमानित राजस्व रकम (रु लाखमा)
			न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा		
सिरहा	२०२०८	विष्णुपुर गाउँपालिका	२२५	५७६	८०१	०.०००८१६	५२५
सिरहा	२०२०९	अर्नमा गाउँपालिका	२५०	६३०	८८०	०.०००९७८	६२९
सिरहा	२०२१०	सुखीपुर नगरपालिका	३००	९१४	१२१४	०.००१३२५	८५३
सिरहा	२०२११	लक्ष्मीपुर पतारी गाउँपालिका	२५०	७४३	९९३	०.००११०३	७१०
सिरहा	२०२१२	सखुवानान्कारकट्टी गाउँपालिका	२२५	५८०	८०५	०.०००८३८	५४०
सिरहा	२०२१३	भगवानपुर गाउँपालिका	२५०	६१५	८६५	०.०००८९९	५७९
सिरहा	२०२१४	नवराजपुर गाउँपालिका	२२५	५५६	७८१	०.०००८५	५४७
सिरहा	२०२१५	बरियारपट्टी गाउँपालिका	२५०	६८८	९३८	०.००१०२३	६५८
सिरहा	२०२१६	औरही गाउँपालिका	२५०	६४८	८९८	०.०००९६५	६२१
सिरहा	२०२१७	सिराहा नगरपालिका	४२५	१५५९	१९८४	०.००२२५६	१४५२
धनुषा	२०३०१	गणेशमान चारनाथ नगरपालिका	३००	८८७	११८७	०.००१६३१	१०५०
धनुषा	२०३०२	धनुषाधाम नगरपालिका	३२५	१०२८	१३५३	०.००१६०२	१०३१
धनुषा	२०३०३	मिथिला नगरपालिका	३२५	१११२	१४३७	०.००१७३१	१११४
धनुषा	२०३०४	बटेश्वर गाउँपालिका	२५०	६४३	८९३	०.०००८८	५६६
धनुषा	२०३०५	क्षिरेश्वरनाथ नगरपालिका	३२५	१००५	१३३०	०.००१३६७	८८०
धनुषा	२०३०६	लक्ष्मीनिया गाउँपालिका	२५०	७६३	१०१३	०.००१०२३	६५८
धनुषा	२०३०७	मिथिला बिहारी गाउँपालिका	३००	८३६	११३६	०.००११८	७६०
धनुषा	२०३०८	हंसपुर नगरपालिका	३००	९१७	१२१७	०.००१३३३	८५८
धनुषा	२०३०९	सबैला नगरपालिका	३५०	११२७	१४७७	०.००१६६५	१०७२
धनुषा	२०३१०	शहीदनगर नगरपालिका	३२५	१०६२	१३८७	०.००१५४३	९९३
धनुषा	२०३११	कमला नगरपालिका	३००	८९५	११९५	०.००१४१५	९११
धनुषा	२०३१२	जनक नन्दिनी गाउँपालिका	२५०	७०२	९५२	०.०००९७२	६२५
धनुषा	२०३१३	बिदेह नगरपालिका	३००	८२३	११२३	०.००११८३	७६१
धनुषा	२०३१४	औरही गाउँपालिका	२५०	६६४	९१४	०.०००८९१	५७३
धनुषा	२०३१५	जनकपुरधाम उपमहानगरपालिका	८५०	२६४६	३४९६	०.००३१२	२००८
धनुषा	२०३१६	धनौजी गाउँपालिका	२५०	६१९	८६९	०.०००८४५	५४४
धनुषा	२०३१७	नगराइन नगरपालिका	३००	८९९	११९९	०.००१२२७	७९०
धनुषा	२०३१८	मुखियापट्टी मुसहरमिया गाउँपालिका	२५०	६८७	९३७	०.०००९६६	६२२
महोत्तरी	२०४०१	बर्दिबास नगरपालिका	३७५	१३६२	१७३७	०.००२३११	१४८७
महोत्तरी	२०४०२	गौशाला नगरपालिका	३७५	१३२०	१६९५	०.००२१२८	१३७०
महोत्तरी	२०४०३	सोनमा गाउँपालिका	२७५	८८९	११६४	०.००१४०३	९०३
महोत्तरी	२०४०४	औरही नगरपालिका	३००	७७०	१०७०	०.००११६७	७५१
महोत्तरी	२०४०५	भैगाहा नगरपालिका	३२५	१००४	१३२९	०.००१६०९	१०३६
महोत्तरी	२०४०६	लोहरपट्टी नगरपालिका	३००	८९३	११९३	०.००१३९१	८९५
महोत्तरी	२०४०७	बलवा नगरपालिका	३२५	९४१	१२६६	०.००१४१८	९१३
महोत्तरी	२०४०८	राम गोपालपुर नगरपालिका	३००	७५४	१०५४	०.००११७३	७५५
महोत्तरी	२०४०९	साम्सी गाउँपालिका	२७५	७८५	१०६०	०.००११२७	७२५
महोत्तरी	२०४१०	मनरा शिसवा नगरपालिका	३२५	११२५	१४५०	०.००१५४५	९९५

जिल्ला	स्थानीय तहको कोड	स्थानीय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु लाखमा)			राजस्व बौडफौट हिस्सा	अनुमानित राजस्व रकम (रु लाखमा)
			न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा		
महोत्तरी	२०४११	एकडारा गाउँपालिका	२५०	७५०	१०००	०.००१०४५	६७३
महोत्तरी	२०४१२	महोत्तरी गाउँपालिका	२५०	७२५	९७५	०.००१०१२	६५२
महोत्तरी	२०४१३	पिपरा गाउँपालिका	२७५	९०१	११७६	०.००१२२६	७८९
महोत्तरी	२०४१४	मटिहानी नगरपालिका	३००	७७८	१०७८	०.००११०८	७१३
महोत्तरी	२०४१५	जलेश्वर नगरपालिका	३५०	१२८८	१६३८	०.००१६३६	१०५३
सर्लाही	२०५०१	लालबन्दी नगरपालिका	३५०	१३०६	१६५६	०.००२१०९	१३५७
सर्लाही	२०५०२	हरिवन नगरपालिका	३२५	१०५३	१३७८	०.००१५४२	९९२
सर्लाही	२०५०३	बागमती नगरपालिका	३२५	९९७	१३२२	०.००१४९७	९६३
सर्लाही	२०५०४	बरहथवा नगरपालिका	३७५	१४०९	१७८४	०.००२०८८	१३४४
सर्लाही	२०५०५	हरिपुर नगरपालिका	३००	८९८	११९८	०.००१३७२	८८३
सर्लाही	२०५०६	ईश्वरपुर नगरपालिका	३७५	१२५३	१६२८	०.००२०३१	१३०७
सर्लाही	२०५०७	हरिपुरवा नगरपालिका	३००	८५२	११५२	०.००१२१२	७८०
सर्लाही	२०५०८	पर्सा गाउँपालिका	२५०	६२४	८७४	०.०००८७९	५६६
सर्लाही	२०५०९	ब्रह्मपुरी गाउँपालिका	२५०	७८७	१०३७	०.००११०९	७१४
सर्लाही	२०५१०	चन्द्रनगर गाउँपालिका	२७५	८३४	११०९	०.००१२३९	७९७
सर्लाही	२०५११	कविलासी नगरपालिका	३२५	९७६	१३०१	०.००१४१४	९१०
सर्लाही	२०५१२	चक्रघड्डा गाउँपालिका	२५०	७१९	९६९	०.००१०२६	६६०
सर्लाही	२०५१३	बसवरिया गाउँपालिका	२५०	६५३	९०३	०.०००९४९	६११
सर्लाही	२०५१४	धनकौल गाउँपालिका	२५०	६७३	९२३	०.००१०४८	६७५
सर्लाही	२०५१५	रामनगर गाउँपालिका	२५०	७४८	९९८	०.००१०४४	६७२
सर्लाही	२०५१६	बलरा नगरपालिका	३२५	१०६२	१३८७	०.००१४६३	९४२
सर्लाही	२०५१७	गोडैटा नगरपालिका	३२५	१०५२	१३७७	०.००१५२४	९८१
सर्लाही	२०५१८	विष्णु गाउँपालिका	२५०	६७४	९२४	०.०००९६८	६२३
सर्लाही	२०५१९	कौडेना गाउँपालिका	२५०	६८९	९३९	०.०००९८५	६३४
सर्लाही	२०५२०	मलंगवा नगरपालिका	३२५	११०५	१४३०	०.००१३६६	८७९
रौतहट	२०६०१	चन्द्रपुर नगरपालिका	४००	१४४५	१८४५	०.००२३२८	१४९८
रौतहट	२०६०२	गुजरा नगरपालिका	३२५	१०४३	१३६८	०.००१७५२	११२८
रौतहट	२०६०३	फतुवा विजयपुर नगरपालिका	३००	८६९	११६९	०.००१३५२	८७०
रौतहट	२०६०४	कटहरिया नगरपालिका	३००	८८६	११८६	०.००१३२२	८५१
रौतहट	२०६०५	बृन्दावन नगरपालिका	३२५	९३५	१२६०	०.००१५८९	१०२३
रौतहट	२०६०६	गढीमाई नगरपालिका	३२५	९०७	१२३२	०.००१३८८	८९३
रौतहट	२०६०७	माधव नारायण नगरपालिका	३००	८५०	११५०	०.००१२८७	८२८
रौतहट	२०६०८	गरुडा नगरपालिका	३५०	१०९०	१४४०	०.००१५५५	१००१
रौतहट	२०६०९	देवाही गोनाही नगरपालिका	३००	७७२	१०७२	०.००११६७	७५१
रौतहट	२०६१०	मौलापुर नगरपालिका	२७५	६९७	९७२	०.००१०५	६७६
रौतहट	२०६११	बौधीमाई नगरपालिका	३००	८०४	११०४	०.००११९९	७७२
रौतहट	२०६१२	परोहा नगरपालिका	३००	८८४	११८४	०.००१२८९	८३०
रौतहट	२०६१३	राजपुर नगरपालिका	३२५	८८८	१२१३	०.००१३४६	८६६

जिल्ला	स्थानीय तहको कोड	स्थानीय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु लाखमा)			राजस्व बौडफौट हिस्सा	अनुमानित राजस्व रकम (रु लाखमा)
			न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा		
रौतहट	२०६१४	यमुनामाई गाउँपालिका	२५०	६३५	८८५	०.०००८८५	५७०
रौतहट	२०६१५	दुर्गा भगवती गाउँपालिका	२५०	६६१	९११	०.०००८६५	५५७
रौतहट	२०६१६	राजदेवी नगरपालिका	३००	८०७	११०७	०.००१०८४	६९८
रौतहट	२०६१७	गौर नगरपालिका	३००	९१३	१२१३	०.००१०८८	७०१
रौतहट	२०६१८	ईशनाथ नगरपालिका	३२५	९५२	१२७७	०.००१३४६	८६६
बारा	२०७०१	निजगढ नगरपालिका	३००	९४२	१२४२	०.००१६०२	१०३१
बारा	२०७०२	कोल्हवी नगरपालिका	३२५	११०२	१४२७	०.००१६६४	१०७१
बारा	२०७०३	जीतपुर सिमरा उपमहानगरपालिका	७५०	२१७०	२९२०	०.००३१८४	२०४९
बारा	२०७०४	परवानीपुर गाउँपालिका	२५०	७०४	९५४	०.०००८२७	५३२
बारा	२०७०५	प्रसौनी गाउँपालिका	२५०	७५९	१००९	०.०००९०९	५८५
बारा	२०७०६	विश्रामपुर गाउँपालिका	२५०	७०१	९५१	०.०००८९७	५७८
बारा	२०७०७	फेटा गाउँपालिका	२५०	७४२	९९२	०.०००९५९	६१७
बारा	२०७०८	कलैया उपमहानगरपालिका	७५०	२१६६	२९१६	०.००२८१९	१८१५
बारा	२०७०९	करैयामाई गाउँपालिका	२५०	७५५	१००५	०.००१०६६	६८६
बारा	२०७१०	बारागढी गाउँपालिका	२५०	७६३	१०१३	०.००१०५९	६८२
बारा	२०७११	आदर्श कोटवाल गाउँपालिका	२५०	७६४	१०१४	०.००१०८२	६९७
बारा	२०७१२	सिम्रौनगढ नगरपालिका	३२५	११२७	१४५२	०.००१४९९	९६५
बारा	२०७१३	पचरौता नगरपालिका	३००	८७९	११७९	०.००१२६	८११
बारा	२०७१४	महागढीमाई नगरपालिका	३५०	१२२०	१५७०	०.००१६२३	१०४५
बारा	२०७१५	देवताल गाउँपालिका	२५०	६९१	९४१	०.०००९१३	५८८
बारा	२०७१६	सुवर्ण गाउँपालिका	२५०	७६५	१०१५	०.००११२५	७२४
पर्सा	२०८०१	ठोरी (सुवर्णपुर) गाउँपालिका	२५०	६५३	९०३	०.००१०४१	६७०
पर्सा	२०८०२	जिराभवानी गाउँपालिका	२५०	६६६	९१६	०.०००९९६	६४१
पर्सा	२०८०३	जगरनाथपुर गाउँपालिका	२७५	८२९	११०४	०.००१२११	७७९
पर्सा	२०८०४	पटेर्वा सुगौली गाउँपालिका	२५०	७००	९५०	०.००१०५४	६७८
पर्सा	२०८०५	सखुवा प्रसौनी गाउँपालिका	२७५	८४७	११२२	०.००१२९८	८३५
पर्सा	२०८०६	पर्सागढी नगरपालिका	३००	९६२	१२६२	०.००१४६७	९४४
पर्सा	२०८०७	विरगन्ज महानगरपालिका	९५०	३४६४	४४१४	०.००४१५५	२६७४
पर्सा	२०८०८	बहुदरमाई नगरपालिका	३००	९७७	१२७७	०.००१२७३	८२०
पर्सा	२०८०९	पोखरिया नगरपालिका	३००	८४६	११४६	०.००११५४	७४३
पर्सा	२०८१०	कालिकामाई गाउँपालिका	२५०	६५१	९०१	०.०००८६१	५५४
पर्सा	२०८११	धोबीनी गाउँपालिका	२२५	६०१	८२६	०.०००८३६	५३८
पर्सा	२०८१२	छिपहरमाई गाउँपालिका	२५०	७४५	९९५	०.०००९९	६३७
पर्सा	२०८१३	पकाहा मैनपुर गाउँपालिका	२५०	६३३	८८३	०.०००८३५	५३७
पर्सा	२०८१४	बिन्दबासिनी गाउँपालिका	२५०	७१२	९६२	०.०००९४२	६०६

परिशिष्ट-२.३ आर्थिक वर्ष २०७६/७७ का लागि प्रदेश नं. २ बाट स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण हुने
वित्तीय समानीकरण अनुदान र सवारी साधनको कर बाँडफाँट सम्बन्धी सिफारिस

जिल्ला	स्थानिय तहको कोड	स्थानिय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु. हजारमा)			सवारी साधन करको बाँडफाँट	
			न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा	सवारी साधन करको बाँडफाँटको हिस्सा	सवारी साधन करको सिलिङ (रु. हजारमा)
सप्तरी	२०१०१	सप्तकोशी नगरपालिका	१०००	५९३५	६९३५	०.००३७३७३	२९९०
सप्तरी	२०१०२	कन्चनरूप नगरपालिका	१६००	५९३५	७५३५	०.०१३४१३६	१०७३१
सप्तरी	२०१०३	अग्नीसयर कृष्ण सवरन गाउँपालिका	१२००	५९३१	७१३१	०.००५८३७५	४६७०
सप्तरी	२०१०४	रूपनी गाउँपालिका	१२००	५९४७	७१४७	०.००४३९२५	३५१४
सप्तरी	२०१०५	शम्भुनाथ नगरपालिका	१४००	५९४०	७३४०	०.००७५७९७	६०६४
सप्तरी	२०१०६	खडक नगरपालिका	१६००	५९६३	७५६३	०.००७७११६	६१६९
सप्तरी	२०१०७	सुरुङ्गा नगरपालिका	१४००	५९६०	७३६०	०.००७६८३४	६१४७
सप्तरी	२०१०८	बलान बिहुल गाउँपालिका	१०००	५९४८	६९४८	०.००४२१०४	३३६८
सप्तरी	२०१०९	बोदेबरसाईन नगरपालिका	१४००	५९७०	७३७०	०.००७९८०६	६३८४
सप्तरी	२०११०	डाकनेश्वरी नगरपालिका	१४००	५९७५	७३७५	०.००७२११२	५७६९
सप्तरी	२०१११	राजगढ गाउँपालिका	१२००	५९५६	७१५६	०.००५३३२२	४२६६
सप्तरी	२०११२	बिष्णुपुर गाउँपालिका	१०००	५९४५	६९४५	०.००३९७०७	३१७७
सप्तरी	२०११३	राजविराज नगरपालिका	२०००	५९९८	७९९८	०.००९९३०३	७९४४
सप्तरी	२०११४	महादेवा गाउँपालिका	१२००	५९५७	७१५७	०.००४९६८९	३९७५
सप्तरी	२०११५	तिरहुत गाउँपालिका	१०००	५९४४	६९४४	०.००४३४६५	३४७७
सप्तरी	२०११६	हनुमाननगर कङ्कालिनी नगरपालिका	१६००	५९७१	७५७१	०.००५९८७१	४७९०
सप्तरी	२०११७	तिलाठी कोईलाडी गाउँपालिका	१२००	५९६८	७१६८	०.००४३४२३	३४७४
सप्तरी	२०११८	छिन्नमस्ता गाउँपालिका	१२००	५९५७	७१५७	०.००४६०१९	३६८१
सिरहा	२०२०१	लहान नगरपालिका	२४००	५९६३	८३६३	०.०१९६१७५	१५६९४
सिरहा	२०२०२	धनगढीमाई नगरपालिका	१६००	५९४४	७५४४	०.००८४४९५	६७६०
सिरहा	२०२०३	गोलबजार नगरपालिका	१६००	५९६७	७५६७	०.००८६६०३	६९२८
सिरहा	२०२०४	मिर्चैया नगरपालिका	१६००	५९०२	७५०२	०.०१७२९१८	१३८३३
सिरहा	२०२०५	कर्जन्हा नगरपालिका	१२००	५९४७	७१४७	०.००५०४५६	४०३७
सिरहा	२०२०६	कल्याणपुर नगरपालिका	१६००	५९७५	७५७५	०.००७४७३३	५९७९
सिरहा	२०२०७	नरहा गाउँपालिका	१०००	५९४१	६९४१	०.००३४६७५	२७७४
सिरहा	२०२०८	बिष्णुपुर गाउँपालिका	१०००	५९४५	६९४५	०.००२३८०६	१९०५
सिरहा	२०२०९	अर्नमा गाउँपालिका	१०००	५९४७	६९४७	०.००३७५७९	३००६
सिरहा	२०२१०	सुखीपुर नगरपालिका	१४००	५९६२	७३६२	०.००६१२०३	४८९६
सिरहा	२०२११	लक्ष्मीपुर पतारी गाउँपालिका	१२००	५९५०	७१५०	०.००४७०११	३७६१
सिरहा	२०२१२	सखुवानान्कारकट्टी गाउँपालिका	१०००	५९४४	६९४४	०.००२६६८३	२१३५

जिल्ला	स्थानिय तहको कोड	स्थानिय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु. हजारमा)			सवारी साधन करको बौडफाँट	
			न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा	सवारी साधन करको बौडफाँटको हिस्सा	सवारी साधन करको सिलिङ (रु. हजारमा)
सिरहा	२०२१३	भगवानपुर गाउँपालिका	१०००	५९४७	६९४७	०.००२८२९७	२२६४
सिरहा	२०२१४	नवराजपुर गाउँपालिका	१०००	५९४०	६९४०	०.००३२५०२	२६००
सिरहा	२०२१५	बरियारपट्टी गाउँपालिका	१२००	५९४९	७१४९	०.००४२६०२	३४०८
सिरहा	२०२१६	औरही गाउँपालिका	१०००	५९५२	६९५२	०.००३८२१८	३०५७
सिरहा	२०२१७	सिराहा नगरपालिका	२२००	५९९५	८१९५	०.०१४८९१९	११९१४
धनुषा	२०३०१	गणेशमान चारनाथ नगरपालिका	१४००	५८३२	७२३२	०.०१९५०२	१५६०२
धनुषा	२०३०२	धनुषाधाम नगरपालिका	१६००	५९२५	७५२५	०.०१२६३५१	१०१०८
धनुषा	२०३०३	मिथिला नगरपालिका	१६००	५९२७	७५२७	०.००८५६३६	६८५१
धनुषा	२०३०४	बटेश्वर गाउँपालिका	१०००	५९४४	६९४४	०.००३५४१८	२८३३
धनुषा	२०३०५	झिरेध्वरनाथ नगरपालिका	१४००	५९२५	७३२५	०.०१२८३९८	१०२७२
धनुषा	२०३०६	लक्ष्मीनिया गाउँपालिका	१२००	५९५८	७१५८	०.००३६०६८	२८८५
धनुषा	२०३०७	मिथिला बिहारी गाउँपालिका	१२००	५९६४	७१६४	०.००४८७२४	३८९८
धनुषा	२०३०८	हंसपुर नगरपालिका	१४००	५९७२	७३७२	०.००४९०७६	३९२६
धनुषा	२०३०९	सबैला नगरपालिका	१६००	५९८९	७५८९	०.००७२२७४	५७८२
धनुषा	२०३१०	शहीदनगर नगरपालिका	१६००	५९८५	७५८५	०.००६२२३७	४९७९
धनुषा	२०३११	कमला नगरपालिका	१४००	५९७१	७३७१	०.००५६७४५	४५४०
धनुषा	२०३१२	जनक नन्दिनी गाउँपालिका	१२००	५९५७	७१५७	०.००३५६५८	२८५३
धनुषा	२०३१३	बिदेह नगरपालिका	१२००	५९६४	७१६४	०.००४४६४४	३५७१
धनुषा	२०३१४	औरही गाउँपालिका	१०००	५९५२	६९५२	०.००३०७३४	२४५९
धनुषा	२०३१५	जनकपुरधाम उपमहानगरपालिका	३८००	६०८६	९८८६	०.०२७६३७९	२२११०
धनुषा	२०३१६	धनौजी गाउँपालिका	१०००	५९५१	६९५१	०.००२६८२१	२१४६
धनुषा	२०३१७	नगराइन नगरपालिका	१४००	५९६८	७३६८	०.००५०११	४००९
धनुषा	२०३१८	मुखियापट्टी सुसहरमिया गाउँपालिका	१२००	५९५६	७१५६	०.००३६०५१	२८८४
महोत्तरी	२०४०१	बर्दिबास नगरपालिका	१८००	५८९९	७६९९	०.०१५६२६७	१२५०१
महोत्तरी	२०४०२	गौशाला नगरपालिका	२०००	५९६३	७९६३	०.०१४४०७६	११५२६
महोत्तरी	२०४०३	सोनमा गाउँपालिका	१४००	५९७६	७३७६	०.००५०७२४	४०५८
महोत्तरी	२०४०४	औरही नगरपालिका	१२००	५९६७	७१६७	०.००४४१३२	३५३१
महोत्तरी	२०४०५	भैगाहा नगरपालिका	१६००	५९७०	७५७०	०.००७९००५	६३२०
महोत्तरी	२०४०६	लोहरपट्टी नगरपालिका	१४००	५९६२	७३६२	०.००६६९८५	५३५९
महोत्तरी	२०४०७	बलवा नगरपालिका	१४००	५९७७	७३७७	०.००६३२०३	५०५६
महोत्तरी	२०४०८	राम गोपालपुर नगरपालिका	१२००	५९६२	७१६२	०.००४५९२१	३६७४
महोत्तरी	२०४०९	साम्सी गाउँपालिका	१२००	५९७८	७१७८	०.००४३३४१	३४६७
महोत्तरी	२०४१०	मनरा शिसवा नगरपालिका	१६००	५९९०	७५९०	०.००६९१८९	५५३५

जिल्ला	स्थानिय तहको कोड	स्थानिय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु. हजारमा)			सवारी साधन गरेको बाँडफाँट	
			न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा	सवारी साधन गरेको बाँडफाँटको हिस्सा	सवारी साधन गरेको सिलिङ (रु. हजारमा)
महोत्तरी	२०४११	एकडारा गाउँपालिका	१२००	५९६५	७१६५	०.००३९२७७	३१४२
महोत्तरी	२०४१२	महोत्तरी गाउँपालिका	१२००	५९५५	७१५५	०.००४३९०१	३५१२
महोत्तरी	२०४१३	पिपरा गाउँपालिका	१४००	५९६५	७३६५	०.००५१९८३	४१५९
महोत्तरी	२०४१४	मटिहानी नगरपालिका	१२००	५९६५	७१६५	०.००४२७२८	३४१८
महोत्तरी	२०४१५	जलेश्वर नगरपालिका	१८००	५९८५	७७८५	०.००९८६८१	७८९५
सर्लाही	२०५०१	लालबन्दी नगरपालिका	१८००	५८७८	७६७८	०.०१८९२४२	१५१३९
सर्लाही	२०५०२	हरिवन नगरपालिका	१४००	५८९५	७२९५	०.०१५६४७८	१२५१८
सर्लाही	२०५०३	बागमती नगरपालिका	१४००	५९४८	७३४८	०.००७४०१८	५९२१
सर्लाही	२०५०४	बरहथवा नगरपालिका	२०००	६०१५	८०१५	०.००८८८५३	७१०८
सर्लाही	२०५०५	हरिपुर नगरपालिका	१४००	५९६४	७३६४	०.००५३७९१	४३०३
सर्लाही	२०५०६	ईश्वरपुर नगरपालिका	१८००	५८७८	७६७८	०.०२३१६१४	१८५२९
सर्लाही	२०५०७	हरिपुरवा नगरपालिका	१४००	५९८२	७३८२	०.००४०८१३	३२६५
सर्लाही	२०५०८	पर्सा गाउँपालिका	१०००	५९५४	६९५४	०.००२७१०१	२१६८
सर्लाही	२०५०९	ब्रह्मपुरी गाउँपालिका	१२००	५९७१	७१७१	०.००३३०९९	२६४८
सर्लाही	२०५१०	चन्द्रनगर गाउँपालिका	१२००	५९६९	७१६९	०.००४४५७१	३५६६
सर्लाही	२०५११	कविलासी नगरपालिका	१४००	५९८७	७३८७	०.००५२६८७	४२१५
सर्लाही	२०५१२	चक्रघट्टा गाउँपालिका	१२००	५९६९	७१६९	०.००३२८३७	२६२७
सर्लाही	२०५१३	बसबरिया गाउँपालिका	१०००	५९६३	६९६३	०.००२६५१२	२१२१
सर्लाही	२०५१४	धनकौल गाउँपालिका	१०००	५९५९	६९५९	०.००३४९५६	२७९६
सर्लाही	२०५१५	रामनगर गाउँपालिका	१२००	५९७२	७१७२	०.००३२९९९	२६४०
सर्लाही	२०५१६	बलरा नगरपालिका	१६००	५९९५	७५९५	०.००५५६७७	४४५४
सर्लाही	२०५१७	गोडैटा नगरपालिका	१६००	५९९८	७५९८	०.००६१६०९	४९२९
सर्लाही	२०५१८	विष्णु गाउँपालिका	१०००	५९६४	६९६४	०.००३०१७४	२४१४
सर्लाही	२०५१९	कौडेना गाउँपालिका	१२००	५९६५	७१६५	०.००३१३३१	२५०६
सर्लाही	२०५२०	मलंगवा नगरपालिका	१६००	५९७४	७५७४	०.००७५९७४	६०७८
रौतहट	२०६०१	चन्द्रपुर नगरपालिका	२०००	५८३८	७८३८	०.०२८२७९५	२२६२४
रौतहट	२०६०२	गुजरा नगरपालिका	१६००	५९५०	७५५०	०.०१०७३११	८५८५
रौतहट	२०६०३	फतुवा बिजयपुर नगरपालिका	१४००	५९६५	७३६५	०.००६२३४९	४९८८
रौतहट	२०६०४	कटहरिया नगरपालिका	१४००	५९७७	७३७७	०.००५६२५३	४५००
रौतहट	२०६०५	बृन्दावन नगरपालिका	१४००	५९६४	७३६४	०.००७६६११	६१२९
रौतहट	२०६०६	गढीमाई नगरपालिका	१४००	५९७७	७३७७	०.००५९११७	४७२९
रौतहट	२०६०७	माधव नारायण नगरपालिका	१४००	५९६६	७३६६	०.००५६४२२	४५१४
रौतहट	२०६०८	गरुडा नगरपालिका	१६००	५९८९	७५८९	०.००७७९५२	६२३६

जिल्ला	स्थानिय तहको कोड	स्थानिय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु. हजारमा)			सवारी साधन करको बौडफाँट	
			न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा	सवारी साधन करको बौडफाँटको हिस्सा	सवारी साधन करको सिलिङ (रु. हजारमा)
रौतहट	२०६०९	देवाही गोनाही नगरपालिका	१२००	५९७०	७१७०	०.००४५३१५	३६२५
रौतहट	२०६१०	मौलापुर नगरपालिका	१२००	५९५७	७१५७	०.००४२९३	३४३४
रौतहट	२०६११	बौधीमाई नगरपालिका	१२००	५९६६	७१६६	०.००५४०८५	४३२७
रौतहट	२०६१२	परोहा नगरपालिका	१४००	५९७५	७३७५	०.००५६७६७	४५४१
रौतहट	२०६१३	राजपुर नगरपालिका	१४००	५९८९	७३८९	०.००५६९८३	४४९५
रौतहट	२०६१४	यमुनामाई गाउँपालिका	१०००	५९५५	६९५५	०.००३७८८४	३०३१
रौतहट	२०६१५	दुर्गा भगवती गाउँपालिका	१०००	५९५३	६९५३	०.००३२६९९	२६१६
रौतहट	२०६१६	राजदेवी नगरपालिका	१२००	५९६४	७१६४	०.००४४३५४	३५४८
रौतहट	२०६१७	गौर नगरपालिका	१४००	५९४८	७३४८	०.००७७६३६	६२११
रौतहट	२०६१८	ईशानाथ नगरपालिका	१४००	५९८६	७३८६	०.००५५९६८	४४७७
बारा	२०७०१	निजगढ नगरपालिका	१४००	५७८५	७१८५	०.०२३९४३५	१९१५५
बारा	२०७०२	कोल्हवी नगरपालिका	१४००	५९०६	७३०६	०.०१२२२४४	९७७९
बारा	२०७०३	जीतपुर सिमरा उपमहानगरपालिका	३०००	५९५४	८९५४	०.०२४८८९४	१९९१२
बारा	२०७०४	परवानीपुर गाउँपालिका	१०००	५९५४	६९५४	०.००३१२६९	२५०२
बारा	२०७०५	प्रसौनी गाउँपालिका	१२००	५९५५	७१५५	०.००३७८६३	३०२९
बारा	२०७०६	विश्रामपुर गाउँपालिका	१०००	५९५७	६९५७	०.००३१२१७	२४९७
बारा	२०७०७	फेटा गाउँपालिका	१२००	५९५५	७१५५	०.००३९०४४	३१२४
बारा	२०७०८	कलैया उपमहानगरपालिका	३०००	५९२९	८९२९	०.०३९९२४१	३१९३९
बारा	२०७०९	करैयामाई गाउँपालिका	१२००	५९४७	७१४७	०.००४५४५२	३६३६
बारा	२०७१०	बारागढी गाउँपालिका	१२००	५९५८	७१५८	०.००४००२७	३२०२
बारा	२०७११	आदर्श कोटवाल गाउँपालिका	१२००	५९५७	७१५७	०.००४३९०५	३५१२
बारा	२०७१२	सिम्रौनगढ नगरपालिका	१६००	५९९४	७५९४	०.००७०३६८	५६२९
बारा	२०७१३	पचरौता नगरपालिका	१२००	५९७१	७१७१	०.००४८६५	३८९२
बारा	२०७१४	महागढीमाई नगरपालिका	१६००	५९८९	७५८९	०.००७७८५४	६२२८
बारा	२०७१५	देवताल गाउँपालिका	१०००	५९५२	६९५२	०.००४००१८	३२०१
बारा	२०७१६	सुवर्ण गाउँपालिका	१२००	५९६६	७१६६	०.००४०३६५	३२२९
पर्सा	२०८०१	ठोरी (सुवर्णपुर) गाउँपालिका	१०००	५९२३	६९२३	०.००५३४०४	४२७२
पर्सा	२०८०२	जिराभवानी गाउँपालिका	१०००	५९३९	६९३९	०.००४६८७३	३७५०
पर्सा	२०८०३	जगरनाथपुर गाउँपालिका	१२००	५९६२	७१६२	०.००५५७०१	४४५६
पर्सा	२०८०४	पटेर्वा सुगौली गाउँपालिका	१०००	५९३७	६९३७	०.००४९०१८	३९२१
पर्सा	२०८०५	सखुवा प्रसौनी गाउँपालिका	१२००	५९४२	७१४२	०.००६६८४७	५३४८
पर्सा	२०८०६	पर्सागढी नगरपालिका	१४००	५९३९	७३३९	०.००७८६८३	६२९५
पर्सा	२०८०७	विरगन्ज महानगरपालिका	५४००	६१७३	११५७३	०.०३९२५५३	३१४०४

जिल्ला	स्थानिय तहको कोड	स्थानिय तहको नाम	वित्तीय समानीकरण अनुदान (रु. हजारमा)			सवारी साधन गरेको बाँडफाँट	
			न्यूनतम अनुदान	सुत्रमा आधारित अनुदान	जम्मा	सवारी साधन गरेको बाँडफाँटको हिस्सा	सवारी साधन गरेको सिलिङ (रु. हजारमा)
पर्सा	२०८०८	बहुदरमाई नगरपालिका	१४००	५९७७	७३७७	०.००५४६७२	४३७४
पर्सा	२०८०९	पोखरिया नगरपालिका	१२००	५९६४	७१६४	०.००५०६५	४०५२
पर्सा	२०८१०	कालिकामाई गाउँपालिका	१०००	५९४५	६९४५	०.००३५२३८	२८१९
पर्सा	२०८११	धोबीनी गाउँपालिका	१०००	५९४६	६९४६	०.००३३६८७	२६९५
पर्सा	२०८१२	छिपहरमाई गाउँपालिका	१२००	५९६२	७१६२	०.००३९९६९	३१३३
पर्सा	२०८१३	पकाहा मैनपुर गाउँपालिका	१०००	५९४७	६९४७	०.००३५३९	२८२५
पर्सा	२०८१४	विन्दवासिनी गाउँपालिका	१०००	५९५१	६९५१	०.००४०३९	३२३९

परिशिष्ट-२.४ आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा हुने प्राकृतिक स्रोतको रोयल्टी बाँडफाँटको हिस्सा सम्बन्धी सिफारिस

परिशिष्ट २.४.१ आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा प्रदेश नं. २ का लागि हुने रोयल्टी बाँडफाँटको हिस्सा सम्बन्धी सिफारिस

क. वन (संरक्षित क्षेत्र)

क्र.सं.	संरक्षित क्षेत्रको नाम	प्रदेश	रोयल्टी बाँडफाँटको हिस्सा	अनुमानित रोयल्टी रकम (रु.)
१	कोशी टप्पु वन्यजन्तु आरक्ष	प्रदेश नं. १	०.५४	६१०४६६
१	कोशी टप्पु वन्यजन्तु आरक्ष	प्रदेश नं. २	०.४६	५२१११२
जम्मा			१	११३१५७८
२	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	प्रदेश नं. २	०.०८	५७६४४३६
२	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	प्रदेश नं. ३	०.५०	३७३६३५६४
२	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	प्रदेश नं. ५	०.१०	७५५९५३५
२	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	गण्डकी प्रदेश	०.३२	२४२८५४८३
जम्मा			१	७४९७३०१८
३	पर्सा राष्ट्रिय निकुञ्ज	प्रदेश नं. २	०.४८	११६९४९०
३	पर्सा राष्ट्रिय निकुञ्ज	प्रदेश नं. ३	०.५२	१२६८६०३
जम्मा			१	२४३८०९३

ख. वन (राष्ट्रिय वन)

क्र.सं.	प्रदेश	अनुमानित रोयल्टी बाँडफाँट रकम (रु.)
१	प्रदेश नं. २	६१५०२०२

परिशिष्ट २.४.२ आर्थिक वर्ष २०७६/७७ मा प्रदेश नं. २ भित्रका सम्बन्धीत स्थानीय तह बीच हुने रोयल्टी बाँडफाँटको हिस्सा सम्बन्धी सिफारिस

क. वन (संरक्षित क्षेत्र)

क्र.सं.	संरक्षित क्षेत्रको नाम	जिल्ला	स्थानीय तहको नाम	स्थानीय तहको कोड	रोयल्टी बाँडफाँटको हिस्सा	अनुमानित रोयल्टी रकम (रु.)
१	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	पर्सा	ठोरी (सुवर्णपुर) गाउँपालिका	२०८०१	०.०७६९	५७६४४३६
१	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	चितवन	खैरहनी नगरपालिका	३१३०६	०.०६४६	४८४०९०७

क्र.सं.	संरक्षित क्षेत्रको नाम	जिल्ला	स्थानीय तहको नाम	स्थानीय तहको कोड	रोयल्टी बाँडफाँटको हिस्सा	अनुमानित रोयल्टी रकम (रु.)
१	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	चितवन	भरतपुर महानगरपालिका	३१३०४	०.१३३७	१००२३६८०
१	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	चितवन	माडी नगरपालिका	३१३०७	०.१२०९	९०६७३६०
१	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	चितवन	रत्ननगर नगरपालिका	३१३०५	०.०६७६	५०६५९१३
१	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	चितवन	राप्ती नगरपालिका	३१३०१	०.०६१३	४५९६६९३
१	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	मकवानपुर	मनहरी गाउँपालिका	३१२०५	०.०५०३	३७६९०११
१	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	नवलपरासी	कावासोती नगरपालिका	४०८०६	०.०७४६	५५९१३६३
१	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	नवलपरासी	गैडाकोट नगरपालिका	४०८०१	०.०५७२	४२८९३४४
१	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	नवलपरासी	देवचुली नगरपालिका	४०८०५	०.०५७२	४२८५७४५
१	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	नवलपरासी	विनयी त्रिवेणी गाउँपालिका	४०८०८	०.०६३६	४७७०३२१
१	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	नवलपरासी	मध्यविन्दु नगरपालिका	४०८०७	०.०७१३	५३४८७१०
१	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	नवलपरासी	बर्दघाट नगरपालिका	५०७०१	०.०५०६	३७९३००९
१	चितवन राष्ट्रिय निकुञ्ज	नवलपरासी	सुस्ता गाउँपालिका	५०७०७	०.०५०२	३७६६५२६
जम्मा					१	७४९७३०१८
२	कोशी टप्पु वन्यजन्तु आरक्ष	उदयपुर	बेलका नगरपालिका	११४०१	०.११३४	१२८३०४
२	कोशी टप्पु वन्यजन्तु आरक्ष	सुनसरी	कोशी गाउँपालिका	११३०३	०.२२०६	२४९६७९
२	कोशी टप्पु वन्यजन्तु आरक्ष	सुनसरी	बराहक्षेत्र नगरपालिका	११३०२	०.२०५५	२३२४८३
२	कोशी टप्पु वन्यजन्तु आरक्ष	सप्तरी	कन्चनरूप नगरपालिका	२०१०२	०.२२४३	२५३८३९
२	कोशी टप्पु वन्यजन्तु आरक्ष	सप्तरी	सप्तकोशी नगरपालिका	२०१०१	०.११२३	१२७११२
२	कोशी टप्पु वन्यजन्तु आरक्ष	सप्तरी	हनुमाननगर कङ्कालिनी नगरपालिका	२०११६	०.१२३९	१४०१६१
जम्मा					१	११३१५७८
३	पर्सा राष्ट्रिय निकुञ्ज	पर्सा	जिराभवानी गाउँपालिका	२०८०२	०.१०१४	२४७३०३
३	पर्सा राष्ट्रिय निकुञ्ज	पर्सा	ठोरी (सुवर्णपुर) गाउँपालिका	२०८०१	०.१३८९	३३८७५८
३	पर्सा राष्ट्रिय निकुञ्ज	बारा	जीतपुर सिमरा उपमहानगरपालिका	२०७०३	०.२३९३	५८३४२९
३	पर्सा राष्ट्रिय निकुञ्ज	मकवानपुर	मनहरी गाउँपालिका	३१२०५	०.३१५८	७६९९९४
३	पर्सा राष्ट्रिय निकुञ्ज	मकवानपुर	हेटौडा उपमहानगरपालिका	३१२०६	०.२०४५	४९८६०९
जम्मा					१	२४३८०९३

घ. वन (राष्ट्रिय वन)

क्र.सं.	प्रदेश	जिल्ला	स्थानीय तह कोड	स्थानीय तह	रोयल्टी बाँडफाँटको हिस्सा	अनुमानित रोयल्टी रकम (रु.)
१	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०१०१	सप्तकोशी नगरपालिका	०.१३२८	८२८
२	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०१०२	कन्चनरूप नगरपालिका	०.११८९	७४२
३	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०१०३	अग्नीसयार कृष्ण सवरन गाउँपालिका	०.१३५८	८४७
४	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०१०४	रुपनी गाउँपालिका	०.११०७	६९१
५	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०१०५	शम्भुनाथ नगरपालिका	०.१२८२	८००
६	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०१०६	खडक नगरपालिका	०.११८४	७३९

क्र.सं.	प्रदेश	जिल्ला	स्थानीय तह कोड	स्थानीय तह	रोयल्टी बॉडफाँटको हिस्सा	अनुमानित रोयल्टी रकम (रु.)
७	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०१०७	सुरुङ्गा नगरपालिका	०.१०७	६६७
८	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०१०८	बलान बिहुल गाउँपालिका	०.००३१	१९
९	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०१०९	बोदेबरसाईन नगरपालिका	०.००६२	३८
१०	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०११०	डाकनेधरी नगरपालिका	०.००६१	३८
११	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०१११	राजगढ गाउँपालिका	०.००४२	२६
१२	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०११२	विष्णुपुर गाउँपालिका	०.००३३	२१
१३	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०११३	राजविराज नगरपालिका	०.००९८	६१
१४	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०११४	महादेवा गाउँपालिका	०.००४१	२५
१५	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०११५	तिरहुत गाउँपालिका	०.०९६४	६०१
१६	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०११६	हनुमाननगर कङ्कालिनी नगरपालिका	०.००६५	४१
१७	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०११७	तिलाठी कोईलाडी गाउँपालिका	०.००४५	२८
१८	प्रदेश नं. २	सप्तरी	२०११८	छिन्नमस्ता गाउँपालिका	०.००४	२५
जम्मा					१	६२३८
१९	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२०१	लहान नगरपालिका	०.१०६६	०
२०	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२०२	धनगढीसाई नगरपालिका	०.११५८	०
२१	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२०३	गोलबजार नगरपालिका	०.१००६	०
२२	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२०४	मिर्चैया नगरपालिका	०.१०२९	०
२३	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२०५	कर्जन्हा नगरपालिका	०.१०३८	०
२४	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२०६	कल्याणपुर नगरपालिका	०.०७७३	०
२५	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२०७	नरहा गाउँपालिका	०.००२२	०
२६	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२०८	विष्णुपुर गाउँपालिका	०.००२१	०
२७	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२०९	अर्नमा गाउँपालिका	०.०७४१	०
२८	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२१०	सुखीपुर नगरपालिका	०.०७५७	०
२९	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२११	लक्ष्मीपुर पतारी गाउँपालिका	०.०७४६	०
३०	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२१२	सखुवानान्कारकट्टी गाउँपालिका	०.००२१	०
३१	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२१३	भगवानपुर गाउँपालिका	०.००२४	०
३२	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२१४	नवराजपुर गाउँपालिका	०.००२१	०
३३	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२१५	बरियारपट्टी गाउँपालिका	०.०७४४	०
३४	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२१६	औरही गाउँपालिका	०.००२६	०
३५	प्रदेश नं. २	सिरहा	२०२१७	सिराहा नगरपालिका	०.०८०९	०
जम्मा					१	०
३६	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३०१	गणेशमान चारनाथ नगरपालिका	०.२३१६	२८७९०
३७	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३०२	धनुषाधाम नगरपालिका	०.१५१	१८७७३
३८	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३०३	मिथिला नगरपालिका	०.२१३३	२६५१६
३९	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३०४	बटेश्वर गाउँपालिका	०.१०८३	१३४६२

क्र.सं.	प्रदेश	जिल्ला	स्थानीय तह कोड	स्थानीय तह	रोयल्टी बाँडफाँटको हिस्सा	अनुमानित रोयल्टी रकम (रु.)
४०	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३०५	क्षिरेश्वरनाथ नगरपालिका	०.००५९	७३१
४१	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३०६	लक्ष्मीनिया गाउँपालिका	०.००३९	४९०
४२	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३०७	मिथिला बिहारी गाउँपालिका	०.००४७	५८२
४३	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३०८	हंसपुर नगरपालिका	०.००५३	६६२
४४	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३०९	सबैला नगरपालिका	०.११२७	१४००३
४५	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३१०	शहीदनगर नगरपालिका	०.००६६	८२२
४६	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३११	कमला नगरपालिका	०.१११२	१३८१५
४७	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३१२	जनक नन्दिनी गाउँपालिका	०.००३५	४३९
४८	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३१३	बिदेह नगरपालिका	०.००४५	५५९
४९	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३१४	औरही गाउँपालिका	०.००३१	३९१
५०	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३१५	जनकपुरधाम उपमहानगरपालिका	०.०२२७	२८२३
५१	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३१६	धनौजी गाउँपालिका	०.००३	३७१
५२	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३१७	नगराइन नगरपालिका	०.००५	६१७
५३	प्रदेश नं. २	धनुषा	२०३१८	मुखियापट्टी सुसहरमिया गाउँपालिका	०.००३६	४४२
जम्मा					१	१२४२८९
५४	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४०१	बर्दिबास नगरपालिका	०.४१३९	६१८७७६
५५	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४०२	गौशाला नगरपालिका	०.२८७५	४२९८३०
५६	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४०३	सोनमा गाउँपालिका	०.०१०३	१५३८४
५७	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४०४	औरही नगरपालिका	०.००८५	१२६४६
५८	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४०५	भैगाहा नगरपालिका	०.०१२४	१८५९४
५९	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४०६	लोहरपट्टी नगरपालिका	०.०१०६	१५८३५
६०	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४०७	बलवा नगरपालिका	०.१७८१	२६६२६३
६१	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४०८	राम गोपालपुर नगरपालिका	०.००८१	१२०७५
६२	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४०९	साम्सी गाउँपालिका	०.००९	१३४२१
६३	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४१०	मनरा शिसवा नगरपालिका	०.०१३२	१९७३०
६४	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४११	एकडारा गाउँपालिका	०.००७८	११६३९
६५	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४१२	महोत्तरी गाउँपालिका	०.००७३	१०८९१
६६	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४१३	पिपरा गाउँपालिका	०.००९४	१४१०४
६७	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४१४	मटिहानी नगरपालिका	०.००८२	१२३१८
६८	प्रदेश नं. २	महोत्तरी	२०४१५	जलेश्वर नगरपालिका	०.०१५७	२३५२९
जम्मा					१	१४९५०३५
६९	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५०१	लालबन्दी नगरपालिका	०.२११८	२९६६
७०	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५०२	हरिवन नगरपालिका	०.१३०५	१८२७
७१	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५०३	बागमती नगरपालिका	०.११४७	१६०६
७२	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५०४	बरहथवा नगरपालिका	०.१०३९	१४५५

क्र.सं.	प्रदेश	जिल्ला	स्थानीय तह कोड	स्थानीय तह	रोयल्टी बाँडफाँटको हिस्सा	अनुमानित रोयल्टी रकम (रु.)
७३	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५०५	हरिपुर नगरपालिका	०.१३०५	१८२७
७४	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५०६	ईश्वरपुर नगरपालिका	०.१५६३	२१८८
७५	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५०७	हरिपुरवा नगरपालिका	०.००४५	६२
७६	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५०८	पर्सा गाउँपालिका	०.००२७	३८
७७	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५०९	ब्रह्मपुरी गाउँपालिका	०.००३७	५२
७८	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५१०	चन्द्रनगर गाउँपालिका	०.००४१	५८
७९	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५११	कविलासी नगरपालिका	०.००५२	७३
८०	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५१२	चक्रघट्टा गाउँपालिका	०.००३५	४८
८१	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५१३	बसवरिया गाउँपालिका	०.००२९	४१
८२	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५१४	धनकौल गाउँपालिका	०.००३१	४३
८३	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५१५	रामनगर गाउँपालिका	०.००३६	५०
८४	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५१६	बलरा नगरपालिका	०.१०११	१४१५
८५	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५१७	गोडैटा नगरपालिका	०.००५९	८३
८६	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५१८	विष्णु गाउँपालिका	०.००३१	४३
८७	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५१९	कौडेना गाउँपालिका	०.००३२	४५
८८	प्रदेश नं. २	सर्लाही	२०५२०	मलंगवा नगरपालिका	०.००५८	८१
जम्मा					१	१४०००
८९	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६०१	चन्द्रपुर नगरपालिका	०.१८९२	२८४
९०	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६०२	गुजरा नगरपालिका	०.१७३५	२६०
९१	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६०३	फतुवा विजयपुर नगरपालिका	०.११४३	१७१
९२	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६०४	कटहरिया नगरपालिका	०.००५६	८
९३	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६०५	बृन्दावन नगरपालिका	०.१५१६	२२७
९४	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६०६	गढीमाई नगरपालिका	०.००५९	९
९५	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६०७	माधव नारायण नगरपालिका	०.००५१	८
९६	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६०८	गरुडा नगरपालिका	०.१०७४	१६१
९७	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६०९	देवाही गोनाही नगरपालिका	०.१०४८	१५७
९८	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६१०	मौलापुर नगरपालिका	०.१०३९	१५६
९९	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६११	बौधीमाई नगरपालिका	०.००४८	७
१००	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६१२	परोहा नगरपालिका	०.००५५	८
१०१	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६१३	राजपुर नगरपालिका	०.००६	९
१०२	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६१४	यमुनामाई गाउँपालिका	०.००३५	५
१०३	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६१५	दुर्गा भगवती गाउँपालिका	०.००३३	५
१०४	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६१६	राजदेवी नगरपालिका	०.००४५	७
१०५	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६१७	गौर नगरपालिका	०.००५२	८
१०६	प्रदेश नं. २	रौतहट	२०६१८	ईशनाथ नगरपालिका	०.००६	९

क्र.सं.	प्रदेश	जिल्ला	स्थानीय तह कोड	स्थानीय तह	रोयल्टी बाँडफाँटको हिस्सा	अनुमानित रोयल्टी रकम (रु.)
जम्मा					१	१५००
१०७	प्रदेश नं. २	बारा	२०७०१	निजगढ नगरपालिका	०.३१२१	१३५११०७
१०८	प्रदेश नं. २	बारा	२०७०२	कोल्हवी नगरपालिका	०.२६६३	११५२७५७
१०९	प्रदेश नं. २	बारा	२०७०३	जीतपुर सिमरा उपमहानगरपालिका	०.३०३	१३११६७२
११०	प्रदेश नं. २	बारा	२०७०४	परवानीपुर गाउँपालिका	०.००५५	२३९०९
१११	प्रदेश नं. २	बारा	२०७०५	प्रसौनी गाउँपालिका	०.००६१	२६२८३
११२	प्रदेश नं. २	बारा	२०७०६	विश्रामपुर गाउँपालिका	०.००५८	२४९८७
११३	प्रदेश नं. २	बारा	२०७०७	फेटा गाउँपालिका	०.००६२	२६९१७
११४	प्रदेश नं. २	बारा	२०७०८	कलैया उपमहानगरपालिका	०.०२९९	१२९४३९
११५	प्रदेश नं. २	बारा	२०७०९	करैयामाई गाउँपालिका	०.००६४	२७८०१
११६	प्रदेश नं. २	बारा	२०७१०	बारागढी गाउँपालिका	०.००६६	२८५३०
११७	प्रदेश नं. २	बारा	२०७११	आदर्श कोटवाल गाउँपालिका	०.००६७	२८९०९
११८	प्रदेश नं. २	बारा	२०७१२	सिम्रौनगढ नगरपालिका	०.०११८	५०९६२
११९	प्रदेश नं. २	बारा	२०७१३	पचरौता नगरपालिका	०.००८३	३५८७८
१२०	प्रदेश नं. २	बारा	२०७१४	महागढीमाई नगरपालिका	०.०१२७	५४९७७
१२१	प्रदेश नं. २	बारा	२०७१५	देवताल गाउँपालिका	०.००५६	२४३६७
१२२	प्रदेश नं. २	बारा	२०७१६	सुवर्ण गाउँपालिका	०.००७२	३०९९२
जम्मा					१	४३२९४८७
१२३	प्रदेश नं. २	पर्सा	२०८०१	ठोरी (सुवर्णपुर) गाउँपालिका	०.१६०४	२८८१३
१२४	प्रदेश नं. २	पर्सा	२०८०२	जिराभवानी गाउँपालिका	०.१३२८	२३८५५
१२५	प्रदेश नं. २	पर्सा	२०८०३	जगरनाथपुर गाउँपालिका	०.००५४	९७७
१२६	प्रदेश नं. २	पर्सा	२०८०४	पटेर्वा सुगौली गाउँपालिका	०.१३७८	२४७५२
१२७	प्रदेश नं. २	पर्सा	२०८०५	सखुवा प्रसौनी गाउँपालिका	०.१२९२	२३२१९
१२८	प्रदेश नं. २	पर्सा	२०८०६	पर्सागढी नगरपालिका	०.१५	२६९५६
१२९	प्रदेश नं. २	पर्सा	२०८०७	बिरगन्ज महानगरपालिका	०.१५३२	२७५२२
१३०	प्रदेश नं. २	पर्सा	२०८०८	बहुदरमाई नगरपालिका	०.१०६९	१९२०१
१३१	प्रदेश नं. २	पर्सा	२०८०९	पोखरिया नगरपालिका	०.००५५	९८३
१३२	प्रदेश नं. २	पर्सा	२०८१०	कालिकामाई गाउँपालिका	०.००३५	६३२
१३३	प्रदेश नं. २	पर्सा	२०८११	धोबीनी गाउँपालिका	०.००३३	५९५
१३४	प्रदेश नं. २	पर्सा	२०८१२	छिपहरमाई गाउँपालिका	०.००४४	७९८
१३५	प्रदेश नं. २	पर्सा	२०८१३	पकाहा मैनपुर गाउँपालिका	०.००३४	६१९
१३६	प्रदेश नं. २	पर्सा	२०८१४	विन्दबासिनी गाउँपालिका	०.००४१	७३१
जम्मा					१	१७९६५३

अनुसूची-३
आयोगका पदाधिकारी तथा कर्मचारीहरूको विवरण
आयोगका पदाधिकारीको विवरण

सि. नं.	पद	पदाधिकारीको नाम, थर
१	अध्यक्ष	माननीय बालानन्द पौडेल

आयोगमा कार्यरत कर्मचारीहरूको विवरण

सि.नं.	पद	कर्मचारीहरूको नाम, थर
१	सचिव	श्री बेगेन्द्रराज शर्मा पौड्याल
२	सह- सचिव	श्री किशोर जङ्ग कार्की
३	उप-सचिव	श्री निर्मल ढकाल
४	उप-सचिव(कानून)	श्री कृष्ण कुमार कार्की
५	उप-सचिव	श्री नमराज घिमिरे
६	उप-सचिव (तथ्यांक)	श्री दिनेश भट्टराई
७	उप-सचिव	श्री कपिल प्रसाद सुवेदी
८	उप-सचिव	श्री विन्देश्वर प्रसाद लेखक
९	उप-सचिव	श्री अनिता पौडेल
१०	उप-सचिव(जियोलेजी)	श्री रत्नमणी गुप्ता
११	उप-सचिव(वन समुह)	श्री भरत प्रसाद भट्ट
१२	शाखा अधिकृत (वन)	श्री लक्ष्मी कुमारी न्यौपाने
१३	शाखा अधिकृत (प्रशासन)	श्री विमला काफ्ले
१४	शाखा अधिकृत (प्रशासन)	श्री बालकृष्ण हुमागाई
१५	शाखा अधिकृत	श्री सुनिता थापा
१६	शाखा अधिकृत (प्रशासन)	श्री नर कुमारी राई
१७	लेखा अधिकृत	श्री खुमलाल भुसाल
१८	ईन्जिनियर	श्री पोष्टराज पौडेल
१९	शाखा अधिकृत	श्री सीता देवी न्यौपाने
२०	शाखा अधिकृत	श्री ईन्दिरा न्यौपाने
२१	शाखा अधिकृत	श्री लक्ष्मी कुमारी पन्त
२२	शाखा अधिकृत	श्री विष्णु कुमारी न्यौपाने
२३	शाखा अधिकृत (प्रशासन)	श्री विनोद कुमार दत्त

सि.नं.	पद	कर्मचारीहरूको नाम, थर
२४	शाखा अधिकृत (राजध्व)	श्री सुवास खत्री
२५	नायब सुब्बा	श्री कमल सिंह कटुवाल
२६	नायब सुब्बा	श्री कमल गौतम
२७	नायब सुब्बा	श्री खेमराज अर्याल
२८	नायब सुब्बा	श्री रमेश आचार्य
२९	लेखापाल	श्री नरहरि घिमिरे
३०	नायब सुब्बा	श्री विरेन्द्र अधिकारी
३१	नायब सुब्बा	श्री सामना सुवेदी
३२	नायब सुब्बा	श्री ईश्वर पौडेल
३३	कम्प्युटर अपरेटर	श्री याम प्रसाद रेग्मी
३४	कम्प्युटर अपरेटर	श्री शोभा सुवेदी
३५	कार्यालय सहयोगी	श्री रवि कार्की
३६	कार्यालय सहयोगी	श्री नमिता अर्याल
३७	कार्यालय सहयोगी	श्री बन्दना आचार्य
३८	कार्यालय सहयोगी	श्री अनुजा गैरे
३९	कार्यालय सहयोगी	श्री दुर्गा दास श्रेष्ठ
४०	कार्यालय सहयोगी	श्री राजेन्द्र ढुंगेल
४१	कार्यालय सहयोगी	श्री रमा घिमिरे
४२	कार्यालय सहयोगी	श्री धनेश्वर पोखरेल
४३	हलुका सवारी चालक	श्री विमल प्रसाद आचार्य
४४	हलुका सवारी चालक	श्री श्रीकृष्ण महर्जन
४५	हलुका सवारी चालक	श्री राजु थापा मगर
४६	हलुका सवारी चालक	श्री दर्जमान लामा
४७	हलुका सवारी चालक	श्री भरत सुवेदी